MALAYALAM
FIFTH READER

മലയാള
അഞ്ചാംപാഠപുസ്തകം

SPECIALLY COMPILED FOR ELEMENTARY SCHOOLS IN TRAVANCORE
AND APPROVED FOR USE IN CLASS V
BY THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, TRAVANCORE.

MACMILLAN & CO., LIMITED:
LONDON, BOMBAY, CALCUTTA, AND MADRAS
1918

Price: { 14 Chuckrams. / 8 Annas.

വില: ൧൪ ചക്രം.

MALAYALAM

FIFTH READER

മലയാളം

അഞ്ചാംപാഠപുസ്തകം

SPECIALLY COMPILED FOR ELEMENTARY SCHOOLS IN TRAVANCORE
AND APPROVED FOR USE IN CLASS V
BY THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, TRAVANCORE.

MACMILLAN & CO., LIMITED:
LONDON, BOMBAY, CALCUTTA, AND MADRAS
1918

Price: { 14 Chuckrams. / 8 Annas. }   വില: ൧൪ ചക്രം.

PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE

അനുക്രമണിക.

അഞ്ചാംപാഠപുസ്തകം.

പാഠം ൧.

ബുദ്ധമുനി.

ഹിന്ദുമതക്കാർ ഇതരമതാനുയായികളെ 'ബൌദ്ധന്മാർ' എന്ന അഭിധാനംകൊണ്ടു വേർതിരിക്കുന്നു. അതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റുള്ളവരെ "ഹീതൻസ്" എന്നു വിളിക്കുന്നതുപോലെ ആണ്. എന്നാൽ, ബൌദ്ധൻ എന്ന പദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥം ബുദ്ധമുനി സ്ഥാപിച്ച മതത്തെ ഉടർന്നവൻ എന്നു മാത്രമാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളോടു ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു് അതിഗൌരവമായി ഇടഞ്ഞുനിന്ന മതവും ബുദ്ധന്റേതായിരുന്നതുകൊണ്ടു ബൌദ്ധൻ എന്ന പദത്തിന് ഒരു കാലത്തു് ഒരു പരിഹാസാർത്ഥം ഉണ്ടായി. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇടപെടേണ്ടിവന്ന അന്യമതക്കാരെ എല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിന് അവർ ഈ സംജ്ഞ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. ബുദ്ധൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ജ്ഞാനമുള്ളവൻ എന്നു മാത്രമാണ്.

കലികാലത്തു "ബുദ്ധനാം ജിനസുതനായുള്ള ഭഗവാൻ" എന്നു ഭാഗവതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധമഹർഷിയെക്കുറിച്ചാണ്. ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലെ ദശാവതാരങ്ങളിൽ ഒന്ന് ബുദ്ധമുനിയാണെന്ന് ഒരു പക്ഷക്കാരുണ്ടു്. എന്നാൽ ബുദ്ധൻ, മഹാവിഷ്ണു അവലംബിച്ചതായി പറയുന്ന മത്സ്യം, കൂർമ്മം, വരാഹം, നരസിംഹം എന്നീ അവതാരരൂപങ്ങൾപോലെ ഒരു അത്ഭുതരൂപമല്ല. ക്രൈസ്തവം, മഹമ്മദീയം, ശാങ്കരം, മാധ്വം എന്നീ മതങ്ങളെ-

ളുടെ സ്ഥാപകന്മാരായ ആചാൎയ്യന്മാരെപ്പോലെ ബുദ്ധനും മനുഷ്യരൂപം അവലംബിച്ച് ലോകദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് ജീവന്മുക്തനായ ഒരു സിദ്ധനായിരുന്നു. ശ്രീകാശി അല്ലെങ്കിൽ വാരണാസി എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് ആറു നാഴിക വടക്കായി കപിലവസ്തു എന്നു പേരായ ഒരു നഗരം പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യശീലന്മാരായിരുന്ന ശാക്യന്മാരുടെ സമുദായം അതിനെ അധിവസിച്ചിരുന്നു. ആ സമുദായം അവരുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രധാനകുടുംബങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അങ്ങനെയുള്ള രാജന്യകുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ അധിപൻ ശുദ്ധോദനൻ എന്നൊരു പ്രഭുവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകസന്താനമായും സകലവാത്സല്യഭാജനമായും സിദ്ധാൎത്ഥൻ എന്നൊരു കുമാരൻ ഉണ്ടായി. ഈ കുമാരൻ തന്നെയാണ് ഒടുവിൽ ഒരു മഹാമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായിത്തീൎന്ന് ബുദ്ധൻ എന്ന ലോകവിശ്രുതനാമം ധരിച്ചത്. അപരനാമധേയത്തിൽ ലോകധൎമ്മസ്മൃതികളുടെ കൎത്താക്കന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനിയായി ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവരാൻ തക്കവണ്ണം ആത്മവിശുദ്ധിയും ഇദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു ശോഭിച്ചു.

ക്ഷത്രിയധൎമ്മമനുസരിച്ച് ശുദ്ധോദനൻ സിദ്ധാൎത്ഥകുമാരനെ ധനുൎവ്വേദാദികൾ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ സിദ്ധാൎത്ഥൻ ശുകബ്രഹ്മൎഷിയെപ്പോലെ ജനനാൽ തന്നെ പ്രാപഞ്ചികവ്യാപാരങ്ങളിൽ വിമുഖനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം ബാല്യം മുതൽക്കേ ജീവന്മുക്തിക്കുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. തുല്യവയസ്സന്മാരായ ബാലന്മാരുമായുള്ള ക്രീഡാരസങ്ങളിൽ ഉത്സുകനാകാതെ സദാ ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകി മൌനവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു.

ഹിന്ദുമതക്കാരുടെ ആശ്രമസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, "ബ്രഹ്മചൎയ്യം" എന്നുള്ള വിദ്യാഭ്യാസകാലം കഴിഞ്ഞാൽ

അടുത്തതു് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമമാകുന്നു. ഈ ആശ്രമത്തെ ശരി-യായി പരിപാലിക്കുന്നതിന് വിധിപ്രകാരം വിവാഹം

ബുദ്ധമുനി.

ചെയ്തു ഒരു ഭാൎയ്യ കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ നിയമം പുരസ്കരിച്ച് സിദ്ധാൎത്ഥന്റെ മനസ്സിൽ ലോകസുഖാകൎഷണത്താൽ ഉന്മേഷം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശുദ്ധോദനൻ സിദ്ധാൎത്ഥനെക്കൊണ്ടു ഒരു വിവാഹം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. ഇതും സിദ്ധാൎത്ഥന് തന്റെ ജീവിതഗതിക്കു പ്രതിബന്ധമായ ഒരു ശൃംഖലയായി തോന്നി.

നേത്രേന്ദ്രിയങ്ങൾ സ്വഭാവസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിലും അന്ധന്മാരായി കാലം നയിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലല്ലായിരുന്നു സിദ്ധാർത്ഥൻ. അദ്ദേഹം തന്റെ ചുററിലും സംഭവിക്കുന്ന സകല സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങളേയും സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ച് ആലോചനാവിഷയമാക്കിവന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്ന അകാലമരണം, അപമൃത്യു, മഹാരോഗം, പരമദാരിദ്ര്യം എന്നീ ദുഃഖങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ പീഡിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ സുഖജീവിതത്തിലെ ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയും, മതാനുഷ്ഠാനം എന്ന നാട്യത്തിൽ ബലിക്കായും, ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നതും വധിക്കുന്നതും മഹാനാരകീയകർമ്മങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിശുദ്ധമായ മനസ്സിൽ തോന്നി. ഈവക ആലോചനകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ജാഗ്രദവസ്ഥയിൽ മനസ്സ് ഏതുവക സംഗതികളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നുവോ, ആ സംഗതികൾ തന്നെ നിദ്രാകാലങ്ങളിൽ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നു. ഈ പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിച്ച്, സിദ്ധാർത്ഥന്റെ നിരന്തരമായ മനഃക്ലേശങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രത്യക്ഷം എന്നപോലെ ഒരു ദർശനം നിദ്രയിൽ ഉണ്ടായി. അത്, തന്റെ മനസ്സിനെ വൃഥാ വ്യാകുലപ്പെടുത്താതെ, സ്വകുടുംബവൃത്തിയായ പ്രജാരക്ഷണം യഥാധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കയോ, അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വസംഗപരിത്യാഗം ചെയ്ത് ഒരു യതിവൃത്തി അവലംബിക്കയോ, ചെയ്യുവാൻ ഒരു സിദ്ധൻ തന്റെ മുമ്പിൽ ആവിർഭൂതനായി ഉപദേശം ചെയ്തു എന്നായിരുന്നു. സിദ്ധോപദിഷ്ടങ്ങളായ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ, സിദ്ധാർത്ഥന് സന്യാസവൃത്തി അധികം രുചിക്കയാൽ ഉപദേഷ്ടാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം ഗൃഹപുത്രദാരാദി സർവ്വവും ത്യജിച്ച്, ദേശസഞ്ചാരം തുടങ്ങി. മഹാശ്രേഷ്ഠന്മാരായുള്ള

ഗുരുജനങ്ങളിൽനിന്ന് ആത്മരഹസ്യങ്ങളും ഗഹനങ്ങളായ ബ്രഹ്മതത്വങ്ങളും ഗ്രഹിച്ച് അദ്ദേഹം "ബുദ്ധഗയ" എന്ന സ്ഥലത്തു തപസ്സു തുടങ്ങി. ആ തപസ്സുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മശുദ്ധിയും ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും സിദ്ധിച്ചു. തനിക്ക് ഇപ്രകാരം ലഭിച്ച അമൂല്യമായ ആത്മപ്രകാശത്തെ അദ്ദേഹം ഉപദേശരൂപങ്ങളായി ലോകോപകാരാർത്ഥം വിതരണം ചെയ്തു. മനുഷ്യർ സമജീവികൾ ആണെന്നും, എല്ലാ പേർക്കും ജീവൻ ഒരുപോലെ ആണെന്നും, ഈശ്വരാരാധനകൾക്ക് എന്നു പറഞ്ഞു ജന്തുഹിംസ ചെയ്യുന്നതു പാപകരമാണെന്നും, ആത്മശുദ്ധിയും സൽകർമ്മങ്ങളും കൊണ്ട് എല്ലാവരും മുക്തി സാധിക്കാം എന്നും, അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. പ്രാണിഹിംസയും അസത്യവാദവും നിരോധിച്ച്, സമഭാവനയും അമാംസാഹാരിത്വവും ഗുരുജനങ്ങളോടു ഗുരുത്വവും പരോച്ഛാപഹിത്യാഗവും ആർദ്രമായ ജീവകാരുണ്യവും മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രധാനങ്ങളെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ച്, അദ്ദേഹം അനശ്വരവും പവിത്രവുമായ ബുദ്ധപദത്തെ സമ്പാദിച്ചു.

ഈ മഹാത്മാവ്, താൻ അവതാരമൂർത്തി എന്നോ, ഈശ്വരാംശജാതനെന്നോ, അവകാശം ഭാവിച്ചില്ല. ബാല്യം മുതല്ക്കേ അദ്ദേഹം അനുസരിച്ചുവന്ന ജീവിതരീതിയുടെ പരമാർത്ഥം സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യസംഘം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കയും, അതുനിമിത്തം ബുദ്ധമതത്തിന് ക്ഷണകാലത്തിനുള്ളിൽ ഊർജ്ജിതമായ പ്രചാരമുണ്ടാകയും ചെയ്തു. ആ മഹാത്മാവ് ൨൪൦൦ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മരിച്ചു എങ്കിലും, ഭൂലോകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ നാലിൽ ഒരു ഭാഗം ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച മതം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഈ ഋഷീശ്വരനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മതം എത്രത്തോ-

ഖണ്ഡത്തിന്റെ പ്രധാനാംശങ്ങളായ ചൈനാ, ജപ്പാൻ, ഇൻഡോചൈന, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ നിവാസികളായ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും, ഭാരതവർഷത്തിൽ എത്രാനും ഭാഗം ആളുകളേയും, വിശിഷ്ട നിലയിൽ ജീവിതവൃത്തി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു ഈ മതം ഭാരതവർഷത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ദ്രാവിഡദേശത്തിൽപോലും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലും ബൌദ്ധമതക്കാർ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഉത്സവാദികളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കൊടി തേർ മുതലായ ആഡംബരസാമഗ്രികൾ ബൌദ്ധമതപ്രചാരത്തോടുകൂടി ലഭിച്ച സമ്പാദ്യങ്ങളാണെന്നു് ഒരു പക്ഷം ഉണ്ടു്. കഴിഞ്ഞൂറ എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള "ചിതറാൽ" (ചിത്രാലയം) എന്ന ഭഗവതിക്ഷേത്രം ബൌദ്ധമതക്കാരുടെ ഒരു സ്ഥാപനത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതാണെന്നു ശിലാലേഖനവ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ അവിടവിടെ ഉള്ള ചില പാറകളിൽ പാദത്തിന്റെ ഛായകൾ, മനുഷ്യഛായകൾ, എന്നിത്യാദി കാണുന്നതു ബൌദ്ധമതക്കാരുടെ ആഗമനത്തെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു എന്നും മേൽപറഞ്ഞ പണ്ഡിതന്മാർ വാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധന്റെ ഒരു വിഗ്രഹം തിരുവനന്തപുരത്തു കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ കാണുമാറുണ്ടു്. അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു കിഴക്കുള്ള കരുമാടിത്തോട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന "കരുമാടിക്കുട്ടൻ" എന്ന ശിലാവിഗ്രഹവും ബൌദ്ധമതപ്രചാരണത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

ബൌദ്ധമതാനുസാരികൾ അക്ഷയോപയോഗമുള്ള രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നമുക്കു് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവ "അമരകോശം" എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ശബ്ദനിഘണ്ടുവും, "അഷ്ടാംഗഹൃദയം" എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രവുമാകുന്നു.

പാഠം ൨.

സമയത്തിന്റെ വില.

ബെൻജമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിലെ പരിഷ്കൃതിരംഗത്തിൽ പ്രധാനപാത്രമായി നടനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം വടക്കെ അമേരിക്കയിൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് മഹാസംസ്ഥാനത്തിൽ ഫിലാഡെൽഫിയയിൽ ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. അച്ഛൻ മെഴുകുതിരിവ്യാപാരം ചെയ്തു കഴിച്ചു വന്ന ഒരാൾ ആയിരുന്നു. അച്ചടിവേല അഭ്യസിക്കാനായി നിയോഗിച്ചു ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതു പുസ്തകപാരായണത്തിലായിരുന്നു. വായനയിലുള്ള അതിയായ ഔത്സുക്യവും സ്ഥിരമായ പരിശ്രമശീലവും ഫ്രാങ്ക്ലിനെ ക്ഷണത്തിൽ പ്രസിദ്ധനാക്കിത്തീർത്തു. ഫിലാഡെൽഫിയായിലെ ഗവർണർ ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ എഴുത്തു കണ്ടു സന്തോഷിക്കയാൽ അദ്ദേഹം ഫ്രാങ്ക്ലിനെ തന്റെ ഒരു ആപ്തബന്ധുവായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ബന്ധുത്വംകൊണ്ടു ഫ്രാങ്ക്ലിന് ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനും ലോകപരിചയം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും സംഗതിയായി. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ കലഹത്തിൽ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ തന്റെ ജന്മഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് അതിമാത്രം ഉത്സാഹിക്കയും, അനന്തരം സ്വരാജ്യത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചു് ഫ്രാൻസിൽ പാർക്കയും ചെയ്തു. ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ പാണ്ഡിത്യവും, കൃത്യനിഷ്ഠയും, ജനസ്നേഹവും, അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിദ്ധന്മാരായ മനുഷ്യാചാര്യന്മാരുടെ പങ്ക്തിയിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യിച്ചു.

ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തെ ഈ പാഠത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. "സമയത്തെ

വൃഥാ വ്യയം ചെയ്യരുത്: നമ്മുടെ ജീവിതം സമയത്താൽ സംഘടിതമാകുന്നു" എന്നുള്ള തത്വമാണ് ഈ മഹിതൻ ഈ പാഠംകൊണ്ട് ലോകത്തിന് ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ നമുക്കു ലബ്ധമായിട്ടുള്ള സകലത്തിലും വെച്ച് നമുക്ക് ഏററവും പ്രിയമായിട്ടുള്ളത് ജീവിതവും ആണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് സമയത്തെ വൃഥാ കളയുന്നതു ഈശ്വരൻ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നതും, മററല്ലാത്തിലും വെച്ച് നമുക്കു പ്രിയമേറിയതും ആയ നമ്മുടെ ആയുസ്സിനെ വൃഥാ വ്യയം ചെയ്യുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഈ പാഠം മാർഗ്ഗമായി ഉദ്ബോധനപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ തത്വത്തെ അദ്ദേഹം സകല ക്രിയകളിലും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു.

ഈ മഹാപുരുഷന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന ഒരു വർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ ആഫീസിൽ വെച്ച് പത്രങ്ങളോടുകൂടി പുസ്തകങ്ങളും വിററുവന്നിരുന്നു. ആ ശാലയുടെ പുരോഭാഗത്തുള്ള മഹാവീഥിയിൽ കൂടി; ഇതരഭാഗത്തുമുള്ള മനോഹരങ്ങളായ വിക്രയശാലകളെ നോക്കി ആനന്ദിച്ചു മന്ദമായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അലസനായ ഒരു രസികൻ ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ പണ്ഡിതവര്യന്റെ വ്യാപാരശാലയിൽ കടന്നുചെന്നു. പുറംകോട്ടിന്റെ കീശകളിൽ രണ്ടു കൈകളും തിരുകികൊണ്ട് പുസ്തകശാലയ്ക്കകത്തുള്ള അലമാരിനിരകളെ അതികൌതുകത്തോടുകൂടി നോക്കിത്തുടങ്ങി. അണിയിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഭടന്മാരെ കാണുമ്പോൾ രസിച്ചു തലകുലുക്കുന്ന ബാലനെപ്പോലെ ആ വങ്കൻ ആനന്ദിച്ച് ആ ശാലയ്ക്കകത്തു കുറച്ചുനേരം തല ഉയർത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഢീക്കോടുകൂടി ലാത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു. വ്യാപാരശാലകളിൽ വൃഥാപ്രവേശനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മര്യാദ അയാൾക്ക് ലേശം അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഒരു മേശയുടെ മുകളിൽ കണ്ടുക

പുസ്തകഷാപ്പു തുറന്നിട്ട് കാൎയ്യഗൗരവത്തോടുകൂടി തന്റെ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഗുമസ്തന്റെ നേരെ നോക്കി, ഒരു പുസ്തകത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, "അതിന്റെ വില എന്താണ്?" എന്നു ചോദിച്ചു. "അരപ്പവൻ" എന്ന് ആ ഗുമസ്തൻ വ്യാപാരസാഫല്യത്തിന് അനുയുക്തമായുള്ള സ്വരത്തിലും, ഉപചാരഭാവത്തിലും, എന്നാൽ തന്റെ ജോലിക്കു വിഘാതം നേരിടാത്തവിധത്തിലും പറഞ്ഞു. "അരപ്പവനോ!" എന്ന് ആ രസികൻ നെഞ്ചത്തടിച്ച് ആശ്ചൎയ്യത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു. ഈ അഭിനയം കണ്ടിട്ടും ആ ഗുമസ്തൻ ഒന്നു നിവിൎന്നുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ ഇരുന്നതിനാൽ, രസികനായ ആ വിദ്യാൎത്ഥി 'കൗണ്ടറുകളിൽ വില ഒന്നില്ല' എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഓൎമ്മിച്ചു എങ്കിലും, ആ ശാലയുടെ വിഖ്യാതനായ ഉടമസ്ഥനെ കാണുന്നതിന് ഇതു തന്നെ തരം എന്നു കരുതി, "ഡാക്ടർ ഫ്രാങ്ക്ളിൻ അകത്തി-ല്ലേ?" എന്നു ചോദ്യംചെയ്തു. "ഉണ്ട്", എന്നാൽ ജോലിത്തിരക്കിലിരിക്കുകയാണ്" എന്ന് ആദരഭാവത്തിൽ ഗുമസ്തൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പണിയൊന്നും കൂടാതെ സമയം പാഴാക്കിക്കളയുന്ന അലസന്മാൎക്കുണ്ടോ ജോലിത്തിരക്കിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുന്നു? അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ യുവാവു് ഡാക്ടർ ഫ്രാങ്ക്ളിനെ കണ്ടേ തീരൂ എന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു നിലയായി. ഗുമസ്തൻ അകത്തു പോയി ഫ്രാങ്ക്ളിനോട് വസ്തുത എല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു. ശപ്പ് എന്നുള്ള സ്വഭാവവിശേഷം ലവലേശം ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ പുരുഷരത്നം ക്ഷണത്തിൽ പുറത്തു വന്നു യുവാവിനെ കണ്ടു. ഡാക്ടർ ഫ്രാങ്ക്ളിൻ ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടു യുവാവിന്റെ സ്വഭാവം നിശ്ചയപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ രസികനാകട്ടെ തന്റെ പ്രൗഢതയ്ക്കു വിലോപം വന്നുപോകരുതെന്നു കരുതി, ഒന്നുകൂടെ കഴുത്തു പുറകോട്ടു തെളിച്ച്, താൻ ആഗ്രഹിച്ച

പുസ്തകം തൊട്ടുകാണിച്ചുകൊണ്ട്, "നോക്കൂ! ഇതിന്റെ വില്പുവില എന്തു?" എന്നു ചോദിച്ചു.

ഫ്രാങ്ക്ലിൻ — "മുക്കാൽ പവൻ."

രസികൻ — "അല്ലാ ആദിയത്തെ കണക്കിനു കാൽ പവൻ കൂടിയോ? അതെങ്ങനെയാണ്?"

ഫ്രാങ്ക്ലിൻ — "എന്റെ സമയം ചിലവായതിനുള്ള വില." ഡാക്ടർ ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ വാക്കുകളിൽ അന്തർഭവിച്ച പാഠം മനസ്സിലായി എങ്കിലും, അത്ര വേഗത്തിൽ തോറ്റുകൂടാ എന്നു വിചാരിച്ചും, താൻ ഒരു ബുദ്ധിമാനാണെന്നുള്ള നാട്യത്തിലും, യുവാവു പിന്നെയും ഒരു പ്രശ്നം ചെയ്തു. "ഹേ! നിങ്ങളുടെ ഗുമസ്തൻ അരപ്പവനേ വില പറഞ്ഞുള്ളൂ. കറാൽകടകളിൽ രണ്ടു വിലയുണ്ടോ?"

ഫ്രാങ്ക്ലിൻ — "കൂടുതൽ വില വന്നതു് എന്നെ മിനക്കെടുത്തിയതിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം കൂടി ചേർന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോഴ് പുസ്തകത്തിന്റെ വില ഒരു പവൻ ആയിരിക്കുന്നു."

യുവാവു തന്റെ ചെപ്പിൽനിന്ന് ഒരു പവൻ എടുത്തു മേശപ്പുറത്തു വെച്ച്, ഗുമസ്തനോടു പുസ്തകം വാങ്ങി, പണ്ഡിതനെ സലാം ചെയ്ത്, തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ യാത്രയായി.

പാഠം ൩.

ദൃഷ്ടാന്തശ്ലോകം.

ശ്രുതിയും സ്മൃതികളുമാഗമവിധികളു-
മിതിഹാസങ്ങളും പുരാണാദികളും
മതിയിലശേഷം ധാരണയുള്ളൊരു
മതിമാനല്ലോ നിന്തിരുവടി താൻ:

ധൎമ്മാധൎമ്മമറിഞ്ഞു വസിക്കും
ധാൎമ്മികവരനാം നിന്തിരുവടിയും
ധൎമ്മമതെന്ന്യേ പുറപ്പെട്ടാലി-
ദ്ദുൎമ്മതികൾക്കിനി നല്ലൊരു സൌഖ്യം:

വൻപന്മാരൊരു പെരുവഴിയിട്ടാൽ
പിൻപിൽ വരുന്നവരതിലിട കൂടും;
കൊമ്പൻ പോയതു മോഴയ്ക്കും വഴി
കോലാഹലമിനി വേണ്ടതു കാട്ടാം:

ആശാനക്ഷരമൊന്നു പിഴച്ചാൽ
അൻപത്തൊന്നു പിഴയ്ക്കും ശിഷ്യന്;
കളരിക്കാരൻ ചോടു പിഴച്ചാൽ
കാണികളൊക്കെപ്പുഴയിൽ ചാടും:

മതിലേല്ക്കാനൊരു മന്ത്രമിളച്ചാൽ
ഒരു പന്തിക്കാർ ഒക്കെ ഇളയ്ക്കും;
എമ്പ്രാനല്പം കട്ടുഭുജിച്ചാൽ
അമ്പലവാസികളൊക്കെ കക്കും:

പടനായകനൊരു പടയിൽ തോറ്റാൽ
ഭടജനമെല്ലാമോടിയൊളിക്കും;
അമരക്കാരൻ തലതെറ്റുമ്പോൾ
അണിയക്കാരുടെ തണ്ടുകൾ തെറ്റും:

കാൎയ്യക്കാരൻ കളവു തുടൎന്നാൽ
കരമേലുള്ളവർ കട്ടുമുടിക്കും;
താളക്കാരനു മാത്ര പിഴച്ചാൽ
തകിലടിയുന്നവനവതാളത്തിൽ:

കാമം ക്രോധം ലോഭം മോഹം
ക്ഷേമം പ്രവണം രാഗം ദ്വേഷം

മാമുനികളായവരാകിയ നിങ്ങടെ
മാനസതാരിലിതൊന്നും നാഹിനഹി.
ആചാരത്തിൽ മികച്ചോരു സാധന-
മാചാര്യന്മാർ പറയുന്നല്ലോ.
നീചന്മാരുടെ സംഗത്തേക്കാൾ
നിന്ദിതമായിട്ടില്ലൊരു വസ്തു.

[കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.]

പാഠം ൯.

ലോഹങ്ങൾ.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രഭാവംകൊണ്ടു് മനുഷ്യപ്രയത്നം കൂടാതെ ഭൂമിയുടെ മേൽഭാഗത്തു് അനേകം വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തും മനുഷ്യർക്കു് ഉപയോഗയോഗ്യമായുള്ള അനവധി സാധനങ്ങൾ ലയിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഇവ ഭൂഗോളത്തിലടങ്ങിയ ചില ബീജങ്ങളുടെയോ, ധാതുക്കളുടെയോ സ്വഭാവം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാൽ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഖനനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഈവക സാധനങ്ങൾ കാണാം. ഭൂമിയ്ക്കുള്ളിൽ അനുകൂലഗുണങ്ങൾ കലർന്നിരിക്കുന്ന മണ്ണിന്റെയോ പാറക്കെട്ടുകളുടെയോ ഇടയിൽ ഇവ ഉണ്ടാകുന്നു.

ഈവക സാധനങ്ങളെ ലോഹങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. ഇടക്കാലങ്ങൾവരെ ലോഹങ്ങൾ അഞ്ചു തരങ്ങളായി വകതിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "പഞ്ചലോഹങ്ങൾ" എന്ന പദം പണ്ഡിതഭാഷയിൽനിന്നു പുറപ്പെടാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഒന്നു തന്നെ ആയിരുന്നു. "പഞ്ചലോഹം" എന്ന വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടവ—സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പു്, ഇരുമ്പു്, ഈയം, ഇതുകളാകുന്നു. എന്നാൽ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ

ലോഹജാതിയിൽ എഴുപതെണ്ണത്തോളം വൎഗ്ഗങ്ങൾ ഉള്ള-തായി നിൎണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭൂഗൎഭത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ ലോഹങ്ങൾ നാം കണ്ടുവരുന്ന രീതിയിൽ ശുദ്ധമായി പ്രകാശത്തോടെ ഇരി-ക്കുന്നില്ല. പല സാധനങ്ങളും കൂടിക്കലൎന്നു്, കൈപാറിക്കെട്ടി-ക്കിടക്കുന്ന കട്ടകളായിട്ടാണ് ഖനികളിൽനിന്നു വെട്ടിയെടു-ക്കുമ്പോൾ അവ കിട്ടുന്നതു്. ആ സമ്മിശ്രപദാൎത്ഥങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു് ഉടച്ചു്, കഴുകിയും, ഉരുക്കിയും, ചൂള-കളിൽ സ്ഫുടംചെയ്തും സംസ്കരിക്കുമ്പോൾ, അതാതിന്റെ ഓസ്ഥ്യം, ഗുണം, പ്രകാരം, മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളോടു കൂടിയ ശുദ്ധലോഹം ഉപയോഗിക്കത്തക്ക നിലയിൽ കിട്ടുന്നു. ഭൂഗ-ൎഭത്തിൽ മാറിടവിടെ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ലോഹസാധികൾ ചിലേടങ്ങളിൽ ശുദ്ധരൂപത്തോളം എത്തിയിരിക്കാം. ഇതര സാധനങ്ങളോടു സങ്കലിതമാകാതെ തന്നെ ചിലയിടങ്ങ-ളിൽനിന്നും ലോഹങ്ങൾ ശലാകകളായി കിട്ടാറുണ്ടു. നദീ-തീരങ്ങളിലും പാറക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടകളിലും, ലോഹക്കട്ടികളും ചിലപ്പോൾ ലോഹത്തരികളും അനന്യാശ്രമം കൂടാതെ ലോ-ഹാന്വേഷികൾക്കു എളുപ്പത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്നു.

ധാതുരൂപമായി കിട്ടുന്ന ലോഹങ്ങളെ സംസ്കരിക്കു-ന്നതിനു് ഇപ്പോൾ യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നു. അങ്ങാടികളിൽ ഇപ്പോൾ ലോഹങ്ങൾ കിട്ടിവരുന്നതു് തകി-ടുകളായും, പാളങ്ങളായും, കട്ടികളായും ആണ്. സ്വൎണ്ണം, വെള്ളി, ഈയം, എന്നിവ കട്ടികളായും, ചെമ്പു് തകിടായും, ഇരുമ്പു് നീണ്ട പാളങ്ങളായും കിട്ടുന്നു. ഈ കട്ടികളും തകി-ടുകളും പാളങ്ങളും മൊത്തമായി വാങ്ങുമ്പോൾ ഒരേ നീളം വീതി ഘനത്തിലുള്ളവയും ഐകരൂപ്യം ഉണ്ടെന്നു തോ-ന്നും; ഈ കാണുന്ന രൂപസാമ്യം ഉണ്ടാകുന്നതു്, വ്യാപാര-ശാലകളിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു് തന്നെ യന്ത്രശാല-

കളിലെ ഉലകളിൽ ഉരുക്കി യന്ത്രശാലകളിൽ വാൎക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്.

പൊന്നും ചെമ്പൊഴികെ മററു വസ്തുകളിൽനിന്ന് ലോഹങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതു് അവയുടെ ദീപ്തികൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ഈ ദീപ്തി എല്ലാററിനും കാണുകയില്ല. ചിലതു തുരുമ്പു പിടിച്ചുപോകും. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള താക്കോലോ, പേനക്കത്തിയോ ഉപയോഗിക്കാതെ ഇട്ടിരുന്നാൽ തുരുമ്പു പിടിച്ചുപോകുമല്ലോ. അതു് കാററിലുള്ള നനവും വായുവും എന്നു് ഇരുമ്പിൽ ചില രാസവികാരങ്ങളും വരുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം രാസവികാരങ്ങൾക്ക് അധീനങ്ങളായ സാധനങ്ങളിൽ ചിലതു് എളുപ്പം തുരുമ്പു പിടിക്കുന്നതായും, മററു ചിലതു കാലക്രമേണ തുരുമ്പു പിടിക്കുന്നതായും കണ്ടുവരുന്നു. ഈ വ്യത്യാസംകൊണ്ടു് ലോഹങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാം. ഇരുമ്പു സാമാനങ്ങൾ തുരുമ്പു പിടിച്ചു് മുഴുവനെ നശിച്ചുപോയേക്കാം. ചെമ്പും ഈയവും തുരുമ്പുപിടിച്ചു് ദ്രവിച്ചുപോകുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമല്ല. വെള്ളി, കാററുകൊണ്ടു മങ്ങും, എങ്കിലും തുരുമ്പു പിടിക്കുകയില്ല. സ്വൎണ്ണത്തിന് തുരുമ്പുപിടിക്കുക എന്ന ദോഷം ലവലേശമില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് സ്വൎണ്ണത്തിനും വെള്ളിക്കും മററു ലോഹങ്ങളേക്കാൾ മാഹാത്മ്യമുള്ളതു്.

ഒരേ വണ്ണത്തിലുള്ള പലതരം ലോഹത്തകിടുകളെ ഒരേ വട്ടത്തിലോ മറേറാ വെട്ടിയെടുത്തു് കയ്യിൽ വെച്ചു നോക്കുക. ചിലതിനു മററു ചിലതിനേക്കാൾ ഘനം കൂടിയിരിക്കും. ഇതു് ലോഹങ്ങളിൽ ഓരോ ജാതിയേയും തിരിച്ചറിവാനുള്ള മാൎഗ്ഗമാണ്. പൊതുലോഹങ്ങളിൽ സ്വൎണ്ണത്തിനാണ് എല്ലാററിലും കൂടുതൽ ഘനം. അതു് കഴിഞ്ഞാൽ ഈയം, വെള്ളി, ചെമ്പു്, ഇരുമ്പു്, ഈ ക്രമത്തിന് ഓരോന്ന് തൂക്കത്തിൽ അടുത്തടുത്ത പടിയിൽ നില്ക്കും.

ലോഹങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ മറെറാരു വിദ്യയുണ്ടു്. ഓരോന്നും കുറേശ്ശ എടുത്തു് ഒരു പേനാക്കത്തികൊണ്ടു് വെട്ടിനോക്കുക: ഏതിൽ ആണു് എളുപ്പം വെട്ടേല്ക്കുന്നതു? തീർച്ചയായിട്ടും ഈയത്തിൽ തന്നെ. ചെമ്പും കത്തിവായ്ക്കു് വഴിക്കൊടുക്കും; എങ്കിലും അതു് ഈയംപോലെ മാർദ്ദവമുള്ളതല്ല. കടുപ്പം കൂടുന്നതു ഇരുമ്പിനാണു്. ലോഹങ്ങൾ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചാൽ ഉരുകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉരുകുന്നതുകൊണ്ടു ലോഹങ്ങളെ അവയുടെ ധാതുക്കളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ഗുണത്തിലും ലോഹങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഈയം എല്ലാററിലും ക്ഷണം ഉരുകും. ദ്രവണശീഘ്രത നോക്കുമ്പോൾ പഞ്ചലോഹങ്ങൾ—ഈയം, വെള്ളി, ചെമ്പു്, സ്വർണ്ണം, ഇരുമ്പു്—ഈ ക്രമത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

പഞ്ചലോഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിലും, തുത്തനാകം, തകരം മുതലായി സാധാരണയായി അറിയാവുന്ന ചില ലോഹങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇവ കൂടാതെ മററുലോഹങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യമേറിയ കുറെയെണ്ണത്തെപ്പററിയും അല്പം ചിന്തിക്കുന്നതു് അനുചിതമായിരിക്കയില്ല.

സ്വതോദ്രവമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലോഹമുണ്ടു്. സ്വഭാവസൂചകമായ അതിന് 'രസം' എന്നു തന്നെയാണു് പേരു്. അതു വെള്ളത്തിനേക്കാൾ [illegible] കട്ടി കൂടിയതാകുന്നു. മററു ലോഹങ്ങൾക്കു് എന്നപോലെ അതിനും ദീപ്തി ഉണ്ടു്. ചൂടിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിലിനേയും, ആകാശവായുവിന്റെ അമർത്തലിനേയും അളക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ രസം ഉപയോഗിച്ചാണു് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

പിന്നെയും ഒരുതരം വിശേഷപ്പെട്ട ലോഹം ഉണ്ടു്. അതു വെള്ളത്തിലിട്ടാൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കും. മറെറല്ലാ ലോഹങ്ങൾക്കും വെള്ളത്തേക്കാൾ പലമടങ്ങു ഘനക്കൂടുതൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് താണുപോകുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

മററു ലോഹങ്ങൾ വായുസ്പർശംകൊണ്ടു് തുരുമ്പുപിടിക്കുന്നതുപോലെ ഇതു തുരുമ്പുപിടിക്കുന്നില്ല; പക്ഷെ നശിച്ചുപോകുന്നു. ഇതിന് (ക്ഷാരം) 'സോഡിയം' എന്നാണ് പേര്. നാം പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപ്പിൽ ഇതിന്റെ അംശമുണ്ടു്. ഒരു കഷണം സോഡിയം അല്പം പച്ചവെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽ അതു കത്തുന്നതു കാണാം. വെള്ളത്തിലും വായുവിലും സോഡിയം ശേഖരിച്ചുവെച്ചുകൂടാ. ഇതിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഒരുമാതിരി മണ്ണെണ്ണയിൽ ആകുന്നു.

നമ്മുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന കിണ്ടി, മൊന്ത മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഒരുമാതിരി കൂട്ടുലോഹങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അതിന് ഓട്ട് എന്ന പേർ പറയുന്നു. അതു് ചെമ്പും ഈയവും ചേർന്ന ഒരു സങ്കരവസ്തുവാണ്. ഇപ്പോൾ ഓട്ടിനു പകരം പാത്രങ്ങൾക്ക് 'അലൂമിനിയം' എന്നൊന്ന് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനു പഴയലോഹങ്ങളേക്കാൾ വളരെ ഘനക്കുറവുണ്ടു്. ഇതു കളിമണ്ണിൽനിന്നാണ് എടുക്കുന്നതു്. 'ഉരുക്ക്' എന്നു പറയുന്നതു് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട ഇരുമ്പിന്റെ ഒരുവക ഭേദം മാത്രമാകുന്നു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പു്, ഇരുമ്പു്, മുതലായവ പോലെയോ, അതിലും കൂടുതലോ വിലയുള്ള ഏതാനും ലോഹങ്ങളുമുണ്ടു്. അവയിൽ എററവും പ്രധാനമായുള്ളതു് "റേഡിയം" എന്നു പറയുന്ന ലോഹമാണ്. ഇതു് ഇരുട്ടിൽ വിളക്കു കത്തിച്ചപോലെ പ്രകാശിക്കും. റേഡിയത്തിനു, സാധാരണലോഹങ്ങൾക്കില്ലാത്ത വേറെയും പല ഗുണങ്ങളുണ്ടു്. അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന രശ്മി ദേഹത്തിൽ തട്ടിയാൽ തൊലിയും മാംസവും ഭേദിച്ചു് അസ്ഥികൂടത്തെ കാണുമാറാകും. അതിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള സ്ഥിതികൾ കണ്ടു്

രോഗനിൎണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിന് ഈ ലോഹം വൈദ്യന്മാൎക്ക് ഒരു വലിയ സഹായിയായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ലോഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും, ഇതിന്റെ ദുൎല്ലഭതകൊണ്ടും മറെറല്ലാ ലോഹങ്ങളിലും വെച്ച് ഇതിന് ഏററവും വിലകൂടിയിരിക്കുന്നു.

പാഠം ൯.

വാഹനങ്ങൾ (ഒന്നാം ഭാഗം).

മനുഷ്യനു സഞ്ചാരത്തിന് ആദ്യമായി ഉപയോഗപ്പെട്ടതു് അവന്റെ പാദങ്ങൾ തന്നെ ആകുന്നു. ചിലവും ആപത്തും വളരെ ചുരുങ്ങിയതും, പരാപേക്ഷ ഇല്ലാത്തതുമായ വാഹനം ഇതു തന്നെയാണ്. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശൈശവകാലത്തു് വാഹനങ്ങളുടെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരിക്കയില്ല. ഇപ്പോഴും, മലകളിലും കാടുകളിലും പാൎക്കുന്ന കാട്ടുമനുഷ്യർ വാഹനങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നുണ്ട്. രോഗം പിടിപെട്ടും, മുറിവേററും, തനിയേ നടക്കാൻ പാടില്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചവരെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറാരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് കട്ടണം, തൊട്ടിൽ, മഞ്ചൽ എന്നീ വാഹനങ്ങൾ മനുഷ്യർ ആദ്യമായി സ്വന്ത യുക്തികൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കാം. ഇവയെ പരിഷ്കരിച്ച് ധനികന്മാർ പ്രമുഖന്മാർ രാജാക്കന്മാർ എന്നിവർ സുഖപ്രദവും രാജസവും ആയുള്ള യാത്രകൾക്ക് മേനാവ്, പല്ലക്ക് മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാത്രകളിൽ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഓരോ മൃഗങ്ങളെ വാഹനങ്ങളാക്കി ഉപയോഗിപ്പാനാരംഭിച്ചു. അടുത്ത പടിയിൽ ശകടങ്ങളും, അതു പരിഷ്കരിച്ച് രഥങ്ങളും, ഉണ്ടായി.

ഹിന്ദുപുരാണകർത്താക്കന്മാർ ഓരോ ദേവന്മാൎക്ക് ഓരോ ജന്തുക്കളെ വാഹനമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാവിഷ്ണുവിനു ഗരുഡനും, ശ്രീപരമേശ്വരന് വൃഷഭവും, ബ്രഹ്മാവിനു ഹംസവും, സുബ്രഹ്മണ്യനു മയൂരവും, ഗണപതിക്കു മൂഷികനും, ഇന്ദ്രന് വെള്ളാനയും, ധൎമ്മരാജാവിന് മഹിഷവും വാഹനങ്ങളാകുന്നു. ഇപ്പോഴും നാം കാള, കുതിര, കഴുത, എന്നിവയെ വാഹനങ്ങളിൽ കെട്ടിയും തനിയെയും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. പൎവ്വതപ്രദേശങ്ങളും കയറിക്കടക്കുന്നതിന് ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടിയ മേഷവൎഗ്ഗത്തിൽ കഴുതയും, മണൽക്കാടുകളിൽ കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരത്തിന് വിശേഷിച്ചും ഒട്ടകവും നടക്കാൻ ശേഷിയുള്ള കടകങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ജലമാൎഗ്ഗമായുള്ള സഞ്ചാരത്തിന് ചങ്ങാടങ്ങളും, വഞ്ചികളും, ബോട്ടുകളും, പത്തേമാരികളും എന്നിവ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതാണല്ലോ. സാധാരണമായി ഇവ കഴുക്കോൽകൊണ്ട് ഊന്നിയും, തണ്ടുകൾ കെട്ടിവലിച്ചും, മനുഷ്യയത്നംകൊണ്ടാണ് സഞ്ചാരത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാററു തക്കമുള്ളപ്പോൾ പായ് കെട്ടി വിടാറുമുണ്ട്.

ഇനി പരിഷ്കാരം വൎദ്ധിച്ച ഇക്കാലത്തു നടപ്പുള്ള ചില വാഹനങ്ങളെപ്പററി അല്പം ചിന്തിക്കാം. കുതിരവണ്ടികൾ പല തരത്തിലും നാം കാണാറുണ്ട്. ഈ വണ്ടികൾക്ക് രണ്ടോ നാലോ ചക്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നും, രണ്ടും, ചിലപ്പോൾ മൂന്നും, (പ്രഭുക്കളും രാജാക്കന്മാരും നാലും ആറും എട്ടും) കുതിരകൾ പൂട്ടിയ സാരട്ടുകൾ ഓടിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ചില മഹാരാജാക്കന്മാർ വിചിത്രതരങ്ങളായ രഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ മഹോത്സവങ്ങളിൽ നാലും, എട്ടും, പന്ത്രണ്ടും ഉരുളകൾ ഉള്ള വലുതായ രഥങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കേരളത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗമായ കല്കുളം, ഇരണി-

തൽ, അഗസ്തീശ്വരം, തോവാള ഈ താലൂക്കുകളിലും, ചെ-ങ്കോട്ടത്താലൂക്കിലും ഉള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ രഥങ്ങൾ

ശുചീന്ദ്രത്തെ രഥോത്സവം.

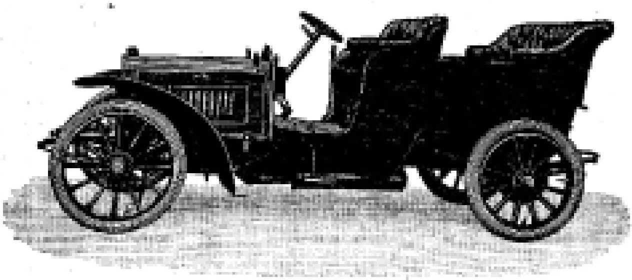
ഉപയോഗിക്കാറുള്ളു. ശുചീന്ദ്രത്തുള്ള മഹാക്ഷേത്രത്തിലെ മഹാരഥോത്സവം അതിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധിയുള്ളതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിക്കു യന്ത്രശില്പപ്രവേശം ഉണ്ടായതോടുകൂടി സത്വത്തിന്റെ അല്പമായ വിനിയോഗം മാത്രംകൊണ്ടും, അതിന്റെ അപേക്ഷ കൂടാതെയും ഓടിക്കാവുന്ന വാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുതുടങ്ങി. ഏതാണ്ടു തിരിഞ്ഞതാലും ഇക്കാലത്ത് അധികമായി രാജപഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന വാഹനം മുമ്പും പിമ്പുമായി രണ്ടു ചക്രങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച് പാദപ്രചാരംകൊണ്ട് ഓടിക്കുന്ന 'ബൈസിക്കിൾ' എന്ന

ലഘുയാനയന്ത്രം ആകുന്നു. വേഗത്തിൽ ഓടുന്നതിനു വേണ്ടി ഇതിൻെറ ചക്രങ്ങളുടെ പട്ടകൾ "റബ്ബർ" എന്ന പദാൎത്ഥംകൊണ്ടു നിൎമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. റബ്ബർപട്ടകൾ മറ്റുള്ള വണ്ടികൾക്കും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. സഞ്ചാരസൗകൎയ്യത്തിനു വലുതായ ഒരു മാററമുണ്ടായതു് പുകവണ്ടി കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടിയാണു്. ഇതിനെപ്പററിയുള്ള ഒരു വിവരണം മുമ്പിലത്തെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ. പുക (ആവി) കൊണ്ടു് കപ്പലുകളും ഓടിക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രസിദ്ധസേനാനായകനായ നെൽസണും മററും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കപ്പലുകൾ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയവയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തെ കപ്പൽകമ്പനിക്കാരും കച്ചവടക്കാരും നാവികസൈന്യങ്ങളും ലോഹനിൎമ്മിതങ്ങളായ കപ്പലുകളാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ശത്രുസംഹാരം മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കപ്പലുകളും രാജ്യപരിപാലകന്മാർ പരിഷ്കാരരീതികളായി പണിയിച്ചു ശേഖരിക്കാറുണ്ടു്.

ക്രിസ്താബ്ദം ൨൦-ാം ശതാബ്ദത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു തരം പുതിയ വാഹനങ്ങൾ ലോകത്തിൻെറ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും കണ്ടുതുടങ്ങി. ശകടാസുരൻ എന്ന ഒരു ദാനവൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ കൊല്ലുവാൻ മുതിൎന്ന കഥ ഭാഗവതത്തിലെ ഒരു പ്രമേയമാകുന്നു. ആ അസുരൻ തന്നെ മറെറാരു രൂപത്തിൽ ജനിച്ചിരിക്കയാണോ എന്നു് ഇവ കാണുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകും. വലിയ റോഡുകളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അവ നമ്മെ മുന്നിട്ടു് അധിക വേഗത്തോടും ഹൂങ്കാരത്തോടും കൂടി മിന്നൽ പോലെ പാഞ്ഞു് പോകുന്നതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ചിലേടത്തു കാണാവുന്നതാണു്. അവയുടെ പേർ "മോട്ടോർവണ്ടി" ആണെന്നു് ചെറുപൈതങ്ങൾക്കും അറിയാം. മോട്ടോർ

വണ്ടികൾ പല തരത്തിലുമുണ്ടു്. ചരക്കും ആളുകളുടെ സവാരിക്കും, അധികം യാത്രക്കാരുടെ ഗതാഗതത്തിനും

മോട്ടോർവണ്ടി.

ഉപയുക്തമായുള്ള വണ്ടികൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണാവുന്നതാണല്ലോ. ഭാരമേറിയ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേറൊരു കൂട്ടം വണ്ടിയും ഉണ്ടു്.

മോട്ടോർവണ്ടികൾ ആവികൊണ്ടും, വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടും, 'പെട്രോൾ' എന്നൊരു തൈലംകൊണ്ടുമാണ് ഓടിക്കുന്നതു്. ആവികൊണ്ടോടിക്കുന്ന മോട്ടോർവണ്ടികൾ വിറകു സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലംകൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പുകയുടേയും ആവിയുടേയും ഉപദ്രവം ഉള്ളതുകൊണ്ടും, സഞ്ചാരത്തിനു സുഖമുള്ളവയല്ല. വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു് ഓടിക്കുന്ന വണ്ടികൾ, ആവശ്യമുള്ള ശക്തികൾ സംഭരിക്കുന്നതിൽ ചില വൈഷമ്യങ്ങളുള്ളതിനാൽ, ദൂരയാത്രയ്ക്കു സൗകര്യമുള്ളവയല്ല. എന്നാൽ ഇവ ലഘുവായും, നിശ്ശബ്ദമായും, വഴിയിൽ ദുർഗ്ഗന്ധം പരത്താതേയും ഓടുന്നവയാണ്.

ഭൂരിപക്ഷം മോട്ടോർവണ്ടികളിലും പെട്രോൾ എന്ന തൈലമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു. ഈ തൈലത്തിൽ

നിന്ന് ഒരു ആവി സഹജമായി പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിന് പ്രസരിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടു്. ഈ ശക്തിയാണ് ഇതിലെ യന്ത്രങ്ങളെ പ്രവൎത്തിപ്പിക്കുന്നതു്. പെട്രോൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്, ഓരോ വണ്ടിയിലും പ്രത്യേകം ഓരോ തൊട്ടിയുണ്ടു്. തൈലത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ആവി വായുവിൽ സംഘടിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക അറയിൽ കടക്കുന്നു. അവിടെനിന്ന് അതു ക്രമേണ മേൽഭാഗത്തുള്ള ഒരു കുഴലിൽ പ്രവേശിക്കയും, ഉടൻ മറ്റൊരു യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ പുറപ്പെടുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു ജ്വലിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അവിടത്തെ ബാഷ്പമയമായ വായു വിജൃംഭിച്ചു് ഒരു ദണ്ഡത്തെ ചലിപ്പിച്ചു് അതിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള യന്ത്രഭാഗങ്ങളിൽ സന്ധുകമായ ചക്രങ്ങളെ തിരിച്ചു വാഹനങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നു. ഈ വിജൃംഭണങ്ങൾ ഇടതെതുടരെ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടാണ് മോട്ടോർവണ്ടികളും, "മോട്ടോർസൈക്കിൾ" എന്നിവകളും നില്ക്കാതെ ഓടുന്നതു്. ഈ വിജൃംഭണങ്ങൾ എത്രത്തോളം വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുമോ, അത്രത്തോളം വേഗത്തിൽ വാഹനങ്ങൾ ഓടിക്കും. പെട്രോൾ എന്ന തൈലം അഗ്നിസാമീപ്യമുണ്ടായാൽ ക്ഷണത്തിൽ കത്തുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ തൈലത്തിന് അഗ്നിസംയോഗം വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

ഈ യന്ത്രത്തിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളും ദ്രുതമായി ചലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവയ്ക്കു ക്ഷണത്തിൽ ചൂടുപിടിക്കുന്നു. ചൂടു വൎദ്ധിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിസ്ഫുരണവും, അഗ്നിജ്വാലകളുടെ പ്രസാരവും ഉണ്ടാകും. ഈ ആപത്തു നേരിടാതിരിപ്പാനായി മേൽപ്പുറത്തെ യന്ത്രഭാഗങ്ങളെ സദാ തണുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു വെള്ളം നിറച്ച ഒരു തൊട്ടിയും, ചൂടു പിടിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രമമായി

ഓളും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട സാമഗ്രികളും യന്ത്രത്തോടു സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മോട്ടോർവണ്ടികളുടെ അംഗങ്ങൾ എല്ലാം ബലമുള്ളവയും, സൂക്ഷ്മമായി യോജിപ്പിച്ചവയും ആയിരിക്കണം. ചക്രങ്ങളുടെ പട്ടകൾ കൽത്തടങ്ങളായ റോഡുകളിൽകൂടി ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം കട്ടിയും ഉറപ്പും ഉള്ളതായി ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിവേഗമുള്ള ഈ വാഹനങ്ങൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഓടിക്കുമ്പോൾ വഴികാണുന്നതിനായി മുൻഭാഗത്തു തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കുകളും, വണ്ടി വരുന്ന വിവരം മറ്റുള്ള യാത്രക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മണികൾ, കുഴലുകൾ അല്ലെങ്കിൽ കൊമ്പുകൾ മുതലായവയിൽ ഒന്നു ഇത്തരം വണ്ടികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

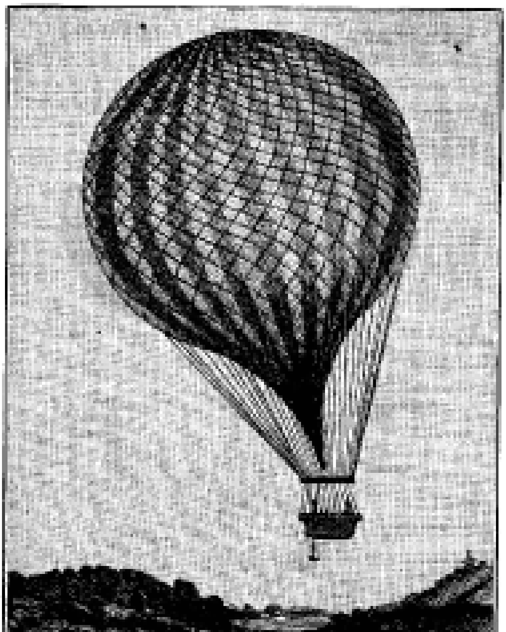
പാഠം ൯.

വാഹനങ്ങൾ (രണ്ടാം ഭാഗം).

തറയിൽ കൂടിയും വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ കൂടിയും അല്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ചില വാഹനങ്ങളും ഉണ്ടു. ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിൽ ദേവേന്ദ്രന്റെ 'ഉച്ചൈശ്ശ്രവസ്സ്' എന്ന കുതിര, 'ഐരാവതം' എന്ന ആന, വൈശ്രവണന്റെ 'പുഷ്പകം' എന്ന വിമാനം മുതലായവ ആകാശവീഥിയിൽ കൂടി ഗമനം ചെയ്തിരുന്നു എന്നു വർണ്ണിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ദേവകളും മറ്റും വ്യോമയാനങ്ങളിൽ ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങുകയും മുകളിലേക്കു വീണ്ടും ഉയരുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള കഥകൾ നാം കേട്ടു രസിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതൊക്കെ വാസ്തവമോ അല്ലയോ എന്നു പര്യാലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇപ്പോൾ നമുക്കില്ല. എ-

ന്നാൽ പക്ഷികൾ പറന്ന് ഉയരത്തിൽ എത്തി എല്ലാ വഴിയും സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനും സാധിക്കാം എന്നു തോന്നുകയാൽ, പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പല പരീക്ഷകളും ചെയ്തു വായുമണ്ഡലത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു.

ഇപ്രകാരമുള്ള പരിശോധനയിൽ ആദ്യമായി കണ്ടറിഞ്ഞതു "ബല്ലൂൺ" എന്നുള്ള വിമാനമാണു. ഈ പടം അ-

ബല്ലൂൺ.

തിന്റെ രൂപത്തെ കാണിക്കുന്നു. ഈ ആകാശവിമാനം വിനോദാർത്ഥം കടലാസുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണു.

എന്നാൽ മനുഷ്യർ കയറി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്, ഇതു വലുതും ബലമുള്ളതും ആയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മദ്ധ്യഭാഗം വീതി-കൂട്ടിയും രണ്ടററവും കൂർത്തും ഉള്ള തുണ്ടുകളായി തുണിയോ പട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെ ഘനം കുറഞ്ഞ വല്ല സാധനവുമോ വെട്ടി, ഒരു വള്ളോൽത്തുറു അകത്ത് ഒട-ക്കം ചെയ്യാവുന്ന വലിപ്പത്തിൽ തുന്നിച്ചേർത്ത ഒരു സഞ്ചി-യുണ്ടാക്കുകയാകുന്നു ഈ വിമാനനിർമ്മിതിയിൽ ഒന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ തുന്നിയുണ്ടാക്കുന്ന സഞ്ചിയുടെ പുറത്തു്, അതിനുള്ളിൽ ഭരിക്കുന്ന ആവി പുറമേ ചോരാൻ പൊഴുതാകാതെ ഇരിപ്പാൻവേണ്ടി റബ്ബർപ്പശ മിനുസമായി തേച്ചു് ദ്വാരങ്ങളും വിടവുകളും ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിച്ചു ഉണക്കുന്നു.

ഓരോ ബല്ലൂണിന്റേയും മുകൾഭാഗത്തു് അകത്തോട്ടു തുറക്കുന്ന വാതിലോടു കൂടിയ ഒരു നാളം കാണും. ആ വാ-തിൽ, ഒരു ലോഹവില്ലിൽ യോജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തകിടുകൊണ്ടു് ബന്ധിച്ചിരിക്കും. ആ തകിടിൽനിന്ന് ഒരു ചരടു സഞ്ചി-യുടെ അധോഭാഗത്തുള്ള ദ്വാരത്തിൽ കൂടി ബല്ലൂൺതൊട്ടി വരെ എത്തിച്ചിരിക്കും. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ആ ചരടു വലിച്ചു് വാതിൽ തുറക്കുകയും, മുകളിലുള്ള സുഷിരം വഴി-യായി അകത്തുള്ള വായുവിനേയോ ആവിയേയോ ആവ-ശ്യംപോലെ പുറത്തു വിടുകയും ചെയ്യാം. ബല്ലൂൺസ-ഞ്ചിയെ പൊതിഞ്ഞു് കയറുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വല ഇട്ടിരിക്കും. ആ കയററുവല ബല്ലൂൺവായ്ക്കു് കീഴ്പ്പോട്ടു, കുറച്ചു താഴെവരെ എത്തത്തക്കവണ്ണം നീളം ഉള്ളതായിരിക്കും. ഈ വലയുടെ താഴത്തെ അററം ബലമുള്ള ഒരു ലോഹവലയത്തിലാണ് കെട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നതു്. ആകാശസഞ്ചാരികൾക്ക് ഇരിക്കാ-നും സാമാനങ്ങൾ വച്ചു സൂക്ഷിക്കാനും കൂടി ഒരു തൊട്ടിയും ഈ വലയത്തിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ തൊട്ടിയിൽ എന്തെന-

ങ്കിലും ഭാരങ്ങളും കയററിയിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്നാൽ ബല്ലൂൺ വളരെ ഉയരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ യാത്രക്കാർ ആ ഭാരങ്ങളെ എടുത്തു പുറത്തു കളയുന്നു. ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള വലുതായ ഒരു കൊളുത്തു കൂടി തൊട്ടിയിൽ തൂക്കിയിരിക്കും. ഇതു്, ബല്ലൂണിനെ വല്ല സ്ഥലത്തും ഇറക്കുന്നതിനു നങ്കൂരമായും ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു കുററിയായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ബല്ലൂൺയാത്രക്കാർ ദിക്കും ലക്കും അറിയുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു ഭൂപടവും വടക്കുനോക്കിയന്ത്രവും കൂടി യാത്രാസാമാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എപ്പോഴും കരുതിയിരിക്കും.

ബല്ലൂൺസഞ്ചിയെ ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടി ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ചൂടുപിടിച്ച വായുവോ കല്ക്കരിയിൽനിന്നുള്ള ആവിയോ ഉള്ളിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു സഞ്ചി വലിഞ്ഞു വീൎക്കുമ്പോൾ യാത്രക്കാർ തൊട്ടിയ്ക്കകത്തു കയറിയിരിപ്പാകും. പരിചാരകന്മാർ സഞ്ചിയുടെ ബന്ധങ്ങളെ മോചിക്കുമ്പോൾ വിമാനം മേല്പോട്ടുയരുന്നു.

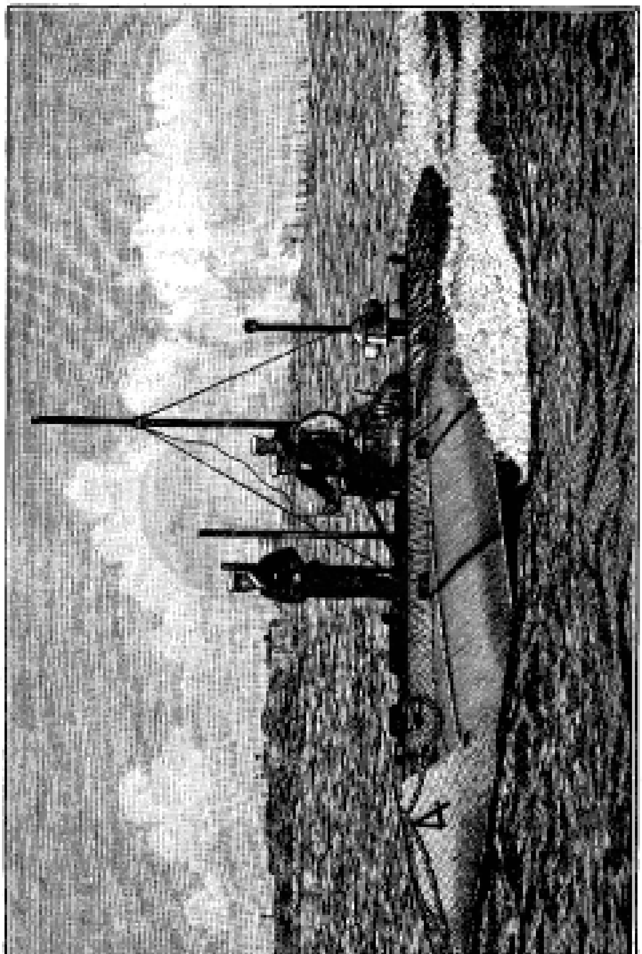
വായുവിനെക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു സാധനം വായുമണ്ഡലത്തിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ അതു് പ്രകൃത്യാ ഉയൎന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രകൃതിനിയമംകൊണ്ടാണ് ബല്ലൂൺ ഉയരുന്നതു്. ചൂടുവായുവിനും കല്ക്കരിയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആവിക്കും, ഭൂമിയോടടുത്ത ആകാശവായുവിനേക്കാൾ ഘനം കുറവാണ്. ബല്ലൂണും അതിനകത്തു് അടയുന്ന വായുവും തൊട്ടിയിൽ കയറുന്ന ആളുകളും കൂടിച്ചേൎന്നുള്ള ഘനം, ഭാരം കയറി വീൎത്ത ബല്ലൂൺസഞ്ചി ആകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തള്ളിനീക്കുന്ന വായുവിന്റെ ഘനത്തേക്കാൾ കുറയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവ ഉയരുന്നതു്. ബല്ലൂൺ കാററിന്റെ ഗതിയനുസരിച്ചു് ആകാശത്തിൽ ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ബല്ലൂണിൽ നിറയ്ക്കുന്ന ആവിയോ വായുവോ, തണു-
ക്കുകയോ ഒഴിഞ്ഞുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ അത്
ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കുമല്ലാതെ കീഴ്പോട്ടു ഭൂമിയിലേയ്ക്കു
പോരുന്നതല്ല. സഞ്ചിയിൽ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള വായുവോ
ആവിയോ, മുമ്പിൽ പറഞ്ഞ നാളം തുറന്നോ, ചിലപ്പോൾ
സഞ്ചിയുടെ ബലക്കുറവും കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതയുംകൊണ്ട്
പൊട്ടിയോ, വാർന്നുപോകുമ്പോൾ ബല്ലൂൺ കീഴ്പോട്ടേക്കു
പതിയ്ക്കുന്നു. ബല്ലൂൺസഞ്ചാരികൾക്ക് യഥേഷ്ടം ഭൂമി-
യിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനു സഹായിക്കാനായി പട്ടുകൊണ്ടു
ണ്ടാക്കി ശീലക്കുടപോലെ മടക്കുകയും നിവിർത്തുകയും ചെ
യ്യാവുന്ന "പാരച്യൂട്ട്" എന്നൊരു യന്ത്രവിശേഷം കൂടി
അതിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബല്ലൂൺ കയറി കാറ്റിന്റെ ഗതിയ്ക്ക് എതിരായി
സഞ്ചരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വായു-
വിനെ തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമാക്കി ഇഷ്ടംപോലെ സഞ്ചരി
ക്കത്തക്ക വിമാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു യത്നിച്ചു. ഈ
യത്നം ഇപ്പോൾ സഫലമായി. ഇതു തന്നെയാകുന്നു, ഇ-
പ്പോൾ നാട്ടിൽ വന്നിരിക്കുന്നതും ഈ ചിത്രത്തിൽ കാണു-
ന്നതുമായ "ഏറോപ്ലേൻ" എന്നുള്ള വാഹനം. ഈ ചമയ-
യിൽനിന്ന്, യന്ത്രകാരന്മാർ ഈ വിമാനനിർമ്മിതിയിൽ പക്ഷി
യുടെ സൃഷ്ടിയിലുള്ള യുക്തിയെ അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി
കാണാം. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിൽ
ബഹു ജീവനാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വാഹ-
നങ്ങൾ യൂറോപ്പിൽ ധാരാളമായി സൈനികാവശ്യങ്ങൾക്ക്
ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. പുകവണ്ടിയുടെ ബാല്യദശയിൽ
വലുതായ ഓരോ അപകടങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്നു; എങ്കിലും
കാലാന്തരത്തിൽ അതിനെ ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും സൗകര്യ-
പ്രദമായ ഒരു വാഹനമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ-

റോച്ച്യേൻ എന്ന പുത്തൻ ആകാശവിമാനവും യന്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പരിഷ്ക്കാരപ്രയത്നവും സർവ്വതോമുഖമായ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്താൽ ജനസാമാന്യത്തിന് ഉപയോഗയോഗ്യമായി തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ഈയിടെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഇനി ഒരുവക വിശേഷവാഹനമുള്ളത് സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വഞ്ചികളാകുന്നു. ഈ വഞ്ചി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു മത്സ്യാകൃതിയിലാകുന്നു. ഈ വാഹനം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതു് അമേരിക്കയിലെ ഐക്യനാട്ടിൽ പ്രജകൾ ഭിന്നിച്ചുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധസമയത്തിൽ ആയിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ഈ വഞ്ചികളെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങളെ വളരെ പരിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ വാഹനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് വെള്ളത്തിനടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു് ശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ട വായുവിനെ യന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഘനീകരിച്ച് അതിനകത്തു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കും. ഈ വഞ്ചികളെ നടത്തുന്നതിനുള്ള യന്ത്രം സാമാന്യേന മോട്ടോർവണ്ടിയന്ത്രങ്ങളുടെ മാതൃകയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇതു ചലിപ്പിക്കുന്നതിന്നും യന്ത്രഭാഗങ്ങളിൽ ശക്തിയെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതു പെട്രോൾ എന്ന തൈലവും ചിലതിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയും ആണ്. ഈ വഞ്ചികൾ വായുവിനേക്കാൾ ഘനം കൂടിയ ജലത്തിൽ പോകേണ്ടവയാകയാൽ, ഇവകളിലെ യന്ത്രങ്ങൾക്ക് മോട്ടോർവണ്ടികളിലുള്ളവയേക്കാൾ കൂടുതലായ ശക്തിയും ഉറപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവയുടെ ബഹിർഭാഗം ഉറപ്പുള്ള ലോഹത്തകിടുകൊണ്ടാകുന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ വഞ്ചിയുടെ മേൽഭാഗത്തു കൂടി ഉള്ളിലോട്ടു കടക്കുന്നതിന് ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടു്. ആളുകൾ അകത്തു കടന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ ദ്വാരം ശരിപ്പടിയുള്ള ഒരു വാതിൽകൊണ്ടു അടയ്ക്കുന്നു. ഈ വാതി-

അന്തൎവ്വാഹിനിക്കപ്പൽ.

ലിൻ സമീപിച്ചു് കുറച്ചു പൊങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരു കുഴൽ ഉണ്ടു്. ഈ കുഴലിന്റെ അഗ്രം വെള്ളത്തിനു മീതെ തള്ളും

പൊങ്ങിയിരിക്കും. അതുവഴി സമുദ്രവും കപ്പലുകളും അ-കത്തു പ്രതിബിംബിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉള്ള ചില സാമഗ്രികൾ വച്ചിട്ടുകത്തു സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും.

"സബ്മറൈൻ" എന്ന പേരായ ഈ വഞ്ചികൾ നാ-വികയുദ്ധത്തിലാണ് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതു്. മുൻപറഞ്ഞ കുഴൽമാർഗ്ഗമായി, സമുദ്രത്തിന്റെ മുകളിൽ കൂടി പോകുന്ന കപ്പലുകളെ കണ്ടു് ശത്രുമിത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു്, ശത്രു-പക്ഷത്തിലുള്ള കപ്പലുകളെ അവയുടെ നേതാക്കന്മാർ അറിയാതെ തന്നെ ധ്വംസിക്കുകയാണ് പതിവു്.

പാഠം ൧൩.

രാമായണകഥ (ഒന്നാം ഭാഗം).

രാമായണം കഥ കേട്ടുകൊൾക ഭവാ-
നാമോദമോടെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിടാം:—
ആമോദമോർത്തിതു കേട്ടുകൊണ്ടീടുക
ക്ഷേമോദയം രാമചന്ദ്രലീലാമൃതം.
മാർത്താണ്ഡവംശേ ദശരഥൻ തന്നുടെ
പുത്രനായ്‌വന്നു പിറന്നു നാരായണൻ.
ഉത്തര കോസലാധിപകുലായോധ്യയെ-
ന്നുത്തമ ശ്രീരാജധാനിയിൽ മേവുന്ന
കൗസല്യ തന്നുടെ പുത്രൻ രഘൂത്തമൻ,
കൈകേയി തന്നുടെ പുത്രൻ ഭരതനും,
അതു പിന്നെസ്സുമിത്രാത്മജൻ ലക്ഷ്മണൻ,
ശത്രുഘ്നനും നാൽവരിങ്ങനെ ജാതരായ്.
അത്രാന്തരേ വിരവോടു വിശ്വാമിത്ര-
സത്രം മുടക്കുന്ന ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലുവാൻ

വില്ലും ശരവുമെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു
തെല്ലും മടിയാതെ താൻമനുജനാം.

കാടകം പുക്കൊരു നേരത്തു വന്നോരു
താടകയെക്കൊല ചെയ്തു രഘൂത്തമൻ.

സിദ്ധാശ്രമം പുക്കു നില്ക്കും വിധൗ തത്ര
ബോധാവലോപം മഖം മുടക്കീടുവാൻ;
വന്ന സുബാഹുപ്രമുഖവൃന്ദങ്ങളെ-
ക്കൊന്നവൻ യാഗവും രക്ഷിച്ചു രാഘവൻ.

ചെന്നഹല്യയ്ക്കു മോക്ഷം കൊടുത്തുടൻ
പിന്നെ ജനകന്റെ മന്ദിരം പ്രാപിച്ചു.

ത്രൈയംബകം ചുള്ളിവില്ലെന്നു തന്നെ
കയ്യിലെടുത്തു കലച്ചു മുറിച്ചുടൻ,
സീതാവിവാഹവും ചെയ്തു മുദാ തന്റെ
സോദരന്മാരും വിവാഹം കഴിച്ചിതു.

മാർഗ്ഗത്തെ വന്നു കടുത്തു തടുത്തോരു
ഭാർഗ്ഗവരാമനെ ക്ഷിപ്രം ജയിച്ചുടൻ

സാകേതമന്ദിരം പുക്കവൻ സീതയാ
സാകം വസിച്ചു സുഖിച്ചു രഘൂത്തമൻ.

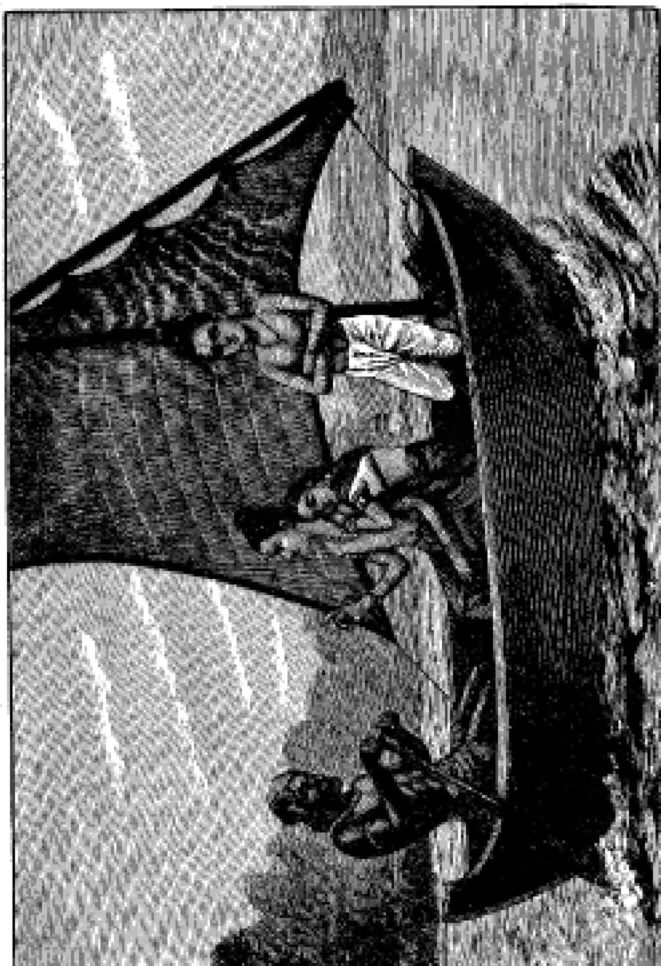
വൃദ്ധനായുള്ള ദശരഥം പുത്രനു
യൗവരാജ്യാഭിഷേകവും ഭാവിച്ചു;

ദൈവബലേന മുടക്കിനാൾ കൈകേയി:
കൈവല്യശീലൻ പുറപ്പെട്ടു കാനനം,—
പ്രാപിച്ചു സൗമിത്രി സീതാസമേതനായ്,
ഭൂപാലനന്ദനൻ ഗുഹൻ മഹാരഥൻ.

വനവാസം.

ധരിച്ചു വല്ക്കലം പിന്നെ— പിരിച്ചു ചെഞ്ചിടാഭാരം
തിരിച്ചു സൂതനെ ഗംഗാ തരിച്ചു; ചിത്രകൂടത്തിൽ
വസിച്ചു; കാന്തികൾകൊണ്ടുല്ലസിച്ചു, സൂതനപ്പുറം.
ഗ്രഹിച്ചു 'മേലോകത്തെ ഗ്രഹിച്ചു താത'നെന്നിതും
ശ്രവിച്ചു; തൽപാദങ്ങളോടേ പതിച്ചോരു ഭരതനെ
തനിച്ചു പാദുകം നൽകിയയച്ചിട്ടത്രിയെച്ചെന്നു
നമിച്ചു, ദണ്ഡകാരണ്യേ വസിച്ചു, രാഘവൻ തത്ര
മതിച്ചോരു വിരാധനെ വധിച്ചു, മാമുനിമാരെ
സ്തുതിച്ചു, തീർത്ഥമാടി നടന്നു ഘോരകാന്താരെ.
കടന്നഥ ചെന്നഗസ്ത്യന്റെ ഗൃഹത്തിലങ്ങകം പുക്ക,
ഉടനെ വന്ദനം ചെയ്തു, പരിചോടേ കൂടെ ഗോദാ-
വരീതീരെ വസിക്കുമ്പോൾ, വരിക്കുന്നാഗ്രഹത്തോടെ
വരുന്ന ശൂർപ്പണഖയുടെ മുലയും മൂക്കുംകൂടെ
കരവാൾകൊണ്ടുടനാളു ഛേദനംചെയ്തു സൗമിത്രി.
കരഞ്ഞു ശൂർപ്പണഖ പോയ് ഖരൻ തന്നോടറിയിച്ചു.
ഖരനും ദൂഷണൻ താനും കരുത്തുള്ള ത്രിശിരാവും
പരന്ന പടയുമായ് വന്ന നേരമേ രാമൻ,
കടുത്ത സായകം ചാപേ തൊടുത്തു രാഘവൻ വേഗാൽ
അടുത്ത രാക്ഷസന്മാരെ കൊടുത്തു, കാലനുക്കാക്കി.
അതു കേട്ടു ദശഗ്രീവനതിഘോരം കയർത്തോരു
ചതിപ്പാനായ് പുറപ്പെട്ടു മുനിവേഷമവൻ പൂണ്ടു.

അമ്മാമനാകുന്ന മാരീചനെച്ചെന്നു
പൊന്മാൻ വടിവാക്കിവിട്ടു ദശാനനൻ,
സന്തോഷമാർന്നങ്ങു രാമന്റെ പത്നിയു-
മമ്മാനെ കണ്ടുള്ളു തോന്നി മോഹേന

മട്ടോൽമിഴിയായ സീതയെ തൽക്ഷണം
കട്ടു രഥത്തിൽ കരേറ്റിഗ്ഗമിക്കവേ
ദുഷ്ടനെച്ചെന്നു തടുത്ത ജടായുവെ
വെട്ടി വധിച്ചുകളഞ്ഞു ദശാനനൻ
ചുറ്ററ്റ ലങ്കാപുരത്തെ പ്രവേശിച്ചു;
കഷ്ടമദ്ദേവിയെയത്ര വെച്ചീടിനാൻ.

മാരീചമാനിനെക്കൊന്നോരു രാഘവൻ
തൽപ്രാണദേവിയെക്കാണാഞ്ഞു ഖിന്നനായ്;

തമ്പിയോടൊന്നിച്ചു തേടി നടകൊണ്ടു
വമ്പിച്ച കാനനേ ചെന്നു ചരിക്കവേ,

വമ്പനാം ഗൃദ്ധ്രമന്നസ്സംസ്കരിച്ചീടിനാൻ
കമ്പംവെടിഞ്ഞു കബന്ധനെയും കൊന്നാൻ.

സമ്പന്നമോദം ശബരിക്കു മോക്ഷവും
സമ്മാനം ചെയ്തു താനനന്തരം.
പമ്പ കടന്നു നടന്നു വരും വിധൌ;

വ്യഗ്രത കൂടാതെ ഞാൻ* ചെന്നു വന്ദിച്ച-
നുഗ്രഹം വാങ്ങി, മഹാഗിരിതന്നുടെ
അഗ്രേ വളരെ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
സുഗ്രീവനോടൊത്തു സഖ്യവും ചെയ്യിച്ചു.

ഉഗ്രങ്ങളായുള്ള സാലങ്ങളും മുറി-
ച്ചുഗ്രനാം ബാലിയെ ബാണേന രാഘവൻ
നിഗ്രഹിച്ചമ്പോടു രാജ്യപ്രതാപവും
സുഗ്രീവനാക്കിക്കൊടുത്തു വാഴിച്ചിതു.

ദിക്കുകൾ നാലിലും ജാനകീദേവിയെ
ചിക്കെന്നു തേടുവാനായി പുറപ്പെട്ടു

* വക്താവായ ഹനുമാൻ.

മർക്കടന്മാരുടെ കൂട്ടമങ്ങായതിൽ
തെക്കോട്ടു തേടുവാൻ ഞാനും പുറപ്പെട്ടു.
ഇക്കടൽ ചാടിക്കടന്നു തിരിക്കുന്ന-
രക്ഷന്റെ ലങ്കാപുരത്തെയും പ്രാപിച്ചു;
മൈക്കണ്ണിമാർ മിഴിയാളെയും കണ്ടു ഞാൻ
തൃക്കാഴ്ചവെച്ചിതു രാമാംഗുലീയകം.
ചൊൽക്കൊണ്ട രാമദേവന്റെ കൃപകൊണ്ടി-
തൊക്കെയും സാധിച്ചു ഞാനും വൃകോദര.

൧൦-ാം കഥ

നാട്ടുമറന്നാലും മൂട്ട മറക്കരുതു.

പാണ്ഡവന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ ധർമ്മപുത്രമഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ചു് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം അവതാരം എന്ന പോലെ കലിംഗരാജ്യത്തു് ചന്ദ്രസേനൻ എന്നൊരു മഹാരാജാവുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പരിവാരസമേതം നായാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടു. ഭയങ്കരമായ കാട്ടിനകത്തു കടന്നു് കുറെ ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ഒരു വ്യാഘ്രത്തെ കണ്ടു് അതിന്റെ നേരെ വാൾ ഊരിക്കൊണ്ടു് പാഞ്ഞടുത്തു. അത്ര ധീരതയോടുകൂടി അടുക്കുന്ന പുരുഷൻ സാമാന്യനല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് കടുവാ ഓടിത്തുടങ്ങി. മഹാരാജാവിന്നു് ഉത്സാഹം വർദ്ധിക്കയാൽ അദ്ദേഹം അതിനെ തുടർന്നു് വനാന്തരത്തിൽ വഴിയറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു ദിക്കിൽ എത്തി. വ്യാഘ്രം, പ്രാണഭീതികൊണ്ടു് പക്ഷിവേഗത്തിൽ ഓടി വള്ളിക്കെട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞു. മഹാരാജാവു ഭഗ്നാശനായി ക്ഷീണിച്ചും, വിശന്നും സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഒരു ഭാഗത്തു് കണ്ണാനന്ദകരമായ ഓട-

കുഴൽനാദം കേട്ടു. മധുരമായ ആ ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന ദിക്ക നോക്കി മഹാരാജാവു് കുതിരയെ വിട്ടു. അല്പദൂരം ചെന്നപ്പോൾ, കൃഷിയിറക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു തോട്ടത്തിൽ വിളവു കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ബാലനെ കണ്ടു. ഓടക്കുഴൽ ഊതിയതു് ആ ബാലൻ ആയിരുന്നു. ബാലന്റെ പ്രായവും അവന്റെ സംഗീതമാധുൎയ്യവും വനത്തിന്റെ രമ്യതയും ഒന്നുചേൎന്നു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവു ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ വൃന്ദാവനക്രീഡയെ സ്മരിച്ചു. കീറിയതും മുഷിഞ്ഞതുമായ കാറവസ്ത്രം ധരിച്ചുനില്ക്കുന്ന ആ ബാലന്റെ ശരീരശോഭയും പ്രസന്നഭാവവും കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന് ആ ബാലന്റെ നേരെ വാത്സല്യം ജനിച്ചു. മഹാരാജാവു് അവന്റെ അച്ഛനെ വരുത്തി അനുവാദം വാങ്ങി ആ ബാലനെ തന്റെ രാജധാനിയിലേക്ക കൊണ്ടുപോയി.

ആൎയ്യമിത്രൻ എന്ന പേരായ ആ ബാലന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മഹാരാജാവു്, രാജകുമാരന്മാൎക്ക വിഹിതമായ ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ബാലന്റെ ബുദ്ധിയും ശുഷ്കാന്തിയും, മഹാരാജാവിന്റെ വാത്സല്യപൂൎവ്വമായ ഈ ഏൎപ്പാടുകളോട യോജിക്കയാൽ അവൻ അനായാസേന ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ വിദ്വാനും, രാജ്യഭരണതന്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനുമായിത്തീൎന്നു. അനന്തരം മഹാരാജാവു് അവനെ മുറയ്ക്കു ഓരോ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും നിയമിച്ചു. അവന്റെ സാമൎത്ഥ്യത്തെയും വിശ്വസ്തതയെയും പരീക്ഷിച്ചതിൽ, അവൻ ഉത്തമനും കാൎയ്യപ്രാപ്തനുമായ ഒരു ഭൃത്യനാണെന്നു ബോധപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ആൎയ്യമിത്രനെ അരമനയിൽ സൎവ്വാധികാരിയായി നിയമിച്ചു.

മഹാരാജാവിന്റെ പ്രീതി അവനിൽ വൎദ്ധിച്ചതോടുകൂടി അവനു ശത്രുക്കളും ധാരാളമുണ്ടായിത്തുടങ്ങി. അവൎ

അസൂയമൂത്തു് ഉറക്കമില്ലാതായി. അവന്റെ നേരെ ജനിച്ചിട്ടുള്ള രാജപ്രീതിയെ നശിപ്പിക്കാൻ അവൻ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളും നിമിത്തം അവൻ ധൈര്യമില്ലാത്തവനായി തീർന്നു. കുടിലന്മാരായ ആ ശത്രുക്കളും പലേ ഏഷണികളും മഹാരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, ഉത്തമഗുണവാനായ മഹാരാജാവിന്റെ മനഃസ്ഥിതി അവിച്ഛിന്നമായിത്തന്നെ നിന്നു.

ഈ മട്ടിൽ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആര്യമിത്രന്റെ ഭാഗ്യചക്രം ഒന്നു തിരിഞ്ഞു. ചന്ദ്രസേനമഹാരാജാവു് ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത മധുസേനമഹാരാജാവു് മുഖസ്തുതിക്കാർക്കും ഏഷണിക്കാർക്കും വശംവദനായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ പൂർവ്വഗാമിയെ ആദരിച്ചു്, ആര്യമിത്രനിൽ ആരോപിതങ്ങളായ അപരാധങ്ങളെ ഗണ്യമാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ കഴിയുമ്പോൾ, ആര്യമിത്രന്റെ ദുർദ്ദൈവാധിക്യംകൊണ്ടു് രാജഭണ്ഡാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിലയേറിയ രത്നഹാരം കാണാതായി. അസൂയാലുക്കളായ ശത്രുക്കൾക്കു തക്കം നോക്കിയിരുന്ന അവസരം അവർക്കു പ്രയാസംകൂടാതെ തന്നെ കിട്ടി. ആ രത്നമാല അപഹരിച്ചതു് ആര്യമിത്രൻ തന്നെ എന്നും, അതുപോലെ അനവധി ദ്രവ്യം മോഷ്ടിച്ചു് അവൻ സ്വഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇതുകൂടാതെ അവൻ കണക്കറ്റ ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കയും വലുതായ ഭവനം പണിയിക്കയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഏഷണിക്കാർ മഹാരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. ദൈവഗതിയുടെ വൈഭവത്താൽ ഈ കിംവദന്തികളുടെ പരമാർത്ഥം താൻ തന്നെ ചെന്നു് ആരാഞ്ഞറിയണമെന്നു മഹാരാജാവിനു തോന്നി.

ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു് മഹാരാജാവു് ആര്യമിത്രന്റെ ഭവനത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ കണ്ടതു്, കറ്റില-

യിൽ ഒരു ചെറിയ ഭവനമായിരുന്നു. തന്റെ സ്തുതിപാഠകന്മാരുടെ സത്യനിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ചു മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ അപ്പോൾമുതൽ ഒരു സന്ദേഹം ജനിച്ചു. ഭവനത്തിനകത്തു കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, അവിടെ വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും തന്നെ കണ്ടില്ല. മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ വളൎന്നു തുടങ്ങിയിരുന്ന സംശയം ഉറച്ചു; എങ്കിലും, അവിടുന്ന് ആ ഭവനമെല്ലാം ചുററിനോക്കി. ഒരു ചെറിയ മുറിയുടെ വാതിൽ അടച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു്, അതിനകത്തു് എന്തുണ്ടു് എന്നു മഹാരാജാവു ചോദിച്ചു.

ആര്യമിത്രൻ വിഷണ്ണവദനനായി നിന്നതല്ലാതെ ഉത്തരമൊന്നും ഉണൎത്തിച്ചില്ല. ഒരാഹാരം അതിനകത്തുണ്ടെന്നു

ഏഷണിക്കാർ ഉണൎത്തിച്ചു. മഹാരാജാവു കുപിതനായി വാതിൽ തുറക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ആ കല്പന ലംഘിച്ചുകൂടാത്തതിനാൽ ആൎയ്യമിത്രൻ വാതിൽ തുറന്നു.

മഹാരാജാവു് ആ മുറിക്കകത്തു കടന്നപ്പോൾ കണ്ടതു് ഒരു മെതിക്കഴലും, ഒരു ഉഴക്കോലും, ഒരു മുഷിഞ്ഞ പഴയ വസ്ത്രവും, ഒന്നു രണ്ടു് കൃഷി ആയുധങ്ങളും ആയിരുന്നു. ഇതുകളെ ഇത്ര ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നു് മഹാരാജാവു ചോദിച്ചു. തന്റെ ഭാഗ്യത്തിന നിദാനമായ രാജാവിന്റെ കരുണയ്ക്കു് ഇണങ്ങിയ ഭക്തിയോടു കൂടി, രാജസേവനം അനുഷ്ഠിപ്പാൻ അവ സദാ തന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനായി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ ബാല്യത്തിലേ സഹചാരികളാണെന്നു് ഉണൎത്തിച്ചു.

അന്നുമുതൽ ആൎയ്യമിത്രൻ, ആ മഹാരാജാവിന്റെ സുസ്ഥിരമായ തിരുവുള്ളത്തിന പാത്രമായി എന്നും, ഏഷണിക്കാർ രാജമന്ദിരത്തിൽനിന്ന ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

പാഠം ൧൦.

സഹപ്രവൎത്തനം (പരസ്പരസഹായം).

പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ, ജനസമുദായങ്ങൾ പൊതുവിലും, സമുദായാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകമായും, പലവിധത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ സാമാന്യമായ ഒരു ഉദ്ദേശം പരസ്പരോപകാരം ആണെന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നു. മനുഷ്യർ ആദിമകാലങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യന്മാരായി വൎത്തിച്ചിരുന്നു എന്നും, സമുദായങ്ങൾ പരിഷ്കൃതങ്ങൾ ആയതോടു കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യത ക്രമേണ കുറഞ്ഞു് പരാൎത്ഥപ്രവൃത്തികൾക്ക പ്രാധാന്യം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ദേശചരിത്രങ്ങളും

സാമുദായികശാസ്ത്രങ്ങളും നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളും അപരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം, കൃഷി കച്ചവടം കൈത്തൊഴിൽ മുതലായ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പരിഷ്കൃതരാജ്യം മററതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ്. സമുദായാംശങ്ങൾ തനിച്ച് സ്വാർത്ഥത്തെ മുൻനിറുത്തി എത്ര ജാഗ്രതയായി പ്രയത്നിച്ചാലും മേൽപറഞ്ഞ തൊഴിലുകൾക്ക് ആശാസ്യമായ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നേരെ മറിച്ച്, അസൂയ മാത്സര്യം മുതലായ ദോഷങ്ങളെ അകററി, മനുഷ്യർ അന്യോന്യം സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ, അതിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ഫലം സർവഥാ ശ്രേയസ്കരമായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. പരിഷ്കാരത്തിൽ ഇൻഡ്യ, ചൈന മുതലായ പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക മുതലായ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ പുറകിൽ വളരെ അകലത്തായി നില്ക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഭാവത്തിന്റെ അഭാവം തന്നെയാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലും പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥ അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നില്ല. ഏകദേശം ഒരു ശതവർഷത്തിന് അല്പം മുമ്പായിട്ടാണ് സമുദായനില അഭ്യുന്നതിയെ പ്രാപിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള ശോച്യാവസ്ഥ കണ്ടിട്ട്, സാമുദായികശാസ്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭ്യുന്നതിക്ക തടസ്ഥമായിട്ടുള്ള സംഗതികളെപ്പററി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കയും ഉപശാന്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ യത്നിക്കയും ചെയ്തു. അതിൽപിന്നിട്ട് ഈ വക കാര്യങ്ങൾ പല മഹാന്മാരുടെയും ശ്രദ്ധക്ക വിഷയീഭവിച്ചു. അവരുടെ നിരന്തരമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി അഭ്യുന്നതിക്ക ഏററവും ഉപയുക്തമായി ഭവിക്കുന്നു

സഹപ്രവൎത്തനവും, അതിനെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള വഴി പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപനവും, ആണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു.

താന്താങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വേണ്ട സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, കച്ചവടം കൈത്തൊഴിൽ മുതലായവ നടത്തുക, ഇവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭങ്ങളെ തുല്യമായി വീതിച്ചെടുക്കുക, ഈ വകക്കെല്ലാം തൊഴിലാളികൾക്കു മറ്റും ഏററവും ഉപകരിക്കുന്ന ഐക്യമത്യത്തോടു കൂടിയ പലതരം സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുക,—ഈ ഏൎപ്പാടാണ് "സഹപ്രവൎത്തനം" എന്നു നിൎദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ സംഘങ്ങളെ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കാം. ഈ ഏൎപ്പാടുകൾ അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധിക്ക് എത്രമാത്രം ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിവരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇവയുടെ ആവിൎഭാവംനിമിത്തം ആ ദേശങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ശ്രേയസ്സ് ഇതരദേശത്തിലെ ജനങ്ങളെ ആകൎഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി ഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും പലരുടെ ശ്രദ്ധയും ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയുകയും നിൎബന്ധപൂൎവ്വമായ ഗവൎമ്മെൻറിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ചില ഉദ്യമങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

യൂറോപ്പിലെ കൂലിവേലക്കാരുടെ ഇടയിലാണ് ഈ വിധം ഏൎപ്പാടുകൾ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചതു്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പറയത്തക്ക നില ആദ്യം പ്രാപിച്ചതു് ഏകദേശം എഴുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ച "റാക്ഡെയിൽ പയനീയൎസ്" എന്ന സംഘമാണ്. ഇതിന്റെ പ്രവൎത്തകന്മാരായി പതിനെട്ടു പേർ ചേരുകയും, ആളൊന്നിന് ആഴ്ചയിൽ ആദ്യം രണ്ടു പെൻസു വീതവും, പിന്നീടു മൂന്നു പെൻസു വീതവും, വരിയിട്ടെടുത്തു് ആകെ

ഇരുപത്തെട്ടു പവൻ മൂലധനം ശേഖരിക്കയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം ആ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രം ആവശ്യമുള്ള നെയ്യ്, പഞ്ചസാര, തേയില മുതലായവ ശേഖരിക്കുകയും വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ക ആയിരുന്നു. ഇതിനായി കാലദേശാനുകൂല്യങ്ങൾ നോക്കിയും സാധനങ്ങളുടെ വിലയും തരവും വിക്രയലാഭവും കണക്കാക്കിയും സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവന്നു. അതതു സാമാനങ്ങൾക്കു്, പുറമേയുള്ള കമ്പോളത്തിലെ നിരക്കിൽ നിന്നു അധികം കുറയാതെയുള്ള ഒരു വിലവെച്ചു് ആ തോതനുസരിച്ചായിരുന്നു അവർ ആവശ്യംപോലെ വീതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതു്. ഈ ഏർപ്പാടുനിമിത്തം ഉണ്ടായ ലാഭം വളരെ നിസ്സാരമായിരുന്നു എങ്കിലും. അതു തമ്മിൽ വീതിച്ചുകൊടുക്കാതെ ഒരു പൊതുസ്വത്തായി മുതൽകൂട്ടി വർദ്ധിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ താണതരത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ സംഘം, ചുരുങ്ങിയ എഴുപതു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു് ശാഖോപശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു് രണ്ടുലക്ഷം പവൻ മൂലധനവും, ഇരുപതിനായിരം സംഘാംഗങ്ങളും ചേർന്ന ആയിരത്തിനൂറു പ്രത്യേക സംഘങ്ങളായി പരിണമിച്ചു. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു ഗ്രേറ്റുബ്രിട്ടനിൽ കൃഷിക്കാർ, കച്ചവടക്കാർ, കൈത്തൊഴിലുകാർ മുതലായവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി അത്യന്തം മഹത്തായിരുന്നു. ഐകമത്യത്തോടു കൂടിയ സഹപ്രവർത്തനവും, അതിനെ ശരിയായി നയിക്കുന്നതിനുള്ള പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുമാണു് ഈ അഭിവൃദ്ധിക്കു മുഖ്യകാരണങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെ, സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതും വിതരണം ചെയ്യുന്നതും ഉള്ളവയെന്നു രണ്ടു തരത്തിൽ ഗണിക്കാവുന്നവയാണു്. ഇവയിൽ ഇപ്പോൾ എണ്ണംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യംകൊണ്ടും മുന്നണി-

യിൽ നില്ക്കുന്നതു സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ള സംഘങ്ങളെക്കാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള ചിട്ടികളും, ബാങ്ക് ഏൎപ്പാടുകളും ഇതു മാതിരിയുള്ള പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ മൊത്തത്തുകയിൽ പകുതിയിലധികം കുറച്ചു ലേലംവിളിക്കുന്ന ചിട്ടികളും, ദ്രവ്യം മാസമൊന്നിനു ഒന്നോ രണ്ടോ ചക്രം വീതം പലിശ കണക്കാക്കുന്ന ബാങ്കുകളും സഹപ്രവൎത്തനത്തിന്റെ മൂലതത്വത്തിന് അനുരൂപമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നേരെ പ്രതികൂലമായി ഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരത്തെ ഏൎപ്പാടുകൾ കൊണ്ട് ജനസംഘത്തിൽ ദരിദ്രന്മാരായ ആളുകൾക്കു സുഖമോ, സൗകൎയ്യമോ, ആദായമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, അന്യായമായ ഒരു വലിയ ലാഭം പ്രധാനഭാരവാഹികൾക്കു മാത്രം സിദ്ധിക്കുകയും അതിൽ ഏൎപ്പെടുന്നവൎക്ക് അപരിമിതമായ നഷ്ടം നേരിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഈ വക ഉദ്യമങ്ങളിൽ പരാൎത്ഥത്തിനേക്കാൾ സ്വാൎത്ഥത്തിനാണ് പ്രാബല്യം കൂടുന്നതു്.

ഇൻഡ്യയിൽ, വിശേഷിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ, വസിക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും ഉപജീവനമാൎഗ്ഗമായി കൃഷികൃത്യത്തിനെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഈ തൊഴിൽ പുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനും, പൊതുവിൽ രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും ശ്രേയസ്സു വൎദ്ധിക്കുന്നതിനും, കച്ചവടം കൈത്തൊഴിൽ മുതലായ ഇതരവ്യവസായങ്ങൾ അല്പാല്പമായിട്ടെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുന്നതിനും, സഹപ്രവൎത്തനവും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും വളരെ ഉപകാരപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. സുഖമായും സൗകൎയ്യമായും കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതിന് സഹായമായിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ; സഹപ്രവൎത്തനം പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളെ ചില്ലറക്കച്ച-

വട്ടിക്കാരുമായുള്ള പററുവരവുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഇഷ്ടമായ കടങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനാൽ ആ സാധുക്കൾക്ക് ഗൃഹഭരണം നടത്താൻ ശുഷ്കാന്തിയും, മിതവ്യയശീലവും വർദ്ധിക്കുകയും പൊതുജനങ്ങളുമായുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ സത്യം, മര്യാദ, സ്വാശ്രയം, ആത്മസംയമനം മുതലായ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാഠം ൧൫.

മഹമ്മദീയർ.

നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു ഒരുലക്ഷത്തിരുപത്താറായിരത്തിൽപരം മഹമ്മദീയരെ ജനസംഖ്യക്കണക്കിൽ കാണുന്നു. ഈ മതക്കാർ കൂടുതൽ രാജ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ആഗമനത്തിനു മുൻപുതന്നെ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു പല സ്ഥലങ്ങളും സ്വാധീനപ്പെടുത്തി രാജകുടുംബങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച ഒരു സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്. ആ രാജകുടുംബങ്ങളിൽ പ്രധാനമായുള്ളതു ഇപ്പോഴത്തെ ഇന്ത്യാരാജധാനിയായ ഡൽഹിപട്ടണത്തിൽ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന മുകിലചക്രവർത്തിയുടെ വംശം ആയിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു "ഡില്ലിബാദുഷാ" എന്ന പദം ഇന്ദ്രപ്പട്ടത്തിനുള്ളതിലും മഹത്തരമായ പ്രതാപൈശ്വര്യങ്ങൾക്കു പര്യായമായിരുന്നു. ദക്ഷിണഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനരാജാക്കന്മാരായ ഹൈദ്രാബാദിലെ നൈസാമും, ആർക്കാട്ടിലെ നവാബും മഹമ്മദമതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നൈസാം ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയ്ക്കു കീഴടങ്ങിയ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ഒന്നാമനായി ഇപ്പോഴും രാജ്യാധികാരം നടത്തുന്നു. ആർക്കാട്ടുനവാബിന്റെ വംശത്തിന്

ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിതിയേ ഉള്ളൂ. ഈ നബാബുമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്നു കൊല്ലം ൯-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധത്തിൽ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ചില ബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതു്. മുകിലവംശവും, മഹമ്മദീയർക്ക് ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യവും, ആർക്കാട്ടു നബാബിന്റെ രാജാധികാരവും, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധികാരവ്യാപ്തിയോടു കൂടി നഷ്ടമായി.

ഹൈദർ ടിപ്പു എന്നീ രണ്ടുപേരും തിരുവിതാംകോട്ടുകാർക്കു നല്ലവണ്ണം കേട്ടു പരിചയമുള്ളവരാണല്ലോ. ഇവർ മൈസൂർരാജ്യത്തെ കുറച്ചുകാലം, അവിടത്തെ ഹിന്ദുരാജകുടുംബത്തിന്റെ അധീനതയിൽനിന്നു അപഹരിച്ചു് ഭരിച്ചിരുന്ന പിതാവും പുത്രനും ആയിരുന്നു. ഈ ചണ്ഡവിക്രമന്മാർ രണ്ടുപേരും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഐശ്വര്യത്താൽ വ്യാമോഹിതരായിട്ടു്, ഈ രാജ്യം കൈക്കലാക്കുവാൻ വേണ്ടി പല സാഹസങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു എങ്കിലും, അവയെല്ലാം പരാജയത്തിൽ പരിണമിച്ചതേയുള്ളു. ഇവരും മഹമ്മദീയരായിരുന്നു. ഇവർ കേരളത്തിലെ അനേക കുടുംബങ്ങളെ ബലാൽക്കാരേണ സ്വമതത്തിൽ ചേർത്തു. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലും മറ്റും ഇവർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ പല ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടു്. മഹമ്മദീയർ സ്വമതത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അത്യുത്സുകന്മാരാകുന്നു.

മഹമ്മദീയമതക്കാർ സാമാന്യേന അന്യഭാഷാഭ്യസനത്തിലും പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരപദ്ധതികളെ തുടരുന്നതിലും വിമുഖന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ മഹമ്മദീയർക്ക് ഇക്കാലം മുതൽ ഒരു ഉണർച്ച ഉണ്ടായി, അവർ കുടിശ്ശിക തീർത്തു ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപഠനത്തിലും പരിഷ്കാരക്രമങ്ങളിലും രാജ്യനീതിനിയന്ത്രണത്തിന്നു വേണ്ട ഉത്സാഹങ്ങളിലും ഇതരസമുദായക്കാർക്കു ഒപ്പമാകുമാറു് അത്യുത്സാ-

ഹത്തോടു കൂടി മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നു. ഈ മതക്കാർ കച്ചവടത്തിൽ അതിനിപുണന്മാരാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന അനേകം സേട്ടന്മാരും മുതലാളിമാരും ചില്ലറക്കച്ചവടക്കാരും ഉത്തരദേശത്തുനിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്ന കാബൂളികളും മഹമ്മദീയരാകുന്നു.

മഹമ്മദീയരുടെ മതത്തിന് സാക്ഷാത്തായുള്ള പേര "ഇസ്ലാം" എന്നാണ്. മഹമ്മദീയമതം എന്ന പേർ വന്നതു് അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ മഹമ്മദുനബി ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. മഹമ്മദ്, ക്രിസ്ത്വബ്ദം ൫൭൦-ൽ അറേബിയാ എന്ന രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനനഗരമായ 'മെക്കാ'യിൽ ജനിച്ചു. ആ രാജ്യത്തിൽ ഒരുകാലത്തു പ്രബലമായിരുന്ന് പിന്നീടു ക്ഷയിച്ചുപോയ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗവും ദരിദ്രനുമായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനായിരുന്നു മഹമ്മദിന്റെ അച്ഛൻ. അദ്ദേഹം പുത്രന്റെ ജനനത്തിനു മുൻപിലും, അമ്മ മഹമ്മദിന്റെ അതി ബാല്യത്തിലും, മരിച്ചുപോയി. ആ ബാലൻ തന്റെ പിതൃവ്യന്റെ സംരക്ഷണയിൽ വളൎന്നു. കുറേ പ്രായം ചെന്നതുവരെ ആടുകളെ മേച്ചു് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവന്നു. അനന്തരം കുറേക്കാലം ഒട്ടകക്കച്ചവടക്കാരോടു ചേൎന്നു ചില രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു.

മഹമ്മദ് ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ തീക്ഷ്ണബുദ്ധി ആയിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു നടപ്പിൽ ഇരുന്ന മതം ജൂതന്മാരാൽ വികൃതമായിരുന്നു എന്നു മഹമ്മദിനു തോന്നുകയാൽ ആ മതത്തെ പൂൎവസ്ഥിതിയിൽ പരിശുദ്ധമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു അഭിലാഷം അങ്കുരിച്ചു. താൻ നിൎദ്ധനനായിരുന്നതിനാൽ തല്ക്കാലം തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറുന്നതു് അസാദ്ധ്യമെന്നതുപോലെ മഹമ്മദിനു തോന്നി. എങ്കിലും ആ തടസ്സം ദൈവഗത്യാ വേഗത്തിൽ നീങ്ങി. "കദീജാ" എന്നൊരു സമ്പന്നയായ

വിധവയ്ക്കു മഹമ്മദിന്റെ പേരിൽ അനുരാഗം ജനിച്ചു. കദിജായ്ക്കു ഇരുപതു വയസ്സു കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരികിലും മഹമ്മദിനെ അവൾ ഭർത്താവായി വരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ജീവികാമാർഗ്ഗാന്വേഷണശ്രമത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തനായപ്പോൾ, മഹമ്മദിനു മതോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഗാഢമായി ക്ലേശം ചെയ്യുന്നതിനു സൗകര്യം ഉണ്ടായി. ദമ്പതിമാർ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വർത്തിച്ചു. ഉപദേശവും പ്രോത്സാഹനങ്ങളുംകൊണ്ടു് കദിജാ മഹമ്മദിന്റെ മതോദ്ധാരണശ്രമങ്ങളെ സഹായിച്ചുവന്നു. മഹമ്മദ് തന്റെ ശ്രമത്തിൽ ഏകാഗ്രചിത്തനായി ഇടവിടാതെ പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു. ധ്യാനനിഷ്ഠനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ചില ദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആ ദർശനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ആ ദർശനങ്ങൾ മുഖേന സമ്പാദിതങ്ങളായ സൂക്തികളെ കണിച്ചു ചേർത്തു് "കൊറാൻ" എന്ന പേരിട്ട മഹമ്മദീയർക്ക് പ്രധാനമതഗ്രന്ഥമായി അദ്ദേഹം നൽകി.

മഹമ്മദുനിബിയുടെ മതപ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിന് ജനസംഘങ്ങൾ കൂടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യസംഘത്തിനു കൊറാൻ എന്ന വേദപാഠങ്ങളെ നൽകിയതു വാചാപ്രസംഗങ്ങൾ മുഖേന ആയിരുന്നു. അവർ അതിനെ ഓലകളിലും മറ്റും എഴുതി സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. താൻ അക്ഷരജ്ഞാനംപോലും ഇല്ലാത്ത പാമരനാണെന്നും, ഈശ്വരചൈതന്യംകൊണ്ടു മാത്രം ഇതിനൊക്കെ ശക്തനായതാണെന്നും അദ്ദേഹം തന്നെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

മഹമ്മദിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരസംഘം വർദ്ധിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, രാജ്യാധികാരികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്ക് ഭയവും അസൂയയും ജനിച്ചു. ശത്രുക്കൾ തന്നെ വധിക്കുന്നതിനു പോലും യത്നി-

ച്ചേകം എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുമാറു് അവരുടെ ക്രൗര്യം ഉജ്ജ്വലിക്കയാൽ അദ്ദേഹം മെക്കായിൽനിന്നു 'മെഡിനാ' എന്ന പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു് ക്രിസ്ത്വബ്ദം ൬൨൨-ൽ ഓടിപ്പോയി.

"ഹിജറാ" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ഈ സംഭവം മുതല്ക്കാണ് മഹമ്മദീയരാബ്ദം കണക്കാക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം മതപ്രസംഗവും ചെയ്തുകൊണ്ടു നടന്ന കാലത്തു് കദീജാ മരിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പത്തു നശിക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആ ആചാൎയ്യന്റെ ധൈൎയ്യവും അക്ഷീണോത്സാഹവും കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന് അനുയായികൾ ദിവസേന വൎദ്ധിച്ചു തന്നെ വന്നു. വീണ്ടും ചില വിവാഹങ്ങൾകൊണ്ടും മററും മഹമ്മദ് തന്റെ പ്രാബല്യം ഉറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു സേനാസമൂഹത്തെ ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ നായകസ്ഥാനം സ്വയം സ്വീകരിച്ചു. പല യുദ്ധങ്ങളും ചെയ്തു് കാലക്രമംകൊണ്ടു് അറേബിയായിലെ രാജാവെന്ന പദത്തെത്തന്നെ അദ്ദേഹം വഹിച്ചു. മെക്കാപട്ടണത്തെ വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കി. അവിടെനിന്നു മതപ്രസംഗത്തിനായും യുദ്ധത്തിനായും ഉള്ള അനേകം ദേശസഞ്ചാരങ്ങൾ ചെയ്തു. ഒരു യുദ്ധയാത്രയ്ക്കു് ഒരുമ്പെടുന്ന സമയത്തു് അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രോഗം മൂൎച്ഛിച്ചു് ക്ഷീണം വൎദ്ധിച്ചു. ജീവന്മുക്തന്മാൎക്കു് സഹജമായുള്ള മനഃശാന്തിയോടും ഈശ്വരകാരുണ്യത്തിലുള്ള സ്ഥിരവിശ്വാസത്തോടും കൂടി മഹമ്മദ് ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു.

"കൊറാൻ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ അനന്തരകാലത്തിൽ മഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിൽ ചക്രവൎത്തികളായിരുന്ന 'കാലിഫ്'സ്ഥാനികന്മാർ പണ്ഡിതന്മാരെക്കൊണ്ടു പരിശോധിപ്പിച്ചു് ഗ്രന്ഥാനുരൂപമായ വിധം ക്രമീകരണം ചെയ്തു. അതിലെ പ്രധാനസൂക്തി "ദൈവം ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ"

എന്നും, മഹമ്മദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൂതനാകുന്നു എന്നും, ആയിരുന്നു. ബഹു ദേവന്മാരുടെയും വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ആരാധനയെ മഹമ്മദുമതം നിരോധിച്ചു. ആത്മാവു് അനശ്വരമെന്നും, മരണത്തോടു കൂടി നഷ്ടമാകുന്ന ശരീരം മരണാനന്തരം വീണ്ടും ഉദ്ധാരണം ചെയ്തു് പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളായ സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെ അനുഭവിക്കുമെന്നും, ആ മതം സിദ്ധാന്തിച്ചു.

അറേബിയാ എന്ന രാജ്യത്തു് ഉത്ഭവിച്ച ഇസ്ലാംമതം അതിന്റെ സ്ഥാപകന്റെ പ്രതാപൈശ്വര്യങ്ങളെന്നപോലെ ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു് മറ്റോരോ രാജ്യങ്ങളിലും പരന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ അഹിതന്മാരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു തീവെച്ചും, ആരാധനസ്ഥലങ്ങളെ ഇടിച്ചു തകർത്തും, അതിലുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളെ കവർന്നും, ആ നൂതനമതത്തിനു പ്രചാരമുണ്ടാക്കി. വടക്കെ യൂറോപ്പിലെ ടർക്കി വരെയും, പടിഞ്ഞാറു സ്പെയിൻ വരെയും ഉള്ള ദേശങ്ങളേയും, കിഴക്കു് പേർഷ്യ, മധ്യഏഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ഇൻഡ്യ എന്നീ രാജ്യങ്ങളേയും ഈ മതക്കാർ ക്രമേണ ആക്രമിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലെ ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളും, ഹിന്ദുമതശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള മതഭേദങ്ങളും രാജ്യങ്ങളുടെ ഐക്യമത്യക്കുറവുംകൊണ്ടു് മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമവും അവരുടെ രാജാധികാരപ്രതിഷ്ഠയും നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചു. ആ അധികാരത്തിന്റെ പ്രാബല്യപൂർത്തിക്കിടയിൽ ഹിന്ദുമതസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാഠിന്യംകൊണ്ടു് മഹമ്മദുമതത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രവേശത്തിനു തീരെ തടവില്ലായിരുന്നു.

ഹിന്ദുക്കൾക്കു കാശിയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യരുശലേമുംപോലെ, മഹമ്മദു ജനിച്ച മെക്കാ എന്ന സ്ഥലം മഹമ്മദീയർക്കു ഒരു പ്രധാന പുണ്യസ്ഥലമാകുന്നു. ആണ്ടുതോറും അവിടെ നടക്കാറുള്ള മഹാമഹത്തിനു് ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും അസം-

ല്പം മഹമ്മദീയർ ഇപ്പോഴും പോയിവരുന്നുണ്ട്. ഈ തീൎത്ഥയാത്ര ചെയ്തു മടങ്ങിവരുന്നവൎക്ക് 'ഹാജികൾ' എന്നു പ്രത്യേകം ഒരു പേരുണ്ട്.

പാഠം ൧൮.

തിരുവിതാംകൂറിലെ കായലുകൾ.

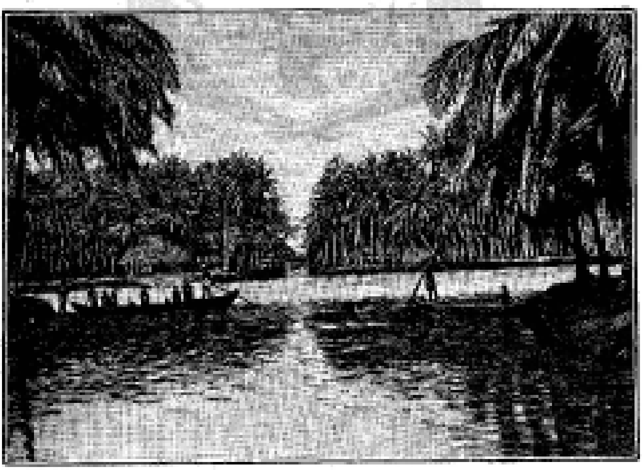
ഭൂമിയിലെ പ്രകൃതിസൗന്ദൎയ്യത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ് ഇൻഡ്യാ എന്നും, ഇൻഡ്യയുടെ തദ്വിധമായ സംഗ്രഹമാണ് തിരുവിതാംകൂർ എന്നും ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ദേശസഞ്ചാരികളും ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുന്നു. ചെറുതായ രാജ്യമെങ്കിലും, അതി മൃദുലമായുള്ള പച്ചപ്പട്ടുകൊണ്ട് ആപാദമസ്തകം ആച്ഛാദിതമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വൎണ്ണനയ്ക്കു അൎഹതമമായി ഒരിടമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തിരുവിതാംകൂർ തന്നെയാകുന്നു. പ്രകൃതിയാകുന്ന ദിവ്യനടി സഹ്യാദ്രിമുതൽ സമുദ്രപൎയ്യന്തമുള്ള വേദിപ്രദേശത്തിൽ നൃത്തംചെയ്യുന്നു എന്നു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വൎണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർരാജ്യത്തിന്റെ സൗന്ദൎയ്യവിലാസം വിദേശിയരുടെ അഭിനന്ദനത്തേയും സമ്പാദിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യം അനസ്യൂതമായ ഒരു ഹരിതാംബരത്താൽ ആവൃതമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വൎണ്ണന അന്വൎത്ഥമാണെങ്കിൽ, അതിലെ കായൽനിരകൾ ആ വസ്ത്രത്തിന്റെ നീലക്കരകളായി സങ്കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. പൂൎവ്വഭാഗത്തുള്ള പൎവ്വതപംക്തി മുതൽ സമുദ്രതീരംവരെ വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും പ്രവഹിക്കുന്ന നദികളാകുന്ന ഫണീശ്വരന്മാരുടെ ഫണങ്ങളാണ് ഈ കായലുകൾ എന്നും മറ്റൊരു കവി ഉൽപ്രേക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ഈ കായലുകൾ, രാജ്യത്തിന്റെ ഭംഗിക്കും ഐശ്വൎയ്യ-

തിനും ജനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരസൌകൎയ്യത്തിനും ഉപയുക്തങ്ങ-
ളായിരിക്കുന്നു. ഇവ എണ്ണത്തിൽ പന്ത്രണ്ടുണ്ടു്. ഇവ-
യുടെ ആകെയുള്ള അളവ് ൨൩൦ ചതുരശ്രനാഴികയാ
കുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിന് ഏതാനും അടികളേ വീതി
യുള്ളൂ. എന്നാൽ മററു ചിലതിന് പന്ത്രണ്ടു് നാഴികയിൽ
കൂടുതൽ വീതിയുള്ളതായിട്ടും കാണാം. ഈ കായലുകളിൽ
കഠിനംകുളം, അഞ്ചുതെങ്ങു, കായംകുളം എന്നിവകൾ
മണൽപ്രദേശങ്ങളാലും, അഷ്ടമുടി, നടയറ എന്നിവകൾ
ചരൽത്തറകളാലും, മററുള്ള കായലുകൾ അധികം ഭാഗം
മണൽത്തറയാലും ഏതാനും ഭാഗം ചരൽത്തറയാലും ചു-
റെറപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു.

ഈ കായലുകളുടെ തീരങ്ങളിലുള്ള രണ്ടു തരം ഭൂമികളും
അവിടവിടെ ഉള്ള ചളിക്കെട്ടുകളും മിക്കവാറും സമ്പൽപ്ര-

ദങ്ങളായ നാളികേരോദ്യാനങ്ങളായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. ഭൂമി-
യുടെ ഗുണംകൊണ്ടും, വേലകൾക്കു ദോഷം തട്ടാത്ത നില-

യിലുള്ള നീരാവുകൊണ്ടും, ഇടവിടാതെ വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടൽക്കാറ്റുകൊണ്ടും, ഈ ജലാശയപ്രാന്തങ്ങൾ തെങ്ങുകൃഷിയ്ക്കായിത്തന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയെന്നു തോന്നുമാറ് അവിടങ്ങളിലെ ആവക വൃക്ഷങ്ങളും പുഷ്ടിയോടെ വളർന്നു ധാരാളമായി ഫലിച്ചും കാണുന്നു. കരുനാഗപ്പള്ളി, കാർത്തികപ്പള്ളി, 'കരപ്പുറം' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ചേർത്തല, ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ മററുള്ള താലൂക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ധനികന്മാരുടെ സംഖ്യ കൂടിയിരിക്കുന്നതിലുള്ള രഹസ്യം, ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ കനകം ചൊരിയുന്ന തെങ്ങുകളുടെ ധാരാളത തന്നെയാകുന്നു. ചേർത്തലക്കാരനായ ഒരു കുബേരൻ തന്റെ വീട്ടിലെ നാളികേരങ്ങളിലുള്ള ജലം കൊണ്ട്, കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ചകൃഷിസമ്രാട്ടായ ഒരു മത്സരക്കാരന്റെ ഒരു പൂവിലെ വിളവു നെല്ലു മുഴുവൻ കഴുകിക്കളയാമെന്നു വീരവാദം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വൃത്താന്തം വാസ്തവമോ കെട്ടുകഥയോ ആയിരിക്കട്ടെ: പടിഞ്ഞാറൻ ദിക്കുകളിലെ തെങ്ങുകൃഷിക്കാർക്ക് ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ നെൽകൃഷിക്കാരെക്കാൾ അഹങ്കരിപ്പാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന് അതു തെളിയിക്കുന്നു.

ഈ കായലുകളിൽ അധികം എണ്ണവും ഓരോ നദികളുടെയോ തോടുകളുടെയോ മുഖങ്ങളും, മറ്റുള്ളവ സമീപത്തുള്ള കുന്നുകളുടെയോ ഉയർന്ന ഭൂമികളുടെയോ താഴ്വരകളും ആകുന്നു. പരവൂർകായൽ ഇത്തിക്കരനദിയും, അഷ്ടമുടിക്കായൽ കല്ലട നദിയും, ആലപ്പുഴമുതൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർവരെ നീണ്ടുപരന്നു കിടക്കുന്ന വേമ്പനാട്ടുകായൽ അച്ചൻകോവിൽ, പമ്പ, മീനച്ചിൽ, മൂവാററുപുഴ, പെരിയാറ് എന്നീ നദികളും സമുദ്രത്തിൽ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് പെരുകിയുണ്ടാകുന്ന മഹാതടാകങ്ങളാകുന്നു.

പൊഴികൾ എന്നും, അഴികൾ എന്നും നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട-

ല്ലാ. കായലുകൾ സമുദ്രത്തോടു സദാ സംഘടിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾക്ക് അഴികൾ എന്നു പറയുന്നു. കായലുകൾ പെരുകി സ്വയം പൊട്ടുകയോ വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു കൃഷി നഷ്ടം വരാതെ വെട്ടിവിടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ സമുദ്രവും കായലും തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഭാഗത്തിന് പൊഴികൾ എന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നു. പൊഴികൾ മുറിഞ്ഞാലും മുറിച്ചുവിട്ടാലും കായലിലെ വെള്ളം സമുദ്രത്തിലേക്കു വാൎന്നു താഴുമ്പോൾ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു തിരകൾ അടിച്ചു കേറുന്ന മണ്ണുകൊണ്ടു വീണ്ടും നികന്നു കര പൊങ്ങിക്കൂടുന്നു. പൊഴി മുറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ആളുകൾക്കു ഈ കരകളിൽകൂടി നിൎഭയമായി ഗതാഗതം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

കൊച്ചിയിലും കൊല്ലത്തും ഉള്ള അഴികളെ നമ്മുടെ കായലുകളുടെ വക്ത്രകവാടങ്ങൾ എന്നു പറയാം. പൊഴികളിൽ വേലി, പെരുമാതുറ (മുതലപ്പൊഴി), ഇടവാ, പറവൂർ, കായംകുളം ഇവ മഴക്കാലങ്ങളിൽ യാത്രക്കാൎക്കു അപകടങ്ങളും അതിനാൽ പ്രസിദ്ധങ്ങളും ആകുന്നു.

"അഴി" എന്നുള്ള പദം ഒരിക്കൽ ഒരു കുററത്തിന്റെ സത്യം വെളിവാകുന്നതിനു ലക്ഷ്യമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ടു. അതു കഥ അടിയിൽ കാണുംപ്രകാരമാകുന്നു:— ഒരു സായിപ്പിന്റെ ശമ്പളംവക പണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിപായി ഖജനാവിൽ പററുശീട്ടു കൊടുത്തു വാങ്ങി. ശിപായിക്കു പണത്തിന് അത്യാവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു കൂടാതെ ഇശ്ശി കുറച്ചു ലോഭവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശമ്പളം വാങ്ങി സായിപ്പിന്റെ ബംഗ്ലാവിലേക്കു തിരിക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഭൂമി അന്ധകാരാവൃതമായിപ്പോയതിനാൽ സായിപ്പിന്റെ പണവുംകൊണ്ടു മറഞ്ഞുകളവാൻ ശിപായിക്കു ധൈൎയ്യമുണ്ടായി. നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പോലീസുകാർ അവനെ പിടികൂടി മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാ-

ക്കി. തൊണ്ടിവകമുതൽ അവന്റെ കൈവശം ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ പെട്ടെന്നു മറഞ്ഞുകളഞ്ഞതു് അവന്റെ പേരിൽ സംശയം ജനിപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്നു നാട്ടുവിട്ടു പോകുന്നതിനു കാരണം എന്തെന്നു് കുററമന്വേഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ മജിസ്ത്രേട്ട് ചോദ്യംചെയ്തു. തന്റെ സംബന്ധികളിൽ ഒരാൾക്കു ദീനം കലശലാകയാൽ കൊല്ലത്തഴിയ്ക്കു വടക്കുള്ള തന്റെ ഭവനത്തിൽ പോകേണ്ടതായി വന്നതാണെന്നു് എന്നു ശരിയായി ബോധിപ്പിച്ചു. മജിസ്ത്രേട്ടിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ ഒരു യുക്തി തോന്നി. "ഏതു വഴിക്കാണ് പോയതു്" എന്നു ചോദ്യം ചെയ്തതിനു്, താൻ ഉദ്ദേശഗതിയാണെന്നു മജിസ്ത്രേട്ടിനെ ബോധപ്പെടുത്തി, അദ്ദേഹത്തിനു കുറെ തോന്നിക്കൊള്ളാനായി, "കരവഴിക്കു" എന്നു അവൻ ബോധിപ്പിച്ചു. പിന്നെയും മജിസ്ത്രേട്ടു "മുഴുവൻ കരവഴിക്കു തന്നെയോ?" എന്നു ചോദിച്ചതിനു "അതേ, വള്ളം കേറാൻ കാശുണ്ടായോ?" എന്നു കുററക്കാരൻ ദീനസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. "കൊല്ലത്തഴി എങ്ങനെ കടന്നു?" എന്നു ചോദിച്ചതിനു്, "അഴിയിൽ പിടിച്ചു പിടിച്ചു പോയി" എന്നുള്ള ഉത്തരം ക്ഷണേന ലഭിച്ചു. ഈ മറുപടി കോടതിയിൽ കൂടിയിരുന്നവർക്കു കുറെനേരം ചിരിക്കുന്നതിനു വകയുണ്ടാക്കി എങ്കിലും, മോഷണം ചെയ്ത ദ്രവ്യങ്ങൾ നാഴികയ്ക്കകം കുററക്കാരൻ തന്നെ കോർട്ടുമുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു.

അഴികളിലും, മുറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സമയം പൊഴികളിലും കൂടി, സമുദ്രത്തിലെ വേലിയേററവും ഇറക്കവും കായലുകളിലും നദികളിലും ബാധിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ഏററം നിമിത്തം നാലും അഞ്ചും നാഴികവരെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു വെള്ളത്തള്ളൽ ഉണ്ടാകും. കൊച്ചിയിൽ ആരംഭിക്കുന്ന വേലിയേററം ചിലപ്പോൾ തിരുവല്ലാത്താലൂക്കിലുള്ള

മന്നാർവരെയും എത്തുന്നു. ഈ ഏറ്റമിറക്കംകൊണ്ടു യാത്രയ്ക്കുള്ള സൗകര്യാസൗകര്യങ്ങളും വെള്ളത്തിനുണ്ടാകുന്ന ചലനഭേദങ്ങളും വഞ്ചികളിൽ യാത്രചെയ്തിട്ടുള്ളവർ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.

തിരുവനന്തപുരത്തിനു തെക്കുള്ള കോവളം എന്ന സ്ഥലംമുതൽ വടക്കോട്ടു കൊച്ചിസംസ്ഥാനവും കടന്ന്, മലബാറിൽ തിരൂർ പുകവണ്ടിസ്റ്റേഷൻ വരെ തുടർച്ചയായ ഒരു ജലമാർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേറെ വേറെ കിടക്കുന്ന കായലുകളെ ഇടത്തോടുകൾകൊണ്ടു സംഘടിപ്പിച്ച് ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതാകുന്നു ഈ മാർഗ്ഗം. ഇതിൽ 'തോട്ടപ്പള്ളി' എന്ന സ്ഥലത്തും, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു വടക്കുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളിലും പാടങ്ങളിൽ ഓരുവെള്ളം കയറാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ചിറകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചിലേടത്തു ഈ ചിറകൾ അടയ്ക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ചീപ്പുകൾ പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചീപ്പുകളില്ലാത്ത മുട്ടുകളുടെ മുകളിൽ കൂടി വഞ്ചികളെ കടത്തിവിടുന്നതിന് അതതു സ്ഥലത്ത് ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജലമാർഗ്ഗത്തെ രണ്ടു സ്ഥലത്തു മാത്രം ഉന്നതമായ കുന്നുകൾ തടഞ്ഞിരുന്നു. മുമ്പു നാടുവാണിരുന്ന ആയില്യംതിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ കാലത്ത് ഈ കുന്നുകളിൽ രണ്ടു തുരങ്കങ്ങൾ പണിയിച്ച് ആ പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും നീക്കി. ഇവയാണ് വിഖ്യാതങ്ങളായ "വർക്കലത്തുരപ്പുകൾ". ഇതിലെ ശില്പിവേല യാത്രക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്ന വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും വ്യാപാരത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അസൗകര്യങ്ങളെയും ദൂരീകരിച്ചു.

മിക്ക കായലുകളും നദീമുഖങ്ങളാകകൊണ്ട് മുൻപറഞ്ഞ ജലമാർഗ്ഗത്തോടു യോജിപ്പിച്ച് ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ വഞ്ചിവഴിയായിത്തന്നെ ചെന്നെത്താവുന്ന അനവധി ഉപമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്.

വഞ്ചിമാൎഗ്ഗമായുള്ള സഞ്ചാരം അത്യാനന്ദകരമാണെന്നുള്ളതിന സംശയമില്ല. ശരീരത്തിന കുലുക്കം കൂടാതെയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ജലമാൎഗ്ഗത്തോളം അനുകൂലമായി മറെറാന്നും ഇല്ല. പ്രശാന്തവും ചന്ദ്രികയാൽ ആഹ്ലാദകരവും ആയ രാത്രിയിൽ അനുകൂലമായ കാററത്ത് ഓടുന്ന വഞ്ചികളിൽ ഇരുന്ന് ഇന്ദ്രനീലസന്നിഭമായ കായലിനേയും, നാലുഭാഗത്തും സമൃദ്ധിയായി വളൎന്നിരിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ മരതകപ്രഭയേയും, ചെറുകല്ലോലമാലകളിൽ ചന്ദ്രിക തട്ടി ചലിക്കുന്ന മനോഹരമായ കാഴ്ചയേയും, ചന്ദ്രികയില്ലാത്ത സമയം നീലനിൎമ്മലമായ ആകാശത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രരാശികളുടെ കാന്തിവിശേഷത്തേയും, നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം അനിൎവചനീയവും അനേകവൈചിത്ര്യവും ആകുന്നു. സമുദ്രപൎയ്യന്തത്തിന്റെ മൂൎദ്ധാവിൽ ദിനമണി ഉദിച്ചുവരുന്ന കാഴ്ചയും, അസ്തമയസമയം ആഴിമുഖങ്ങളിൽ കൂടി പടിഞ്ഞാറോട്ടു നോക്കുമ്പോൾ ദൃശ്യമാകുന്ന വിശേഷദ്യുതിയും, വിസ്താരം കൂടിയ കായലുകളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കാണുവാൻ വളരെ രമണീയമായിരിക്കുമെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ആകാശം ഇരുണ്ട്, കാറിളകി, അലറി, കായലുകൾ കോപിച്ച്, കോളിളകി തിരകൾ പൊങ്ങി മറിഞ്ഞ്, യാത്ര ചെയ്യുന്ന വഞ്ചി നെടുകെയും കുറുകെയും ചാഞ്ചാടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ, മുൻപറഞ്ഞവയെല്ലാം കണ്ണോടെ മറന്ന് ജലമാൎഗ്ഗമായുള്ള യാത്രയെത്തന്നെ വിദ്വേഷിക്കുന്നതിനും യാത്രക്കാൎക്ക് മനസ്സു തോന്നിപ്പോകും. നടയറ, പരവൂർ, അഷ്ടമുടി, വേമ്പനാട് എന്നുള്ള കായലുകൾ കിഴക്കോട്ട് അതിദീൎഘമായിരുന്നുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവിടെ നിന്നും ഇളകുന്ന കരക്കാററ് മുറുകിച്ചീറി നില്ക്കുമ്പോൾ ആ വഴി പോകുന്ന വഞ്ചികൾ ചിലപ്പോൾ മറിഞ്ഞു ജീവനാശം കൂടി വരാറുണ്ട്. ഇതരം കുഴപ്പമായുള്ള സമയം

സമുദ്രത്തിലേയ്ക്കുള്ള വലിവുകൊണ്ടും, ഏററമുള്ളപ്പോൾ സമുദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഒഴുക്കുകൊണ്ടും, അഴിമുഖങ്ങളും പൊഴിമുഖങ്ങളും ആപന്മയങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ ആകുന്നു.

ഈ കായലുകളിൽ അത്യന്തം അഗാധങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടു്. വഞ്ചിക്കാർ കഴുക്കോലുകൾ വെച്ചിട്ട്, തണ്ടും പങ്കായവുംകൊണ്ടു വഞ്ചി നടത്തുന്നതു് അഗാധസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. അഷ്ടമുടിക്കായലിൽ ചിലേടത്തു ചെറുതരം കപ്പലുകൾക്കു പോകാവുന്ന ചാലുകളും കൂടിയുണ്ടു്. കൊച്ചിയിലെ അഴിമുഖത്തിൽ വലിയ കപ്പലുകൾക്കും അടുക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ മലകളും താഴ്വരകളും മുതലായ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വളങ്ങളെ എല്ലാം നദികളും തോടുകളും സംഗ്രഹിച്ചു് ഈ ജലാശയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നു നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇവകൾ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ വൃദ്ധ്യുപയുക്തമായ വളം കൊടുത്തു പോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കായൽഭാഗങ്ങൾ നദീപ്രവാഹങ്ങളിൽ കൂടി വരുന്ന മണ്ണുകൊണ്ടു് ക്രമേണ നികന്നുവരുന്നു. കായൽഭാഗങ്ങളെ നികത്തി നിലം പുരയിടങ്ങൾ ആക്കുന്നതുകൊണ്ടും രാജ്യത്തിന്റെ ധനപുഷ്ടി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

പാഠം ൨൰.

സസ്യജാലങ്ങൾ.

പച്ചയും പടർപ്പുമായി ഭൂമിക്കു പ്രകൃതി നൽകീട്ടുള്ള വിവിധങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങളാണ് സസ്യജാലങ്ങൾ. നാം ദിവസേന ചവുട്ടിത്തേയ്ക്കുന്ന പുല്ലുകൾ തൊട്ട് അത്യുന്നതങ്ങളായ ശാഖകളോടുകൂടി വൻകാടുകളിൽ വളരുന്ന വലിയ വൃക്ഷങ്ങൾ വരെയുള്ള സകല ദ്രുമങ്ങളും ഈ ഇനത്തിൽ

പെട്ടവയാകുന്നു. മഞ്ഞ, ചുവപ്പ്, നീലം, ഊത മുതലായ ശുദ്ധവൎണ്ണങ്ങളും അവയിൽ ഒന്നോ അധികമോ ചേൎന്നുണ്ടാകുന്ന അനേക സങ്കരവൎണ്ണങ്ങളും പ്രതിബിംബിക്കുന്ന തൃണലതാദികളത്രേ ഭൂമിയുടെ രാമണീയകത്തിനു കാരണം.

ചെടികൾക്ക് നിയാമകശക്തി, സഞ്ചാരശക്തി, ജ്ഞാനശക്തി എന്നിവ സാധാരണമായി ഇല്ലെങ്കിലും, സ്പൎശം, ആഹാരം, പോഷണം, വളൎച്ച, ക്ഷയം ഇതുകൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യാപാരങ്ങൾ ജീവികൾക്ക് എന്നതുപോലെ തന്നെ കാണുന്നുണ്ടു്".

ചെടികൾക്കും ഒരു വിധമായ ജീവൻ ഉണ്ടു് എന്നു നാം നമ്മുടെ അനുഭവംകൊണ്ടറിയുന്നു. 'തൊട്ടാവാടി' എന്ന ചെടിയിൽ എന്തെങ്കിലും തൊട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അതു വാടുന്നു. എന്നാൽ, കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അതു തന്നെ-

ങ്ങാൻ പൂൎവ്വസ്ഥിതിയിൽ വിടിൎന്നുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഇതുകളും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ കഴിഞ്ഞു് ചാഞ്ഞും വളഞ്ഞും വളരുന്നു. ഒരു വൎഗ്ഗം ചെടികൾ അസ്തമയസമയം വാട്ടുകയും പ്രഭാതത്തിൽ പച്ച ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു വൎഗ്ഗത്തിന്റെ കായ്കളെ നമ്മുടെ നാവിൽ ഇട്ടു നനച്ചു വെയിലത്തു പിടിച്ചാൽ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു.

ഉദ്യാനങ്ങളിൽ പല വൎഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവ — മരങ്ങൾ, ചെടികൾ, പുല്ലുകൾ, പായലുകൾ, കുമിളുകൾ, കിഴങ്ങുകൾ, ലതകൾ എന്നിങ്ങനെ നാനാഭേദങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. ആകൃതി, വളൎച്ച, ഉപയോഗം എന്നിതുകളിൽ പല ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഒരു ചെടിയുടെയോ മരത്തിന്റെയോ അവയവങ്ങൾ — വേരു, തടി, കൊമ്പു്, ഇല, മൊട്ടു്, പൂവു്, കായ് ഇങ്ങനെ ഏഴാണെന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ ഏഴു ഭാഗങ്ങളും എല്ലാ വൎഗ്ഗത്തിനും എല്ലാ കാലത്തും ഒരുപോലെ കാണുകയില്ല. അവയുടെ പ്രാധാന്യവും പലതരത്തിലാണു്. വേരില്ലാതെ ഒരു സസ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പലതിനും തടിയും ഇലയും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. പൂവും കായും എല്ലാററിനും കാണുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉള്ളതിനും അതതു കാലത്തിന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു കാണുകയുമുള്ളു.

സസ്യജാലത്തിനുള്ള അവയവങ്ങൾക്കു്, നമ്മുടെ അവയവങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ വെവ്വേറെ ജോലികൾ ഉണ്ടു്. നമുക്കു ആഹാരം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു കയ്യും, വായും, വയറും ഉള്ളതുപോലെ ചെടികൾക്കു് വേരു്, തടി, ഇല ഈ മൂന്നവയവങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഇവയുടെ നിരന്തരമായ പ്രവൃത്തികൊണ്ടാണു് ചെടികൾ ജീവിച്ചുപോഷിക്കുന്നതു്. ഇവയ്ക്കു ന്യൂനത സംഭവിച്ചാൽ സസ്യജാലങ്ങൾ നശിക്കുന്നു. സസ്യജാലങ്ങളുടെ മൎമ്മങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു. ഒരു ചെടി-

യുടെ പൂവോ കായോ ഇറുത്താൽ അതു നശിച്ചുപോകുന്നില്ലല്ലോ.

പൂവും കായുംകൊണ്ടു സസ്യജാലങ്ങൾക്കു വല്ല പ്രയോജനവും ഇല്ലാതിരിക്കുമോ? ഇല്ല. ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിൽ പ്രയോജനമില്ലാത്തതായി യാതൊന്നുമില്ല. ചെടികളുടെ ജീവൻ പൂവിലും കായിലുമല്ല ഇരിക്കുന്നതു് എങ്കിലും, അവയെക്കൊണ്ടാണു് ചെടികളുടെ വംശപരമ്പര വർദ്ധിക്കുന്നതു്. അനേകവക സസ്യങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു വിത്തെടുക്കുന്നതു കായിൽനിന്നാകുന്നു. കായ് പൂക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സസ്യപരമ്പരയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനു പൂക്കൾ വേണമെങ്കിലും, സസ്യങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമേ പുഷ്പിക്കുന്നവയുള്ളു. നാം സാധാരണമായി കാണുന്ന ചെടികളും മരങ്ങളും പുഷ്പിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണു്. മറ്റു ചിലതിൽ പുഷ്പത്തിനു പകരം ഒരു മാതിരി ബീജസത്വങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. മരങ്ങളിൽ പറ്റിക്കാണുന്ന ഇത്തിൾക്കണ്ണി, ചുവരുകളിലും മറ്റും കാണുന്ന പച്ച, കുളങ്ങളിലുള്ള പായൽ ഇവയെല്ലാം രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നവയാണു്.

സസ്യങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ ശുശ്രൂഷിക്കാത്തതാൽ അവ നശിച്ചുപോകുന്നു. ശുശ്രൂഷിക്കുംതോറും അവ വളരുമെന്നുള്ളതു നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ വളരുന്നതു് ആഹാരം നിമിത്തമാണു്. അവയ്ക്കു വേണ്ട ആഹാരം ഭൂമിയിലും വായുവിലുംനിന്നാണു് അവ സംഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഭൂമിയിൽനിന്നും വേണ്ടതു വേരുകൾ വഴിയും, വായുവിൽനിന്നും വേണ്ടതു് ഇലകളിലുള്ള സൂക്ഷ്മസുഷിരങ്ങൾ വഴിയും ശേഖരിക്കുന്നു. ഈ ആഹാരഗ്രഹണത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ മാറ്റുകയും സൗകര്യങ്ങളെ വർദ്ധി-

പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് ചെടികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുക എന്നു പറയുന്നത്.

ഭൂമിയിലുണ്ടാകുന്ന മററു വസ്തുക്കളാണല്ലൊ കല്ലുകളും ലോഹങ്ങളും. ഇവയും സസ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്? ലോഹങ്ങൾക്കു ചെടികളെപ്പോലെ വളൎച്ചയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവയ്ക്കു ആഹാരത്തിന്റെ ആവശ്യവും ഇല്ല. സസ്യാദികൾക്കു ആഹാരംകൊണ്ടു വളരുന്ന മററു ജീവികളെപ്പോലെ പല മാതിരി ജോലികളും നിൎവ്വഹിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക അവയവങ്ങളുണ്ട്. ലോഹങ്ങൾക്കു അങ്ങനെ ഉള്ള അവയവങ്ങൾ ഇല്ല. ഒരു കഷണം ഇരുമ്പോ ചെമ്പോ എടുത്തു പൊട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ അതതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഒന്നിനൊന്നു യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണുകയില്ല. ലോഹങ്ങൾ, നാം കുഴിച്ചെടുക്കുകയാണല്ലൊ ചെയ്യുന്നത്. അവ മുഴുവനും നിലത്തു താഴെയാണ് കിടക്കുന്നത്. സസ്യങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ മണ്ണിനടിയിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്നുള്ളു.

പാഠം ൧൬.

ദീപസ്തംഭം.

ജലമാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരം വള്ളങ്ങൾ ബോട്ടുകൾ കപ്പലുകൾ മുതലായ വാഹനങ്ങൾകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു. ഈ വക വാഹനങ്ങൾക്കു അണിയം, അമരം എന്നു രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ പൃഷ്ഠഭാഗമായ അമരത്തിനു പ്രാധാന്യം കൂടുതലുണ്ട്. അമരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനെ അമരക്കാരൻ എന്നു പറയുന്നു. ഇവനാകുന്നു ഈ വാഹനങ്ങളുടെ ഗതിയെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നത്. നാവ്,

പാങ്കായം, കഴുക്കോൽ, ചുക്കാൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഉപകരണ-ങ്ങൾകൊണ്ടു്, പൂർവ്വഭാഗമായ അണിയത്തെ ഉദ്ദിഷ്ട ദിക്കിനു നേർ തിരിച്ചു നിറുത്തി ഈ അമരക്കാരൻ വാഹനത്തെ ഓടിക്കണം. അമരം പിഴച്ചാൽ അണിയം (തല) തെററു-കയും അതുനിമിത്തം ഉദ്ദേശിച്ച ദിക്കിൽ വാഹനം അടു-ക്കാതെയാവുകയും ചെയ്യും.

ചെറിയ നദികളും കായലുകളും അധികം വൈഷമ്യം കൂടാതെ തരണംചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കടന്നു പോകേണ്ട മാർഗ്ഗത്തിനു വളരെ വൈചിത്ര്യവും, വിസ്താരവും, വളവുതിരിവുകളും കൂടുന്നതായാൽ വാഹനങ്ങളെ നേർവ-ഴിക്കു നയിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ദുർഘടങ്ങളും വർദ്ധി-ച്ചിരിക്കും. നേർവഴി കാട്ടുന്നതിനും, വലിയ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അപായവഴികളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന-തിനുമായി ജലമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിലും ദീപസ്തം-ഭങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും.

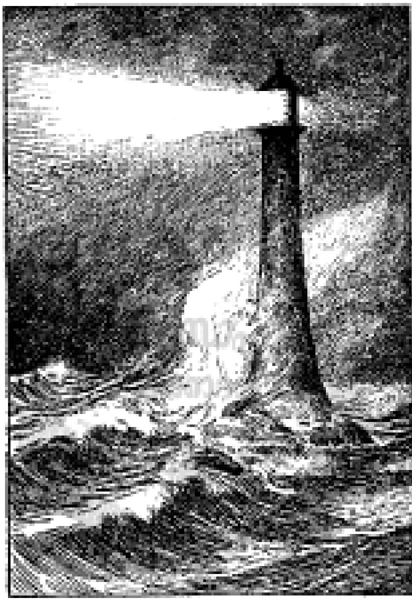
ചെറുതരം വിളക്കുമരങ്ങളും അവയുടെ ഉപയോഗവും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുള്ള ജലമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരി-ച്ചിട്ടുള്ളവർ നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. കായലിലോ വലു-തായ നദിയിലോ കൂടി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ കാറ്റും കോളും ഇരുട്ടും നിറഞ്ഞ രാത്രിയിൽ, തിരിഞ്ഞുപോകേണ്ട സ്ഥലം നിശ്ചയമില്ലാതെ വളരെ പഴക്കവും തഴക്കവുമുള്ള അമര-ക്കാരന്മാർക്കു കൂടി മാർഗ്ഗഭ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ചില-പ്പോൾ വഴിതെററിയാൽ വഞ്ചികൾ അഴിമുഖങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു് വലിയ അപകടത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുമാ-റുണ്ടു്. കായലുകളിൽനിന്നു തോടുകളിലേയ്ക്കു തിരിയേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ തോട്ടുമുഖം എവിടെ ആണെന്നറിയാതെ അമരക്കാർ വിഷമിച്ചുപോകാവുന്നതാണ്. ഈ വിധമായ വൈഷമ്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കായി തോടുകളുടെ ആരംഭ-

ത്തിലും, കായലുകളുടെ കോടികളിലും നദികളുടെ അഴിമു-കളിലും വിളക്കുമരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാം.

ഈ വിളക്കുകളെ ഗവൎമ്മെണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഇൻജിനീയർഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടുകാർ മരിക്കുന്നു. ഇതു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു വിളക്കുവെപ്പുകാരുണ്ടു. അവർ ദിവസം പ്രതി അസ്തമയസമയത്ത് ഇവയെ കത്തിക്കുന്നു. അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതമാകുന്നതുവരെ കത്തിനില്പാൻ ആവശ്യമുള്ള എണ്ണ വിളക്കുകളിൽ ഒഴിച്ചിരിക്കണം. ഈ വിളക്കുകൾ ൫൦-ഓ, ൧൦൦-ഓ അടി പൊക്കമുള്ള സ്തംഭങ്ങളിലാണ് തൂക്കിയിരിക്കുന്നത്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കല്ലുകൊണ്ടു കിളുത്തിക്കെട്ടിയ ഗോപുരങ്ങളുടെ മുകളിലും വിളക്കു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. സ്തംഭങ്ങളുടെ അഗ്രഭാഗത്ത് ഒരു ചെറിയ കോലോ കമ്പിയോ ഒരു ഭാഗത്തോട്ടു ഉറപ്പിച്ച് അതിൽ കപ്പിയും (കമ്പി) കയറും ഇട്ട് അതിന്റെ തുമ്പുകളിൽ വിളക്കു കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ട് സ്തംഭങ്ങളിൽ കയറാതെ തന്നെ കപ്പിവഴി വിളക്കുകൾ ഇറക്കി തുടച്ചു നന്നാക്കി എണ്ണ ഒഴിച്ചു കത്തിക്കുന്നതിനും മുകളിലേക്കു വലിച്ചു കയററി ഉറപ്പിച്ചു കെട്ടി നിറുത്തുന്നതിനും സാധിക്കുന്നു.

ഇനി കപ്പൽമാൎഗ്ഗം സഞ്ചരിക്കുന്നവരുടെ ഉപയോഗത്തിനായുള്ള ദീപസ്തംഭങ്ങളെപ്പററി അല്പം വിവരിക്കാം:—കപ്പലുകൾ രാപ്പകൽ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറുകര കാണ്മാൻ വഹിയാതെ ബഹുദൂരം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ജലരാശിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ തീരങ്ങളിലുള്ള ഉന്നതഗിരികൾ കുന്നുകൾ സൗധങ്ങൾ കൊടിമരങ്ങൾ എന്നിവ ദേശത്തിന്റെയും മാൎഗ്ഗത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, നേരായുള്ള കപ്പൽചാലുകളും ഒഴിച്ച് ഓടിക്കേണ്ട ദുൎഘടസ്ഥ-

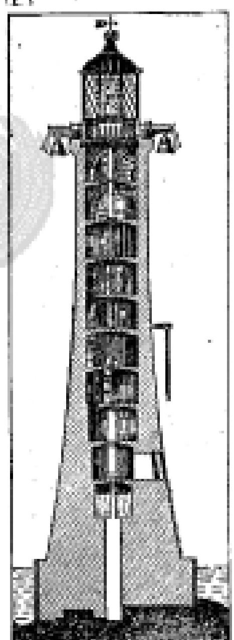
ചങ്ങളും നിൎണ്ണയംചെയ്യുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നു. ദൂരയാത്ര-ക്കുദ്ദേശിച്ചു് അനേകം ജനങ്ങളേയും ചരക്കുകളേയും കയ-

റ്റത്തക്കവണ്ണം അനവധി ധനം ചിലവുചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന വലിയ കപ്പലുകളിൽ മാൎഗ്ഗനിൎണ്ണയം മുതലായതു ചെയ്യുന്ന-തിനുപകരിക്കുന്ന സാമഗ്രികളും കരുതിയിരിക്കും. എങ്കിലും, രാത്രികാലങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു് ഇരുട്ടിലും കോൾ ഇളകി കൊടുങ്കാറ്റു മുറുകിയിരിക്കുന്ന സമയത്തും അവർ കരുതി-യിരിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ ഒരു വേള ഫലശൂന്യങ്ങളായി തീൎന്നുപോയേക്കാം. ഒരു കപ്പലിൽ തന്നെ അനവധി ജനങ്ങളും ചരക്കുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവയെല്ലാം അ-പായം നേരിട്ടാൽ ഉണ്ടാകുന്ന വലിയ നഷ്ടം വിചാരിച്ചു്, ഓരോ ഗവൎമ്മെണ്ടുകാർ വളരെ ചിലവുചെയ്തും പ്രയത്ന-

ഒട്ടും അത്ഭുതകരങ്ങളായ ദീപസ്തംഭങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിളക്കുമാടങ്ങൾ ദ്വീപുകളുടെ സ്ഥാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു, കപ്പലുകാർക്കു ഉപയോഗപ്പെടുന്നു.

സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ അവിടവിടെ വലിയ അഗ്നികുണ്ഡങ്ങൾ ജ്വലിപ്പിച്ച് പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ദീപസ്തംഭങ്ങളുടെ ആവശ്യം നിറവേറിവന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഉയൎന്ന തിട്ടകൾ കെട്ടി അതുകളിന്മേൽ സ്തംഭങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവന്നു. പരിഷ്കാരാഗമനത്തോടുകൂടി പുതിയമാതിരിയിലുള്ള സ്തംഭങ്ങളും വിളക്കുകളും നടപ്പിൽ വന്നു.

ഇഷ്ടിക, കരിങ്കല്ല്, ഇരിമ്പ്, മരക്കറ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പൊക്കിയിട്ടുള്ള ഉന്നതങ്ങളായ ഗോപുരങ്ങളാണ് പരിഷ്കൃതദീപസ്തംഭങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം ഒരേ ആകൃതിയിൽ പണിചെയ്തിട്ടുള്ളവയല്ല. ചുവട്ടിൽ ആൽത്തറകളുടെ മാതിരിയിൽ ഒരു തിട്ടയും, അതിന്റെ മദ്ധ്യേ കൊമ്പുകളില്ലാത്ത വൃക്ഷം പോലെ തടിച്ചു നീണ്ട ഒരു ഗോപുരവും, അതിന്റെ മുകളിലായി ഗോപുരത്തിന്റെ തടിയിൽനിന്നും അല്പം വിസ്താരം കൂടിയ ഒരു മണ്ഡപവും, അതിൽ ദീപം നിറുത്താനുള്ള പീഠവും ആയിട്ടാണ് പുതിയമാതിരിയിലുള്ള ദീപസ്തംഭങ്ങൾ പണിതിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആൽത്തറപോലുള്ള ഭാഗത്തിൽ അകത്തുള്ള മുറികളിലാകുന്നു ദീപസ്തംഭംവക വിചാരിപ്പുകാരന്റെ ഇരിപ്പും, വിളക്ക

വയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതും. ഈ മുറികളുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുനിന്നു ശംഖുപിരിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു ഏണിപ്പടി, മുൻവിവരിച്ച സ്തംഭത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുകൂടി മേല്പോട്ടുയൎന്നു സൂചികാകൃതിയിലുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നു ചേരുന്നു. ഈ മണ്ഡപമാകുന്നു ദീപകൂടം. ഈ ദീപകൂടത്തിൽ പല വിധത്തിലുള്ള റാന്തലുകൾ തൂക്കിയിരിക്കും. ചില വിളക്കുകൾ ഉജ്ജ്വലിതങ്ങളായും സ്ഥിരമായും പ്രകാശിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലതിൽ കടച്ചക്രംപോലെ ചുറ്റുന്ന അനവധി വിളക്കുകൾ സദാ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നു. ചില വിളക്കുകൾ ഇങ്ങനെ ചുറ്റിവരുന്നതിനിടയിൽ ഒരു ക്ഷണസമയം മാത്രം പ്രകാശിച്ചു് മറഞ്ഞു്, വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന വിളക്കുകളും, എല്ലാം ഒരേ വേഗത്തിൽ തിരിയുന്നില്ല. ദീപശിഖകൾ നാനാവൎണ്ണത്തിൽ പ്രകാശിക്കത്തക്കവണ്ണം, പല നിറത്തിലുള്ള കണ്ണാടികൾ റാന്തലുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഓരോ വ്യത്യാസങ്ങൾകൊണ്ടു്, ഓരോ ദീപസ്തംഭവും കണ്ടാൽ കപ്പൽക്കാൎക്കു് അതു് ഏതു ഇടത്തുള്ളതെന്നോ, അപായസങ്കേതത്തെ കാണിക്കുന്നതു എന്നോ തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണു്.

ഈ വിളക്കുകളുടെ പ്രകാശം, സമുദ്രത്തിൽ കൂടി സാധാരണ പോകുന്ന കപ്പൽമാൎഗ്ഗത്തോളം തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണു്. ഈ ദീപങ്ങൾ അതി പ്രകാശമായി ദൂരത്തു കാണത്തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലനശക്തിയുള്ള കണ്ണാടികൾ ഈ വിളക്കുകളിലെ റാന്തലുകളിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും.

ദീപസ്തംഭങ്ങളിലെ വിളക്കുകൾ, മണ്ണെണ്ണ, വിദ്യുച്ഛക്തി, വാതകങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ടാണു് കത്തുന്നതു്. അറുപതും, എണ്പതും, നൂറും അടി പൊക്കമുള്ള ഗോപുരങ്ങളിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഈ വിളക്കുകൾ, ദീപയന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തിയും

ഉത്തേജനോപയോഗമായ ദ്രവദ്രവ്യത്തിന്റെ മഹിമയും അനുസരിച്ച് ൧൦൦, ൨൦൦ അതിലധികവും നാഴിക ദൂരമുള്ള സമതലങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവ കാണ്മാൻ കഴിയുന്നു.

ദീപസ്തംഭങ്ങൾ പണിചെയ്യുന്നതു തങ്കശ്ശേരി, കുളച്ചൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെപ്പോലെ സമുദ്രത്തിൽ തള്ളിനില്ക്കുന്ന മുനമ്പുകളിലും, ദ്വീപുകൾ പോലെ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന പാറക്കൂട്ടങ്ങളിലും മണൽത്തിട്ടകളിലും ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം സൗകര്യാധാരങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നാലും എല്ലാ പ്രധാന തുറമുഖങ്ങളിലും ദീപസ്തംഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആലപ്പുഴത്തുറമുഖത്തുള്ള ദീപസ്തംഭം ഇപ്രകാരം ഒരു കൃത്രിമസ്ഥാനത്തു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

പത്താം പാഠം.

ഭീഷ്മർ.

ധർമ്മം ഉപദേശിക്കുന്ന സംഹിതകളാകുന്നു പുരാണങ്ങൾ. അതുകളിലെ അവതാരപുരുഷന്മാരെ മനുഷ്യപങ്ക്തികളിൽ കണക്കു കൂട്ടുന്നതു വിഹിതമല്ലായിരിക്കാം. അവരെ കഴിച്ചുകളഞ്ഞാലും അവരോളവും അവരിൽ അധികവും ലോകദൃഷ്ടിക്കു ഗുണപൂർണ്ണന്മാരായ കഥാപാത്രങ്ങൾ അതുകളിൽ ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള പാത്രങ്ങളിൽ വെച്ചു പ്രഥമഗണനീയനാണ് വിരക്തനും വീരകേസരിയുമായ ഭീഷ്മർ.

ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന ഡൽഹിപട്ടണത്തിനു സമീപം ഹസ്തിനപുരം എന്നൊരു രാജധാനിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ പുരുവംശമഹാരാജാവിന്റെ അനന്തരഗാമികളായി 'പൗരവന്മാർ' എന്ന ചന്ദ്രവംശരാജാക്കന്മാർ വാണിരുന്നു. ആ

പാരമ്പരയിൽ ശന്തനു എന്ന ഒരു മഹാരാജാവും അദ്ദേഹത്തിന് അമാനുഷഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ഭാര്യയും ഉണ്ടായി. ഇവരുടെ ദാമ്പത്യഫലമായിട്ടുണ്ടായ സന്താനമാണ് ഭീഷ്മർ.

ഈ ദമ്പതികളുടെ സംയോജനകഥയും രസമുള്ളതാണ്. ഗംഗാദേവിയായ ആ തരുണിയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ശന്തനു ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ "അപ്രിയം പറയുന്നാൾ അപ്പോഴേ പോകുമവൻ ഞാൻ" എന്നുള്ള തന്റെ സമയത്തെ പറഞ്ഞു. "അപ്രിയം പറയുന്നീലൊരിക്കലും" മടിയാതെ മൽപ്രിയം ദീക്ഷിക്കുക" എന്നു തന്റെ പൌരുഷത്തിനു ഭംഗം കൂടാതെ ശന്തനു മറുപടി പറഞ്ഞു പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ സംഘടിതമായ വിവാഹത്താൽ ഉണ്ടായി, ജീവഹാനി വരാതെ ശേഷിച്ച പുത്രനാകുന്നു ഭീഷ്മർ. "അംശേന സമമായ തേജസ്സുകൊണ്ടു" പിതാവിന്റെ പ്രിയത്തെ സവിശേഷം ആകർഷിച്ച ഈ കുമാരൻ ധനുർവേദത്തിലും മറ്റും അതിവിശാരദനായിത്തീർന്നു. അനന്തരം ഒരുകാലത്ത് ശന്തനു യമുനാതീരത്തിൽ വേട്ടയാടിനടക്കുമ്പോൾ സുഗന്ധശരീരിണിയായ ഒരു സുന്ദരിയെ കണ്ടുകൂടി. ആ കന്യകയിൽ മഹാരാജാവിന് അനുരാഗം തോന്നുകയാൽ, അവളെ തനിക്ക് ഭാര്യയായി നൽകണമെന്ന് അവളുടെ രക്ഷാകർത്താവിനോടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ "എന്നുടെ മകൾ പെറ്റുണ്ടാകുന്ന തനയനെ മന്നവനാക്കി വാഴിച്ചീടാമെന്നോതി" സത്യം ചെയ്തുതന്നാൽ ഇന്നു തന്നെ കന്യകയെ തരാം എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. തന്റെ ജീവനിലും അധികമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന കുമാരനായ ഭീഷ്മർക്കുള്ള സിംഹാസനാവകാശത്തെ നഷ്ടമാക്കി മറ്റൊരു കുമാരന് അതിനെ ദാനം ചെയ്യുക എന്നത് ആലോചിക്കാൻപോലും ശന്തനു

ശക്തനായില്ല. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തന്റെ രാജധാനിയിൽ തിരിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളുടെ തിരക്കിടയിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് 'സത്യവതി' എന്ന പേരായ ആ കന്യകയിൽ തന്നെ പതിഞ്ഞു്, മുഖം എപ്പോഴും ക്ലാന്തമായിരുന്നു. അതിനാൽ, മഹാരാജാവു് എന്തോ രോഗം പിടിപെട്ടു് അവശനായിരിക്കുന്നു എന്നു് സ്വജനങ്ങളും പ്രജകളും ശങ്കിച്ചുതുടങ്ങി. ബുദ്ധിമാനായ ഭീഷ്മർ ക്ഷണനേരത്തിൽ പരമാൎത്ഥം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു. താൻ സിംഹാസനകാംക്ഷയെ കൈവിട്ടു സന്യസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അതുകൊണ്ടു് അച്ഛന്റെ മനോരഥത്തെ പൂൎത്തിവരുത്തണമെന്നും, അദ്ദേഹം തന്നെ കന്യാരക്ഷകനെച്ചെന്നു കണ്ടു് അപേക്ഷിച്ചു. രക്ഷകന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ഉടൻ തന്നെ ഭീഷ്മർ സത്യവതിയെ തന്റെ മനോവായിരഥത്തിൽ കയറി പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു കാഴ്ചവെച്ചു. സകലസുഖസമ്പൂൎണ്ണമായി സകല രാജപദവികളോടു കൂടിയ കിരീടാവകാശത്തെ, പിതാവിന്റെ സുഖപ്രാപ്തിക്കുമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു്, യാതൊരു ആലോചനയും കൂടാതെ ഉടനടി ഉപേക്ഷിക്കയും മേൽ ശങ്കാലേശത്തിനുപോലും വകകൊടുക്കാതെ സ്വയം സന്യാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കുമാരനായ ഭീഷ്മരുടെ ത്യാഗനിശ്ചയമോ പിതൃഭക്തിയോ വിരക്തിയോ ഏതാണു് മഹത്തരമെന്നുള്ളതു് അവധരിച്ചു ദുൎഗ്ഗമാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഉചിതജ്ഞനും ഉത്തമനുമായ പുത്രനെ ലഭിച്ച ശന്തനുവിന്റെ ഭാഗ്യം ഇതിലും ഉപരിയായി കരുതാവുന്നതാണു്.

ശന്തനുമഹാരാജാവിനു സത്യവതിയിൽ ചിത്രാംഗദൻ എന്നും വിചിത്രവീൎയ്യൻ എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവർക്കു പ്രായം തികയുന്നതിനു മുമ്പിൽ തന്നെ ശന്തനു കാലധൎമ്മം പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം ഭീഷ്മർ ചിത്രാംഗദനെ

പട്ടം കെട്ടിച്ചു, എങ്കിലും "ചിത്രാംഗദൻ" എന്ന പേരായ ഒരു ഗന്ധർവൻ നാമസാമ്യംകൊണ്ടു വൈരിയായിത്തീൎന്ന് ചിത്രാംഗദരാജകുമാരനെ ഭീഷ്മർ ഹസ്തിനപുരത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന സമയം നോക്കി അവിടെ ചെന്ന് യുദ്ധത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ചു. ഭീഷ്മർ മടങ്ങിവന്ന് അനുജനായ വിചിത്രവീൎയ്യനെ രാജാവാക്കി വാഴിച്ചു.

അക്കാലത്ത് കാശിരാജാവിന്റെ മൂന്നു പുത്രികൾക്ക് സ്വയംവരം നടക്കുന്നതായി കേട്ട് ഭീഷ്മർ അവിടെ എത്തി. സ്വയംവരകാംക്ഷയോടു കൂടി അവിടെ കൂടിയിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെ എല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ച് ആ കന്യകളെയുംകൊണ്ട് ഹസ്തിനപുരത്തേയ്ക്കു പോന്നു. അതിൽ രണ്ടുപേർ വിചിത്രവീൎയ്യനുമായുള്ള വിവാഹം സമ്മതിക്കകയാൽ അവരെ വിചിത്രവീൎയ്യനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു. മൂത്തവളായ അംബ എന്ന രാജകന്യക തനിക്കു വേറെ കമിതാവുണ്ടെന്നു പറകയാൽ അവൾക്കു ഹിതമുള്ള പുരുഷനെ വരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനായി ഭീഷ്മർ വിട്ടയച്ചു.

വിവാഹാനന്തരം അധികതാമസം കൂടാതെ "രാജയക്ഷ്മാവ്" എന്ന രോഗത്താൽ ബാധിതനായ വിചിത്രവീൎയ്യനും കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. അടുത്ത കിരീടാവകാശികൾ ധൃതരാഷ്ട്രർ എന്നും പാണ്ഡു എന്നും പേരായ രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരായിരുന്നു. അതിൽ ധൃതരാഷ്ട്രർ ഗാന്ധാരിയെയും, പാണ്ഡു കുന്തി, മാദ്രി എന്ന രണ്ടു രാജകന്യകകളെയും വേട്ടു. ധൃതരാഷ്ട്രൎക്ക് ദുൎയ്യോധനൻ, ദുശ്ശാസനൻ എന്നതുടങ്ങി നൂറു പുത്രന്മാരും, പാണ്ഡുവിന് യുധിഷ്ഠിരൻ, ഭീമൻ. അൎജ്ജുനൻ, നകുലൻ, സഹദേവൻ എന്ന് അഞ്ചു മക്കളും ഉണ്ടായി. ധൃതരാഷ്ട്രർ അന്ധനായിത്തീരുകയും പാണ്ഡു മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തതിനാൽ രാജ്യഭാരാവകാശത്തിനു

മത്സരമുണ്ടായി. ധൎമ്മപുത്രർ ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്നിട്ടും ദുര്യോധനൻ അന്യായമായി രാജസ്ഥാനത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു; അതു നിമിത്തം രാജകുടുംബത്തിൽ അന്തശ്ഛിദ്രങ്ങൾ വൎദ്ധിച്ചു. രാജ്യാവകാശികളോടു പകമാത്രം ദുരഭിമാനികളുമായ ദുര്യോധനാദികൾ പല ദുഷ്കൃത്യങ്ങളും ചെയ്തുതുടങ്ങി. സത്യസന്ധന്മാരായ പാണ്ഡവന്മാരെ കൗരവന്മാർ കള്ളച്ചൂതിൽ തോല്പിച്ചു് പന്ത്രണ്ടു വൎഷം വനവാസവും ഒരു വൎഷം അജ്ഞാതവാസവും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടു രാജ്യഭ്രഷ്ടരാക്കി. ഭീഷ്മർ ഈ അക്രമങ്ങൾ കണ്ടു പരിതപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസനകൾകൊണ്ടു് ദുർബ്ബുദ്ധിയായ ദുര്യോധനനെ ധൎമ്മമാൎഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചില്ല. ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ അന്ധതയിലുള്ള അനുകമ്പകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും, ജനദയകൊണ്ടു് രാജ്യവാസികളുടേയും, രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഭീഷ്മർ ഹസ്തിനാപുരത്തിൽ തന്നെ പാൎത്തു.

ദുര്യോധനാദികളുടേയും അഹങ്കാരശീലന്മാരായ അവരുടെ ദുരുപദേശികളുടേയും ദുൎന്നയങ്ങൾ നാൾക്കുനാൾ വൎദ്ധിച്ചു തന്നെ വന്നു. എന്നാൽ ഇതിനിടയ്ക്കു് പാണ്ഡവന്മാൎക്കു രക്ഷകനായുള്ള ഒരു ബന്ധു ലഭിച്ചു. അജ്ഞാതവാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമാധാനകാംക്ഷയോടുകൂടി പാണ്ഡവന്മാർ ഈ പരമബന്ധുവായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ സന്ധി സംസാരിക്കുന്നതിനായി ദുര്യോധനന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ഭീഷ്മർ, ധൃതരാഷ്ട്രർ, ദ്രോണർ, കൃപർ, ശല്യർ, വിദുരർ, ശകുനി തുടങ്ങിയ ഗംഭീരപുരുഷന്മാർ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സദസ്സിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രവേശിച്ചു് പാണ്ഡവന്മാൎക്കു വേണ്ടി സന്ധി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മുറപ്രകാരം രാജ്യാവകാശികളായ പാണ്ഡവന്മാൎക്കു മുഴുവൻ രാജ്യം, അല്ലെങ്കിൽ പകുതി രാജ്യം, അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു ദേശം, അതുമില്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേശം, അതിനും മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു ഗ്രാമം, ഒന്നുമെ

മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുപേൎക്കും കൂടി ഒരു ഗ്രാമം, ഇങ്ങനെ ക്രമേണ ചുരുക്കിച്ചുരുക്കി അപേക്ഷിച്ചിട്ടും,

"സൂചകനായ നിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്തോറും
സൂചിതന്മുനകൊണ്ടു കുത്തുവാനുള്ള നിലം
കൊടുക്കും ഞാനെന്നു നിനച്ചീടേണ്ടവേണ്ടും"

എന്നു കാലചോദിതനായ ദുൎയ്യോധനൻ മദാന്ധനായി പറഞ്ഞു് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അപേക്ഷകളെ നിരസിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ ന്യായവാദത്തിൽ ക്രോധാക്രാന്തനായി വിറെക്കുന്നവനായ ദുൎയ്യോധനൻ

"പാശമെൻപൊരു കൊണ്ടു വാ തല്ലപാശനേയിവ കെട്ടുവാൻ
നാമമെന്തിനറിഞ്ഞു പാണ്ഡവദൂതനിതഴിക്കണം."

എന്നു ശഠിച്ചുകൊണ്ടു് ദൂതന്മാരിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന രാജധൎമ്മവും മറന്നു് ശ്രീകൃഷ്ണനെ പിടിച്ചു കെട്ടുന്നതിന്നു് ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള അക്രമത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾതന്നെ

"ലോകമയിനാഥന്റെ ലോകാതിരീതികര-
മാകാരമുഗ്രതരമേകാന്ത കാന്തിയോടു-
മാകാശവീഥികളിലാകെ പരന്നുവില-
ലോകം നിറഞ്ഞു" കണ്ടുകനിമിത്തം,

ദുൎബ്ബുദ്ധിയായ ദുൎയ്യോധനനും, ദ്രോഹകാരികളായ സഹകാരികളും ഉഗ്രമായ ആ തേജസ്സിനാൽ ഹതബോധന്മാരായിത്തീൎന്നു.

ഇതുകൊണ്ടും ധൎമ്മപുത്രൎക്ക രാജ്യലാഭം ഉണ്ടായില്ല. അനന്തരം ഇരുഭാഗക്കാരും സേനാസന്നാഹം ചെയ്തു് 'കുരുക്ഷേത്രം' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ പോൎക്കളത്തിൽ കൂടി. ദുൎയ്യോധനന്റെ ഭാഗത്തിൽ പതിനൊന്നും, പാണ്ഡവന്മാരുടെ ഭാഗത്തിൽ ഏഴും അക്ഷൗഹിണിവീതം പടയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുഭാഗക്കാരും സമരകാരികളായ പര-

ണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, പിതാമഹനായ ഭീഷ്മർ സഹ-വാസപക്ഷപാതം നിമിത്തം ദുര്യോധനന്റെ പടനായക-സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ, പാണ്ഡ-വപക്ഷം പോരിനായി രഥാരോഹണം ചെയ്ത അർജ്ജുനനു ശ്രീകൃഷ്ണൻ സാരഥ്യം വഹിച്ചു. പാർത്ഥന്റെ സാരഥ്യം നിമിത്തം ലഭിച്ച 'പാർത്ഥസാരഥി' എന്ന തിരുപ്പേർ ഇന്നും ലോകപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആന, കുതിര, തേർ, കാലാൾ എന്നു് ഇരുഭാഗത്തും ഉള്ള ചതുരംഗവാഹിനികൾ അതിഭ-യങ്കരമായി ഒൻപതു ദിവസം യുദ്ധം നടത്തി. ഇതിനിട-യിൽ വളരെ പടയാളികളും യോധപ്രധാനികളും മരിച്ചു. ഭീഷ്മരുടെ കയ്യിൽ ആയുധം ഇരിക്കുമ്പോൾ ആർക്കും തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ജയിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ല. ശത്രുക്കൾ പുരുഷന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ഭീഷ്മർ ആയുധം വയ്ക്കുക-യില്ല. അതുപോലെ തന്നെ പുരുഷന്മാരോടല്ലാതെ എതി-ർത്തുനിന്നു പോരാടുകയില്ലെന്നു് മഹാരഥനായ ഭീഷ്മർക്ക ഒരു കഠിനവ്രതമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം ഇവിധം വിഷമഘ-ട്ടത്തിൽ പരിണമിക്കവേ, അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ അതിപ്ര-കാശത്തോടു കൂടി അരുണസൂതൻ ഉദിച്ചുയർന്നു. തേരോടുന്ന ശബ്ദങ്ങളും, ശംഖനാദങ്ങളും, ഞാണൊലികളും, മാതംഗങ്ങ-ളുടെ കൊലവിളികളും, കുതിരകളുടെ ഹേഷാരവങ്ങളും കിങ്കി-ണാരവമായി എങ്ങും മുഴങ്ങി. വെളുത്ത കുതിരകൾ പൂട്ടി ശ്രീകൃ-ഷ്ണൻ തെളിച്ച തേരിൽ കയറി സവ്യസാചിയും സമരാങ്കണ-ത്തിൽ എത്തി വിദ്യുദ്വേഗത്തിൽ ഭീഷ്മരുടെ നേർക്ക പാഞ്ഞെ-ത്തു. അർജ്ജുനന്റെ തേരിൽ പോരാളിയായി മുൻവശത്തു് ശിഖണ്ഡിയെ നിറുത്തിയിരുന്നു. നപുംസകമായ ആ സത്വവുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു ഭീഷ്മർ ശഠിച്ചു. അ-ന്നത്തെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചതോടു കൂടി അദ്ദേഹം തോറ്റു്, അർജ്ജുനൻ നിർമ്മിച്ച ശരശയ്യയിൽ സുഖശയനം ചെയ്തു.

ഈ ശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ശേഷമുള്ള യുദ്ധവും, പാണ്ഡവന്മാരുടെ പരിപൂർണ്ണജയവും കണ്ടു. യുദ്ധമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് ഭീഷ്മർ മരണമുഹൂർത്തം പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുന്ന കാലത്തു്, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഭീഷ്മർ ധർമ്മപുത്രർക്ക് രാജനീതികളും ആത്മജ്ഞാനവും ഉപദേശിച്ചു. രണധീരനും, രാജനീതിവിശാരദനും, സിദ്ധനും ആയ ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തെ എഴുത്തച്ഛൻ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:—

"ഏകസ്വരൂപം മനസി ചിന്തിച്ചുടൻ
സ്വച്ഛന്ദമൃത്യുവായുള്ള ദേവവ്രതൻ,
സ്വച്ഛന്ദമച്യുതാംഘ്രിദ്വയാംബുജം
നിഖിലസൃഷ്ടിസ്ഥലമൂർത്തം പരം
സത്യമനന്തമനാദ്യമനാകുലം
നിത്യം പരബ്രഹ്മസച്ചിന്മയം പരം
ആത്മാനമാത്മനാ കണ്ടുകൊണ്ടാത്മനി
സ്വാത്മാനമാത്മയോഗേന ലയിപ്പിച്ചു."

ഇങ്ങനെയുള്ള അപൂർവ്വനിര്യാണം അത്യന്തം പുണ്യവാന്മാർക്കേ സിദ്ധിക്കയുള്ളൂ. യുദ്ധത്തിൽ ഏററ മുറിവുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു വേദന ഉണ്ടാക്കിയില്ല. കൂർത്തുമൂർത്ത ശരങ്ങളിന്മേൽ ഉള്ള കിടപ്പും അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യകരങ്ങളല്ലായിരുന്നു. തുറന്ന യുദ്ധഭൂമിയിലെ വാതശീതോഷ്ണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ലേശം ബാധിച്ചില്ല. നിരാഹാരത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെയോ ബുദ്ധിയെയോ ഒട്ടുംതന്നെ മന്ദിപ്പിച്ചില്ല. മൃത്യുവദനത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും, ദീർഘമായ തത്വോപദേശങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും, പരമമായ രാജയോഗപ്രയോഗംകൊണ്ടു് പരബ്രഹ്മത്തിൽ തന്റെ ആത്മാവിനെ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനും "സ്വച്ഛന്ദമൃത്യു"വായിരുന്ന ആ മഹാത്മാവിനു ശക്യമായിരുന്നു.

പാഠം ൧൯.

രാമായണം കഥ (രണ്ടാം ഭാഗം).

മേടിച്ചു ചൂഡാമണി, കടിച്ചു കല്പകവൃക്ഷം,
മുടിച്ചു കാനനമെല്ലാം പൊടിച്ചു, രാക്ഷസന്മാരി-
ട്ടിടിച്ചു, മേഘനാദൻ താൻ പിടിച്ചു മല്ലൂരം കെട്ടി-
പ്പിടിച്ചു രാവണൻ മുമ്പിൽ ഗമിച്ചു, രാക്ഷസൻ കണ്ടു
ചിരിച്ചു, നമ്മുടെ വാലും കരിച്ചു, തെരുവികളും വ-
ന്നൊടുത്തു, ഞാനെത്തുമ്പോൾ വാലെടുത്തു മാളികകളിൽ തീ
കൊടുത്തു, സംഭ്രമമൊന്നു കടുത്തു, സംപ്രഹാരത്തി-
നൊരുത്തു വന്നവർക്കെല്ലാം കടുത്തു, ഏവരെ നാണം
കെടുത്തു, ലങ്കയും ചുട്ടു കരിച്ചു ഭസ്മമാക്കിയൊ-
ന്നെത്തിയവൈരിവൃന്ദത്തെയമർത്തുവെച്ചു ഞാൻ പോന്നു,
സമസ്തമങ്ങറിയിച്ചു. പോരിനായി പുറപ്പെട്ടു,
പാരാതെ കപിശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുമൊരുമിച്ചു
വീരപുംഗവൻ രാമൻ വാരിധി തടേ ചെന്നു,
ഭൂരിസേനയും താനും, പാരാതെ പടവീടുമവിടെയുറപ്പിച്ചു.

അന്നേരം വിഭീഷണൻ വന്നു രാമനെക്കണ്ടു
വന്ദിച്ചു, കപികളോടൊന്നിച്ചു വസിപ്പിച്ചു.

എളുതമേ മടിയാതെ സേതുബന്ധനം ചെയ്തു.
ശത്രുക്കൾക്കൊരു ധൂമകേതുവായതും പിന്നെ,
സാധുക്കൾക്കൊരു മുക്തിമാർഗ്ഗവായതും, രാമ-
സേതുവൊന്നതിനിപ്പൊഴുതും സംശയമില്ല.

ലംഘിച്ചു സമുദ്രത്തെ ലങ്കയിലകം പുക്ക-
ശങ്കിച്ചു വരുന്നോരു ലങ്കാവാസികളെല്ലാം,
ദുഃഖമുൾപ്പെടുന്ന രാക്ഷസരെന്നാതിരം,
തെല്ലും താമസിയാതെ വില്ലും കുന്തവും വാളും

കല്ലും വൃക്ഷവും കൂർത്ത പല്ലുമെന്നിവകൊണ്ടു്
കൊല്ലുന്നുണ്ടു് ഞാനെന്നു ചൊല്ലും, ശൌര്യമേററം-
കത്തുകൊണ്ടോരോരുത്തരും ചത്തും, ഘോരമായുള്ള
യുദ്ധമിങ്ങനെ കൂടി; വൃദ്ധന്മാരതിൽ ചിലർ
ഉത്തമരതിൽ ചിലരിതരമായതു നേരം,
ധൂമ്രാക്ഷൻ മകരാക്ഷൻ യൂപാക്ഷൻ പൃഥുകായൻ
താമ്രാക്ഷൻ വിരൂപാക്ഷൻ ശോണിതാക്ഷനും പിന്നെ—

കമ്പൻ നികുംഭനകമ്പനനെന്നുള്ളോരു
വമ്പടമുമ്പാം നിലിമ്പാരിവൃന്ദവും,
കുംഭനാമൻ മേഘനാദനുമെന്നുള്ള
കുംഭീന്ദ്രവിക്രമന്മാരായ വൈരികളും
സംപ്രഹാരാന്തേ മരിച്ചു ദിവം പുക്കു,
സംഭ്രമത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു രാവണൻ.
രാവണകണ്ഠങ്ങൾ പത്തും കണകൊണ്ടു
രാഘവൻ കണ്ടിച്ചു കണ്ടിച്ചു, പിന്നെയും
കുന്നതയുന്നിതു വന്നതുകണ്ടു ദശ-
കണ്ഠനെ ബ്രഹ്മാസ്ത്രമാകുന്ന സായകം
കൊണ്ടു വധിച്ചു പതിപ്പിച്ചു ഭൂമിയിൽ.
കണ്ടു വണങ്ങി സ്തുതിച്ചു സുരന്മാരും,
അമരർകോൻ താനും സുരസ്ത്രീകളും വന്നു
വേണ്ടും വിധം പ്രത്യേകം പ്രശംസിച്ചിതു.
ഇങ്ങനെ സാധിച്ചു സാധ്യങ്ങളൊക്കെയും.
തിങ്ങിന മോദേന രാമഭദ്രസ്വാമി
ലങ്കാധിരാജൻ വിഭീഷണൻ താനെന്നു
പങ്കേരുഹാക്ഷനും കല്പിച്ചു; സീതയെ
വഹ്നിപ്രവേശേന ശുദ്ധയാക്കിക്കൊണ്ടു
ധന്യമാം പുഷ്പകമേറിപ്പുറപ്പെട്ടു.

തന്നുടെ സാകേതമന്ദിരം പ്രാപിച്ചു
പട്ടാഭിഷേകവും സാധിച്ചു; മന്നിടം
ശുഷ്ഠിയിൽ രക്ഷിച്ചു വാഴുന്ന കാലത്തു്,

ലോകാപവാദേന സീതയെക്കാനനേ
ശോകേന സന്ത്യജ്യ, ലോകാധിനായകൻ

വിശ്വമെല്ലാം വെളുപ്പിച്ചു കീർത്ത്യാ പരം
വിശ്വവീരൻ മമ സ്വാമി രഘൂത്തമൻ.
അശ്വമേധം മഖം ചെയ്യും ദശാന്തരേ —
വൈദേഹി പെറ്റിതേ രണ്ടു ശിശുക്കളെ —

സാദരമന്നു തൻ ബാലരോടൊന്നിച്ചു
വാല്മീകിമാമുനിശ്രേഷ്ഠനാം വന്നവൻ

രാമായണകഥ കേൾപ്പിച്ചു മാമുനി-
ശ്രീമാനാം രാമനെ വന്ദിച്ചനന്തരം

തങ്ങൾക്കുഴൽമണി വൈദേഹി വഹ്നിയിൽ
തങ്ങാമുടൻ പ്രവേശിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു.
കൊണ്ടാടിയീലവം ഭൂമി പിളർന്നുള്ള
തങ്ങളിൽ മാതാ താൻ പാലാഴി പുക്കിതു.

അന്തകൻ താനുമന്നു ഭൂമയോദ്ധ്യയി-
ലന്തണവേഷം ധരിച്ചു വന്നപ്പോൾ
മന്ത്രിച്ചു പോയളു നേരത്തു സൌമിത്രി
യന്ത്രിച്ചു മണി വൈകുണ്ഠം പ്രവേശിച്ചു.

വേഗം ഭരതനും ശത്രുഘ്നനും ശംഖ-
ചക്രങ്ങളായിച്ചമഞ്ഞൊരനന്തരം,

നന്മയോടു യാത്രയും ചൊല്ലി രഘൂത്തമൻ
നിർമ്മലവിഷ്ണുസ്വരൂപം ധരിച്ചുടൻ

പാലാഴി പൂകാ പണിന്നിതല്ലേ മുദാ
ത്രൈലോക്യനാഥൻ വസിച്ചു വൃകോദര!

ഞാനും, വിഭീഷണൻ, ജാംബവാൻ താനുമി-
ങ്ങുന്ന പേരിങ്ങനെ ശേഷിച്ചു ഭൂമിയിൽ!

മറ്റുള്ള വാനരന്മാരുമയോദ്ധ്യയിൽ
പെറ്റു വളർന്നോരു നാനാ ജനങ്ങളും
തെരന്ന ദേഹം വെടിഞ്ഞു ദേവാലയം
പാരിസ്സുഖിച്ചു വസിക്കുന്നു സാദരം.

പാഠം ൧൩.

ഇലകൾ.

വൃക്ഷശാഖകളുടെ അഗ്രങ്ങളിൽ അട്ടത്തട്ടായി നില്ക്കുന്ന പച്ചില, പല രൂപത്തിലും ആകൃതിയിലും സർവ്വത്ര നിറഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ നമുക്കു വളരെ കൗതുകം തോന്നുന്നു. എല്ലാ സസ്യത്തിന്നും ഇലകൾ ഉണ്ടു്. ഇവയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം എന്തായിരിക്കും?

ഇലകളിൽക്കൂടി സസ്യങ്ങൾ അവയുടെ പോഷണത്തിന് ഉപയുക്തമായ ആഹാരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ മുൻപു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കാറ്റു തട്ടി ആലയുമ്പോൾ വായുവിന്റെ ഒരംശത്തെ ഇലകൾ അകത്തോട്ടു വലിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഈ വായുവും, വേരുകളിൽക്കൂടി വലിച്ചെടുക്കുന്ന ദ്രവങ്ങളുമാണ് വൃക്ഷങ്ങൾക്കുള്ള മുഖ്യഭക്ഷണം. വൃക്ഷങ്ങൾ ഉള്ളിലോട്ടു വലിച്ചെടുക്കുന്നത് മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഉപയോഗാർഹമല്ലാത്ത അപായകരമായ വായുവിനെ ആകുന്നു. അതിനെയാണ് ജീവജന്തുക്കൾ ഉച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതു്. ഈ വായുവിനെ ഇലകൾ അക-

ത്തോടു വലിച്ചെടുത്തിട്ടു് ജന്തുക്കൾക്കു് ഉപയുക്തമായ പ്രാണവായുവിനെ പുറത്തു വിടുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതികർത്തൃത്വം ഇലകൾക്കുണ്ടു്.

മനുഷ്യർക്കും ജന്തുക്കൾക്കും പൊതുവെ ജീവസന്ധാരണത്തിനു് വേണ്ട രക്തപരിവാഹം ഹൃദയത്തിന്റെ അക്ഷീണമായ സങ്കോചവികാസശക്തികൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചെടികൾക്കു വേണ്ട പച്ചച്ചാറു് പ്രവഹിക്കുന്നതിനു തക്കവണ്ണമുള്ള ശക്തി അവയ്ക്കുള്ളിൽ ഇല്ല. ചെടികൾ വേരുകൾ വഴിയായി ചാറു വലിച്ചെടുത്തു സംഭരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു വേരുകൾക്കു വേണ്ട ദാർഢ്യവും സ്ഥൈര്യവും ഉണ്ടാകുന്നു. വേരുകളിൽ കയറുന്ന ചാറു് തിരിച്ചു തറയിലേക്കു പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമാണു് അവയുടെ ഘടന. ചെടികളുടെ തുമ്പുവരെ ഈ ചാറു ചെല്ലുമ്പോൾ, സൂര്യപ്രകാശവും ചൂടുംകൊണ്ടു് അവിടെയുള്ള ജലാംശം ആവിയാകയും അപ്രകാരം ഒഴിഞ്ഞുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ചാറു കയറി നിറയുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയാണു് അടിതൊട്ടു മുടിവരെ ഈ പച്ചച്ചാറു വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ഓരോ ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നും നനവു മാറി ചാറു വ്യാപിക്കത്തക്കവണ്ണം ചൂടിന്റെ വ്യാപ്തിയെ ക്രമപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ഇലകളുടെ ധർമ്മമാണു്.

ഈ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കു വേണ്ടി ഇലകൾ സൂര്യരശ്മി ഏല്ക്കത്തക്കവണ്ണം കഴിയുന്നിടത്തോളം മലർന്നിരിക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. മുകളിൽ ഉള്ളവയുടെ തണലിൽ പെട്ടു് സൂര്യരശ്മിക്കു പ്രതിബന്ധം വരാതിരിക്കുന്നതിനാണു് കീഴ്പോട്ടുള്ള ശാഖകൾ ക്രമേണ നീണ്ടു കിടക്കുന്നതു്. ഇലകളുടെ ആകൃതിയും നിവൃത്തിയുമുള്ളിടത്തോളം സൂര്യ-

പ്രകാശം ഏല്ക്കുന്നതിന്നും തന്നെ കാണുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാലാണ്, ചോലയിൽ വളരുന്ന ചെടികൾക്ക് ബലവും ശേഷിയും കുറഞ്ഞുവരുന്നത്.

ഇലകൾ പല ആകൃതിയിലും ഉണ്ട്. തടിയിന്മേൽ ഞെട്ടു ബന്ധിച്ച് പരന്നു നീണ്ടതാണ് അവയുടെ രൂപം. ഏകദേശം എല്ലാ ഇലകൾക്കും വീതിയിലധികം നീളമാണുള്ളത്. ഇതുവരെയും വൃത്താകൃതിയിലോ, ഏകകോണിച്ചോ അറ്റത്തെത്തുമ്പോൾ അവ കൂർത്തു വരുന്നു. ചില ഇലകൾ പലകപോലെയും, ചിലതു മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളംകൈപോലെ വരകളോടുകൂടിയും, പക്ഷികളുടെ കാലടി പോലെ കൂർത്ത തുമ്പുകളോടുകൂടിയും, പുല്ലുതൊട്ടു പൊൽത്താമരവരെ രൂപാന്തരങ്ങൾ ഉള്ളതായും കാണാം. ഇലകളുടെ ഈ ആകൃതിഭേദംകൊണ്ടു മിക്കവാറും അവയുടെ ജാതി തിരിച്ചറിഞ്ഞു, കാട്ടു മൂലികകളെ നമ്മുടെ നാട്ടുവൈദ്യന്മാർ പല ഔഷധങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

വളരെ വലിയ വൃക്ഷങ്ങൾക്ക് ചിലപ്പോൾ വളരെ ചെറിയ ഇലകളെ കാണുകയുള്ളൂ. പുളിമരം ഇതിന്നൊരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. നാട്ടിൽ വളരുന്ന അത്തിയും, കാട്ടിൽ തഴച്ചുവളരുന്ന ഈട്ടിയും, വളരെ പൊക്കത്തിലും വണ്ണത്തിലും ഉള്ള പല വിശേഷവൃക്ഷങ്ങളും മറ്റുദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. വലിപ്പക്കുറവുകൊണ്ടുള്ള ഈ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുന്നത് അവയിലുള്ള ഇലകളുടെ സമൃദ്ധിയാകുന്നു.

വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇല നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഒരു പ്ലാവില എടുത്തു പരിശോധിക്കുക. പ്ലാവിലയിൽ പല വഴിക്കും നിറയെ ഞരമ്പുകൾ ഓടിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ഞരമ്പുകൾ മുഴുവനും ചെറിയ കുഴലുകളാണ്. നടുക്കുകൂടി കാണുന്ന പ്രധാന ഞരമ്പും, അതിൽനിന്നും പലവഴിക്കും ഓടുന്ന ഞരമ്പുകളും എല്ലാം

കുഴലുകളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. പുല്ലുകളിൽ എല്ലാ ഞരമ്പുകളും ഒരേ രീതിയിൽ ഒററം തൊട്ടു മറേറ ററം വരെ നീളത്തിൽ കാണുന്നവയാണ്. ഞരമ്പുകളുടെ ആകൃതി പല മാതിരി ഇലകളിൽ പല പ്രകാരത്തിലായിരിക്കും.

മത്തയുടെ ഇലയെടുത്തു കൈ തടവി നോക്കുമ്പോൾ ഒരു പരുപരുപ്പ് തോന്നുന്നുണ്ടല്ലൊ. ചൊറിയണം എന്നു പറയുന്ന ചെടി ദേഹത്തെങ്ങാനും ഉരസിയാൽ പിന്നത്തെ കഥ പറയാനുണ്ടോ? താമരയിലയുടെ ഒരു വശം പട്ടുപോലെ മൃദുവാണെങ്കിലും, മറുവശം ചരൽ പോലെ പരുത്തതായിരിക്കുന്നു. ഇലകളിൽ പൊരുത്തമില്ലാത്തുള്ള ഈ സ്വഭാവവൈചിത്ര്യം കാണുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലയോ? ചെടികളെ പല വിധത്തിൽ ബാധിക്കുന്ന പ്രാണികളെ അകററുന്നതിനാണ് പുറമെയുള്ള ചർമ്മങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു രക്ഷ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു എന്നാകുന്നു സസ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പ്രാണികൾ ഇലകളിൽ സത്തുള്ള സ്ഥലം മുഴുവനും തിന്നു മുടിച്ചുകളയും. ചില പുഴുക്കളും മററും ഇലകളിൽകൂടി ഇഴഞ്ഞു കയറുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലൊ. പുഴുക്കളുടേയും മററും ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷ നൽകുന്നതു പൂടകളുള്ള ഈ വിശേഷചർമ്മമാണ്.

സാധാരണ ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും തിന്നു മുടിക്കുന്ന ആടു മാടു മുതലായ ജന്തുക്കൾ നല്ല രോമമുള്ള ഇലകൾ തൊടുന്നില്ല. ഇതിനു പുറമെ ഇലകളിൽ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളം എളുപ്പത്തിൽ ആവിയായി പോകാതാക്കുവാനും ഈ ചർമ്മങ്ങൾ അവയുടെ ഇടയിൽ കൂടി പുറത്തേയ്ക്കു കളയുന്നുമുണ്ട്. ഇലകളുടെ ഒരു വിശേഷം കൂടി കണ്ടറിയേണ്ടതാണ്. ചില ഇലകളുടെ വക്കിനു വളരെ അരമുണ്ട്. വിരൽ വെച്ചാൽ മുറി പററും. കരിമ്പിന്റെ ഇല ഈ

ഇനത്തിലുള്ളതാകുന്നു. മാവിലയുടെയോ പ്ലാവിലയുടെയോ വക്ക് തപ്പിനോക്കിയാൽ ഒരു അരവും കാണുകയില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഇലകളെക്കൊണ്ടു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ട്. ഇല തിങ്ങിയ വൃക്ഷത്തിനേ നല്ല തണൽ കാണുകയുള്ളു. വെയിലത്തു വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചുവരുന്ന പാന്ഥന്മാർക്ക് ഇടതിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഇലകൾ നൽകുന്ന ആശ്വാസം പറഞ്ഞറിയിക്കാവതല്ല. ചില പച്ച ഇലകളെ മനുഷ്യർ പാകം ചെയ്തും, ചെയ്യാതെയും തിന്നുന്നുമുണ്ട്. തേയില, പുകയില മുതലായി മനുഷ്യർ നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉദ്ദീപനസാധനങ്ങൾ ഓരോ ചെടിയുടെ ഇലകളാണ്. ഈ ഇലകളും വേരുകളും ഇല്ലെങ്കിൽ, വൈദ്യന്മാരും രോഗികളും നന്നെ കഴങ്ങുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നാല്പത്തൊന്നും നൂററൊന്നും ആവർത്തിക്കുന്ന എണ്ണ, കഷായങ്ങൾ മുതലായ മരുന്നുകൾ ചെടികളുടെ ഇലകളും വേരുകളും കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. ഹിന്തുക്കൾക്കു പ്രായേണ നിത്യോപയോഗംനിമിത്തം ഇലകളിൽവെച്ചു പ്രാധാന്യം ഏറുന്നതു "വെററില"യ്ക്കാകുന്നു.

പാഠം ൩൬.

വിദ്യാധനം.

"ജ്ഞാനമേ ശക്തി" എന്നുള്ള തത്വം എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. 'ശക്തി' എന്നു പറയുന്നതു് എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവാണ്. ഒരു ബാലകന് ഒരു കസേര എടുപ്പാൻ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അതിന് ശക്തൻ എന്നു പറയാം. ചുററുമുള്ള അവസ്ഥകൾ, പാഠങ്ങൾ, ലോകകാര്യങ്ങൾ എന്നിവ ക്ഷണത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സാമർത്ഥ്യമുള്ളവ-

ന്നെ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവൻ എന്നു നാം ഗണിക്കുന്നു. ലോകമാസകലം സൃഷ്ടിച്ചു ഭരിക്കുന്നതിനു വൈഭവമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈശ്വരനെ നാം സർവ്വശക്തൻ എന്നു ധ്യാനിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെല്ലോ.

ലോകത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനമായ ശക്തി ധനമാണെന്നു് എങ്ങനെയോ ഒരു ഭ്രമം കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ധനത്തിൻെറ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പററി വിദ്വാന്മാർ പലവിധത്തിലും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ പ്രശംസകളുടെ സാരം നാം സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. താൽക്കാലികങ്ങളായ സുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതിനു ധനം വഴിയുണ്ടാക്കുന്നു. എങ്കിലും ധനത്തിനെക്കാൾ ഉത്തമവും, അതിനു നിദാനവും ആയ ഒരു ശക്തിയാണു് ജ്ഞാനം എന്നു് അഭിജ്ഞന്മാർ ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുന്നു. "വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം" എന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ഘോഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് വാസ്തവമെന്നു് ആധുനികകാലത്തെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രപരിഷ്കാരങ്ങളും യന്ത്രനിർമ്മിതികളും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. നിസ്സാരസുഖങ്ങളെ മോഹിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഐശ്വര്യത്തിൻെറ പരിപൂർത്തി ധനം തന്നെയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ജനസമുദായത്തിൻെറ ഗതിയെ ഭരിക്കുന്ന ശക്തികളിൽ വെച്ചു് ജ്ഞാനത്തിനു തന്നെയാകുന്നു പ്രാധാന്യം.

രാജ്യങ്ങളുടേയും ജനസമുദായങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവം, സ്ഥിതി, ഗതി, ചരിത്രം എന്നിവ ജ്ഞാനത്തിൻെറ പ്രാബല്യത്തെ സ്പഷ്ടമായി തെളിയിക്കുന്നു. ഇതരങ്ങളായ ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കെന്നല്ല, ജീവിതഗതി മുതലായ സംഗതികളെ പരിശോധിച്ചാലും, ജ്ഞാനത്തിനു് എത്രത്തോളം ശക്തിയുണ്ടെന്നു് അനുമാനിക്കാൻ കഴിയും. രോഗം പിടിപെട്ടുമ്പോൾ ധനികന്മാരും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സഹായം

ന്നാപേക്ഷിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്ക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന പ്രായം ആയാൽ വിദ്യാധനന്മാരായ ഗുരുനാഥന്മാരെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ഗൃഹനിർമ്മിതിക്ക തച്ചുശാസ്ത്രത്തെയും, കാര്യാലോചനകൾക്ക നിയമതന്ത്രങ്ങളെയും തിരയേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അതതു വിഷയങ്ങളിൽ ജ്ഞാനസമ്പന്നന്മാരായുള്ളവരെ കോടീശ്വരന്മാർ കൂടി വണങ്ങുകയും, അവരുടെ സഹകാര്യത്തിനും സഹായത്തിനും അടിമപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇനി ജനസമുദായത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഒന്നു നോക്കുക. അതിൽ നാം മുഖ്യമായി കാണുന്നത് എല്ലാ സമുദായത്തിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധമായ ഭരണക്രമം ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയാണ്. നീഗ്രോജാതിക്കാർ മുതലായി വിദ്യാവിഹീനന്മാരും സംസ്കാരശീലമില്ലാത്തവരുമായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും പൂജ്യനും അനുസരണീയനും ആയ ഒരു നേതാവുണ്ടായിരിക്കും. ഈ നേതൃത്വം പരിതസ്ഥിതികൊണ്ട് പല രൂപങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില സമുദായങ്ങളിൽ ഈ നായകത്വം ഒന്നിലധികം ജനങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള സംഘങ്ങളാണ് വഹിക്കുന്നത്. ഈ നായകത്വത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണു ഭരണം എന്നു പറയുന്നത്. ജ്ഞാനവിഹീനതകൊണ്ടും മറ്റും അനിയന്ത്രിതങ്ങളായ സ്വഭാവഭേദങ്ങളോടു കൂടിയ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സമുദായത്തെ അതിലുള്ള ഒന്നോ ഏതാനുമോ ആളുകൾ ഭരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി തന്നെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിന് ഉത്തമമായ ഒരു തെളിവാകുന്നു. കായശക്തി, കുലീനത എന്നിവ മാത്രമല്ല, ഓരോ ആളുകളെയോ സംഘങ്ങളെയോ രാജാധികാരം വഹിക്കുന്നതിന യോഗ്യന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. *ഭരണനൈപുണ്യം* എന്നൊരു പദം നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാം. ഈ നൈപുണ്യം ജ്ഞാനത്തിന്റെ

ഫലമോ പൎയ്യായമോ ആകുന്നു. രാജ്യചരിത്രങ്ങളെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ യാഥാൎത്ഥ്യം കുറച്ചുകൂടെ തെളിഞ്ഞുകാണാം. ഹിന്തുക്കൾ, ഗ്രീക്കുകാർ, റോമാക്കാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഓരോരോ സമുദായങ്ങൾ അവരവരുടെ ജ്ഞാനസമ്പത്തുകൊണ്ടു് പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയന്മാരായിരുന്നു. ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഈ സമ്പത്തിന്റെ മഹിമ ഇംഗ്ലീഷുകാർ, ഫ്രഞ്ചുകാർ, ജൎമ്മൻകാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പാശ്ചാത്യന്മാരിൽ പകൎന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ലോകത്തിൽ പ്രാധാന്യത്തിന് അൎഹന്മാരായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

ഓരോ ജനസമുദായത്തിന്റെയും ശ്രേയോഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണഭൂതന്മാർ ശൌൎയ്യനിധികളായ സേനാനായകന്മാരോ, ഐശ്വൎയ്യവാന്മാരായ കച്ചവടക്കാരോ അല്ലെന്നും, ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു് ഉൽകൃഷ്ടന്മാരായിത്തീൎന്ന ഓരോ മഹാന്മാരാണെന്നും ദേശചരിത്രങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധന ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണു്. യോഗി, സിദ്ധൻ, ഉപാദ്ധ്യായൻ, ദീൎഘദൎശി, കവി, ഗ്രന്ഥകാരൻ, ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ നാമവിശേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈവക മഹാന്മാർ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കായി ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രങ്ങൾ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ ലോകവും ഒരു കാലത്തു ശൈശവദശയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ബാല്യാവസ്ഥയിൽ വൎത്തിക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചിലേടത്തുണ്ടു്. എങ്കിലും, ലോകത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും പരിഷ്കാരം പ്രാപിച്ചു്, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും ഹീനവൃത്തികളിലുംനിന്നു് വിമുക്തന്മാരായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സമുദായങ്ങൾ ഉൽകൃഷ്ടദശ പ്രാപിച്ചതു് ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധികൊണ്ടു തന്നെ-

യാണ്. ഈ ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിനിമിത്തം എന്തെല്ലാം ശക്തികൾ പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് നാം പതിവായി കാണുന്ന വിശേഷകാഴ്ചകൾ തന്നെ നമ്മെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാരുടെ മിഥ്യാവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന ദേവതകളെക്കാളും സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി എന്തു് ആശ്ചര്യകർമ്മങ്ങളെ മാനുഷശക്തികൾക്കു ദൃശ്യമാകുമാറു് ആധുനികയന്ത്രങ്ങൾ സാധിക്കുന്നു! മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തെ എത്രത്തോളം ലഘൂകരിച്ചിരിക്കുന്നു! വൈദ്യുതിശകടങ്ങൾ, ധൂമയാനങ്ങൾ, കമ്പിതപാൽ മുതലായി കാലദേശങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഇക്കാലത്തെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പോലും. നിത്യപരിചയമുള്ള സാധനങ്ങളെന്നപോലെ അല്ലയോ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതു്?

ഓരോ രാജ്യവും അത്യത്ഭുതമായ പരിഷ്കൃതി പ്രാപിച്ച മനുഷ്യരെ പ്രവൃത്തിശക്തികളും കർമ്മക്ഷമന്മാരും ആക്കുന്നു. ഉത്തരോത്തരം ശ്രേയസ്സു ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രതിക്ഷണം വർദ്ധിച്ചുകാണുന്നു. ബുദ്ധിസംസ്കരണത്തിന്റെ ഫലംകൊണ്ടു ചിരഞ്ജീവിത്വം കൂടി ലഭിക്കാവുന്നതാണെന്നുള്ള ആശകൾ ചിലർക്കുണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യശക്തിയുടെ പരിണാമം എന്തായിരിക്കും? അതുകൊണ്ടു് മഹത്തരമായുള്ള ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ എല്ലാ പേരും സർവ്വദാ യത്നിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പാഠം ൨൯.

തിരുവാഴിത്താൻ (ഒന്നാം ഭാഗം).

മുൻകാലങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും മന്ദിരങ്ങളിൽ വിനോദത്തിനായി ചില ആളുകളെ

ചൊല്ലിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ പൊതുവായുള്ള വ്യവഹാരം "വികടസരസ്വതികൾ" ആണെങ്കിലും, ചില സമയം ഇവരുടെ ബുദ്ധിക്ക യജമാനന്മാരുടെ ബുദ്ധിയേക്കാൾ വികാസമുള്ളതായി കാണാം. ഇവർ മനോരസികന്മാരും, തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരെ സരസോക്തികൾകൊണ്ടു ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. ഇവർക്ക് സംഭാഷണങ്ങളിൽ അതിരായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സ്വാമിമാരുടെ ദോഷങ്ങളെ യഥാവസരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈവക സേവകന്മാർ ദർപ്പണങ്ങൾപോലെ ഉപകരിച്ചുവന്നു. മഹാമനസ്കന്മാരും ഉദാരമതികളും ആയുള്ള യജമാനന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള ഉപദേഷ്ടാക്കളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ അവരുടെ ഫലിതങ്ങൾ നീരസങ്ങളായിരുന്നാലും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സംസ്കൃതനാടകങ്ങളിലും, അവയെ അനുകരിച്ചുള്ള ഭാഷാനാടകങ്ങളിലും "വിദൂഷകൻ" എന്നൊരു നടൻ കഥാപാത്രമായോ ഹാസ്യരസപ്രകടനത്തിനു മാത്രമായോ പുറപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം. കഥകളിയിൽ ഈ പാത്രത്തിന് "മിത്ര" എന്നും, രംഗസാമഗ്രികൾ ഒന്നും കൂടാതെ നേരംപോക്കു കളിക്കുന്ന തമിഴ്നാടകങ്ങളിൽ "കട്ടിയക്കാരൻ" എന്നും പേർ പറയുന്നു. ശാസ്ത്രക്കളിയിലും, അതിൻ്റെ ഒരു രൂപാന്തരമായ ഏഴാമത്തുകളിയിലും ഹാസ്യരസസമ്പൂർണ്ണമായി പുറപ്പെടുന്ന വേഷത്തിന് "വിഡ്ഢി" എന്നു പച്ചയായിത്തന്നെ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഫലിതമയങ്ങളും അവസരോചിതങ്ങളുമായ സരസവചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സദസ്യരെ രസിപ്പിക്കുകയാകുന്നു ഇവരുടെ പണി.

രാജാക്കന്മാരുടെ ജീവിതം ലഘുവായുള്ളതല്ല. "കിരീടം ധരിക്കുന്ന തല ആശ്വാസഹീനമായി ശയിക്കുന്നു"

എന്നു് കവിസമ്രാട്ടായ ഷേക്സ്പിയർ പറയുന്നു. സങ്കടസങ്കീർണ്ണമായ രാജജീവിതത്തെ സഹ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു വന്ദികൾ സ്തുതിപാഠകന്മാർ എന്നതുടങ്ങി അനേകം ആളുകൾ നിയുക്തന്മാരായിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നാകുന്നു "വിദൂഷകൻ". കൊട്ടാരങ്ങളിലെ ഏർപ്പാടുകൾ അനുസരിച്ചു് പ്രാചീനയൂറോപ്പിലെ പ്രഭുക്കളും ധനികന്മാരും കൂടി സ്വഗൃഹങ്ങളിൽ വിഭ്രമകാരികളായ വിദൂഷകന്മാരെ പാർപ്പിച്ചുവന്നു.

"തിരുവാഴിത്താൻ" എന്ന വികടൻ കേരളത്തിൽ ഒരു രാജാവിനെ സേവിച്ചു പാർത്തിരുന്ന വിദൂഷകനായിരുന്നു എന്നാണു് ഐതിഹ്യം. ഈ ആൾ ഒരു ഹാസ്യരസപ്രധാനന്മാരുടെ മനോധർമ്മസന്താനവും, "തിരുവാഴിത്താൻ" എന്ന പദം ഒരു സാമാന്യനാമവും ആയിരിക്കാം. സ്തുതിപാഠകൻ എന്ന പദത്തിന്റെ പര്യായമായ "ശ്രീവാഴ്ത്തോൻ" എന്നോ മറ്റോ രൂപത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന പദം ഒരു പ്രത്യേകപുരുഷന്റെ പേരായി ഭവിച്ചതാണെന്നു് ഊഹിക്കുന്നതു യുക്തിക്കു ചേരുന്നതാണെങ്കിലും, തിരുവാഴിത്താൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു വാത്സല്യഭാജനമായി എന്നും തന്റെ ഓർമ്മയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനാൽ, ആ പേരോടു കൂടി ഒരു സരസവികടൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല.

തിരുവാഴിത്താൻ തന്റെ യജമാനനോടു് എങ്ങനെ പരിചയപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതിനു നമുക്കു യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. ആ ആളിന്റെ ക്രിയകളായി പറയുന്ന ചില കഥകൾ വിദേശീയരായ പ്രസിദ്ധവികടന്മാരുടെ കഥകളിലും കാണുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും കേരളത്തിനു സ്വന്തമായി ഒരു സരസവികടൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് തിരുവാഴിത്താന്റെ കഥകളിൽ അധികഭാഗവും നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തെളിയുന്നു. ഇന്നും അ-

ധികം നേർത്തതായുള്ള കസവുവസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു രാജവീഥികളിൽ നടക്കുന്ന രസികന്മാരെ നാം കാണാറുണ്ടു്. അതു് നഗ്നതയുടെ ഒട്ടുതന്നെ പടിയായ അപമര്യാദയാണെന്നുള്ള അവസ്ഥ ആരും ധരിക്കുന്നില്ല. ഈ സമ്പ്രദായം തിരുവാഴിത്താന്റെ കാലത്തു സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. ചില രസികന്മാർ മത്സരിച്ചു് അധികമധികം നേർമ്മയും മിനുസവും ഉള്ള കസവുവസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു രാജസന്നിധിയിലും മറ്റും സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി.

തിരുവാഴിത്താൻ മത്സരക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു്, പ്രസ്തുതവിഷയത്തിൽ തന്നെ ജയിക്കുവാൻ ആർക്കും തന്നെ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു വാദിച്ചു് ഒരു പന്തയവും വെച്ചു. കണ്ണാടിയേക്കാളും നേർത്തതായുള്ള ഇഴയിൽ ഒരു വസ്ത്രം തന്റെ കൈവശമുണ്ടെന്നു് അയാൾ വീരവാദം പറഞ്ഞു. ‘എന്നാൽ കാണട്ടെ’ എന്നു രാജസേവകന്മാരായ രസികന്മാരും വാതുകൂറി. രാജകല്പന ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ തന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചു കൊട്ടാരത്തിൽ വരികയില്ലെന്നു് തിരുവാഴിത്താൻ വിലകൂട്ടി. രാജകല്പന ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് അയാളുടെ പക്കൽ വിശേഷപ്പെട്ട വസ്ത്രം ഉണ്ടെന്നു അവർ തീരുമാനിക്കുകയും, അതു കാണുന്നതിനു അവർക്കു അതിമോഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. സേവകന്മാരിൽ മുമ്പനായ ഒരു രസികൻ തിരുവാഴിത്താന്റെ അപൂർവ്വവസ്ത്രം കാണുന്നതിലുള്ള കൊതി മൂത്തു് സമയം നോക്കി വിവരം തിരുമനസ്സുണർത്തിച്ചു. ബുദ്ധിമാനായ മഹാരാജാവു് തിരുവാഴിത്താന്റെ പന്തയംവെച്ചുള്ള വീരവാദത്തിൽ ഏതെങ്കിലും നേരംപോക്കിനു വകയുണ്ടാകുമെന്നുറപ്പിച്ചു്, കൈവശമുള്ള വിശേഷവസ്ത്രം ധരിച്ചു വരുന്നതിനു തിരുവാഴിത്താനോടു കല്പിച്ചു. ഈ കല്പന കേട്ടു് തിരുവാഴിത്താൻ വലുതായ അസ്വാസ്ഥ്യവും വൈമനസ്യവും നടിക്കുകയും, വിലയേറിയ പരി

വട്ടത്തൂം ധരിക്കുന്ന തിരുമനസ്സിലേക്കു തന്റെ വസ്ത്രം കണ്ടാൽ അസൂയയുണ്ടാകുമെന്നു ശങ്കിക്കുന്നില്ലെന്നും, വേറെ ഏതോ ചില കാരണങ്ങളാലാണു് തനിക്കു മനസ്സിന്നു സങ്കോചമുള്ളതെന്നും, താൻ ആ വസ്ത്രം ധരിച്ചുവരുമ്പോൾ സമ്മാനമായി തന്റെ കണ്ഠത്തിന് അൎദ്ധചന്ദ്രാഭരണം വിധിച്ചു കല്പനയുണ്ടാവാൻ ഇടയായേയ്ക്കുമെന്ന ഭയമുണ്ടെന്നും തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതായാലും ഇക്കഥയിൽ വിനോദത്തിന്നു വേണ്ടുവോളം വകയുണ്ടാകുമെന്നു കരുതി മഹാരാജാവു തിരുവാഴിത്താനോട് ആയാളുടെ വിശേഷ വസ്ത്രം ധരിച്ചു വരണമെന്ന് ഊൎജ്ജിതമായി കല്പന കൊടുത്തു. "അച്ഛനിച്ഛയായതും പാലു്, വൈദ്യനാർ ചൊന്നതും പാലു്" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ തന്റെ അഭീഷ്ടംപോലെയുള്ള കല്പന അനായാസമായി ലഭിച്ചതിൽ തിരുവാഴിത്താന് അധികം സന്തോഷമുണ്ടായി.

അടുത്ത ദിവസം മഹാരാജാവു് അത്താഴം കഴിഞ്ഞു് പള്ളിയറയിലേക്കു് എഴുന്നള്ളുന്ന സമയമായിത്തന്നെ തിരുവാഴിത്താന്റെ പുറപ്പാടു്. ആയാളുടെ അന്നത്തെ വേഷം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ളവരെല്ലാം ആശ്ചര്യഭരിതന്മാരായി കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചു, പള്ളിയറയ്ക്കു സമീപമെത്തി. അവിടെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നതിനാൽ, പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന ചിരി അടക്കുന്നതിനു ശേഷിയില്ലാതെ ഞെളുന്നൊന്നു കുഴയുന്ന ആളുകളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതിനോ, അവരോടു ചേർന്നു ചിരിക്കുന്നതിനോ, അവരെ ശാസിച്ചു കയർക്കുന്നതിനോ അയാൾ വട്ടംകൂട്ടിയില്ല. തന്റെ തിമിർത്ത വസ്ത്രിയെ ഗൗരവഭാവത്തിൽ വഹിച്ചും, മിന്നുന്ന കഷണ്ടിയുടെ മധ്യത്തിൽ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഏഴെട്ടു രോമത്തെ ചികിഞ്ഞുറപ്പിച്ചും, തന്റെ തല്ലുവലത്തെ കോലം കല്പനപ്രകാരമാണെന്നുള്ള ധൈര്യത്തോടു കൂടിയും തിരുവാഴിത്താൻ

പള്ളിയറവാതുക്കൽ എത്തി. പല്ലുതേയ്ക്കാതെ കുളിച്ച്, ദേഹത്തിൽ കണ്ടിടത്തെല്ലാം ത്രിപുണ്ഡ്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, മുക്കാലും ദിഗംബരനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭക്തനെ കണ്ടിട്ടും, അയാൾ മുഖം കാണിക്കുന്നതിനു സമയം കാത്തു നില്ക്കുന്ന വിവരം തിരുമനസ്സറിയിക്കാൻ തവണക്കാർ തുനിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അയാളുടെ കോലം കണ്ട് കുശുകുശ സംസാരിച്ച് ആളുകൾ വട്ടമിട്ടിരുന്നതിനാൽ, പുറത്ത് എന്തോ ഒരു തിരക്കുണ്ടെന്നു മഹാരാജാവിനു മനസ്സിലായി. മഹാരാജാവ് തന്നെ പള്ളിയറവാതിൽ തുറന്നു പുറത്തു നോക്കിയപ്പോൾ, വണങ്ങി ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന തവണക്കാരെയും, ദിഗ്ജയം ചെയ്ത പ്രൗഢിയോടു കൂടി നിവിർന്നുനില്ക്കുന്ന ത്രിപുണ്ഡ്രധാരിയും, ആശ്ചര്യപരതന്ത്രന്മാരായ അനവധി ഭൃത്യജനങ്ങളും കാണപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം തന്നെ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തിരുവഴിത്താൻ രാജസന്നിധിയിൽ വേണ്ടുന്ന ആചാരങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ ഒരു പ്രദർശനസാധനംപോലെ വർത്തിച്ചു. തിരുവഴിത്താന്റെ വേഷം കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവിന് ഒരു നീരസവും ജനിച്ചു. കരുതായ കല്പനപ്പടി, കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം കൗതുകകരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ ആച്ഛാദിതനായ തിരുവഴിത്താന് ഉള്ളിൽ സ്വല്പമെങ്കിലും കുലുക്കമോ മുഖത്തു വല്ല ഭാവഭേദമോ ഉണ്ടായില്ല. രസികശിരോമണിയായ ആ വികടൻ, ഒരു കരയൻനേരിയമുണ്ടിന്റെ വെള്ളനൂൽ ഭാഗം ആസകലം കത്രികകൊണ്ടു വെട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ട്, നെടുകെയും കുറുകെയും ഉള്ള കരകൾ മാത്രം തന്റെ കടിവയറിൽ ചുറ്റി, വസ്ത്രാകൃതിയിൽ പാദത്തോളം നീട്ടിയിട്ടുകൊണ്ടാണ് പുറപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ വേഷം കണ്ട് മഹാരാജാവ് "എന്താ ഇത്?" എന്നു ചോദിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഗൗരവമായി ഒന്നു നോക്കി. തിരുവഴിത്താന്റെ കണ്ണും

ഉയൎന്ന്, കുനിഞ്ഞു കുനിഞ്ഞു്, തിരുമുമ്പിൽ ആചാരം ചെയ്യുന്ന ക്രിയയും ആരംഭിച്ചു. അയാളുടെ അതിയായ ഈ മൎയ്യാദ കണ്ടു് തിരുമനസ്സിലെ ഉള്ളിൽ ചിരി പൊന്തിത്തുടങ്ങി. എങ്കിലും താൻ കൊടുത്ത കല്പന ഓൎത്തു് ആ കൃത്രിമകലാവല്ലഭനോടു കയൎക്കുന്നതിനോ, അയാളെ ശാസിക്കുന്നതിനോ മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സു തോന്നിയില്ല. "എന്താണെടോ ഇതു്? ശോഷി!" എന്നു് മഹാരാജാവു് അയാളുടെ വേഷം നോക്കി രസിച്ചു പറഞ്ഞു.

തിരുവാഴിത്താൻ:— "അങ്ങനെ കല്പിക്കരുതു്. ഈ മുണ്ടു് വെള്ളക്കാരന്റെ ശീമയ്ക്കപ്പുറത്തുള്ള ശീമയിൽ മന്ത്രശക്തികൊണ്ടു പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു പാവ നെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്. നെയ്ത്തിന്റെ മിനുസംകൊണ്ടു് ഇഴ അതിലേശ്—ലേശനേ വച്ചാൽ അതിലേശ്യ തന്നെ. ഇഴകൾക്കു തിരസ്കരണിശക്തിയുമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് മുമ്പേ തന്നെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചതു്. അപൂൎവ്വവസ്തു! ഞാൻ, ഇതാ കൈകൊണ്ടു സ്പൎശിക്കാൻ കൂടി കിട്ടുല്ല. അത്ര ലോലം."

തിരുവാഴിത്താൻ പിന്നെയും തന്റെ വസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു് വളരെ നേരം പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഫലമായി നേൎത്തതായ ഒറ്റവസ്ത്രം ധരിച്ചു് ഭൃത്യജനങ്ങൾ രാജസന്നിധിയിൽ പരിചരണം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഏൎപ്പാടു അന്നുമുതൽ മഹാരാജാവു വിരോധിച്ചു. "കട്ടിമുണ്ടു് — രണ്ടും കവണിയും" എന്നുള്ള ഏൎപ്പാടുകൾ അന്നുമുതൽ നടപ്പാക്കി. തിരുവാഴിത്താൻ പന്തയത്തിൽ ജയിച്ചു്, ജയഭേരി ഘോഷിച്ചു.

പാഠം ൩൦.

സമുദ്രങ്ങൾ.

ഭൂമി ആകാശദേശത്തു ഭ്രമണംചെയ്യുന്ന ഒരു ഗോളമാണെന്നു നിങ്ങൾ പഠിച്ചുവല്ലൊ. ഈ ഗോളം സ്ഥലജലമയമാകുന്നു. സ്ഥലഭാഗം ആസകലം ഒന്നായി ചേൎന്നു കിടക്കുന്നില്ല. അതു പല തരത്തിലുള്ള ദ്വീപുകളായി സമുദ്രത്താൽ ആവൃതമായിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലഭാഗങ്ങളിൽ പ്രധാനമായുള്ളവ മൂന്നു മഹാദ്വീപുകളാണ്. ഏഷ്യാ, യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്ക എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങൾ ഒന്നുചേൎന്നുള്ള ഒരു മഹാദ്വീപാണ് എല്ലാത്തിലും വലുതായിട്ടുള്ളത്. വലിപ്പത്തിൽ രണ്ടാമത്തെത് അമേരിക്കയും, മൂന്നാമതായി നില്ക്കുന്നത് ആസ്ത്രേലിയയുമാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു താഴെ അനവധി വലിയ ദ്വീപുകൾ തുടങ്ങി ചെറുതുരുത്തുകൾ, പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ വരെയുള്ള അനവധി ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സ്ഥലത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉത്തരാൎദ്ധത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പ്, ഏഷ്യാ ഈ ഖണ്ഡങ്ങൾ നിരക്ഷദേശത്തിനു (ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു) വടക്കും, അമേരിക്ക ആഫ്രിക്ക ഈ ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ദക്ഷിണഭാഗങ്ങളും, ആസ്ത്രേലിയാഖണ്ഡം മുഴുവനും അതിനു തെക്കും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഭൂഗോളമുഖത്തിൽ ഏഴിൽ അഞ്ചു ഭാഗം ജലവും, ശേഷം രണ്ടു ഭാഗം മാത്രം സ്ഥലവും ആകുന്നു. സ്ഥലത്തെ എന്നതുപോലെ തന്നെ ജലതലത്തെയും അഞ്ചു മഹാവിഭാഗങ്ങളായി ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നിൎണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പ് ആഫ്രിക്ക ഈ ഖണ്ഡങ്ങൾക്കു പടിഞ്ഞാറും, അമേരിക്കഖണ്ഡത്തിനു കിഴക്കും ഉള്ള വിഭാഗത്തിന് അററ്ലാന്റിക്ക് സമുദ്രം എന്നും, അമേരിക്കയ്ക്കു പടി-

ത്തോറും ഏഷ്യയ്ക്കു കിഴക്കും ഉള്ള വിഭാഗത്തിന് പെസിഫിക്ക്സമുദ്രം എന്നും, ഇൻഡ്യയുടെ ദക്ഷിണസീമയെ ചുററിക്കിടക്കുന്ന വിഭാഗത്തിന് ഇൻഡ്യാമഹാസമുദ്രം എന്നും, ഉത്തരധ്രുവത്തിൻെറയും ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൻെറയും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ആർട്ടിക്ക്സമുദ്രം, അൻറാട്ടിക്ക്സമുദ്രം എന്നും അവർ സംജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ധ്രുവപ്രാന്തങ്ങളിലെ ആർട്ടിക്ക്, അൻറാട്ടിക്ക് എന്നീ സമുദ്രങ്ങൾ എല്ലാ സമയവും ഹിമസംഹതികളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ, ഉൾപ്പെടാതെ യൂറോപ്പിനും ആഫ്രിക്കയ്ക്കും ഇടയിൽ "മദ്ധ്യധരണി" എന്ന് അർത്ഥമുള്ളതും "മെഡിററേനിയൻ" എന്ന പ്രസിദ്ധിയേറിയതുമായി ഒരു സമുദ്രവും, ആഫ്രിക്കയ്ക്കും അറേബ്യയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ ചെങ്കടൽ, റഷ്യയ്ക്കു തെക്കു കരിങ്കടൽ എന്നിങ്ങനെ ചില ജലവിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ട്.

സ്ഥലവിഭാഗങ്ങളുടെ പരിധികളോടു ചേർന്നുള്ള സമുദ്രങ്ങൾക്ക് അഗാധം ഇല്ലാം കുറഞ്ഞു കാണുന്നു. സമുദ്രത്തിൻെറ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിലും താഴ്ച സാമാന്യം കുറഞ്ഞ സമുദ്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. പെസിഫിക്ക്സമുദ്രത്തിൻെറ വടക്കേ ഭാഗത്തു അറുനൂറടി താഴ്ച മാത്രം ഉള്ളതായി ആയിരത്തിൽ ചില്വാനം നാഴിക നീളത്തിൽ വലുതായ ഒരു ഭാഗം ഉണ്ട്. ഈ തരത്തിൽ ആഴം കുറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾ അററ്ലാൻറിക്ക്സമുദ്രത്തിൻെറ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തും, "ഉത്തരസമുദ്രം" എന്നു പറയുന്ന ഭാഗത്തും, ബാൾട്ടിക്ക് സമുദ്രത്തിലും, ആസ്ത്രേലിയായ്ക്കും ടാസ്മേനിയാ എന്ന ദ്വീപിനും നടുക്കുള്ള സമുദ്രത്തിലും കണ്ടിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിൻെറ അടിയിലുള്ള തറ സ്ഥലവിഭാഗമെന്നപോലെ തന്നെ നിമ്നോന്നതങ്ങളായി കിടക്കുന്നു. ഉന്നതങ്ങളായ കുന്നുകൾ പർവതങ്ങൾ എന്നിവ സ്ഥലവിഭാഗങ്ങളിൽ

ഇടിച്ചു താഴ്ചകളുമായി ചേൎന്നുകിടക്കുന്നതു പോലെ, സമു-ദ്രത്തിന്റെ അടിനിരപ്പിലും മഹാ ഗൎത്തങ്ങളും, ചരിവുകളും, സമതലങ്ങളും ഉണ്ടു്. സ്ഥലത്തിലുള്ള പൎവ്വതങ്ങളിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതിനായിരം അടിയോളം ഉയൎന്ന ശിഖര-ങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ, മുപ്പത്തൊരായിരത്തിൽ പരം അടി താഴ്ചയുള്ള കയങ്ങൾ സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തൎഭാഗത്തുള്ള-തായി നിൎണ്ണയിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള അത്യുന്ന-തിക്കും സമുദ്രത്തിലുള്ള അത്യഗാധതയ്ക്കും ഏകദേശം ഒരു തുല്യതയുള്ളതായി കണ്ടിരിക്കുന്നതു്, പ്രകൃതിവൈചിത്ര്യത്തി-ന്റെ സ്വാരസ്യമായുള്ള ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ.

സമുദ്രങ്ങൾ നിരവധി നദികളുടെ ജലങ്ങളാൽ പൂൎണ്ണ-മാകുന്നു. പതിനഞ്ചു മുതൽ അറുനൂറു വരെ നാഴിക നീളമുള്ളതും, വേനല്ക്കാലങ്ങളിൽ അടഞ്ഞുപോകുന്ന പൊ-ഴിമുഖങ്ങളോടുകൂടിയതുമായി നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുള്ള പുഴകളല്ല സമുദ്രജലത്തെ പൂൎണ്ണമാക്കുന്നതു്. നാലായിരം നാഴികവരെ ദൈൎഘ്യവും, തൊരാരിക്ക നമ്മുടെ സംസ്ഥാ-നത്തിലെ ഒന്നോ രണ്ടോ താലൂക്കുകളോളം വീതിയുമുള്ള മഹാനദികളാകുന്നു സമുദ്രപോഷണക്രിയയെ നിസ്തന്ദ്ര-മായി നിൎവ്വഹിക്കുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ മഹാനദികൾ വഴിയായി സൎവ്വദാ കൂടിക്കൂടി വരുന്ന സമുദ്രജലത്തിൽ തീരത്തിനടുത്തുള്ള രാജ്യങ്ങൾ, ദ്വീപുകൾ എന്നിവ ഏതിലും മുങ്ങിപ്പോകാത്തതെന്തുകൊ-ണ്ടാണ് എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാവാം. സമുദ്രം ധനലു-ബ്ധനെപ്പോലെയല്ല; ദാനശീലനെപ്പോലെയാണ്. സമു-ദ്രജലം സൂൎയ്യരശ്മിയുടെ സമ്പൎക്കമുണ്ടാകുമ്പോൾ ബാഷ്പ-മായി ആകാശത്തു വ്യാപിച്ചു ക്രമേണ കറഞ്ഞുപോകുന്നു. ആ ബാഷ്പം കാററു തട്ടി പരമാണുക്കളായി നാനാ ദിക്കുക-ളിലും പ്രസരിക്കുന്നു. സമുദ്രജലം ബാഷ്പമായി മേഘ-

ത്തിൽ ചേരുകയും, മേഘം ജലത്തെ വർഷിക്കുകയും, വർഷജലംകൊണ്ടു നദികൾ പെരുകി തിരിയെ സമുദ്രത്തിൽ ചേരുകയും, വീണ്ടും ഈ രീതിയിൽത്തന്നെ മുറയ്ക്കു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്, പ്രകൃതിയുടെ ഒരു ഉചിതമായ കരുതലിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

നദികൾ തടങ്ങളിലും തീരങ്ങളിലും ഉള്ള അനവധി സാധനങ്ങളെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്നു് സമുദ്രത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സമുദ്രത്തിൽ നിക്ഷിപ്തങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ സമുദ്രജലത്തിൽ ബഹുവിധങ്ങളായ രസങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഈ രസങ്ങളിൽ പ്രധാനമായുള്ളതു് ഉപ്പുരസമാണു്.

സമുദ്രജലം, അനവധി രസങ്ങൾക്കു സ്ഥായിയായുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ കലർച്ചകൊണ്ടു് നദികൾ, കായലുകൾ, തടാകങ്ങൾ എന്നിവകളിലെ ജലത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ഘനമുള്ളതായിരിക്കും. ബാഷ്പീകരണം ദ്രുതമായി നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും മഴ കുറവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ഉള്ള സമുദ്രജലം ഉപ്പുമയമായിരിക്കും. ധ്രുവങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള സമുദ്രങ്ങളിൽ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള ജലത്തിൽ ഉപ്പുരസം കുറഞ്ഞിരിക്കും. അധികമായി നദികൾ ചെന്നു ചേരാത്ത സമുദ്രങ്ങളിലെ ജലത്തിലും ഈ രസം കൂടുതൽ തന്നെ ആയിരിക്കും.

സമുദ്രത്തിന്റെ ബഹിർഭാഗം സദാ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ ചലനം വലിയ പുകക്കപ്പലുകളെപ്പോലും മറിച്ചു മുക്കിക്കളയത്തക്ക നിലയിൽ ഉയൎന്നുവരുന്ന തിരമാലകളായി പരിണമിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തൎഭാഗത്തും, ചില ദിക്കുകളിൽ ബഹിൎഭാഗത്തും, ഊക്കേറിയ ഒഴുക്കുകൾ ഉണ്ടു്. അടിയൊഴുക്കുകൾ ചില സമയങ്ങളിൽ സൎപ്പഗതിപോലെ ഉയൎന്നു് സഞ്ചരിക്കിന്ന ബഹിൎഭാഗത്തും കാണാറുണ്ടു്. ഇവ [illegible] പ്രവ-

ഹിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പ്രവാഹങ്ങൾ ഓരോ രാജ്യങ്ങളുടെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികളെ ചിലപ്പോൾ സുഖവാസത്തിന്നനുകൂലമായും, ചിലപ്പോൾ പ്രതികൂലമായും, മാറ്റുന്നു.

സമുദ്രം പ്രകൃതിയുടെ നിരർത്ഥകമായുള്ള ഒരു സൃഷ്ടിയാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്. സ്ഥാവരജംഗമങ്ങൾക്ക് വായു എത്രത്തോളം ആവശ്യമോ, അത്രത്തോളം തന്നെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ് ജലവും. ഭൂഗോളത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള ഉഷ്ണത്തെ അടക്കി സ്ഥലഭാഗങ്ങളെ ജീവജന്തുക്കൾക്കു വാസയോഗ്യമാക്കിച്ചെയ്യുന്നതു സമുദ്രമാകുന്നു.

സമുദ്രസാമീപ്യമുള്ള രാജ്യങ്ങളാണ് ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നത്. സമുദ്രസമ്പർക്കം ഇല്ലാത്ത രാജ്യങ്ങളിലും, ഒരുപ്രകാരം നോക്കിയാൽ, സമുദ്രസാന്നിധ്യം ഉണ്ടെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടു പറയാവുന്നതാണ്. ജനനം മുതൽ മരണം വരെ സമുദ്രം കാണാതെ കഴിക്കുന്ന ആളുകൾ പോലും സമുദ്രസൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായ ഉപയോഗത്തെ മാത്രം ഗണിക്കുന്നതായാലും ഉപ്പ്, മത്സ്യം, രത്നങ്ങൾ, മുത്ത്, കവിടി മുതലായി സമുദ്രത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങൾ നിത്യമായ ആഹാരത്തിനും അലങ്കാരത്തിനും മറ്റുമായി ഗിരിവാസികൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുന്നു.

സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് "ഒസോൺ" എന്നൊരു ബാഷ്പവായു ഭൂമിയിൽ പ്രസരിക്കുന്നത് ശരീരാരോഗ്യത്തിനു ഒരു മഹൗഷധമാകുന്നു. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഉൽഗമിക്കുന്ന വായുക്കളിലെ വിഷബീജങ്ങൾ സമുദ്രവായുവോടുള്ള സംപർക്കംകൊണ്ടു ശുദ്ധമാകുന്നു.

അതി ദൂരസ്ഥങ്ങളും അസമാനത്വത്താൽ പോലും അസംഖ്യങ്ങളുമായുള്ള രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടുന്നതിനും, വ്യാപാരസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, പ്രകൃതിദത്തമായുള്ള സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സമുദ്രം തന്നെയാണ്

പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നത്. സമുദ്രമാർഗ്ഗമായുള്ള സഞ്ചാരങ്ങൾക്കിടയിലാണ് നവംനവങ്ങളായ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടും മററു രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള വ്യാപാരം സമുദ്രമാർഗ്ഗമായിട്ടല്ലാതെ നിവർത്തിച്ചുകൂടുന്നതല്ല. സമുദ്രംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾക്ക് ഇതിനുമുമ്പ് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പറയാം. ചില്ലറ ചീവാടി, പത്തേമാരി എന്നീ ഉരുക്കൾ കൂടാതെ, ഓരോരോ രാജ്യാധികാരികൾ കമ്പനിക്കാർ വർത്തകന്മാർ ഇവരുടെ വകകളായി എത്രയോ സഹസ്രം കപ്പലുകളും സമുദ്രമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഇപ്പോൾ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ട്. കച്ചവടസംബന്ധങ്ങളായ വ്യവസായോദ്യമങ്ങൾക്ക് കപ്പലുകളുടെ വർദ്ധനയോടുകൂടി ഒരു നവീനജീവൻ ഉണ്ടായി. പുകക്കപ്പലുകൾവഴി സമുദ്രതരണം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നതോടുകൂടി മനുഷ്യജീവിതത്തിനു തന്നെ മഹാ ശ്ലാഘ്യമായ ഒരു മാററം വന്നുകൂടി. യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക, ആസ്ത്രേലിയാ എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങൾ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തൻനാട്ടുചരക്കുകളെപ്പോലെ എളുപ്പത്തിലും സമാനവിലയ്ക്കും കിട്ടുന്നത്, ഓരോരോ രാജ്യങ്ങളേയും സമുദ്രതീരങ്ങൾ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ മൂലം പരസ്പരം സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ഓരോ മഹാരാജ്യങ്ങളുടെ ശക്തിയും ഇപ്പോൾ സമുദ്രത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദ്രസംബന്ധം എത്രത്തോളം കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം ആ രാജ്യത്തിനു സൈന്യബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തിയും സൗകര്യവും ഉണ്ടാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഒരു രാജ്യത്തിലെ സൈന്യബലം അതിന്റെ നാവികാംശത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ പ്രതിഷ്ഠാപിതമായിരിക്കുന്നത്. നാവികസൈന്യത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഓരോ രാജ്യങ്ങളും അനവധി ദ്രവ്യം

ചിലവു ചെയ്യുന്നു. നാവികശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രഥമസ്ഥാനം ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിനാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മൂലരാജ്യം ഒരു ദ്വീപാണു്. തുറമുഖങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കത്തക്ക നദീമുഖങ്ങളും, ഉൾക്കടലുകളും ആ ദ്വീപിന്നു ചുററി ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ടു്, ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു അനേകം പടക്കപ്പലുകളും, യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നാവികസൈന്യവും സംഭരിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനു സൌകൎയ്യമുണ്ടായി. കപ്പൽവ്യാപാരത്തിലും കപ്പൽയുദ്ധത്തിലും ഇംഗ്ലീഷുകാർ സൎവ്വദാ വിജയികളായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു്, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യശക്തി നിരപായപ്രാബല്യത്തോടുകൂടി സൎവ്വദിഗന്തങ്ങളിലും വിലസുന്നു.

പാഠം ൨൦.

നിറങ്ങൾ.

നമ്മുടെ ചുററുമുള്ള നദി, കായൽ, മല മുതലായ ദൃശ്യങ്ങളും, നെല്ലു്, തെങ്ങു്, പ്ലാവു് മുതലായ സസ്യാദികളും, പൂച്ച, തത്ത, വണ്ടു്, മുതലായ ജീവജാലങ്ങളും, നമുക്കു ഏററവും ആനന്ദപ്രദങ്ങളായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും എന്നപോലെ വൎണ്ണത്തിലും നാനാപ്രകാരേണ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയാണു്. ഏറെക്കുറെ പച്ചനിറത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന സസ്യാദികളെ ചുവപ്പു മഞ്ഞ മുതലായ നിറം കലൎന്ന തളിരുകളും, പുഷ്പങ്ങളും മനോഹരമായി അലങ്കരിക്കുന്നു. തത്തവൎഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട പഞ്ചവൎണ്ണക്കിളിയുടെ ശരീരം പല നിറങ്ങളാലും, അവയുടെ കലൎപ്പുകളാലും ശോഭായമാനമായിരിക്കുന്നു. നിറം കലൎന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചിലൎക്കു, വിശേഷിച്ചും സ്ത്രീകൾക്കു, രമണീയത ഉണ്ടാകുന്നു. അതു

കൊണ്ടു മനുഷ്യൎക്ക ആനന്ദത്തെ നല്കുന്നതിനുള്ള വഴികളിൽ ഒന്ന് പ്രകൃതിസൃഷ്ടമായ നിറങ്ങളാണെന്നു പറയാമല്ലൊ. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം, നാം കാണുന്ന വസ്തുക്കളുടെ നിറം അവയുടെ ഒരു സ്ഥായിയായ ഗുണം അല്ലെന്നും, ചില ബാഹ്യാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു മാതിരി തോന്നലാണെന്നും ബോധപ്പെടുന്നതാണ്. നാം വസ്തുക്കളെ നല്ലപോലെ കാണുന്നത് പകൽസമയത്താണല്ലൊ. സൂൎയ്യരശ്മികൾ അവയിൽ തട്ടി അവയിൽനിന്നു പ്രതിഫലിച്ച് നമ്മുടെ കണ്ണിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് നാം അവയെ കാണുന്നത്. വസ്തുക്കളെ പല വൎണ്ണങ്ങളിലായി തോന്നിപ്പിക്കുന്നതും സൂൎയ്യപ്രകാശത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം തന്നെ.

അനേകം നിറങ്ങളുടെ സങ്കരത്താലാണ് സൂൎയ്യരശ്മി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് വളരെ മുമ്പു തന്നെ യൂറോപ്യൻശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശരറാന്തലിന്റെ അററത്തു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും, പരന്ന മൂന്നുവശങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു വിശേഷമാതിരി കണ്ണാടിച്ചില്ലിനെ സൂൎയ്യരശ്മിക്കെതിരായി പിടിച്ചാൽ ഇതു പ്രത്യക്ഷമാകും. ഇതിനുള്ളിൽകൂടി കടന്നുപോകുന്ന രശ്മി ഒരു വശത്തോട്ട് അല്പം ചരിഞ്ഞ്, പല നിറങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞ്, ഒന്നിനോടൊന്നു ചേൎന്നു തൊട്ടുകിടക്കുന്നതായി കാണാം. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്ന പക്ഷം ഇതിൽ ഏഴ് നിറങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അവ ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ, പച്ച, നീലം, ഊത ഇവയും, ചുവപ്പിനും മഞ്ഞയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള കൈപീതവും, നീലത്തിനും ഊതയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഇന്ദ്രനീലവും ആകുന്നു. ഈ സപ്തവൎണ്ണങ്ങൾ തന്നെയാണ് മഴവില്ലിൽ കാണുന്നതും. പ്രധാനനിറങ്ങൾ ചുവപ്പും, മഞ്ഞയും, നീലവും ആകുന്നു. ഇവയെ പ്രാഥമികവൎണ്ണങ്ങൾ എന്നു

പറയാം. മററു നിറങ്ങളെല്ലാം ഏറെക്കുറെ ഇവയുടെ സമ്മിശ്രംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

വസ്തുക്കളുടെ വർണ്ണത്തിൽ നാനാത്വം കാണുന്നതു് സൂര്യരശ്മിയിൽനിന്നു് ഓരോന്നും അതതിന്നനുരൂപമായ നിറത്തെ കൂടുതലായി ആകർഷിച്ചു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു്. വാഴയിലയിൽ സൂര്യരശ്മിയുടെ പച്ച നിറവും, ചെമ്പരത്തിപ്പൂവിൽ അതിന്റെ ചുവന്ന നിറവും പ്രത്യേക ശക്തിയോടു കൂടി പ്രതിഫലിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇല പച്ചയായിട്ടും, പൂവു് ചുവപ്പായിട്ടും കാണുന്നതു്. പൊതുവിൽ പറയുന്ന പക്ഷം, നിറങ്ങൾ വസ്തുക്കളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ ഗുണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ മാതിരി വെളിച്ചത്തിൽ കൂടി ഒരു വസ്തുവിനെ എപ്പോഴും നോക്കിയാലും ഒരേ നിറത്തിലേ കാണുകയുള്ളു.

വെളുത്ത നിറത്തിൽ സപ്തവർണ്ണങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് മറെറാരു പരീക്ഷകൊണ്ടും തെളിയിക്കാം. ഒരു ബയന്റു കടലാസ് (പേസ്റ്റ്ബോർഡ്) എടുത്തു്, വട്ടത്തിൽ കണ്ടിച്ചു് നല്ല മേനിയുള്ള വെളുത്ത കടലാസുകൊണ്ടു് ഒരുവശം വൃത്തിയായി പൊതിഞ്ഞു് ഒട്ടിക്കുക. ഈ വശത്തെ ഏഴു തുല്യഭാഗങ്ങളായി പകുത്തു് ഓരോ ഭാഗം ചായമിടുക. പിന്നീട് അതിന്റെ ഒത്ത മദ്ധ്യത്തു് ഒരു ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ടാക്കി ഒരു അച്ചുതണ്ടിന്മേൽ പിടിപ്പിക്കുക. അതിന്റെ ശേഷം, കടച്ചിൽവേലക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാതിരി ഒരു ചക്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അച്ചുതണ്ടിനെ അതിവേഗത്തിൽ കറക്കുക. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ കടലാസിലുള്ള സപ്തവർണ്ണങ്ങൾ പേസ്റ്റ്ബോർഡിന്റെ ഗതിവേഗംകൊണ്ടു് ക്രമേണ മാഞ്ഞുമാഞ്ഞു് ഒടുവിൽ ശുദ്ധവെളുത്ത നിറംപോലെ കാണാം. സപ്തവർണ്ണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടെണ്ണം കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ വെളുത്ത

നിറം ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, ഒന്നിനെ മറെറാന്നിന്റെ പൂരണവൎണ്ണമെന്നു ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ചുവപ്പും പച്ചയും അന്യോന്യം പൂരകങ്ങളാകുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെയാണ് നീലവും മഞ്ഞയും. സൂക്ഷിച്ചു ചായങ്ങൾ കൂട്ടിയാൽ ഇതു അനുഭവമാകും.

ചിലപ്പോൾ വസ്തുക്കളിൽ കാണാറുള്ള നിറം മററവസ്ഥകളാലും ബാധിതമായി വരുന്നുണ്ട്. ഒരു കീറു കടലാസിനെ രണ്ടു തുല്യഭാഗങ്ങളായി മുറിച്ച് വൃത്താകൃതിയിൽ ഓരോ ചുവന്ന വര വരയ്ക്കുക. ഒന്നിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും ഓരോ മഞ്ഞരേഖയും, മററതിന്റെ വശങ്ങളിൽ ഓരോ പച്ചരേഖയും ഉണ്ടാക്കുക. രണ്ടു കടലാസ്സുതുണ്ടുകളെയും അടുത്തടുത്ത് ഓരോ ചുവരിന്മേൽ പതിച്ചിട്ട്, അല്പം അകലെ മാറിനിന്നു നോക്കുക. രണ്ടു വസ്തുക്കളും ഒരേ മാതിരിയിൽ വരയ്ക്കപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും, പച്ചരേഖകളിലുള്ളതിനു മഞ്ഞരേഖകളിലുള്ളതിനേക്കാൾ ചുവപ്പു കൂടുതലായിട്ടു കാണുന്നുവെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ചിലപ്പോൾ നിറം, നോക്കിനില്ക്കുന്ന ആളിന്റെ നേത്രേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ താല്ക്കാലിക സ്ഥിതിഭേദത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുവപ്പുനിറമുള്ള വസ്തുവിൽ ഏറെനേരം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ട് പെട്ടെന്നു കണ്ണുതിരിച്ച് വെളുത്ത നിറമുള്ള ഒരു കടലാസിലോ മറേറാ നോക്കിയാൽ, കടലാസിന്റെ നിറം ചുവപ്പായോ വെളുപ്പായോ കാണുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പച്ചനിറമുള്ളതായി തോന്നിക്കുന്നതുമാണ്. ഇതിനു കാരണം ഏറെനേരം ചുവപ്പിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ നേത്രേന്ദ്രിയത്തിൽ ചുവന്ന രശ്മിയെ സ്വീകരിപ്പാനുള്ള ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും, തന്മൂലം ചുവപ്പിന്റെ പൂരണമാകുന്ന പച്ചയുടെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ചിലൎക്കു ചിലപ്പോൾ വൎണ്ണവ്യത്യാസങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു കഴിവില്ലാതെ വരുന്നു. ഇവൎക്കു വൎണ്ണാന്ധന്മാർ എന്നു പേർ നൽകാം. ഒരു കൂട്ടൎക്കു ചുവപ്പും മഞ്ഞയും പച്ചയും എല്ലാം പച്ചയായും, മറ്റു ചിലൎക്കു മഞ്ഞയും പച്ചയും നീലവുമെല്ലാം നീലമായും കാണാറുണ്ട്. വൎണ്ണാന്ധത വൎദ്ധിച്ചാൽ കാണുന്നതെല്ലാം ഒരുമാതിരി ചാമ്പൽനിറമായി തോന്നുന്നതായിരിക്കും. ഈ വക കാഴ്ചക്കുറവു മിക്കവാറും പാരമ്പൎയ്യമായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അത് ഒന്നിടവിട്ടു സാധാരണയായി പിതാമഹനിൽനിന്നു പൗത്രനിൽ പകരുന്നു. പുരുഷന്മാരെക്കാൾ സ്ത്രീകളെയാണ് ഈ ദോഷം അധികം ബാധിക്കുന്നത്. വൎണ്ണാന്ധന്മാർ മിക്കവാറും ചെറുപ്പത്തിൽ വെള്ളെഴുത്തുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. വൎണ്ണാന്ധത ചിലപ്പോൾ ഒരു കണ്ണിന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടാകാറുള്ളു. നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചല്ലാതെ ഇതു കാണുന്നതല്ല.

പ്രധാനനിറങ്ങളെയും അവയുടെ പിരിവുകളെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു വളരെ തഴക്കവും പഴക്കവും വേണ്ടതാണ്. സാധാരണ നേത്രശക്തിയുള്ളവൎക്ക് ആറോ ഏഴോ നിറം തിരിച്ചറിയാമായിരിക്കും. നിറങ്ങളെയും അതിന്റെ ഛായകളെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിന് അതിസൂക്ഷ്മതയുള്ള "വൎണ്ണദൎശിനി" എന്നൊരു യന്ത്രവിശേഷം കണ്ടുപിടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വസ്തുക്കൾക്കു നിറം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്, കേവലം പ്രകൃതിയെ മനോഹരമാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിന്നു മാത്രമായിട്ടല്ല. ചില ഗൂഢതരമായ പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങൾ വൎണ്ണങ്ങളിൽ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സസ്യാദികൾ ലോകത്തിൽ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കാനായി വിത്തുകളെ സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനും പോഷണം നല്കുന്നതിന് അതിന്റെ പുഷ്പങ്ങളുടെ നിറം വളരെ ഉപകരിക്കുന്നു. ജീവജാലങ്ങൾക്കു നിറം പലവിധ-

ത്തിലും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷികൾക്കു മിക്കവാറും ഇങ്ങനെയുള്ളനിറം നൽകിയിരിക്കുന്നതു് അവയുടെ വാസയോഗ്യമായ വൃക്ഷലതാദികളുടെ ഉള്ളിൽ അവ സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോൾ ഏറക്കുറെ ഇതുതന്നെ ഇലകൾ അവയെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനാണു്. പാമ്പു മുതലായി മണ്ണിൽ ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നവയ്ക്കു് മണ്ണിന്റെ നിറം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയാകുന്നു. മണൽക്കാടുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സിംഹത്തിനും ഒട്ടകത്തിനും മണൽനിറവും, ധ്രുവദേശത്തുള്ള കരടിക്കും, മുയലിനും മഞ്ഞുകട്ടിയുടെ നിറവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്, തീർച്ചയായും ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയേയും, ഇരതേടിപ്പിടിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തെയും, അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാകുന്നു.

പാഠം ൨൮.

അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലം.

അത്രാന്തരേ അത്ര ദുര്യോധനൻ താൻ
മിത്രാത്മജൻ താനുമാസ്ഥാനമധ്യേ
മിത്രങ്ങളും പൗരവൃന്ദങ്ങളും വ-
ന്നെത്തീതി കേട്ടു— മഹാദേവ ശംഭോ ||

ഗംഗാസുതദ്രോണശല്യാദികന്മാർ
തുംഗാസനങ്ങളിൽ നിരന്നിരുന്നാർ
സംഗേ വസിച്ചു കൃപനാം പിതാവും
ഭംഗ്യാ തദാനീം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ഉല്ലാസമോടെ സഭാമദ്ധ്യവാസീ
വില്ലാളിയാം കർണ്ണനോടൊത്തു കൂടി
ചൊല്ലീടിനാനന്നു നാഗധ്വജൻ താ-
നെല്ലാവരോടും — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ഗോപാലനാണിന്നു വന്നിട്ടിന്നീ
ഭൂപാലരെല്ലാം ധരിച്ചീടവേണം
ഭൂപതി കിട്ടേണമെന്നാശയോടെ
ഭൂപനായ്ക്കോ — മഹാദേവ ശംഭോ ||

കണ്ടാൽ നമുക്കിന്നു മിണ്ടാട്ടു വേണം
കൊണ്ടാടിയോളം മടിക്കും ജനന്മാർ
വേണ്ടാസനത്തിന്നു കോപ്പിട്ടുവന്നാൽ
ഞങ്ങളില്ല പക്ഷം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

വന്നാൽ ഭവാന്മാരെഴുന്നേൽക്ക വേണ്ടാ
നന്നായുറപ്പിച്ചിരുന്നീട വേണം
ഇന്നെന്നുടെ വാക്ക് കേൾക്കാതെ പോയാൽ
കന്നെന്തു വേണ്ടൂ — മഹാദേവ ശംഭോ ||

സ്വർണ്ണം തരേണം പള്ളിപ്പുതപ്പും
കണ്ണന്മേതാനുമൊപ്പിക്ക വേണം
കണ്ണൻ വരുമ്പോളെഴുന്നേറ്റുപോയാൽ
ദണ്ഡങ്ങളിതരം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നും ജഗന്നാഥനെന്നും
ശ്രീകാന്തനെന്നും മഹാവിഷ്ണുവെന്നും
ഓരോന്നു ചിന്തിച്ചു മോഹിച്ചുപോയാൽ
നേരല്ല വട്ടം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

കണ്ണൻ വരുമ്പോളിരിക്കും ഇടത്താൽ
കണ്ണാ നിനക്കും കനക്കെട്ടു തട്ടും.
എണ്ണത്തിലേതാനുമല്പം കുറയ്ക്കും-
മെന്നെ വരൂ — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ദുർവ്വാസനാം നീയുമുത്സാഹമോടെ
ദുർവ്വാസനത്തെ ഗ്രഹിച്ചീടവേണം

വിശ്വാസമില്ലാ മനക്കാമ്പിലോരോ
ദുർവ്വാസനാ ലേശം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ഭക്തന്മാരേവം പറഞ്ഞും ചിരിച്ചും
ഭദ്രാസനാരൂഢ ഞെളിഞ്ഞങ്ങിരുന്നും
ചമ്രാസനസ്ഥം ഉമാംഗസ്ഥനായ് താൻ
അസ്ത്രീശമുണ്ടോ — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ഗോപാലരൂപൻ രമാകാന്തനപ്പോൾ
ശ്രീപാദപത്മം മുഴക്കിപ്പുറത്തെ
ഭൂപാലരംഗേ പ്രവേശം തുടങ്ങി
പാപാപഹാരി — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ബാലാർക്കബിംബം പ്രകാശിക്കുമപ്പോൾ
ബാലാതപാളി വിളങ്ങുന്നപോലെ
മഹിപ്രഭാജാലമാസ്ഥാനദേശേ
നിറഞ്ഞു വന്നു — മഹാദേവ ശംഭോ ||

കായാമ്പു തന്നുള്ളിലായാസമേകം
കാര്യപ്രകാരം കലർന്ന സഭാന്തേ
ശ്രീയോ വിളങ്ങി സ്മിതപ്രൗഢിയോടെ
പീയൂഷപൂരം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

തൃക്കണ്ണു രണ്ടും മിഴിച്ചാസ്ഥയോടെ
നിൽക്കുന്നപോരെ കടാക്ഷാമൃതത്താൽ
കൈക്കൊണ്ടനുഗ്രഹിച്ചു മെല്ലെത്തിരിച്ചു
സല്ക്കാരപൂർവ്വം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ദുരന്തനിന്ദക്കൊരുത്തമാമപ്പോൾ
ആ രാജലോകം കലങ്ങിത്തുടങ്ങി
ഭീതക്കളെല്ലാം നടുങ്ങിത്തുടങ്ങി
ഭാവം പകർന്ന — മഹാദേവ ശംഭോ ||

ആസ്ഥാനദേശേ വസിക്കും നൃപന്മാ-
രുത്ഥാനവും ചെയ്തു കൂപ്പിത്തുടങ്ങി
ബാലപ്രമോദം മനസ്സും മറന്നു
താപം കലൎന്നു — മഹാദേവ ശംഭോ ||

മൂൎദ്ധാവിലേറുന്ന നാഗധ്വജൻ താൻ
പീഠാഗ്രതോസൗ മറിഞ്ഞങ്ങു വീണാൻ
കൂടെപ്പതിക്കുന്നു കണ്ണാടിവൃന്ദം
ഗ്രന്ഥപ്രമോദം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

സ്വപ്നം തരേണം നമുക്കെന്നു ചൊല്ലി-
ക്കണ്ണും മിഴിച്ചങ്ങിരിക്കുന്ന നേരം
പൊണ്ണൻ മറിഞ്ഞങ്ങു വീഴുന്നു കണ്ടാൽ,
കണ്ണിന്നു സൗഖ്യം — മഹാദേവ ശംഭോ ||

പാഠം ൧൧.

ഐശ്വര്യവതികളായ സ്ത്രീകൾ.

സാഹിത്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെ വാത്സല്യസൂചകമായി "അബലകൾ" എന്നു വൎണ്ണിക്കുന്നു. എന്നാൽ "പാതിയും പുരുഷനു ഭാൎയ്യയെന്നറിഞ്ഞാലും" എന്നു് അഭിയുക്തവാക്യവുമുണ്ടു്. മലയാള സാഹിത്യകവയിത്രിയായ ശ്രീമതി ഇക്കാവമ്മ "മല്ലാരിപ്രിയയായ ഭാമ സമരം ചെയ്തില്ലയോ,

തേർ തെളിച്ചീലേ പണ്ടു സുഭദ്ര,

പോരിലു ജയിക്കുന്നില്ലേ വിക്ടോറിയാ. . . ." എന്നു ലോകസമക്ഷത്തിൽ കഥ പ്രഖ്യാതം സമൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഭാൎയ്യയായ സത്യഭാമ, അൎജ്ജുനന്റെ ഭാൎയ്യയായ സുഭദ്ര, മഹാ യശസ്വിനിയായ വിക്ടോറിയാചക്രവൎത്തിനി, എന്നീ മൂന്നു പേരുകൾ

സ്ത്രീസാമൎത്ഥ്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ സത്യഭാമയും സുഭദ്രയും പുരാണപാത്രങ്ങളായിരുന്നു. ആദിത്യൻ ഒരിക്കലും അസ്തമിക്കാത്ത വിധത്തിൽ വിസ്തൃതിയോടുകൂടിയ രാജ്യത്തെയും, അതിലെ ബഹുശഃ ജനങ്ങളായ സമുദായങ്ങളേയും അറുപതിൽപരം സംവത്സരകാലം മഹാ യശസ്സോടും, ഐശ്വൎയ്യസമൃദ്ധിയോടും അനുപമം വിജയത്തോടും ഭരിക്കാൻ ശക്തയായിരുന്ന വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞി സ്ത്രീകളുടെ ബുദ്ധിവൈഭവത്തിനും, കാൎയ്യസാമൎത്ഥ്യത്തിനും, ഇക്കാലത്തുള്ളവൎക്ക് അനുഭവമുള്ള ഒരു ഉത്തമലക്ഷ്യം തന്നെയാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കൊല്ലം ൯-ാം ശതവൎഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തു ഭാഗ്യോദയശ്രീ ഉമയമ്മ എന്ന ഒരു റാണി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ റാണിക്ക് ഒൻപതു വയസ്സായ ഒരു കുമാരനല്ലാതെ മറ്റു പുരുഷസഹായം ഒന്നും സ്വന്ത കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജാസമൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചില പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളും, വിദേശീയനായ ഒരു മഹമ്മദീയപ്രമാണിയുടെ ആക്രമണവും ആ റാണിയെ നന്നേ വലച്ചു. ആ ആപത്സന്ധികളെ തരണം ചെയ്യുന്നതിന് ആ റാണിയുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു സ്ഥായിയായി ദൃഢധൈൎയ്യം എന്ന ധൎമ്മം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവിടുത്തേക്കു സിദ്ധിച്ച വിജയം ദുസ്സാദ്ധ്യമായിരുന്നേനെ.

ഇംഗ്ലീഷുബാലികയായ "ഗ്രേസ് ഡാർലിങ്ങ്" ഒരു ദീപസ്തംഭം സൂക്ഷിപ്പുകാരന്റെ മകളായിരുന്നു. ആ ദീപസ്തംഭം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പാറക്കെട്ടിന്റെ സമീപത്തു വച്ച് ഒരു കപ്പൽ കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആ സ്ഥലത്തിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും ദുൎഘടാവസ്ഥകൾ ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ ആ കപ്പലിലെ യാത്രക്കാരെ രക്ഷിക്കാനായി വള്ളം ഇറക്കി അവൾ പുറപ്പെട്ട്, അനവധി ജനങ്ങളെ മൃത്യുവക്ത്രത്തിൽ

ന്നിന്നു വീണ്ടു കൊണ്ടുപോന്ന കഥ എല്ലാ രാജ്യത്തും കേൾ-വിപ്പെട്ടതാണു്.

ഇൻഡ്യാചരിത്രസംബന്ധമായി കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കഥയും ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്:— രാജപുത്രരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു ചിറ്റൂർ എന്ന തലസ്ഥാനത്തോടു കൂടിയ 'മേവാർ' സംസ്ഥാനം ആയിരുന്നു. അവിടത്തെ രാജാവിനു് 'റാണാ' എന്നാണു് സ്ഥാനപ്പേരു്. ഡൽഹിപട്ടണം അല്ലാവുദ്ദീൻ ചക്രവർത്തി ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് മേവാറിലെ റാണാ ഒരു ബാലനായിരുന്നു. ബാലകനായിരുന്ന ആ രാജാവിന്റെ രക്ഷകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതുലനായ ഭീമസിംഹൻ എന്ന യോദ്ധാവായിരുന്നു. ഭീമസിംഹനു് പത്മിനി എന്നു പേരായി ലോകൈകസുന്ദരിയായ ഒരു ഭാൎയ്യയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സുന്ദരിയുടെ രൂപലാവണ്യത്തെക്കുറിച്ചു് അല്ലാവുദ്ദീൻ കേട്ടപ്പോൾ, അന്നോളം ധിക്കാരം കാട്ടി വന്നിരുന്ന രാജപുത്രന്മാരെ അമൎത്തുന്നതിനും, പത്മിനിയെ അപഹരിച്ചു് തന്റെ അന്തഃപുരത്തിൽ പാൎപ്പിക്കുന്നതിനും അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനായി സൈന്യസമേതം തിരിച്ചു.

ചിറ്റൂർനഗരത്തിനു ചുറ്റും ദുൎഗ്ഗമായ ഒരു കോട്ട ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജപുത്രഭടന്മാരുടെ എണ്ണം കുറവായിരുന്നു എങ്കിലും, ഭീമസിംഹൻ അല്ലാവുദ്ദീന്റെ വൻപടയെ ചിറ്റൂർനഗരത്തിൽ കടക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ വളരെക്കാലം എതിൎത്തുനിന്നു. എന്നിട്ടും അലാവുദ്ദീൻ അയാളുടെ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, വൈരിവാരങ്ങളാൽ ആവൃതന്മാരായ നഗരനിവാസികൾ ക്ഷാമം, രോഗം എന്നിവകളാൽ ബാധിതന്മാരായി വലയുന്നതു കണ്ടും, ഭീമസിംഹൻ അല്ലാവുദ്ദീനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു് യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാം എന്നു തീർച്ചയാക്കി. പത്മിനിയെ ഒന്നു കാണുന്നതിനനുവദിച്ചാൽ ഭീമസിംഹന്റെ അപേക്ഷപ്ര-

കാരം ചെയ്യാമെന്ന് അല്ലാവുദ്ദീൻ മറുപടി അയച്ചു. നിരായുധനായി വരുന്നതായാൽ ആ സന്ദർശനത്തെ അനുവദിക്കാം എന്ന് ഭീമസിംഹൻ തെര്യപ്പെടുത്തി. അല്ലാവുദ്ദീൻ അതിന്നണ്ണം തന്നെ ചിറ്റൂർകോട്ടയ്ക്കകത്തു കടന്നു. പത്മിനിയുടെ ബുദ്ധികൗശലംകൊണ്ട് കരുക്കിയിരുന്ന നിലക്കണ്ണാടികളിൽ ആ മനസ്വിനിയുടെ പ്രതിബിംബത്തെ അല്ലാവുദ്ദീനെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കുത്സിതശീലനായ ആ രാജാവിന് പത്മിനിയുടെ ഈ ദർശനം, ആ സതിയെ തന്റെ ഭാര്യയായി നേടുന്നതിനുണ്ടായിരുന്ന അത്യാഗ്രഹത്തെ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ അവളെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് ഒരു വഞ്ചനം പ്രവർത്തിപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കി. അനന്തരം തനിക്കു ലഭിച്ച സല്ക്കാരത്തിനു പ്രതിസല്ക്കാരമായി ഭീമസിംഹനെ തന്റെ കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു.

ഭീമസിംഹൻ ഋജുഗതികനായിരുന്നതിനാൽ അല്ലാവുദ്ദീനുമൊരുമിച്ച് മഹമ്മദീയരുടെ പാളയത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. രണ്ടുപേരും ചിറ്റൂർകോട്ടയ്ക്കു പുറത്തായപ്പോൾ, അല്ലാവുദ്ദീൻ ഭീമസിംഹനെ പിടികൂടി ബന്ധനത്തിലാക്കി. പത്മിനിയെ തനിക്കു സമ്മാനിച്ചാൽ, ഭീമസിംഹന്റെ ബന്ധനം വിടുർത്തി അയക്കാമെന്ന് അധർമ്മപ്രവർത്തകനായ അല്ലാവുദ്ദീൻ ശാഠ്യം ഇടഞ്ഞു. തനിക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആപത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒന്നും കാണാത്തതിനാൽ, അല്ലാവുദ്ദീന്റെ പ്രതിജ്ഞയെ ഭീമസിംഹൻ ബുദ്ധിമതിയായ തന്റെ പ്രണയിനിയെ ധരിപ്പിച്ചു.

പത്മിനി തന്റെ സ്ഥാനത്തിന് ഉചിതമായുള്ള പരിവാരങ്ങളോടും ചിഹ്നങ്ങളോടും കൂടി അല്ലാവുദ്ദീന്റെ പാളയത്തിൽ ചെന്നുകൊള്ളാമെന്നും, എന്നാൽ ആ രാജാവിനെ കാണുന്നതിനു മുമ്പിൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അനുമതി വാങ്ങുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കാണുന്നതിന്

അനുവദിക്കണമെന്നും കയ്യെഴുത്തുമുഖാന്തരം അല്ലാവുദീനെ അറിയിച്ചു. അല്ലാവുദീൻ പരമാഹ്ലാദത്തോടുകൂടി പത്മിനിയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു. ഒരു കൂട്ടമേനാവും മററനേകം വാഹനങ്ങളും, പരിചാരികകളുടേയും ഭൃത്യന്മാരുടേയും വേഷങ്ങളിൽ അനവധി ജനങ്ങളും അല്ലാവുദീന്റെ പാളയത്തിൽ കടന്നു. പത്മിനിറാണിയുടെ സ്ഥാനത്തു പോയിരുന്നതു തരുണനായ ഒരു രാജകുമാരനായിരുന്നു. പരമാൎത്ഥം വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ വലുതായ സംഗരമുണ്ടായി, അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഭീമസിംഹൻ രക്ഷപ്പെട്ടു, തന്റെ പുരവാസത്തേയും പത്നിയുടെ സഹവാസത്തേയും പിന്നെയും അനുഭവിച്ചു.

അല്ലാവുദീൻ ഈ ഇച്ഛാഭംഗംകൊണ്ടു ക്ഷീണമനസ്സനായില്ല. മുമ്പിലത്തേക്കാൾ വലുതായ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി ചിററൂർനഗരത്തെ വീണ്ടും നിരോധിച്ചു. വലുതായ ഈ ആപത്തു കണ്ടു രാജപുത്രന്മാർ ക്ഷത്രിയധൎമ്മത്തിനു ചേരുംവണ്ണം പ്രാണത്യാഗമല്ലാതെ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പുരുഷന്മാർ ഓരോ സേനാമുഖങ്ങളായി പുറപ്പെട്ടു ശത്രുവ്യൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ കടന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു വീരസ്വൎഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ, ഇതിനു മുമ്പിൽ തന്നെ പത്മിനിയുടെ ഉപദേശത്തേയും ഉത്സാഹത്തേയും തുടൎന്നു രാജപുത്രസ്ത്രീകളെല്ലാം വലുതായ ഒരു ചിത ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തിരുന്നു.

പാഠം ൩൧.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ.

ജീവജാലങ്ങളും സസ്യാദികളും ഭൂഗോളത്തിൽ എല്ലായിടത്തും ഒരേ മാതിരിയിൽ അല്ല കാണുന്നത്. നമ്മുടെ ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തെ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ പ്രായേണ കറുത്തനിറമുള്ളവരും, യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർ വെളുത്ത നിറമുള്ളവരും, ചൈന ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർ മഞ്ഞനിറമുള്ളവരും ആയിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്യന്മാർ വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോഴും, വെളിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും, സദാ കമ്പിളിയുടുപ്പുകളും തോൽചെരിപ്പുകളും ധരിക്കുന്നു. നഗ്നതയെ മറയ്ക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യം വേണ്ടുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ഇൻഡ്യക്കാർ ധരിക്കുന്നുള്ളു. അവർ ധരിക്കുന്നതു തന്നെ മിക്കവാറും പരുത്തിവസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു. യൂറോപ്പിൽ (വിശേഷിച്ച് ഉത്തരഭാഗങ്ങളിൽ) ഉള്ള ധ്രുവക്കരടി മുതലായ മൃഗങ്ങൾക്ക് തടിച്ചു നീണ്ട രോമങ്ങളോടു കൂടിയ കട്ടിയുള്ള ചർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവിടങ്ങളിലെ സാധാരണ മൃഗങ്ങളുടെ തോലി കട്ടി കുറഞ്ഞതും മിനുസമുള്ളതുമാണ്. യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളിൽ മിക്ക കാലങ്ങളിലും രാത്രിയും പകലും വീടുകളിൽ സദാ കല്ക്കരിയോ മറ്റോ എരിച്ച് ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തീക്കുണ്ഡങ്ങൾ ഓരോ മുറികളിലും സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും. ഇവിടങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ വൃക്ഷലതാദികൾക്ക് നിബിഡതയോ നാനാത്വമോ യൂറോപ്പിൽ കാണുന്നില്ല. കുററിച്ചെടിപോലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളോ മുൾച്ചെടികളോ ആണ് അവിടെ അധികം ഉള്ളത്.

ദേശാവസ്ഥകൾ ഇങ്ങനെ ഭിന്നരൂപങ്ങളായി കാണുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളെപ്പററി അല്പം ചിന്തിക്കാം. ജീവജാലങ്ങളുടേയും സസ്യങ്ങളുടേയും ആരോഗ്യത്തേയും വള-

ച്ചയേയും ഭരിക്കുന്നത് ചുററുമുള്ള അവസ്ഥകൾ ആണ്. ഈ അവസ്ഥകൾക്കു പൊതുവിലുള്ള പേരാണ് "ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ" അല്ലെങ്കിൽ "കാലാവസ്ഥ". അവസ്ഥകളിൽ വെച്ചു പ്രധാനമായുള്ളവ ആകാശവായുവിന്റെ ഗതിഭേദങ്ങളാകുന്നു. വായുവിന്റെ ചൂട്, അമർത്തൽ, ചലനം മുതലായവ നാനാപ്രകാരത്തിൽ കാണാറുണ്ട്. ഇവയും അടുത്തു സംബന്ധമുള്ള മററു ചില ചില്ലറ സംഗതികളുമാണ് ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെ ഭരിക്കുന്നത്.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ആകാശവായുവിന്റെ ചൂടാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ ആകൃതി മിക്കവാറും ഉരുണ്ടാണല്ലോ. അല്പം പരന്ന രണ്ടറ്റങ്ങൾ തെക്കും വടക്കുമായി കിടക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. ഈ രണ്ടറ്റങ്ങളുടേയും ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിലായി ഭൂമിക്കു ചുററും സങ്കല്പിതമായ രേഖയ്ക്കാണ് മദ്ധ്യരേഖ അല്ലെങ്കിൽ നിരക്ഷരേഖ എന്ന പേർ പറയുന്നത്. ബഹുദൂരത്തിലുള്ള അഗ്നിഗോളമായ സൂര്യനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ഉഷ്ണരശ്മികൾ മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു ചുററുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നേരെ ചൊവ്വായി വന്നു പതിയുന്നു. അവിടെനിന്ന് വടക്കോട്ടോ തെക്കോട്ടോ നീങ്ങുംതോറും സൂര്യരശ്മികളുടെ നിപാതം ക്രമേണ ചരിഞ്ഞതാണ്. ഉദയസ്ഥലവും അസ്തമനസ്ഥലവും തമ്മിലുള്ള ദൂരം രശ്മികൾ ചരിയുംതോറും കൂടിക്കൂടി വരുന്നതാണല്ലോ. ഈ കാരണത്താൽ, മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു ചുററുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഏററവും ചൂടുകൂടിയുള്ളതായും, വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും മാറുംതോറും ക്രമേണ ചൂടുകുറഞ്ഞ് രണ്ടറ്റങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ ഏററവും തണുപ്പുള്ളതായും ഭവിക്കുന്നു. സൂര്യനിൽനിന്നു ഭൂമിക്കുണ്ടാകുന്ന ചൂടിന്റെ ഏററക്കുറച്ചലിനെ അനുസരിച്ച് ഭൂഗോളത്തെ അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തിനും കൊ-

ട്ടത്തിരിക്കുന്ന പേർ മേഖല എന്നാണ്. മദ്ധ്യരേഖയോടു ചേൎന്ന ഭാഗം ഉഷ്ണമേഖലയും, വടക്കും തെക്കും അറ്റങ്ങൾ രണ്ടും ശീതമേഖലയും, ഇടകൾ രണ്ടും സമശീതോഷ്ണമേഖലയും ആണ്.

ഈ നിയമംകൊണ്ടു മദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്ന് ഒരേ അകലത്തിൽ കിടക്കുന്ന പല സ്ഥലങ്ങൾ ഒരേ മാതിരി ചൂടുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു പക്ഷേ ഊഹിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെ അല്ല, പലപ്പോഴും മാറിക്കാണുന്നുണ്ടു. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ ചുവടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നെടുമങ്ങാട്ടുപട്ടണവും അഗസ്ത്യകൂടംകൊടുമുടിയും മദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു മിക്കവാറും ഒരേ അകലത്തിലാണ് കിടക്കുന്നതു. അവയുടെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയ്ക്കു അജഗജാന്തരമുണ്ടു. ഇതിന്റെ കാരണം രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളുടേയും നില്ക്കുന്ന താവസ്ഥയാണ്. നെടുമങ്ങാട്ടുപട്ടണം സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു ഉദ്ദേശം അറുപതടി പൊക്കത്തിലും, അഗസ്ത്യകൂടം ഉദ്ദേശം ആറായിരം അടി പൊക്കത്തിലുമാണ് കിടക്കുന്നതു.

ആകാശവായുവിൽ ചൂടുണ്ടാകുന്നതു സൂൎയ്യനിൽനിന്നു നേരിട്ടു അതിൽ എത്തുന്ന കിരണങ്ങൾവഴി മാത്രമല്ല. സൂൎയ്യൻ ഭൂമിയിൽ പതിപ്പിക്കുന്ന ഉഷ്ണരശ്മികളെ അതു ആകാശവായുവിൽ പ്രതിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഈ രശ്മികളാണ് വായുവിനെ അധികം ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നതു. സ്ഥലത്തിന്റെ പൊക്കം കൂടുന്തോറും ഈ വക രശ്മികൾ നിമിത്തം വായുവിനുണ്ടാകുന്ന ചൂടു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. അതിനാൽ ഉഷ്ണമേഖലയിൽ തന്നെ വളരെ പൊക്കമുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കു ശീതമേഖലയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണുള്ളതു. ഹിമാലയപൎവ്വതം ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെങ്കിലും, ശീതമേഖലയിലെ മഞ്ഞുകട്ടികളും, സസ്യങ്ങളും, ജീവികളും അവിടെ കാണാറുണ്ടു.

ഭൂതലം മുഴുവൻ ഒരേമാതിരി മൃണ്മയമായിട്ടല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ചിലേടം പാറകൾ, ചിലേടം മണൽക്കാടുകൾ, ചിലേടം ചെളിക്കുണ്ടുകൾ, ചിലേടം മരുഭൂമികൾ, ചിലേടം പർവ്വതങ്ങൾ, ചിലേടം സസ്യനിബിഡങ്ങളായ വനാന്തരങ്ങൾ, ചിലേടം ചളി ചരൽ പാറ ഇവയെല്ലാം ഇടകലൎന്ന പ്രദേശങ്ങൾ—ഇങ്ങനെ പല മാതിരിയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സൂൎയ്യരശ്മി പതിക്കുന്നതും അവിടെ ഉഷ്ണം തട്ടുന്നതും ഒരേ രീതിയിലല്ല. മണൽ ചെളിയേക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ ചൂടുപിടിക്കുന്നു എന്നുള്ളത്, വേനൽക്കാലത്തു നട്ടുച്ചസമയം കടൽപ്പുറത്തും, സമീപമുള്ള ചെളിക്കണ്ടങ്ങളുടെ വരമ്പുകളിലും നടന്നാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ്, മദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു മിക്കവാറും ഒരേ അകലത്തിലും, സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു ഒരേ പൊക്കത്തിലും ഉള്ള ആഫ്രിക്കയിലെ "സഹാറാ" മണൽക്കാടും, ഇന്ത്യയിലെ ഗംഗാനദീമുഖത്തുള്ള ബംഗാൾസംസ്ഥാനവും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയിൽ വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നത്.

സമുദ്രം, നദി, കായൽ മുതലായി ഭൂതലത്തിൽ കാണുന്ന ജലാശയങ്ങളും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. മണ്ണും വെള്ളവും ചൂടുപിടിക്കുന്നതും തണുക്കുന്നതും ഒരേ രീതിയിലല്ല. മണ്ണ് വെള്ളത്തേക്കാൾ എളുപ്പം ചൂടുപിടിക്കയും, എളുപ്പം തണുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണെന്നുള്ളത് ഒരു ചില്ലറ പരീക്ഷകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. കുട്ടികൾക്കു കളിക്കാനുള്ള പാത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, വളരെ ചെറിയ മൺകുടങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടല്ലോ. ഒരേ വലിപ്പത്തിലും ആകൃതിയിലും ഉള്ള രണ്ടു ചെറുകുടം എടുത്ത്, ഒന്നിൽ കുറെ മണ്ണും മററതിൽ അല്പം വെള്ളവും നിറച്ച് അടുപ്പിൽ വെച്ച് ഒരുപോലെ തീ എരിക്കുക. സ്വല്പം കഴിഞ്ഞു രണ്ടിലും

തൊട്ടുനോക്കുക. മണ്ണിന്നു കൂടുതൽ ചൂടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. രണ്ടും നല്ലപോലെ ചൂടുപിടിച്ചതിൽ പിന്നീട് അടുപ്പത്തുനിന്നിറക്കിവെച്ച്, കുറേ കഴിഞ്ഞു രണ്ടിലും തൊട്ടുനോക്കിയാൽ, വെള്ളം മണ്ണിനേക്കാൾ ചൂടുള്ളതായി കാണും.

പകൽസമയത്തു സൂൎയ്യപ്രകാശംകൊണ്ടു സമുദ്രജലത്തേക്കാൾ തീരങ്ങൾ എളുപ്പം ചൂടുപിടിക്കയും, അതോടുകൂടി പുറമെ ചുററികിടക്കുന്ന വായുവിന്നു സമുദ്രത്തിന്നു മീതെയുള്ള വായുവിനേക്കാൾ അധികം ചൂടുപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരയ്ക്കു മീതെയുള്ള ചൂടുപിടിച്ച വായു ഘനം കുറയുകയും മേല്പോട്ടുയരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത്ര തന്നെ ചൂടില്ലാത്തതായ സമുദ്രത്തിലെ വായു കരയിലോട്ടു വീശുന്നു. ഇതിനാൽ, പകൽ സൂൎയ്യൻ നിമിത്തം കരയിലുള്ള ചൂടു ശാന്തമായിത്തീരുന്നു. നേരെമറിച്ച്, വെള്ളം മണ്ണിനെപ്പോലെ ക്ഷണം തണുക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, സമുദ്രം രാത്രിയിൽ മണ്ണിനേക്കാൾ ചൂടുള്ളതായിരിക്കയും, തന്നിമിത്തം സമുദ്രവായുവിന്നു ചൂടും ഘനക്കുറവും ഉണ്ടായി അതു മേല്പോട്ടു പൊങ്ങുകയും, കരയിലെ തണുത്ത വായു കെട്ടിനിന്നു ജീവജാലങ്ങൾക്കു അസുഖമുണ്ടാകാതെ സമുദ്രത്തിലോട്ടു വീശുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച കാരണങ്ങളാൽതന്നെ ഭൂമിയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും പല മാതിരിയിൽ ചൂടുപിടിക്കുകയും, പല മാതിരിയിൽ കുറവുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സമുദ്രത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾ പല രീതിയിൽ ചൂടുപിടിക്കയും, അതുകൊണ്ട് അനേകം അന്തൎവ്വാഹിനികൾ ഉത്ഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അന്തൎവ്വാഹിനികളിൽ ചിലതു കരയിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥകളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവയിൽ

പ്രാധാന്യം അററ്ലാൻറിക്കസമുദ്രത്തിൽ മെക്സിക്കോരാജ്യത്തുള്ള തീരങ്ങളിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ട് വടക്കുകിഴക്കായി ഒഴുകി യൂറോപ്പിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ കരയിൽ എത്തി, ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ അധികമായ ശൈത്യത്തെ നീക്കി ആ പ്രദേശങ്ങളെ വാസയോഗ്യമാക്കിത്തീൎക്കുന്ന "ഗൾഫ്സ്ട്രീം" എന്ന ശക്തിമത്തായ അന്തൎവ്വാഹിനിക്കാണ്.

ചിലപ്പുറം പൎവ്വതങ്ങളും അവയുടെ കിടപ്പുംകൊണ്ടു്, ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ നിയന്ത്രിതമാകുന്നുണ്ടു്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ കൎക്കടകമാസത്തിലുള്ള കഠോരമായ തണുപ്പിനും, അതേകാലത്തിൽതന്നെ തിരുനൽവേലിയിലുള്ള ഉഷ്ണത്തിനും കാരണം, രണ്ടിനും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഉന്നതങ്ങളായ സഹ്യാദ്രിനിരകളാണ്. ഇവ പടിഞ്ഞാറെകടലിൽനിന്ന് കിഴക്കോട്ടു വീശുന്ന നീരാവി കലൎന്ന വായുവിനെ തടുത്തു് അപ്പുറത്തു പോകാതെ തടുക്കുകയും, ഇവിടെ ധാരാളമായി വൎഷമുണ്ടാകുന്നതിനിടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ പല കാരണങ്ങളാൽ പലവിധത്തിൽ കാണുന്ന ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിൽ ജീവജാലങ്ങളും സസ്യങ്ങളും ഭിന്നങ്ങളായി കണ്ടുവരുന്നതു്.

പാഠം ൨൩.

ഉപനിവേശനം (കുടിയേറിപ്പാൎപ്പ്).

അവനവന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽനിന്ന പാൎപ്പു മാറി അന്യരാജ്യവാസം സ്ഥിരമായി കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാണ് കുടിയേറിപ്പാൎപ്പ് എന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആദായം ഇച്ഛിച്ച് പലരും ഓരോ രാജ്യങ്ങളിൽ തൽക്കാലവാസവും സഞ്ചാരവും ചെയ്യുന്നതിന് കുടിയേറിപ്പാൎപ്പ് എന്നുള്ള അൎത്ഥം വരുന്നതല്ല. മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും കൂടി കുടിയേറിപ്പാൎക്ക-

ന്നുണ്ടു്. ഒരു കാടു വെട്ടി തെളിക്കുമ്പോഴും അതിലെ മൃഗങ്ങൾ മറെറാരു കാട്ടിലേക്കു തങ്ങളുടെ വസതി മാററുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഉപദ്രവം ദുസ്സഹമാകുമ്പോഴും, പക്ഷികൾ വളരെ യത്നിച്ചു് ഓരോ ചെടികളിലും മരങ്ങളിലും കെട്ടി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള കൂടുകളെ ഉപേക്ഷിച്ചു് മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതുതായി കൂടുകെട്ടി പാർക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ ഉപനിവേശനം ചെയ്യുന്നതു ഏകനായോ, ഏകകുടുംബമായോ, സംഘം ചേർന്നോ ആയിരിക്കാം. ടിപ്പു ഉത്തരകേരളത്തെ ആക്രമിച്ച കാലത്തു് അവിടത്തെ കുടുംബങ്ങളിൽ പലരും തിരുവിതാംകോട്ടേക്കു പോരുകയും, അവരിൽ ചിലതു് ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് നിങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് കുടിയേറിപ്പാർപ്പിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടാന്തം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപനിവേശനങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഭൂലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ജനങ്ങൾ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നതു് പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടാണ്. ഈ കാരണങ്ങളിൽ ചിലതു—ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികളുടെ ദുസ്സഹത, തങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ നൃശംസത്വം, കാലക്ഷേപോദ്വേഗം എന്നിവയാകുന്നു.

ആര്യന്മാർ ഉത്തരധ്രുവത്തോടടുത്ത ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു എന്നും, അവിടത്തെ ശൈത്യം ദുസ്സഹമായപ്പോൾ ദക്ഷിണരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോന്നു എന്നും, ഉള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇംഗ്ലണ്ടു്, ഫ്രാൻസു്, മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രജകൾക്കിടയിൽ ഭരണകർത്താക്കന്മാരിൽനിന്നും മററും ഉണ്ടായ സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നൊഴിയുന്നതിനായി, ആ രാജ്യങ്ങളെ വിട്ടു് ബഹുജനങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ പോയി താമസമുറപ്പിച്ചു എന്നു ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു.

കാലക്ഷേപത്തിനായുള്ള കുടിയേറിപ്പാൎപ്പ് പ്രത്യേകകാരണങ്ങളാലും സംഭവിക്കാം. ഒന്നാമതായി ജനബാഹുല്യം വൎദ്ധിച്ചു ക്ഷാമമുണ്ടാകുമ്പോഴും ജനങ്ങൾ തരിശുഭൂമിയും കൃഷിക്കു സൗകൎയ്യവും ഉള്ള രാജ്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചുപോകുന്നു. ഒരേ വ്യവസായത്തെ ഉടൻ നിത്യവൃത്തി നേടുന്നതിനായും, അവനവനുള്ള മുതൽകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ ധനം വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായും, ജനങ്ങൾ വിദേശവാസം കൈക്കൊള്ളാറുണ്ടു്.

ഇപ്പോൾ നാം കാണുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നിവാസികളല്ല. ആദ്യം ഓരോ വൎഗ്ഗക്കാർ യൂറോപ്പിലെ മററു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും 'ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകൾ' എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു്, അവിടത്തെ ആദിമനിവാസികളോടു യുദ്ധം ചെയ്തും മററും ആ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി കുടിപാൎപ്പു തുടങ്ങി; ക്രമേണ പുരാതനന്മാരും നവീനന്മാരും തമ്മിൽ ചേൎന്നു ഒരു പ്രബലസമുദായമായി ചമയുകയും ചെയ്തു.

ഭാരതഖണ്ഡത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആദിമസമുദായക്കാർ മൂൎഖന്മാരും ബലിഷ്ഠന്മാരും ആയിരുന്നു. ആൎയ്യന്മാർ ഉത്തരദേശത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഈ വൎഗ്ഗക്കാരോടിടഞ്ഞു; ബഹുകാലത്തെ സംസൎഗ്ഗവും വഴക്കുകളും കഴിഞ്ഞു്, തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിവൈഭവവും പഠിപ്പുംകൊണ്ടു് പ്രാചീനന്മാരെ പാട്ടിലാക്കി. ഇങ്ങനെ ആൎയ്യന്മാർ ഭാരതഖണ്ഡം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ഈ വിധത്തിലാണ് ഹിന്ദുസമുദായം ഉണ്ടായതു്.

കേരളം എന്നു പറയുന്ന ഇൻഡ്യയുടെ ദക്ഷിണഖണ്ഡത്തിലെ പശ്ചിമഭാഗമായ മലയാളരാജ്യവും, കുടിയേറിപ്പാൎപ്പുകൊണ്ടാണ് ഈ മട്ടിലായിത്തീൎന്നതു്. കേരളീയസമുദായം ആദിമവൎഗ്ഗങ്ങളും, പരദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്നു ചേൎന്ന

ദ്രാവിഡന്മാർ, ആൎയ്യന്മാർ എന്നീ മൂന്നു വൎഗ്ഗക്കാരുടെ സങ്കലനത്തിന്റെ ഫലം ആണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതിനു നിൎദ്ദോഷമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റേയും കേരളീയസമുദായത്തിന്റേയും ഉത്ഭവം പുരാതനമായിട്ടുള്ളതാണ്.

അമേരിക്ക, ആസ്ത്രേലിയാ എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളുടേയും, പസിഫിക്ക് സമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടേയും, ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിലെ കടൽക്കരകളിലുള്ള പുതിയ രാജ്യങ്ങളുടേയും ഉൽപത്തി ആധുനികചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ പ്രമാണികളായി പാൎക്കുന്നതും ഭരിക്കുന്നതും യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു് ആ സ്ഥലങ്ങളെ ആക്രമിച്ച ഓരോ സമുദായക്കാരാകുന്നു. ഇതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും യൂറോപ്പിലെ ഓരോ രാജ്യങ്ങൾക്ക് അധീനങ്ങളും, മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും, ആയി വൎത്തിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ ആണ്.

ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ, കുടിയേറിപ്പാൎപ്പുകൾകൊണ്ടു് പരിഷ്കാരപ്രചാരത്തിനു വളരെ സഹായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയുടെ ഉന്നമനം ആൎയ്യന്മാർ ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നിവരെക്കൊണ്ടും, അമേരിക്ക, ആഫ്രിക്ക, ആസ്ത്രേലിയാ എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിലെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതി യൂറോപ്യന്മാരെക്കൊണ്ടും ലബ്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

പാഠം ൨൫.

ക്രിസ്തുവും തോമാശ്ലീഹായും.

പന്തിരു ശിഷ്യന്മാരുടെ ലക്ഷണം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിലും ഇഷ്ടപാത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു അപവാദ-

മാണ് അന്യമതത്തെ ദോഷിക്കുകയോ ദൂഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്. ഈശ്വരന്റെ പരമാത്മസ്ഥിതിയും ഗതിയും രൂപവും ലക്ഷണങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആത്മജ്ഞാനി ഭൂലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായി, സർവ്വരക്ഷകനായി, സർവ്വസാക്ഷിയായി, സർവ്വനിയന്താവായി, പരമകാരുണികനായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനെ വിശ്വസിച്ചും, ധ്യാനിച്ചും, ഭജിച്ചും ജന്മനിവൃത്തി വരുത്തണമെന്നു് കൃഷ്ണമതസ്ഥാപകന്മാർ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ, ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടം ഉപദേശങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളും പൂജാക്രമങ്ങളുമാണ് സാർവ്വത്രികമായ ലോകസമ്മതിക്കു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു വരുത്തുന്നതിനു ശക്തനായ ദിവ്യപുരുഷൻ ഇതുവരെ അവതരിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ, മതവ്യത്യാസങ്ങളെ സൃഷ്ടിവിധാനത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമായി ഗണിച്ചും, അവനവന്റെ മതത്തെ ഗാഢമായി വിശ്വസിച്ചും ഇതരന്മാരുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ അവഹസിക്കാതെയും, എല്ലാ മനുഷ്യരും അവനവനുള്ള സമുദായാംഗജീവിതത്തെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ചില മതങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ പ്രമാണങ്ങളിലല്ലന്നല്ല, സംഭവവിശേഷങ്ങളിലും, സാമ്യമുണ്ടെന്നുള്ളതു് നാം സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. ഭാഗവതത്തിലെ ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരസന്ദർഭത്തിൽ അമ്പാടിയും വൃന്ദാവനവും കാളിന്ദീനദിയും ഉള്ളതുപോലെ, ക്രിസ്തുമതക്കാരുടെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ബെത്‌ലഹേംപട്ടണവും ഗലീല്യക്കടലും ജോർഡൻ നദിയും ഉണ്ടു്. നന്ദകുമാരന്റെ നിഗ്രഹേച്ഛുവായി മധുരാപുരത്തിൽ കംസരാജാവുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, പാലസ്തീനിൽ ക്രിസ്തുകുമാരനെ ഹനിക്കുന്നതിനു് ഉദ്യുക്തനായി ഒരു ഹെറോഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു കഥകളിലും ശിശോ-

പരീക്ഷയും, കഥാരൂപങ്ങളായി കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ശേഷം സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും ഉണ്ടു്".

ഹിന്ദുമതം, ജൂതമതം, ബുദ്ധമതം, മഹമ്മദുമതം എന്നിവകളെപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്തുമതം ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിലാണ് ആദ്യമായി സ്ഥാപിതമായതു്. ഈ ഖണ്ഡത്തിനു "ലോകത്തിലുള്ള പ്രധാനമതങ്ങളുടെ ജന്മഭൂമി" എന്നുള്ള ഖ്യാതിക്കു് അവകാശമുണ്ടു്. ക്രിസ്തുമതത്തിനു വളരെക്കാലം മുമ്പായി ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതി പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഹിന്ദുമതത്തിനു് ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ സീമകളെ കടന്നു് അധികം പുറമെ വ്യാപിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുണ്ടായില്ല. ഹിന്ദുമതം ഉത്ഭവിച്ചതിനു ശേഷമാണു് ബുദ്ധമതം, ക്രിസ്തുമതം, മഹമ്മദുമതം എന്നിവ ഉണ്ടായതു്. ഇവ മൂന്നും അവയുടെ ജന്മദേശങ്ങളെ കവിഞ്ഞു്, ആശ്ചര്യകരമായ വിധത്തിൽ പലേടത്തും വ്യാപ്തി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമതം ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു് മെഡിറ്ററേനിയൻസമുദ്രത്തോടു ചേർന്നുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലാണു് ഉത്ഭവിച്ചതു്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വലിപ്പം നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂർസംസ്ഥാനത്തിന്റേതിനോടു് അടുത്തിരിക്കും. അത്ര ചെറുതായ രാജ്യമാണെങ്കിലും, വിസ്മരിച്ചുകളവാൻ പാടില്ലാത്ത ചില സംഭവങ്ങൾകൊണ്ടു് മാഹാത്മ്യത്തിൽ അതു പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ വഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിമതത്തിന്റെ ശക്തി ലോകാചാരങ്ങളെ എത്രയോ സംസ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അന്യമതക്കാരും നിരാക്ഷേപമായി സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. "ആധുനികപരിഷ്കാരം" എന്ന നാമധേയത്തെ ഘോഷിക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥിയും, പ്രാസംഗികനും, പണ്ഡിതനും, അവനവന്റെ സ്ഥാനമുദ്രയ്ക്കു യോഗ്യനല്ലാത്തവനാണു്. ആ പദത്തിൽ സാമുദായികസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളും എല്ലാം ഗർഭീകൃത-

മായിരിക്കുന്നതുപോലെ, പണ്ഡിതവർഗ്ഗമാത്രം അതിനെ പ്രയോഗിക്കുന്നു. പ്രാചീനകാലത്തെ ആന്ധ്യത്തിന്റെയും ആധുനികകാലത്തെ വിജ്ഞാനപ്രകാശത്തിന്റെയും, വിപര്യയങ്ങളെ ഈ പദപ്രയോഗംകൊണ്ടു സമുദായനേതാക്കന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആ പദത്തിന്റെ ഉൽപത്തി ക്രിസ്തീയരായ പാശ്ചാത്യർ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാമൂഹ്യഗുണവർണ്ണനത്തിൽനിന്നു തന്നെയാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളായ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ പാഠശാലകളാണ് ആ പ്രാചീനദേശങ്ങളിലും സ്വാതന്ത്ര്യം, സമഭാവന, പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം, വ്യവസായശീലതയുടെ ഗുണം, ഉൽകൃഷ്ടമായ ലോകജീവിതത്തിന് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്നിതുകളുടെ ബീജങ്ങളും അങ്കുരിപ്പിച്ചതു്. ക്രിസ്തീയപണ്ഡിതന്മാരുടെ വിജ്ഞാനവും, അതു ലോകത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതകർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം നിദാനം അവരുടെ മതം തന്നെയാണ്. ഈ മതത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായി ഭവിച്ചതുകൊണ്ടാണ് പാലസ്തൈൻരാജ്യത്തിന് വിഖ്യാതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യൂദന്മാർ, മഹമ്മദീയർ ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കെല്ലാം, ഹിന്തുക്കൾക്കു കാശി എന്നതുപോലെ, ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായിരിക്കകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലുംനിന്നു ബഹുജനങ്ങൾ വർഷംപ്രതി ആ ദിക്കിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതു്. യൂദന്മാരുടെ പ്രാചീനമഹാചാര്യന്മാരുടെ വാസസ്ഥലം പാലസ്തൈൻ ആയിരുന്നു. മഹമ്മദിനെ തുടർന്നുള്ള 'കലിഫ്' എന്ന സ്ഥാനത്തെ വഹിച്ച ചക്രവർത്തിമാർ അവിടെ അതി ഗംഭീരങ്ങളായുള്ള പ്രാസാദങ്ങൾ ഭക്തന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിനും മറ്റുമായി പണിയിച്ചിട്ടുണ്ടു. സർവ്വോപരി, യേശുക്രിസ്തു എന്ന മോക്ഷദാതാവ് ആ രാജ്യത്തു ജനിച്ച്, മുപ്പത്തിമൂന്നു സംവത്സരം പാർത്ത്,

അതിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയതുകൊണ്ടു്, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അതൊരു പുണ്യഭൂമിയായി ഭവിച്ചു.

'പാലസ്തീനിൽ 'മേരി' അല്ലെങ്കിൽ 'മറിയ' എന്ന കന്യകയിൽ ഈശോമശിഹയായ ഒരു ബാലൻ ഉത്ഭവിച്ചു. പാവപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ഇടയിൽ മാത്രം, ഭരണാധികാരികളുടെ വിദ്വേഷത്തിനു പാത്രമായും, ജൂതമതക്കാരായ അനവധി ജനങ്ങളുടെ നിഷ്ഠുരങ്ങളായ ഹിംസ സഹിച്ചും, ദിവ്യാത്മാവായ ആ മഹാൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. ഈ പരമാത്മാവു തന്റെ സിംഹാസനത്തെ കാംക്ഷിക്കയോ, രാജാധികാരത്തെ വഹിക്കുകയോ, സമുദായത്തിൽ വല്ല പ്രാബല്യം കാണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. യേശുക്രിസ്തു ഒരു ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു് തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ നിറവേറ്റി, അനേകജനം അനുസരിച്ച ഒരു ശക്തിയും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജീവരക്ഷകൾ ചെയ്തതല്ലാതെ ഹിംസയോ വധമോ ഒരിക്കലും ചെയ്യാൻ തയാറായില്ല. അദ്ദേഹം മനുഷ്യരിൽ പരമകാരുണികനും, അവരുടെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ അതിയായി അനുകമ്പയുള്ളവനും ആയിരുന്നു. നിത്യബ്രഹ്മചാരിയും, ആജീവനാന്തം പരിശുദ്ധനും, പരമാത്മസന്യാസിയും ആയിരുന്ന ചരിത്രപുരുഷന്മാരിൽ ഒരു ഗണ്യസ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു. അതിൽ പൊടിഞ്ഞിരുന്ന രക്തത്തിന്റെ മർമ്മം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യസംഘത്തിന് ആത്മബോധകമായ പരമോപദേശം ആയിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതകാലത്തു് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭഗവൽഗീത ഉപദേശിച്ചതുപോലെ, തത്ത്വപൂർണ്ണമായ ഒരു ഗീതയെ ലോകഗുണത്തിനായിട്ട് ഉപദേശിച്ചു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു ശേഷം,

ആ മഹാത്മാവിന്റെ ദിവ്യശക്തി അവിടത്തെ ശിഷ്യസംഘത്തിൽ പകൎന്നു. അവരും, അവരുടെ ശിഷ്യപരമ്പരകളും, ഭൂമിയുടെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച്, മണ്ഡപങ്ങളിലും ചന്തകളിലും രാജവീഥികളിലും രാജസദസ്സുകളിലും പ്രസംഗിച്ചു. ഇങ്ങനെ പ്രചാരത്തിൽ വന്ന മതം അക്ഷീണമായ ശക്തിയോടുകൂടി പടൎന്ന്, ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ഉള്ള നാനാ മതങ്ങളിലും വെച്ച് സംഖ്യകൊണ്ടു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരകാലം മുതല്ക്കാണ് ക്രിസ്താബ്ദം കണക്കാക്കുന്നതു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു ക്രിസ്ത്യാനിമതവുമായുള്ള പരിചയം ഇംഗ്ലീഷുസാമ്രാജ്യത്തോടു നമുക്കുണ്ടായ സംബന്ധത്തോടുകൂടി വന്നതാണെന്നു പലരും വിചാരിച്ചുപോയേക്കാം. എന്നാൽ പരമാൎത്ഥം അങ്ങനെ അല്ല.

മോക്ഷലബ്ധിക്കു ലോകത്തെ വെടിഞ്ഞു് സന്യാസവൃത്തിയോ വാനപ്രസ്ഥമോ ആചരിക്കണമെന്നല്ല ക്രിസ്തുമതം ഉപദേശിച്ചതു്. ഈശ്വരങ്കൽ ഭക്തിയും, സത്യാദിധൎമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയും, കൃത്യനിഷ്ഠയും, അവലംബിച്ചുള്ള പരിശുദ്ധജീവിതം മാത്രമാണ് ആ ദിവ്യാചാൎയ്യൻ ഉപദേശിച്ചതു്. അദ്ദേഹം കത്തിച്ച ദീപത്തെ കഴിവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതു തങ്ങളുടെ കൃത്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമശിഷ്യന്മാർ ഉണൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ വൎഗ്ഗത്തിൽ ഒരുവനായ തോമാശ്ലീഹാ അല്ലെങ്കിൽ സെയിന്റു തോമാ ദൂരത്തെയും, ആയാസത്തെ ദുഃഖങ്ങളേയും, ഗണ്യമാക്കാതെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചു.

തോമാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യായിൽ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച് തന്റെ മതത്തെ പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടവിടെയായി പള്ളികളും സ്ഥാപിച്ചു. കേരളത്തിൽ

കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു വന്നിറങ്ങി, നിരണം മുതലായ ചില പള്ളികൾ അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്നും, പഞ്ചാബ് എന്ന ഉത്തരരാജ്യത്തിലാണ് അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചതെന്നും രണ്ടുവിധമായ ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ജാതീയരുടെ ഇടയിൽ മതസമ്മതിയോടുകൂടി കുറേക്കാലം പാർത്തു എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. ഈ ആചാര്യർ മദ്രാസ് പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കെ അരികത്തു മൈലാപ്പൂർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചു മരിച്ചതായി കേട്ടുകേൾവികൾ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായ മതസ്ഥാപനം ആ സംഭവത്തിനുശേഷം ക്ഷീണം പ്രാപിച്ചു എന്നിരിക്കാം. എങ്കിലും അനന്തരകാലങ്ങളിലെ ക്രിസ്തുമതപ്രവർത്തകന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതശ്രമം പ്രബലമായ ഒരു അസ്ഥിവാരമായി തീർന്നിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

ഈ മതാചാര്യരുടെ ആഗമനം പതിനെട്ടു ശതവർഷം മുമ്പായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനിമതം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വ്യാപിച്ചതു് ഇന്നും ഇന്നലെയും അല്ല. അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്നു "കനായിത്തൊമാ" എന്നൊരു കച്ചവടക്കാരൻ ൧൬൦൦ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു കേരളത്തിൽ വന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മഹമ്മദീയമതത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനും വളരെ മുമ്പു തന്നെ ക്രിസ്തുമതം ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയിരുന്നു. മഹമ്മദീയരുടെ പ്രവേശം ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലതു തന്നെ എഴെട്ടു ശതവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. നമ്മുടെ കൊല്ലവർഷം ആരംഭിച്ചിട്ടും പതിനൊന്നു ശതവർഷം ആയിരിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഇപ്രകാരം കാലഗണനം ചെയ്തുനോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല്ലവർഷാരംഭത്തിനു മുമ്പിൽ തന്നെ കേരളത്തിലെ പ്രാചീനസമുദായത്തിൽ ഒരു അംശമായി തീർന്നിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകും.

ഇതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളായി പൌരന്മാരായ കേരളസം-

ക്കാട്ടുകൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചെമ്പുപട്ടയങ്ങളും മററും ഉണ്ട്. അക്കാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങൾ കേരളീയസമുദായത്തിൽ പ്രാധാന്യം വഹിച്ചതായും, ക്രിസ്തീയപള്ളിക്കാരുടെ സംഘസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായും, വിശ്വസനീയരായ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേയും ദേശസഞ്ചാരികളുടേയും ലേഖനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

പാഠം ൨൭.

തിരുവാഴിത്താൻ (രണ്ടാം ഭാഗം).

തിരുവാഴിത്താന്റെ കഥകൾ പലതുമുണ്ട്. ചിലതു ഗ്രാമ്യങ്ങളാണ്. അങ്ങനെ അല്ലാത്തവയിൽ രണ്ടു കഥ ഇവിടെ സംക്ഷേപിക്കാം. വഞ്ചിരാജകുടുംബത്തിലെ തിരുമാടമ്പും പള്ളിക്കെട്ടും അടിയന്തിരങ്ങൾ പ്രമാണിച്ച്, കൊട്ടാരത്തിലെ ചില ഭിത്തികളിൽ ചിത്രമെഴുതിക്കുക പതിവുണ്ട്. തിരുവാഴിത്താൻ സേവിച്ചിരുന്ന സ്വരൂപത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ, ചിത്രലേഖനത്തിൽ തനിക്കുള്ള മഹത്തായ പാടവത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഒരു പള്ളിയറ മുഴുവൻ തനിക്കു തന്നെ കിട്ടണമെന്നു തിരുവാഴിത്താൻ അപേക്ഷിച്ചു. അസാമാന്യനെന്നല്ല, വക്രശീലനുമായിരുന്ന ആ വിദ്വാന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ അനുവദിച്ചാൽ അയാൾ വല്ല കുസൃതിയും പ്രയോഗിച്ച് തങ്ങളിൽ രാജകോപം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞുമാറി. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും രൂപങ്ങളും, ആവൃത്തികൊണ്ടു പുതുമ പോയി നീരസങ്ങളായ പട്ടാഭിഷേകം, കല്യാണം എന്നീ രംഗങ്ങളും അല്ലാതെ, ഗംഭീരമായുള്ള സംഭവങ്ങളെ തന്മയത്തോടു കൂടി ലേഖനം ചെയ്യുവാൻ തനിക്കു പ്രാഗത്ഭ്യമുണ്ടെന്നു തിരുവാഴിത്താൻ ബോ-

മായി വാദിച്ചിട്ടും, അയാൾ പരാജയനായി മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുക എന്ന അവസാനത്തെ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ തിരുവാഴിത്താന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സാഫല്യമുണ്ടായി.

കല്പിച്ച തിരുവാഴിത്താനെ ഏൽപിച്ച മണിയറയ്ക്കു് ഉടൻ തന്നെ അയാൾ പുറത്തു പൂട്ടും താക്കോലും, അകത്തു് ഒരു താഴും ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ദിവസംപ്രതി ഇപ്പോഴത്തെ കച്ചേരിസമയത്തിനൊത്ത നേരം ആകുമ്പോൾ തിരുവാഴിത്താൻ വല്ലിയും വീട്ടിലെത്തി, രാത്രിയിൽ ഉണ്ട്, മുറിക്കകത്തു കടന്ന്, ഓടാമ്പലിട്ട് ഉറക്കം തുടങ്ങും. അപ്പോൾ മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന നിദ്രയിൽനിന്ന് അഞ്ചുമണിയോടു കൂടി ഉണർന്ന്, രണ്ടു തലയണകൊണ്ടു് ഒരു തിരുമ്മൽ കഴിച്ച്, ഉറക്കത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനയെല്ലാം നീക്കി ശൗചംചെയ്തു പ്രസന്നനായിത്തീർന്ന് ഭാവത്തിൽ പുറത്തെ വാതൽ പൂട്ടി നടകൊള്ളും. തന്റെ പ്രതിപക്ഷികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നേർക്ക് നിന്ദാസൂചകമായോ, ഗൗരവദ്യോതകമായോ, ഒന്നു രണ്ടു നോട്ടങ്ങൾ അയച്ച്, അവരുടെ ആജ്ഞകൾക്കും പരിശോധനകൾക്കും താൻ അധീനനല്ലെന്ന് അവരെയും ലോകരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അനന്തരകാര്യങ്ങൾക്കു പുറപ്പെടും.

ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ നെടുമ്പുരകളിലെ പട്ടവിതാനങ്ങളും സൗധങ്ങളിലെ ചിത്രവേലകളും കാണ്മാനുള്ള പള്ളിക്കെട്ടിന്റെ പൂർവദിവസം മഹാരാജാവു് എഴുന്നള്ളുമെന്ന കല്പനയുണ്ടായി. അന്ന് അർദ്ധരാത്രിയാകാറായപ്പോൾ, തിരുവാഴിത്താൻ തന്റെ മുറിക്കകത്തു ചില പാത്രങ്ങളും പണി ആയുധങ്ങളും കൊണ്ടു കടന്നു, വിശ്വകർമ്മാവു കൂടി തലതാഴ്ത്തിപ്പോകുന്ന വേഗത്തിൽ ചിത്രമെഴുത്തു മുഴവൻ നടത്തി.

അടുത്ത ദിവസം വൈകുന്നേരം നാലുമണിയോടുകൂടി മഹാരാജാവിന്റെ എഴുന്നെള്ളത്തായി. പ്രധാനസേവകന്റെ നിലയിൽ തിരുവാഴിത്താനും എത്തി. എല്ലാ അലങ്കാരങ്ങളും കണ്ടു് മഹാരാജാവു് മന്ത്രിമാരുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചു. കണ്ണു് താഞ്ചിപ്പോകുന്ന പല വർണ്ണങ്ങളിലുമുള്ള ചായങ്ങൾ യഥേഷ്ടമായി ഉപയോഗിച്ചു രചിച്ചിരുന്ന ദേവന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടു് മഹാരാജാവു് അതാതിന്റെ കർത്താക്കന്മാരേയും സ്വയം പ്രശംസിച്ചു. അനന്തരം തിരുവാഴിത്താന്റെ ചിത്രശാല സന്ദർശിക്കുന്നതിന് അവിടുന്നു പുറപ്പെട്ടു. തിരുവാഴിത്താൻ മഹാരാജാവിനെ മാത്രം തന്റെ ചിത്രമണ്ഡപത്തിനകത്തു പ്രവേശമനുവദിച്ചു. ഒരു ജാലകം തുറന്നു മന്ദമായ വെളിച്ചമുണ്ടാക്കി, അമാനുഷമായ തന്റെ കലാമണ്ഡലം മഹാരാജാവിനെ കാണിച്ചു. അവിടത്തെ നേത്രങ്ങൾക്കു ഗോചരമായത് തെങ്ങിൻപൂക്കുലകളുടെ മാതിരിയുള്ള നിരവധി രേഖകളും, മുതുകു നിവർന്ന ചന്ദ്രക്കലകൾപോലുള്ള വക്രരേഖകളും മാത്രമായിരുന്നു. മഹാരാജാവു് പെട്ടെന്നു് കഥയൊന്നും മനസ്സിലാകാതെ സംഭ്രമിച്ചു. മഹത്തായ ആ മനോധർമ്മത്തിന്റെ അർത്ഥം ധരിപ്പാൻ ശക്തനല്ലാതിരുന്ന മഹാരാജാവിനെ തന്റെ ആശയം ഗ്രഹിപ്പിപ്പാനായി, മുഖത്തിലെ ഒരു രേഖപോലും ചലിക്കാത്തുള്ള ഗൗരവത്തോടുകൂടി, തിരുവാഴിത്താൻ വ്യാഖ്യാനം തുടങ്ങി:—

"പ്രഭോ!—ഈ പടിഞ്ഞാറെ ഭിത്തിയിൽ ദേവാസുരം. കിഴക്കു് സുമേരുവെന്നോതും ശൃംഗശോഭിതമായുള്ള മഹാസമരം. തെക്കെച്ചുവരിൽ ആക്രമിക്കുന്നതു രാമരാവണം. അതു് ലങ്കയിലായതുകൊണ്ടു് തെക്കുഭാഗം വരുന്നതു വിചാരിച്ചു ചെയ്തതാണു്. ആ മുറയ്ക്കു വടക്കെച്ചുവരിൽ ഭാരതയുദ്ധം പതിനെട്ടു ദിവസത്തെയും തികച്ചു, ആനുപൂർവ്യം

കുതിരപ്പടയും വ്യൂഹം വ്യൂഹമായിട്ട്. ‘പോരാത് അതിവേഗം’—റാൻ!—കുതിരകൾ ഓടുന്ന വേഗത്തിനിടയിൽ വാലുകൾ വിടർന്ന്, ഭൂമിയേയും ആകാശത്തേയും ഭടന്മാരേയും വാഹനങ്ങളേയും കഷ്ടപ്പാടെ മറച്ചുകളയുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില വമ്പന്മാരായ കൊമ്പന്മാരുടെ മസ്തകം മാത്രം കാണുമാറുണ്ട്; യുദ്ധം അതിഭയങ്കരം. ശിവശിവ! അങ്ങോട്ടു നോക്കാൻ പാടില്ല. എത്ര കബന്ധങ്ങൾ നൃത്തമാടുന്നു എന്നു കണക്കില്ല. രക്തശരവതിയുടെ ഓളങ്ങൾ—അമ്പമ്പാ!" മഹാരാജാവു ചിത്രദർശനംകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടനായി മടങ്ങുന്നതിന് ആരംഭിച്ചു. തിരുവഴിത്താൻ വിടാൻ ഭാവമില്ല. "ഗംഗാദത്തനും പാർത്ഥനും; ഭീമനും ദുശ്ശാസനനും; ഇടത്തും ഇടന്നം ബ്രഹ്മാണ്ഡം കലക്കി. ആഹാ!" തിരുവഴിത്താന്റെ വിസ്തീർണ്ണം മനസ്സിലായതിനാലുള്ള മന്ദഹാസം ഉതിരുന്നതിനിടയിൽ, മഹാരാജാവു പള്ളിമേനാവിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു.

തിരുവഴിത്താന്റെ ചിത്രലേഖനം അയാളുടെ ബുദ്ധിവൈഭവംകൊണ്ടു ലഘുവായി സാധിച്ചു. ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ കരി കലക്കി, ആ മഷിയിൽ ചൂലുമുക്കി, ചുവരിൽ അവിടവിടെ അറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിരുന്നു രേഖാഗ്രങ്ങളായ ഉരമ്പുചിത്രങ്ങൾ. ആനമുഖങ്ങൾ കരിക്കട്ടക്കഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം സാധിച്ചവകളായിരുന്നു.

പള്ളിക്കെട്ടുമഹോത്സവം ഏഴു ദിവസവും തിരുവഴിത്താൻ പ്രമാണിയായി ഭരിച്ചു. അതുസംബന്ധമായി വിശേഷജനങ്ങൾക്കു മഹാരാജാവിന്റെ സംഭാവന ഉണ്ടായപ്പോൾ, ശ്രമക്കാരന്റെ പങ്കായി ഒരു പട്ടുകരയും, ചിത്രകാരനുള്ള പാരിതോഷികമായി ഒരു വീരശൃംഖലയും തിരുവാഴിത്താൻ രണ്ടു കയ്യും നീട്ടി വാങ്ങിച്ചു. ചിത്രലേഖനത്തിനുള്ള കൂലി, യഥാക്രമം പറഞ്ഞുതീർത്തു കൊടുത്തു, ശങ്കുക്കുട്ടി

ഒരു ചെമ്പുകാശുപോലും കൈക്കാണമായി ഇരക്കാതെ വാങ്ങി സംഗ്രഹിച്ചു. തിരുവാഴിത്താന്റെ ചിത്രങ്ങളാൽ അലങ്കൃതമായ മണിയറ ആ മന്ദിരം നശിക്കുന്നതുവരെ ഒരു പവിത്രസ്ഥലസങ്കേതമായി തുറക്കാതെ കിടന്നു.

കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു് മറെറാരു വിശേഷസന്ദർഭത്തിൽ സദ്യക്കുള്ള സാമാനങ്ങളും ശേഖരിച്ചുവരുമ്പോൾ, പഞ്ചസാരപ്പുരസൂക്ഷിപ്പുകാരനോട് ഒരു പിടി പഞ്ചസാര കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു തിരുവാഴിത്താൻ യാചിച്ചു. "കാരണവപ്പാട്ടിലെ നേട്ടമല്ല" എന്നു് ആ മൂത്ത കലവറക്കാരൻ ശണ്ഠകൂട്ടി യാചകനെ ഓടിച്ചു. ആ മഹോത്സവം അടുത്തപ്പോൾ, പതിവുപോലെ മഹാരാജാവു് അടിയന്തരക്കലവറ തൃക്കൺപാർക്കാൻ എഴുന്നെള്ളി. എഴുന്നെള്ളത്തോടൊന്നിച്ചു്, തിരുമനസ്സിലെ അടുത്തുപുറകിലായി തിരുവാഴിത്താനും ഓച്ഛാനിച്ചു് അകമ്പടി സേവയ്ക്കു കൂടിയിരുന്നു. മനസ്സിൽ ഒരു കുസൃതി കരുതി അതിനു വേണ്ട ഒരുക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു അയാളുടെ പുറപ്പാട്. കാഴ്ചപ്പണ്ടകശാലയിൽ കടന്നു്, അവിടെ തൂക്കിയിരുന്ന അസംഖ്യം നേന്ത്രപ്പഴക്കുലകളും കണ്ടപ്പോൾ, തിരുവാഴിത്താന്റെ നാവിൽ വെള്ളമൂറി. ഭരണികളിലുള്ള തേന്നീരാഴികളിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്നതിനു് അയാൾക്കു കൊതികൂടി. അരിക്കുന്നുകളും കണ്ടപ്പോൾ ആ മഹോദരനു് അരോചകമുണ്ടായി. സദ്യശാലയിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്ന മത്തങ്ങകളുടെ വലിപ്പം കണ്ടു് തിരുവാഴിത്താന്റെ വയറ്റിൽ തെല്ലൊന്നു ക്ഷോഭിച്ചു, എങ്കിലും അവ പച്ചിയിൽ തന്നെ ഭക്ഷിക്കേണ്ടില്ലെന്നു കണ്ടു് സമാശ്വസിച്ചു. പഞ്ചസാരക്കുന്നുകളും കണ്ടു്, വിദ്വാനായ അയാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ഹിതാനുവർത്തിയായി "രസികൻകുന്നു്' ഭിന്നഗാത്രങ്ങളായി അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നോ" എന്നു് ഒരു അലങ്കാരം പ്രയോഗിച്ചു. ഇതു കേട്ട്, "അമ്പോ! ഇവിടെ

ക്കും വിരിക്കുന്നതിന് കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന മണലാണിതു്. ആ കുന്നിൽനിന്ന കൊണ്ടുവന്നതു തന്നെ" എന്ന് തിരുവാഴിത്താനെ വിശ്വസിപ്പിക്കാനായി മഹാരാജാവു് കളിയായി അരുളിച്ചെയ്തു.

തിരുവനന്തപുരം കോട്ടയ്ക്കകത്തു നിന്ന ശംഖുമുഖത്തേക്കുള്ള റോഡിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള മണൽകുന്നിലെ മണൽ ആണെന്ന കൃത്രിമമായി മഹാരാജാവു് എപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്തുവോ അക്ഷണം, ഇതിനുള്ളതെല്ലാം സംഭവിക്കും എന്ന കരുതി ശേഷപ്രയോഗം ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കുട്ടിത്തിരുവാഴിത്താൻ, വാവിട്ട് അലറി ആർത്തു് കരഞ്ഞു:— "അയ്യോ! അച്ഛാ അമ്മേ" എന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ ക്രന്ദനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് തിരുവാഴിത്താന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണു. തന്റെ മാന്ത്രികസഹായം വ്യസനംകൊണ്ടു് ആ വൃത്താന്തം പറവാൻ ബാലന വാക്കുകൾ പുറപ്പെടാതെ ഞെരുങ്ങുന്ന എന്ന ഭാവിച്ച ഭാവത്തിൽ, തിരുവാഴിത്താനും മാറത്തു് അടിച്ചു് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. മഹാരാജാവു തന്റെ സേവകന്റെ ദുഃഖം കണ്ടു് ദയാർദ്രമനസ്സനായി. "ചത്തുപോയോ അപ്പനേ?" എന്ന് അതിദൈന്യസ്വരത്തിൽ തിരുവാഴിത്താൻ പുത്രനോടു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ബാലൻ എങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് സമ്മതോത്തരത്തിന്റെ ഭാവത്തിൽ കൈകൊണ്ടു് അടയാളംപിടിച്ചു. "എന്നാൽ നിന്റെ വായിലും മണ്ണ്, എന്റെ വായിലും മണ്ണ്" എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, രണ്ടു കയ്യും ചേർത്തു് കുത്തു പഞ്ചസാര വാരി കുട്ടിയുടെ വായിൽ കുത്തിച്ചെലുത്തിയിട്ടു്, താനും രണ്ടു മൂന്നു കുത്തു വാരിത്തിന്നു. വായിൽ മണ്ണിടിച്ചേ എന്നു വിളിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പഞ്ചസാര തിന്നതിനാൽ, അവരുടെ വായിൽനിന്നും ആ പഞ്ചസാരക്കുന്നിൽ എച്ചിൽവെള്ളവും പഞ്ചസാരപ്പൊടിയും വീണു-

ഇതുനിമിത്തം പഞ്ചസാരക്കുന്നു മുഴുവനും അന്യാധീനമായി, അടിയന്തിരാവശ്യത്തിനു വേറെ അന്വേഷിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

തിരുവാഴിത്താനേയും മകനേയും മതിയായ സാന്ത്വനം ചെയ്ത്, മഹാരാജാവു ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, കുട്ടിത്തിരുവാഴിത്താനേ അയാളുടെ മാതാവു പ്രഹരിക്കകയാൽ അച്ഛനോടു സങ്കടം പറയാൻ വന്നു എന്നും, രാജസന്നിധി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ബാലനാകയാൽ മനസ്സു പതറി വാക്കു കഴങ്ങിപ്പോകയും, അതുനിമിത്തം അച്ഛനും തെറ്റിദ്ധരിക്കാൻ ഇടയാവുകയും ചെയ്തു എന്നും, അച്ഛന്റെ പൂർവ്വോപദേശമനുസരിച്ച് ആ കുട്ടിവീരൻ തൊണ്ടയിടറിപ്പറഞ്ഞു നിറുത്തി. തന്റെ വിനോദോക്തികൊണ്ടു പഞ്ചസാര മണ്ണെന്നു സങ്കല്പിപ്പാൻ സംഗതിയാക്കിയതിനാൽ, തിരുവാഴിത്താന്റെ അപരാധത്തെ മഹാരാജാവു ക്ഷമിച്ചു; എന്നു മാത്രമല്ല "ആ പഞ്ചസാരക്കുന്നു മുഴുവൻ ആ വിദുഷിയും മകനും കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ" എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. വലിയ തിരുവാഴിത്താന് കൊമ്പും ചിറകും മുളച്ചതുപോലെയുള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യം ഉണ്ടായി. പഞ്ചസാരക്കച്ചവടക്കാരന്റെ പൊടിപോലും സമീപത്തെങ്ങും കാണാനില്ലായിരുന്നു.

൧൩ാം അ.

ബാലിവിജയം.

"രാക്ഷസേശ്വരൻ" എന്നു വിരുതു നേടിയ ലങ്കാചക്രവർത്തി, തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ വൈശ്രവണനെ ജയിച്ചതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, സ്വപുത്രനായ മേഘനാദനോടു മഹോദരനോടുകൂടി അമാത്യന്മാരുമായും ആലോചിച്ചു:—

"കാൎയ്യമതങ്ങനെ സാധിക്കുമൊ എന്ന
ശൌൎയ്യജലധേ! ചൊല്ക, മമ
വീൎയ്യമുണ്ടെങ്കിലും നിന്റെ മനോരഥം
നേരോടറിയാമല്ലോ"

എന്ന് ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ അന്തൎഗ്ഗതമറിവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ:—

"യാതുധാനകുലദീപമായിരുന്ന
താത! മേ കേൾക്ക ഗിരം. തവ
ചേതസി സന്ദേഹമിന്നുണ്ടാവാൻ
ഹേതുവില്ലെന്നുമഹോ.

. . . .

എന്തുകൊണ്ടെങ്കിലും ബന്ധിച്ചു ശക്രനെ
നിൻ തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചു, ബഹു-
സന്തോഷത്തോടു നമസ്കരിച്ചീടുവൻ,
എന്തിനു ശങ്ക വൃഥാ?"

എന്നു മേഘനാദൻ നിസ്സന്ദേഹം അറിയിച്ചു. രാവണൻ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ആനന്ദത്തിൽ മുഴുകി പുത്രനുമൊന്നിച്ചു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഘോരതരമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ രാവണൻ വിവശനായി എങ്കിലും, മേഘനാദൻ മായാപ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഇന്ദ്രനെ ബന്ധനം ചെയ്തു.

ബന്ധനസ്ഥനായ ഇന്ദ്രനോടുംകൂടി പരാക്രമികളായ അച്ഛനും മകനും ലങ്കയിലേക്കു തിരിച്ചുചെന്നു് തങ്ങളുടെ കുലശത്രുവെ കൊടിമരമൂട്ടിൽ തളച്ചു. ഈ പരാജയവൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ചു്, വരപ്രദാനംകൊണ്ടു് ത്രിമൂൎത്തികൾക്കും രാവണനെ അജയ്യനാക്കിച്ചെയ്ത ബ്രഹ്മാവോടു ദേവന്മാർ സങ്കടം പറഞ്ഞു. സകലലോകകണ്ടകന്മാരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിലും, നിയമേന നിവേദനസംഘനേതാവായ ബ്രഹ്മാവു് കൈലാസത്തിലേക്കോ വൈകുണ്ഠത്തി-

ലേക്കാ തിരിയാതെ നേരെ ലങ്കയിലെത്തി രാവണനെ കണ്ടു് അതി കോപിഷ്ഠനായി ശണ്ഠതുടങ്ങി. തന്റെ വംശമൊക്കെ ശപിച്ചു ഭസ്മമാക്കുമെന്നു ഭയന്നു് രാവണൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ചു് ദേവേന്ദ്രനെ വിട്ടയച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി മേഘനാദന് "ഇന്ദ്രജിത്തു്" എന്നുള്ള പേരും ബ്രഹ്മാവിൽനിന്നു ചില വരങ്ങളും കിട്ടി. ദേവേന്ദ്രൻ തനിക്കു നേരിട്ട അപമാനത്താൽ ഭഗ്നോത്സാഹനായി സർവ്വ നഷ്ടമുഖനായി അമരാവതിയിലുള്ള തന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ പാൎത്തു. അക്കാലങ്ങളിൽ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചുവന്ന നാരദമഹർഷി ഇന്ദ്രസന്നിധിയിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു:—

"ദേവരാജ! മഹാപ്രഭോ!
പാവനാഭിപൂജിതേ!
ഭാവഭേദമേതും വേണ്ട
സാവധാനം കേൾ ചിത്തം.

ഏതുമാതിരിയപമാനങ്ങൾ
ജീവലോകങ്ങളിലോൎത്താൽ
ദേവകൾക്കുമില്ല ഭേദം
ഏവനുമുണ്ടാകുമല്ലോ.

. . . .

ശക്രനാകുന്നൊരു താവ
പുത്രനായ ബാലിയോടു
യുദ്ധസംഗതിയുണ്ടാകാം
സിദ്ധിച്ചീടും കാൎയ്യമപ്പോൾ."

ഇങ്ങനെ, രാവണന്റെ പുത്രൻ ഇന്ദ്രനെ ബന്ധിച്ചതിനു് ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രനെക്കൊണ്ടു് രാവണനെ ബന്ധിപ്പിക്കാം എന്നു സമാധാനം ചെയ്തു് നാരദൻ തിരിച്ചു.

ശ്രീനാരദമഹർഷി വലിയ ഒരു വിഷ്ണുഭക്തനും ശിവഭക്ത-

ന്നം ആയിരുന്നതിനു പുറമെ ഒരു ഒന്നാന്തരം ഫലിതക്കാരനും കൌശലക്കാരനും കൂടി ആയിരുന്നതിനാൽ, രാക്ഷസരാജധാനി-യുടെ പ്രാന്തത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾതന്നെ ദൃഢശക്തിക്കാ-രനായ രാവണന്റെ അപദാനങ്ങളേയും സൽകൃത്യങ്ങളേ-യും വൎണ്ണിച്ചു ഗാനം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഈ ഗാനം കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ രാവണൻ നാരദന്റെ ഉദ്ദേശംപോലെയുള്ള ഉപചാ-രവാഗ്ദ്ധോരണിയിൽ അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്വാഗതവചന-ങ്ങളും തന്റെ വിജയങ്ങളുടെ പ്രശംസയും കഴിഞ്ഞു്,

"ലങ്കയിലിഹ വന്ന പങ്കജോത്ഭവൻ തന്നെ
സങ്കടം പറകയാൽ (ഇന്ദ്രന്റെ)
ശൃംഖല മോചിച്ചു ഞാൻ"

എന്നു നാരദന്റെ അഭിമാനത്തിനു ഭംഗം വരുമാറു രാവ-ണൻ ആത്മപ്രശംസ ചെയ്തു. രാവണന്റെ വാക്കുകളുടെ സാരം, "തന്റെ അച്ഛനായ ബ്രഹ്മാവു ലങ്കയിൽ വന്നു കര-ഞ്ഞതിനാൽ ഇന്ദ്രനെ താൻ വിട്ടയച്ചു" എന്നു നാരദനെ ആ-ക്ഷേപിച്ചതായിരുന്നു. ബ്രഹ്മപുത്രനായ നാരദനു പരമാ-ൎത്ഥമെല്ലാം മുമ്പു തന്നെ അറിവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേ-ഹം ആ അനാദരത്തെ അലംപോലെ അകപ്പെട്ടതാം എന്നു കരുതി തല കുലുക്കി കേട്ടു രസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവണൻ പിന്നേയും തന്റെ അഹങ്കാരത്തിന്റെ തികച്ചിൽകൊണ്ടു:-

"ആരാനുമിനി മമ വൈരികളായി ലോകേ
പോരിനു വന്നീടുവാൻ വീൎയ്യമുള്ളവരുണ്ടോ?"

എന്നു് ഒരു ചോദ്യം കൂടി ചെയ്തു.

ഈ ചോദ്യം കേട്ടു് നാരദൻ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയെ ഉള്ളിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് രാവണന്റെ പക്ഷക്കാരനാണെന്നു-ള്ള നാട്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:—

"രാവണ! കേൾക്ക നീ സാമ്പ്രതം, ലോക-
രാവണ! രാക്ഷസാധിപ.

ഭാവമറിഞ്ഞതാരോ ദേവകളെന്തിന്,
കേവലമുള്ളതു തന്നെ ഞാൻ ചൊല്ലുവേൻ.

ലോകപാലാധിപബന്ധനകൎമ്മം
താവകനന്ദനൻ ചെയ്തതും
ആവതില്ലാതമരന്മാരതു കണ്ടു
ധാവതിചെയ്തതും ആരറിയാത്തതു ?

രാവണനെന്നതു കേൾക്കുമ്പോഴും — ഇന്നു
ദേവകളൊക്കെ വിറയ്ക്കുന്നു.
കേവലമത്രയുമല്ല, പാരിലെ
ജീവജാലങ്ങളശേഷം നടുങ്ങുന്നു.

ആരുമില്ല തവ തുല്യനായൊരു
പൂരുഷനെന്നു ധരിച്ചാലും —
വീരൻ മഹാ ജ്ഞാനശൂരൻ ഭവാൻ അതി-
ധീരതമൻ ഗംഭീരൻ മഹാബലൻ.”

ഇങ്ങനെ രാവണനെ സ്തുതിച്ചു് ഗർവ്വശൃംഗാഗ്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കയററിയിരുത്തി പിന്നെയും നാരദൻ തുടൎന്നു:—

“ഭൂതലത്തിലാരുവെങ്കിലുമൊരു
വാൎത്തയുണ്ടിപ്പോളുണൎത്തുവാൻ:
ഉത്തമനാം ബാലിക്കു മാത്രം ഭവാനോടു
മത്സരമുണ്ടതു നിസ്സാരമെത്രയും.

കല്പനാകമവൻ ചൊല്ലീടും മൊഴി
ചൊല്ലുവാനും ഭയമുണ്ടു മേ:
‘പുല്ലും ദശാസ്യനും തുല്യമെനിക്കെന്നു
ചൊല്ലുമവൻ തടവില്ല ശിവ ശിവ!

സാരമില്ലെങ്കിലുമിത്തരം — അഹ-
ങ്കാരമുണ്ടാകയാൽ സന്താപം

പാരം പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുന്നതിൻ മുമ്പു
കാൎയ്യമവനോടു ശൌൎയ്യപരീക്ഷണം."

ഇത്രയും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ രാവണൻ നല്ലതിൻവണ്ണം ഇളകി വാനരനോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ ലജ്ജയുണ്ടെങ്കിലും ഉടനെ തന്നെ അതിനെ പിടിച്ചുകെട്ടുന്നതിന്നു പുറപ്പെട്ടുകളയാം എന്നു തീൎച്ചയാക്കി.

"കാലമെല്ലാമിവൻ കെട്ടുകൂടെ കിടക്കണം
ബാലകന്മാൎക്കു നല്ല ലീലാപാത്രമായി"

എന്നുള്ള ഉത്സാഹവാക്കുകളോടു കൂടി രാവണൻ, നാരദനെ പിന്തുടൎന്നു ബാലിബന്ധനത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

പൂൎവ്വകഥകളേയും, രാവണനെ ശിക്ഷിക്കാൻ താൻ അന്വേഷിക്കുന്ന കൌശലത്തെയും നാരദൻ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ ബാലിയെ ധരിപ്പിച്ചു അവസാനഭാഗത്തിന്നു വേണ്ടതു പോലെ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

ബാലി സമുദ്രതീരത്തിൽ സന്ധ്യാവന്ദനത്തിന്നു ഭാവിക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു നാരദൻ രാവണനെ ബാലിയുടെ സമീപത്തിൽ എത്തിച്ചതു്. പൎവ്വതാകാരനായ ആ വാനരേശ്വരനെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ രാവണൻ നടുങ്ങി പുറകോട്ടു മാറി. നാരദൻ രാവണനെ തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു:—

"എന്തിന്നു താമസിക്കുന്നു വൃഥാ?
പങ്ക്തിമുഖ! ഭയം വേണ്ടാ:
അന്തികം തന്നിലടുത്തങ്ങു ചെല്ലുക
ബന്ധനത്തിന്നിപ്പോൾ നല്ലൊരവസരം.
കണ്ടതേയില്ല സാരം, ഇപ്പോൾ
മിണ്ടുമല്ലോ നമ്മെക്കണ്ടാൽ:
ഉണ്ടാമപായവും, ചൊന്ന കരംകൊണ്ടു
പിന്നെ പിടിച്ചീടുമ്പോൾ ഇങ്ങലകപ്പെടും".

ഷ്ഠിന്നിങ്ങനെ അത്യുഗ്രങ്ങളായ ചാടുവചനങ്ങളാൽ നാരദൻ രാവണനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി മുമ്പോട്ടു തള്ളിവിട്ടു. ഏകാകിയായി ഈ അപകടത്തിൽ വന്നു ചാടിയതു് വിഡ്ഢിത്തമായിപ്പോയി എന്നും, മിണ്ടാതെ തിരിച്ചുപോകാത്ത പക്ഷം ഒരു വേള തനിക്കു തന്നെ ബന്ധനം നേരിട്ടേക്കാമെന്നും മറ്റും രാവണനു കുറെ ചഞ്ചലം ഉണ്ടായി എങ്കിലും അഭിമാനികളിൽ അഗ്രേസരനായ ആ ദശകണ്ഠൻ ലോകാപവാദം ഭയന്നു് ബാലിയുടെ സമീപമണഞ്ഞു് വാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ പിടികൂടി.

ശത്രുവിന്റെ പരാക്രമമറിയാതെ പോരിന്നു പുറപ്പെട്ട രാവണൻ അരക്ഷണംകൊണ്ടു് ആപാദമസ്തകം ബാലിയുടെ വാലിൽ കെട്ടപ്പെട്ടു കുടുങ്ങി. ആ അന്ധനെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതു ധർമ്മമല്ലെന്നു് ധീരോദാത്തനായ ആ കപിവീരൻ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നു. ശ്രീനാരദൻ തന്റെ പ്രതിജ്ഞ നിവർത്തിച്ചുവെച്ചു് ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

പാഠം ൨൫.

കൃത്യം.

നമ്മുടെ ജീവിതം മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു. നമുക്കു വിവേചനാശക്തി കൂടുംതോറും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു നാം സ്വാഭാവികമായി സ്വയംപ്രശ്നം ചെയ്യുന്നു. ഇതിലേക്കുള്ള ഉത്തരം വ്യക്തമാകാതെ കേവലം നദിയുടെ ഒഴുക്കിൽ കൂടിപ്പോകുന്ന തൃണത്തെപ്പോലെ നാം ജീവിതയാത്ര തുടരുന്നു. അതു ആത്മാവിനെയും ഈശ്വരനെത്തന്നെയും ദ്രോഹിക്കുന്നതിനു സമമാകുന്നു. ഈശ്വരൻ നമുക്കു ചില ശക്തികളും, ആ

ശക്തികളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും തന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ, ആ ബുദ്ധിയെ അനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ നാം അറിഞ്ഞു നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെ അറിഞ്ഞ് ആയുഷ്കാലത്തിൽ എത്ര മുൻകൂട്ടി നമ്മുടെ കൃത്യങ്ങളെ നാം നിർവഹിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നോ അത്രയും നല്ലതാണ്. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ സൂക്ഷ്മമായി ഓർത്തുനോക്കിയാൽ വേണ്ടതും ശരിയായുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്ന അനേകം അവസരങ്ങളെ വൃഥാ കളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ? മേലും ഇങ്ങനെ കഴിയുന്നതായാൽ കൃത്യരീതിയെ പരിഷ്കരിപ്പാൻ വൈകിയ ഒരു കാലം വരികയില്ലേ?

നമ്മുടെ അന്തഃകരണബോധത്തെ അനുസരിച്ച് വാസ്തവത്തിൽ നമുക്ക് എത്ര ശക്തിയുണ്ടോ ആ ശക്തിക്ക് തക്കവണ്ണം ഉള്ള കർമ്മങ്ങൾ യഥാകാലം ചെയ്തുതീർക്കുന്നതിനെ തന്നെയാണ് "കൃത്യം" എന്നും "ധർമ്മം" എന്നും "കർത്തവ്യകർമ്മം" എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

പക്ഷേ അന്തഃകരണബോധവും മേൽപറഞ്ഞ ശക്തിയും ഓരോരുത്തരിലും അല്പാല്പം ഭിന്നിച്ചുകാണാം എന്നു വരികിലും എല്ലാ പരിഷ്കൃതസമുദായക്കാരും ഈഷന്ന്യൂനാധികത്തോടു കൂടിയുള്ള ഒരു പ്രമാണത്തെ സിദ്ധമായി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അന്തഃകരണബോധത്തെയാണ് സാധാരണമായി മനസ്സാക്ഷി എന്നു പറയാറുള്ളത്. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിക്കുന്ന മുഖ്യസംഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള മനസ്സാക്ഷിയുടെ കല്പനകൾ ലോകമെങ്ങും ഏകസ്വരൂപങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. നരഹത്യ, കൊള്ള, അസത്യം ഇവയെ ദുഷ്ട-

വൃത്തികളായും അധൎമ്മങ്ങളായും ആണ് എല്ലാവരും ഗണി-
ച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മുഖ്യങ്ങളല്ലാത്ത ചില കാൎയ്യ-
ങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെ കല്പനകളിൽ അനേകം ഭിന്നത-
കളെ നാം കാണുന്നുണ്ടു്. മദ്യപാനം എല്ലാ ജാതിക്കാരും
ഒരുപോലെ നിന്ദ്യമായി കരുതിയിട്ടില്ല. പ്രാണിഹിംസ
പാടില്ലെന്നു് ഒരു മതക്കാർ പറയുന്നു. നേരെ മറിച്ചു്
മറ്റു ചിലർ പ്രാണികളെ കൊന്നു തിന്നുന്നു. ഇപ്രകാരം
ഒരേ സംഗതിയെപ്പററി ഒരേ വിധമായ ബോധം എല്ലാവ-
രിലും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും
മനസ്സാക്ഷി എന്നു് ഒന്നുള്ളതു യഥാൎത്ഥമാകുന്നു.

അന്തഃകരണം ശാസിക്കുന്ന ഒരു കൃത്യത്തെ ചെയ്യാതി-
രിക്കുന്നതു് സൎവ്വദാ ധൎമ്മലോപമാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ
പാടില്ല. അന്തഃകരണപ്രേരണത്തെ യാവച്ഛക്തി അനു-
സരിച്ചു നടക്കുകയാണു് ധൎമ്മം, അല്ലെങ്കിൽ കൎത്തവ്യം
ആയുള്ളതു്. അന്തഃകരണാനുസാരിയും സച്ചരിതനും ധനി-
കനുമായ തൊടുപുഴക്കാരൻ ഒരു യുവാവു്, ഇരണിയൽ
താലൂക്കിൽ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും ഗതിയില്ലാത്ത മഹാ
ദരിദ്രനും സുശീലനും അനാഥനുമായി ഒരു യുവാവുണ്ടെ-
ന്നോ, തൊടുപുഴയ്ക്കടുത്ത ഒരു കരയിൽ കടുവായുടെ ശല്യം
ഉണ്ടെന്നോ കേട്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഉടൻ തന്നെ ആ
യുവാവു് ഓടിച്ചെന്നു് രണ്ടു് കാൎയ്യങ്ങൾക്കുമോ അല്ലെങ്കിൽ
ഒന്നിനു മാത്രമെങ്കിലുമോ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതു്
അവന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മമാകയില്ല. എന്നാൽ ഒരു ശിശു
അറിയാതെ കണ്ടു് നടന്നു് ഒരു തീക്കുഴിയിൽ വീഴുവാൻ
പോകുന്നു എന്നു് ആരുതന്നെ കണ്ടാലും സ്ഥാനമാനമോ
ജാതിഭേദമോ നോക്കാതെ ഓടിച്ചെന്നു് ആപൽസ്ഥിതമായ
ആ ജീവനെ രക്ഷിക്കേണ്ടതും, അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം
അതു് കൃത്യത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ധൎമ്മത്തിൽ ഉള്ള ഉപേക്ഷ-

ദോഷമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ഒരു കുട്ടി ജലത്തിൽ വീണു നീന്തുന്നതിനു വശമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വെള്ളം കുടിച്ചു ചാകാൻ പോകുന്നതായി കണ്ടിട്ടു നീന്തുന്നതിനു നല്ല പരിചയവും ശേഷിയും ഉള്ള ഒരുവൻ ആ കുട്ടിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ പോകുന്നതു കൃത്യലോപം അല്ലെങ്കിൽ അധർമ്മം തന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ശേഷിമാനായ ആ ആൾ നീന്തുന്നതിനു തീരെ പരിചയമില്ലാത്തവനായിരുന്നു എങ്കിൽ കുട്ടിയെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു അയാളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ആകയില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല, പരസഹായാപേക്ഷ കൂടാതെ ആ ആൾ തന്നെ കുട്ടിയെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു മൌഢ്യവും സാഹസവും ആയിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു. പക്ഷെ, കുട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ഉടൻ അന്യസഹായം അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു അയാളുടെ ധർമ്മമായിരിക്കും.

എന്നാൽ കൃത്യബോധത്തെയും കൃത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തിയെയും രണ്ടു സംഗതികൾ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു സംഗതികൾ സംസർഗ്ഗവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ആകുന്നു. സംസർഗ്ഗം എന്ന പദത്തിൽ കുടുംബത്തോടും മിത്രങ്ങളോടും സമുദായത്തോടും ഉള്ള സഹവാസത്തെയും വൈദികമായും ലൌകികമായും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം, സമുദായം ഇവ മൂലം കൃത്യാവബോധത്തിനുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിനു ഒരുത്തൻ മാത്രം ഉത്തരവാദിയാകുന്നതല്ല. എങ്കിലും അന്തഃകരണബോധത്തിന്റെ ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചാകുന്നു ഒരുവൻ മിത്രങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു. അതിനാൽ മിത്രങ്ങളോടുള്ള സഹവാസംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾക്കു അവൻ തന്നെ ഉത്തരവാദിയാകുന്നു.

ഇനി നമ്മുടെ ബോധത്തെയും ശക്തികളെയും ബാധി-

കുന്നതായ "സ്വാർത്ഥപരത" എന്ന പിശാചിയെപ്പററി അല്പം പറയുന്നു. സ്വാർത്ഥപരത സാമാന്യമായി സകല ജനങ്ങളെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. മോക്ഷലബ്ധിക്കു തപസ്സു ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹർഷിയും സ്വാർത്ഥമാത്രപരനല്ലയോ? ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രവർത്തകന്മാരായ മഹാന്മാർ കൂടിയും ഒരു വിധത്തിൽ ആത്മഹിതപരന്മാരല്ലയോ? മിത്രങ്ങളോടും ബന്ധുക്കളോടും സ്വദേശത്തോടും ഉള്ള സ്നേഹം സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആത്മസ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു രൂപഭേദം തന്നെ അല്ലയോ? ദാനശീലന്മാർ ഒരുവിധത്തിൽ ആദായം ഇച്ഛിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥപരന്മാരല്ലയോ? എന്നാൽ സ്വഭാവസിദ്ധവും പരിശുദ്ധവുമായ ന്യായാന്യായബോധത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതായ സ്വാർത്ഥപരത എന്ന പിശാചി ഇതൊന്നും അല്ല. ഇതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞ നീചന്മാർ വരെയുള്ള ദുരാത്മാവായ യുവാവു് കുട്ടിയെ ബാധിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ പോയ്ക്കളഞ്ഞാൽ അതു സ്വാർത്ഥപരതയുടെ ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

ഈ സ്വാർത്ഥപരത എന്നുള്ള ദോഷം ആളുകളെ അവരവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഈ പിശാചിയെ ആത്മമഹിമയെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു അഗ്നിയോടുപമിക്കാം. ഈ ദോഷം ചിലപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യനെ കേവലം കാട്ടുമൃഗത്തെക്കാൾ നികൃഷ്ടമായ നിലയിൽ ആക്കുന്നു. ഇതു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനിഷ്ടപരമ്പരയുടെ നിദാനമായിത്തീരുകകൊണ്ടു് മനുഷ്യരെ നാശത്തിൽ തള്ളുന്നു. മനുഷ്യർ വാസത്തിനു വേണ്ട സ്ഥലത്തെയും ആഹാരത്തിനു വേണ്ട സാധനങ്ങളെയും ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിശ്രേഷ്ഠമായ നരജന്മത്തിൽ ജനിച്ച സ്വാർത്ഥപരൻ, അവന്റെ സ്ഥിതിയെയും തനിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ഈശ്വരൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതെ-

ന്നുള്ളതിനെയും കണ്ടറിയാൻ തക്ക ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സഹോദരതുല്യന്മാരായ ഇതരജനങ്ങളോട് കലഹിക്കുകയും ഈ ലോകത്തെ നരകത്തിനൊപ്പമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുനശ്ച, അവൻ ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം തനിക്കു വേണമെന്നുള്ള അസാദ്ധ്യമായ ദുർമ്മോഹം കൊണ്ടും അന്യന്മാൎക്കു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനോ ചില്ലറ അസൌകൎയ്യംപോലും സഹിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള വൈമുഖ്യംകൊണ്ടും തനിക്കും അന്യന്മാൎക്കും ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വാൎത്ഥപരന്മാർ അന്യോദ്ദേശ്യകൃത്യങ്ങളെ മൂഢസിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നു ഹസിച്ചു തള്ളുകയും ഈശ്വരോദ്ദേശ്യകൃത്യങ്ങളെ ഭയങ്കരനിബന്ധനകളായി ഗണിച്ചു കേവലം ഭീതികൊണ്ടു മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വാൎത്ഥപരത എന്ന ദുൎഗ്ഗുണം ദ്വേഷം, അതിമോഹം, ലോഭം, അസൂയ, ചതി, ഈശ്വരദ്രോഹം മുതലായ അനേക രൂപാന്തരങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു പാഠത്തിന്റെ അൎത്ഥം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി ഒരു ബാലനോടു അവന്റെ സഹപാഠി സഹായം വേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചാൽ ആ ബാലൻ കൊടുക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ സ്വാൎത്ഥപരൻ തന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ആ പാഠത്തിന്റെ അൎത്ഥം തെററായി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുന്ന മറെറാരു കുടിലസഹപാഠിയോളം തന്നെ ഇവൻ കുടിലൻ എന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. സ്വാൎത്ഥപരതയുടെ നികൃഷ്ടതമമായുള്ള സ്വരൂപം തന്റെ സഹപാഠി പാഠങ്ങളെ വഴിപോലെ പഠിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കുന്ന ബാലനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതും ഇതിലധികവും കോലാഹലങ്ങളും പാഠശാലകളിൽ മാത്രമല്ല, പ്രായമായവരുടെ വ്യാപാരസ്ഥാനങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. "ഉന്നതപദത്തിലേക്കുള്ള മാൎഗ്ഗം വക്രമായുള്ള

സോപാനപ്പടിയാണ്" എന്നു പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ബേക്കൺപ്രഭു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വക്രപഥങ്ങളും സൽപ്രവൃത്തികളുടെ മംഗളമായിരിക്കാൻ സംഗതിയില്ലല്ലോ.

സ്വാർത്ഥപരത അന്യോന്യശ്രേയസ്കരങ്ങളായുള്ള കൃത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പ്രതിപത്തിയെ നിർമ്മൂലം നശിപ്പിക്കുന്നു. അന്യന്മാരുടെ വിഷയങ്ങളിലും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയും ദയയും ധർമ്മവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധം ജനിക്കണമെങ്കിൽ സ്വാർത്ഥപരതയെ മനസ്സിൽനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം. ഒരുവന്റെ ജീവിതം അന്യന്മാർക്കു കൂടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതാകണമെങ്കിൽ ന്യായവും ആത്മസംയമനം ശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു മനസ്സാക്ഷിയെ അനുവർത്തിച്ചു നടക്കുക തന്നെയാകുന്നു ഉത്തമവും സുഗമവും ആയ മാർഗ്ഗം. അന്യന്മാരുടെ യോഗക്ഷേമങ്ങൾക്ക് താന്താങ്ങളുടെ ശക്തിബുദ്ധികളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പരോപകാര ധർമ്മം.

സ്വാർത്ഥം അല്ലെങ്കിൽ ആത്മസുഖം നേടുവാനുള്ള ഉത്തമോപായം മനുഷ്യലോകത്തോടു നമുക്ക് സഹോദരബന്ധം ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തന്നെ ആകുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നം ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ തീക്ഷ്ണത മേലും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതും, അതുകൊണ്ട് അന്യസഹായത്തിനുള്ള ആവശ്യകത അത്രമാത്രം കൂടിവരുന്നതും ആകുന്നു.

"അന്യന്മാർ നമ്മോടു എങ്ങനെ വർത്തിക്കേണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നാം അവരോടും വർത്തിക്കണം" എന്നുള്ള സുവിശേഷവചനം എന്നെന്നേക്കും ഉത്തമമായ ഉപദേശമാകുന്നു. തത്വജ്ഞന്മാരുടെ മതം എങ്ങനെ ആയിരുന്നാലും, സകല പ്രവൃത്തികളുടെയും

ഉദ്ദേശ്യം സുഖോന്നതി എന്നാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ സുഖോന്നതി ആത്മോദ്ദേശ്യകങ്ങളും അന്യോദ്ദേശ്യകങ്ങളുമായ കൃത്യങ്ങളെ യഥാശക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ സിദ്ധിക്കയുള്ളു.

സാമാന്യകർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രത്തോളം പ്രസ്താവിച്ചു. ഇവയെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠതരങ്ങളായ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളും അനേകമുണ്ട്. ഇവയുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ ആത്മസുഖപരിത്യാഗം കൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. തപസ്വികളുടെ സുഖപരിത്യാഗത്തെ അല്ല ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതു സ്വാർത്ഥപരമായിട്ടുള്ള സുഖപരിത്യാഗമാകുന്നു. സ്വമതത്തെയും സ്വരാജ്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ചിലപ്പോൾ സർവസുഖപരിത്യാഗവും പ്രാണപരിത്യാഗവും കൂടി ചെയ്യേണ്ടതായി നേരിടും. ഇതിനെല്ലാമുള്ള പരിത്യാഗങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യം ആ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിത്യാഗികളുടെ കഥകൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

പാഠം ൧൦൦-ാമത്.

ആയില്യം തിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്.

നമുക്ക് ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാൻ തക്ക മഹാന്മാർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സോക്രട്ടീസ്, ആൽഫ്രഡ്, വാഷിങ്ടൺ, ന്യൂട്ടൻ എന്നും മറ്റും ഉള്ള പേരുകളാണ് വിദ്യാശാലകളിൽ മഹാമന്ത്രങ്ങളായി പ്രചരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മാതൃകാപുരുഷന്മാരെ പുസ്തകകർത്താക്കന്മാരും പ്രസംഗകർത്താക്കളും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് "മുറ്റത്തെ മുല്ലയ്ക്കു മണമില്ല" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. "ഇക്കരെ നിന്നാൽ

ങ്ങാക്കരെ കാണുന്നതു പച്ചു് എന്നതു സാധാരണമായ ഒരു അനുഭവമാണു്. അതിമനോഹരങ്ങളായ പൎവ്വതങ്ങൾ

ആയില്യം തിരുനാൾ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവു്.

അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ പാറക്കൂട്ടങ്ങളോ, കടന്നുകൂടാത്ത അടവികളോ ആയിട്ടു കാണാം. നക്ഷത്രങ്ങളും ചന്ദ്രൻ മുതലായവയും, അവയുടെ രമണീയകത്വം പ്രമാണമാക്കി കവികൾ ഉപമാനങ്ങളായി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവ അഗ്നിമയങ്ങളായ ഗോളങ്ങളോ ക്ഷീണങ്ങളായ അഗ്നിപൎവ്വതങ്ങളുടെ സഞ്ചയങ്ങളോ ആയിരിക്കാം. ദൂരം പരമാൎത്ഥാവസ്ഥയെ മറയ്ക്കുന്ന ഒരു യവനികയാകുന്നു.

നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള മഹാന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളോടു കൂടി അവരുടെ ദോഷങ്ങളും നാം അറിയുന്നു. അസൂയയാലും മററും ദോഷങ്ങളെ പ്രധാനമായി ഗണിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടും, ഔദാസീന്യംകൊണ്ടും അവൎക്കു് അവകാശമുള്ള പ്രാധാന്യം നാം നല്കുന്നില്ല. മററു രാജ്യങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ

ദോഷത്തിന്റെ ലേശംപോലും ഇല്ലാത്തവരാണെന്നു നാം ധരിക്കേണ്ട. മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ മഹാരാജാവു് അസ്ഥ-പ്രായനായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തോടു തന്നെ നേരിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ യോഗ്യത നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് അവരുടെ ഗുണവും ശ്രേഷ്ഠതയും സമുദായത്തിനെ എങ്ങനെ ബാധിച്ചു എന്നു കണക്കാക്കീട്ടു വേണം. അല്പാല്പം ദോഷങ്ങൾ കാലേ തന്നെക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവ സമുദായത്തെ ബാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പരസ്യമായ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ലോകത്തിനു വളരെ അനുഗ്രഹകരമായും തീർന്നിരിക്കും. ശങ്കരാചാര്യർ ഗൃഹസ്ഥനായിരുന്നതിൽ സമർത്ഥനായിരുന്നോ എന്നു നാം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നാം അദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പ്രമാണിയായിത്തന്നെ ഗണിക്കുന്നു. തുഞ്ചത്തു രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ ഒരു മദ്യപാനി ആയിരുന്നു എന്നു ഘോഷിച്ചു ഐതിഹ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിനു കളങ്കമുണ്ടാക്കുന്നു എങ്കിലും, ആ മഹാനുഭാവനെ "ഗുരുക്കൾ" എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുകൊണ്ടു് ആദരവോടെ കേരളീയർ വന്ദിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ലൗകികാനുസാരികളും സമുദായപ്രമാണികളും ആയ മററു മഹാന്മാരും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ആയില്യംതിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവു് നാടുനീങ്ങിയിട്ടു വളരെക്കാലമായില്ല; എങ്കിലും യഥായോഗ്യം അവിടുത്തെ തിരുനാമം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അംഗസൗന്ദര്യംകൊണ്ടു രാജസദസ്സിൽ അവിടുന്നു് ഒരു രാജരാജനായിരുന്നു ഇരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷും, ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചാരമുള്ള മററു നാട്ടുഭാഷകളിൽ പലതും അവിടുന്നു് അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ പണ്ഡിതനും, സംഗീതത്തിൽ ശാസ്ത്രരഹസ്യവേദിയായ ഒരു ഗായകവര്യനും

ആയിരുന്നു. തീക്ഷ്ണബുദ്ധിയും, ശാന്തശീലനും, ധാർമ്മികനും ആയ അവിടുന്ന് തന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യത്താലും വിനയോൽകർഷത്താലും "രാജാ" എന്ന പദത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കി പ്രജകളുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർരാജ്യഭരണത്തിന്റെ ഗതി പരിഷ്കാരാഭിമുഖമായിത്തീർന്നത് അവിടുത്തെ കാലത്തായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാപനങ്ങൾ മിക്കതും അവിടുത്തെ ഭരണനയത്താൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇൻഡ്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും അവിടുന്നു സഞ്ചരിച്ച് തന്റെ ലോകപരിചയത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും, പല മഹാന്മാരുടെയും സ്നേഹത്തെ സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന അവിടുത്തെ ഭരണവൈദഗ്ദ്ധ്യം അചിരേണ സ്വരാജ്യത്തിനു "മാതൃകാസംസ്ഥാനം" എന്നുള്ള പ്രശസ്തസംജ്ഞയ്ക്കു പാത്രമായി.

ഏഴാം എഡ്വേർഡ് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വെയിൽസ് രാജകുമാരനായിരുന്ന കാലത്ത് ഇൻഡ്യാരാജ്യം സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു. ആ അവസരത്തിൽ ആ തിരുമേനിയെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് ഇൻഡ്യയിലുണ്ടായ പല കൂടിക്കാഴ്ചകളിലും ഈ മഹാരാജാവ് സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ബുദ്ധിയും, സ്വഭാഷയിലെന്നപോലെ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലുള്ള സാമർത്ഥ്യവും, അന്യൂനമായുള്ള മര്യാദക്രമങ്ങളും സർവ്വാദൃതമായുള്ള വാഗ്മിതയുംകൊണ്ട് ആ രാജകുമാരനും പരിവാരങ്ങളും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പരിഷ്കാരത്തിൽ എത്രത്തോളം ഉന്നതി പ്രാപിക്കാം എന്നു ചിന്തിച്ച് അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

അവിടുത്തെ രാജ്യഭരണകാലത്തിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിശേഷമായ പ്രചാരമുണ്ടായത്. അക്കാലത്താകുന്നു നവീനമലയാളഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ ജനനം. അവി-

ടുന്നു തന്നെ മീനകേതനചരിത്രം, ശാകുന്തളം എന്ന് രണ്ടു ഗദ്യകൃതികൾ രചിക്കയും, ഒരു ബുക്കുകമ്മിററി ഏർപ്പെടുത്തി വിലയേറിയ മലയാള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കയും ചെയ്തു. ഓരോ കൊല്ലത്തിലെയും സർവ്വകലാശാലാവിജയികളെ അവിടുന്ന് ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞ് യഥായോഗ്യം സർക്കാർജീവനങ്ങൾക്കു നിയമിക്കയും, കയററങ്ങൾ കൊടുക്കയും ചെയ്തുവന്നു. രാജകീയവിദ്യാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ സങ്കടം അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്നു തന്നെ ആ വിദ്യാലയത്തിൽ എഴുന്നെള്ളി ആവലാധിക്കാരെ സദുപദേശംകൊണ്ടും മററും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇന്നും കാണുന്ന പുത്തൻകച്ചേരി, കാളേജ്, കാഴ്ചബംഗ്ലാവ്, ജനറൽ ആശുപത്രി എന്നീ കെട്ടിടങ്ങൾ തുകകൊണ്ടു തന്നെ കല്പിച്ച് ജനോപകാരത്തിനായി തീർപ്പിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന റോഡുകളും, വർക്കലത്തുരപ്പും, പുനലൂർ തൂക്കുപാലവും അവിടത്തെ കാലത്താണ് ഉണ്ടായത്. അവിടുത്തേയ്ക്കു ജി. സി. എസ്. ഐ. എന്ന മുദ്രയും ഇപ്പോഴും കുടിക്കാഴ്ചമുറിയെ അലങ്കരിച്ചുനിൽക്കുന്ന കൊടിയും മററു ബഹുമതികളും ശ്രീമതി വിക്ടോറിയാമഹാരാജ്ഞി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നൽകി.

൧൦൩൫-ാമാണ്ടിൽ അവിടുന്ന് തൃക്കയ്യേററ തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും, ൧൦൫൫-ൽ അവിടുന്നു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത കാലത്തെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും അവസ്ഥകൾക്ക തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടുംതന്നെ അതിശയോക്തി ആകുന്നതല്ല.

൨൧൦ം നം.

നാണയങ്ങൾ.

നാണയങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യർ ഈ കാലത്തു ഇല്ലം ചുരുങ്ങുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി അതിപ്രചാരത്തിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ നാണയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതു തന്നെ മനുഷ്യർ ജീവിതോദ്ദേശ്യമായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ശങ്ക ജനിക്കുന്നു. ഈ ഭ്രമം അബദ്ധമാണെങ്കിലും, നാണയങ്ങളെ നിസ്സാരസാധനങ്ങളെന്നു ഗണിക്കുന്നവർ ലോകത്തിൽ ചുരുക്കമായിരിക്കുന്നു.

നാണയത്തിന്റെ ശക്തി എത്ര മാത്രത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം. ഭൂമിയിൽ കാലക്ഷേപത്തിന് ആവശ്യം വേണ്ടതായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായതും വസ്ത്രാദികളും ഉപേക്ഷിച്ചുകളയത്തക്കതായി തീരുകയോ, പ്രകൃതിയുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു തന്നെ വില കൊടുക്കാതെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ നാണയങ്ങൾക്കുള്ള മഹിമ പൊയ്പ്പോകും. സുഖസ്ഥിതികളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പാർക്കുന്ന പരമഹംസന്മാർ നാണയങ്ങളെ വളരെ നിസ്സാരമായി ഗണിക്കുന്നു. കാട്ടിൽ പാർക്കുന്ന ചില വർഗ്ഗക്കാർ നാണയങ്ങളെക്കാളും പുകയില, വസ്ത്രങ്ങൾ, പാത്രികൾ എന്നീ സാധനങ്ങളെ ആണ് അധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നതു.

ഇതുകൊണ്ടു നാണയത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം, അതിനാലുള്ള ഉപയോഗത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ മനുഷ്യർ ഫലമൂലാദികൾ ഭക്ഷിച്ചും, ഇല മരവുരി മുതലായതു ധരിച്ചും ഉപജീവിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടെ അക്കാലത്തെ ആവശ്യങ്ങൾ വളരെ

ചുരുക്കവും സാധനങ്ങൾ സമൃദ്ധവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനവ്യത്യാസങ്ങളും, മത്സരങ്ങളും, ദാതാ യാചകർ ഇത്യാദി അവസ്ഥാന്തരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതതോടടുത്ത കാലങ്ങളിലും ഭക്ഷണാദികൾ മാറുകതെ ലഭിക്കുന്നതിന് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആതിഥ്യം വഴിപോലെ നടത്തേണ്ടതു് മനുഷ്യകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. അന്നാദിദാനങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്മൃതികളും മററും ആ കാലത്തെ സ്ഥിതികൾകൊണ്ടു് എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാമായിരുന്ന ധർമ്മോപദേശസംഹിതകളാകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ സംഖ്യയും ആവശ്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ നാനാരൂപങ്ങളായ വ്യവസായങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചു. എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളും ഒരുത്തൻ തന്നെ അനുഷ്ഠിപ്പാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഓരോരുത്തർ അവനവന്റെ അഭിരുചിയും സൗകര്യവും അനുസരിച്ചുള്ള ഓരോരോ തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇങ്ങനെ സമുദായസ്ഥിതികളിൽ പലതരം ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ കർഷകന്മാർ, വ്യാപാരികൾ, നെയ്ത്തുകാർ, അധ്യാപകന്മാർ, വൈദ്യന്മാർ, ജ്യോതിഷികൾ യോദ്ധാക്കൾ, വൈദികന്മാർ എന്നിങ്ങനെ ഓരോരോ വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. ഈ വർഗ്ഗക്കാരിൽ ഒരുവന്നു മററു വർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ളവന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവനവന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സാധനത്തെയോ സഹായത്തെയോ ദാനം ചെയ്തു അതിനു പ്രതിഫലമായി മററുള്ളവരുടെ സഹായമോ അവരുണ്ടാക്കുന്ന സാധനമോ വാങ്ങി ആവശ്യം നിവർത്തിച്ചുവന്നു. ഈ ക്രിയയ്ക്കു് കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ, കൈമാററം, ക്രയവിക്രയം എന്നീ പേരുകൾ സിദ്ധിച്ചു.

കാലക്രമംകൊണ്ടു് നാണയാദികളും ചന്തകളും ഉണ്ടായി. ജനസമുദായത്തെ സമാധാനസ്ഥിതിയിൽ രക്ഷിക്കുന്നതി-

ന്നം, ഐശ്വൎയ്യോന്മുഖമായി നാഗരികത്വം രാജകീയങ്ങളും രാജ്യഭാരവ്യവസ്ഥകളും ഉത്ഭവിച്ചു. ആ കാലങ്ങളിലും കൃഷികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ധാന്യങ്ങൾ കാക്കിഴങ്ങു മുതലായതും തൊഴിലുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സാമാനങ്ങളും നാണയത്തിന്റെ സ്ഥാനം വഹിച്ചുവന്നു. രാജാധികാരികൾ രാജഭോഗങ്ങളെ ധാന്യങ്ങളായും മറ്റും വസൂലാക്കി, സംഭാവന, ദക്ഷിണ, സമ്മാനം, ശമ്പളം മുതലായവ ധാന്യാദികൾവഴിയായിത്തന്നെ നിവൎത്തിച്ചു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ നെല്ലായി ഉടമ തീരുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്. കൈമാററത്തിനു ധാന്യാദികളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ അതു് ഒരു ക്ലിപ്തമായ തോതിനെ അവലംബിക്കുന്നില്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു വളരെ അസൗകൎയ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും മനുഷ്യൎക്കു ബോധ്യമായി. നെല്ലു വാങ്ങാൻ കിഴങ്ങുകാരൻ ചന്തയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നെല്ലുടമസ്ഥന് കിഴങ്ങു വാങ്ങാൻ മനസ്സുണ്ടായിരിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ കിഴങ്ങുകാരൻ, നെല്ലുകാരൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാധനം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവനും കിഴങ്ങു വാങ്ങാൻ മനസ്സുള്ളവനുമായ ഒരാളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് തന്റെ അഭിലാഷം സാധിക്കേണ്ടതായി വരും. ഇതു കൂടാതെ ഒരുവൻ രണ്ടു ചാക്കു കിഴങ്ങു വില്ക്കുന്നതിനു കൊണ്ടുവന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവനു് ഒരു പറ നെല്ലും മറ്റു സാമാനങ്ങളും ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അവന്റെ ചുമടു വീതിച്ചുകൊടുത്തു് തനിക്കു വേണ്ടതായ സാമാനം വാങ്ങുന്നതിൽ വീതിക്കാൻ എത്ര വഴക്കുകൾ കൂടേണ്ടിവരുമെന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. സാധനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രിയവും അതു് അങ്ങാടിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ എണ്ണവും കാലാവസ്ഥകളോടുകൂടി ഭേദപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാ കൈമാററങ്ങളും സാമാനങ്ങൾകൊണ്ടു നിവൎത്തിക്കുന്നതിൽ അവിഹിതമായ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ സാധുക്കൾക്കുണ്ടാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള അസൌകര്യങ്ങൾ പരിഹരിപ്പാനായി, നാണയങ്ങൾ എന്നുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വന്നു. ഇവ വിലയും ഉറപ്പുമായ ഒരു തോതും, കൈമാററങ്ങളിൽ സ്വീകാരത്തിനു സൌകര്യമായ ഒരു സാധനവും, ധനങ്ങളെ നിക്ഷേപപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗവും ആയി ചമഞ്ഞു. പാറക്കല്ല്, കവിടി, ഉപ്പുകഷണം, ലോഹശകലങ്ങൾ, തോണങ്ങൾ മുതലായ സാധനങ്ങളായിരുന്നു ഇപ്പോൾ നാം കാണുന്ന നാണയങ്ങൾക്കു പകരം പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ചില രാജ്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ തുകൽകൊണ്ടുള്ള നാണയങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വക എല്ലാ പ്രാചീനനാണയങ്ങളിലും, വ്യവസായസാധനങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള കൈമാററത്തിന്റെ അസൌകര്യവും സന്ദിഗ്ദ്ധതയും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ലോഹഖണ്ഡങ്ങളെ നാണയങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ലോഹങ്ങളും തുരുമ്പുപിടിച്ചു നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആ ഇനത്തിൽ ഇരിമ്പ് നാണയമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ല. നശിച്ചുപോകാത്തതും ദാർഢ്യമുള്ളതുമായ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്, എന്നിവകൾ അവയുടെ ക്രമമനുസരിച്ച് കൈമാററത്തിനുള്ള തോതുകളായി പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളുടെ വ്യാപാരവീഥികളിൽ പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങി. ഭരണാധികാരികൾ ഇവറ്റു് വിലയിലും തൂക്കത്തിലും ഐകരൂപ്യം വരുത്തി വിശ്വസനീയമായ പ്രാമാണ്യവും നല്കി.

നാണയങ്ങൾ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതു് ചൈനാക്കാർ തന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടെനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു നീങ്ങി അറേബിയ, ഗ്രീസ്, റോം ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ നാണയ ഏർപ്പാടുകൾ നടപ്പിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആംഗ്ലോ സാക്സൻ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതല്ക്കാണ് നാണയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു് എന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

ഇൻഡ്യയിൽ ക്ലിപ്ത വിലയിലുള്ള നാണയങ്ങളുടെ പ്രചാരമുണ്ടായതു മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണത്തിന്റെ ശേഷമാണ്. ഈജിപ്ത് മുതലായ ദേശങ്ങളിലെ വ്യാപാരികൾ ഓരോ നാണയങ്ങളെ ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന പതിവി. അവയെ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ആഭരണങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഭാരതഖണ്ഡത്തിലെ പ്രാചീനരാജാക്കന്മാർ ഓരോ മുദ്രകൾ ഉണ്ടാക്കിയ വെള്ളിയും മൂല്യമായി സ്വർണ്ണവും രാജഭോഗമായും മറ്റും സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ കാണാറുള്ള പഴയ റങ്കകാശ്, അറബിക്കാശ് ഈ മഹമ്മദീയരോടുകൂടി വന്ന നാണയങ്ങളാകുന്നു. യൂറോപ്യരാജ്യക്കാരും പഗോഡ മുതലായ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളെ ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പാക്കി. "ഷാജിഹാൻ" എന്ന മുഗിലചക്രവർത്തി വരാഹൻ, മോഹറാ എന്നുള്ള സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളെ അച്ചടിപ്പിച്ചു. ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ വെള്ളിരൂപാ അച്ചടിപ്പിച്ചതു ക്രിസ്താബ്ദം ആയിരത്തഞ്ഞൂറ്റിനാല്പതാമാണ്ടിടയ്ക്കു ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഷേർഷാ എന്ന അഫ്ഗാൻ ആയിരുന്നു.

നാണയം ഉണ്ടാക്കുന്നതും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും രാജാക്കന്മാർക്കുള്ള ഒരു അധികാരാംശമായി ഗണിച്ചുതുടങ്ങി. ആദ്യമായി ലോഹത്തുണ്ടുകൾ ഉളികൊണ്ടു വെട്ടിമുറിച്ച് ഓരോ വകത്തും രാജശാസനപ്രകാരമുള്ള മുദ്രകൾ അടിച്ച് നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നിരുന്നു. ഇക്കാലത്താകട്ടെ, ഓരോ നാണയത്തിന്നുമുള്ള തകിട്ടുതുണ്ടുകൾ വട്ടത്തിലും ഏത്രയും സൂക്ഷ്മമായ ആകൃതിയിലും ഘനത്തിലും ഉണ്ടാക്കി യന്ത്രസഹായംകൊണ്ട് അടിച്ചുവരുന്നു. വിലകൂടിയതായ വെള്ളിയും സ്വർണ്ണവുംകൊണ്ടുള്ള നാണയങ്ങളുടെ വക്കുകളിൽ അരിമ്പുകൾ ഉള്ളതായി കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. യന്ത്രപ്രയോഗംകൊണ്ട് ഓരോ നാണയത്തിലേയും രണ്ടു വശങ്ങ-

ളിലുമുള്ള രൂപായും ലതകളും മുതലായ കൊത്തുപണികളും വക്കിലെ അരിമ്പുകളും ഒരേ അടിക്കൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കാവുന്നതാണു്.

നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്ന ലോഹങ്ങൾ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പു് ഇവയാകുന്നു. നിക്കൽ എന്ന ലോഹവും ഇടക്കാലംമുതൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. പണ്ടു ചക്രം വിലയുണ്ടായിരുന്ന രാശി കേരളത്തിൽ ഒരു പ്രധാന സ്വർണ്ണനാണയമായിരുന്നു. നമ്മുടെ തൽക്കാല പരിചയത്തിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്ന പ്രധാന സ്വർണ്ണനാണയം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനനാണയമായ പവൻ ആകുന്നു. വെള്ളിനാണയങ്ങളിൽ നാം പ്രധാനമായി ഗണിക്കുന്നതു് ഇൻഡ്യയിലെ മുഖ്യനാണയമായ രൂപായും, ചെമ്പുനാണയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പരമ്പരാസ്വത്തായുള്ളതു് ഇപ്പോഴത്തെ ഒററച്ചക്രവും ആണു്. അല്പകാലം മുമ്പുവരെ നമുക്കു വെള്ളിയിലുള്ള ഒററച്ചക്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു തിരുവിതാംകോട്ടുകാർക്കു പ്രത്യേകം ഒരു പ്രിയവും ആദരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നാണയം (ചക്രം) ഉള്ളിടത്തു ലക്ഷ്മിയുടെ വസതി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നു. നിക്കൽകൊണ്ടുള്ള നാണയങ്ങൾ ഈയിടെയാണു് ഈ രാജ്യത്തു കണ്ടുതുടങ്ങിയതു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ നാണയവ്യൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരണത്തുട്ട് ഈ ലോഹംകൊണ്ടാണു് ഉണ്ടാക്കിവരുന്നതു്.

നാണയങ്ങൾ ഓരോ രാജ്യക്കാർ പ്രത്യേകമായ മാതിരികളിലും ആകൃതികളിലും ഘനങ്ങളിലും അതതു രാജാക്കന്മാരുടെ മുദ്രകളോടുകൂടി അവരവരാൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കമ്മട്ടങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നാം കാണുന്ന തലരൂപകൾ എടുത്തു നോക്കിയാൽ വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ കാലത്തു് ഉണ്ടായ ആ മഹാരാജ്ഞിയുടെയും, എ-

ഡ്വേഡ് സപ്തമൻ എന്ന ചക്രവൎത്തിയുടെ കാലത്തു വന്നവ ആ ചക്രവൎത്തിയുടേയും, ഇപ്പോൾ വരുന്നവ ജോൎജ്ജ് അഞ്ചാമൻ ചക്രവൎത്തിയുടേയും നാമങ്ങളോടു കൂടി അവരവരുടെ രൂപം കൊത്തി അടിച്ചതായ അതതു വൎഷസംഖ്യയും കാണിച്ചുകൊണ്ടു് നാണയവിലയും ധരിച്ചു പുറപ്പെടുന്നവയായി കാണാം.

മിക്ക നാണയങ്ങളുടേയും ആകൃതി വൃത്തത്തിലാകുന്നു. ചില ഇടത്തു ലോഹശലാകകളായി അടിച്ചുവന്നിരുന്നു.

മുൻകാലങ്ങളിൽ നാണയങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗത്തു മാത്രമേ കൊത്തുപണികളും രൂപങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നാണയങ്ങൾ ദേവാലയങ്ങളിൽ വെച്ചു് അടിച്ചുവന്ന കാലങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രം നമ്മെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. മുൻകാലത്തു് മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ നാണയങ്ങളിലും അതതു രാജാവിന്റെ മതപ്രകാരമുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളോ ആയുധങ്ങളോ, വാഹനങ്ങളോ, പൂജാസാധനങ്ങളോ കൊത്തുക പതിവായിരുന്നു. കിരീടപതിമാരിൽ അലെക്സാണ്ഡർ ചക്രവൎത്തിയുടെ രൂപമായിരുന്നു ആദ്യമായി നാണയത്തിൽ കാണാൻ ഇടയായതു് എന്നു ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷു നാണയമായ പെനി നാട്ടിൽ വരുത്തിയതും അതിൽ രാജാവിന്റെ രൂപം കൊത്തുന്നതിന് ആജ്ഞാപിച്ചതും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ട്യൂഡർവംശസ്ഥാപകനായ ഹെൻറി സപ്തമൻ എന്ന രാജാവിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ നാടുനീങ്ങിയ വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു് അവിടത്തെ തിരുമുഖത്തോടുകൂടി "വിശാഖവരാഹൻ" എന്നൊരു നാണയം അടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഓരോ രാജ്യത്തിലെയും നാണയങ്ങൾ എല്ലാം ഒരേ തരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ പ്രധാനരാജ്യങ്ങൾ സ്വൎണ്ണം, വെള്ളി, നിക്കൽ, ചെമ്പു് ഇവ ഉപയോഗി-

ച്ച് പല തരത്തിലുള്ള നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. വില-ക്കൂടതിൽ സ്വൎണ്ണനാണയം ഒന്നാമതായും വെള്ളി അടുത്ത-തായും വരുന്നു. മറ്റു ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള നാണ-യങ്ങളെ അടുത്ത പടികളിലായി വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ചെമ്പുനാണയങ്ങളോടു താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ ചെമ്പുകാശു് ഏറ്റവും ചെറു-ത്തും വിലയിൽ കുറഞ്ഞതുമാകുന്നു. അതു നമ്മുടെ രാജ്യ-ത്തിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെയും ജീവിതാവശ്യത്തി-ന്റെ പരിമിതിയെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.

കൂട്ടു ചേരാത്ത ലോഹങ്ങളെ നാണയങ്ങൾ അടിക്കുന്ന-തിനു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ അടിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഉറപ്പും കട്ടിപ്പും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അല്പമായി മറ്റു ലോഹങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് നാണയത്തകിടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു പവൻ ഇരുപത്തുനാലായി ഭാഗിച്ചാൽ അതിൽ ഇരു-പത്തിരണ്ടംശം സ്വൎണ്ണവും രണ്ടു് ഭാഗം ചെമ്പും ആയിരി-ക്കും. രൂപയെ ഇരുനൂറ്റിനാല്പതു് അംശമായി പിരിച്ചാൽ പതിനെട്ടു ചെമ്പും ശേഷം വെള്ളിയും കാണാം. കാശി-ന്റെ ചേരുവയിൽ നൂറുഭാഗത്തിൽ തൊണ്ണൂറ്റാറു ചെ-മ്പും, നാലു വെളുത്ത ഈയവും, ഒന്നു് നാകവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു രൂപയെ വെള്ളിയാക്കിയാൽ ആ വില-യ്ക്കുള്ള വെള്ളി കാണുന്നതല്ല. ഒരു രൂപയുടെ വിലയ്ക്കു നാം കമ്പോളത്തിൽനിന്നു വെള്ളി വാങ്ങുന്നതായാൽ ഒരു രൂപയുടെ തൂക്കത്തിൽ അല്പം കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതാണു്. തങ്കക്കാശു മുതലായ പ്രാചീനനാണയങ്ങൾ മാറ്റുകൂടിയ സ്വൎണ്ണവും, പഴയ കറാച്ചക്രം ഒന്നാംതരം വെള്ളിയും ആയിരുന്നു. നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഭണ്ഡാരങ്ങളിലും മറ്റും വിളക്കുകൾകൊണ്ടു വില്ക്കപ്പെടുന്ന മാറ്റുമേറ്റക്കൂ-ടിയ സ്വൎണ്ണനാണയങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടത്രേ.

നാണയങ്ങൾക്കു ഗവൎമ്മെന്റുകളുടെ നിയമങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ട് ക്ലിപ്തവില ഏൎപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ കൈമാററങ്ങൾക്ക് ഇവ അത്യന്തം ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഗവൎമ്മെണ്ടുകളുടെ അനുമതിയും അധികൃത്യവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് പല രാജ്യങ്ങളിലെ നാണയങ്ങളും ചിലപ്പോൾ അന്യരാജ്യക്കാരാൽ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടും വിനിമയത്തിനുള്ള സൗകൎയ്യത്തിനാലും നാണയങ്ങൾ വാണിജ്യാഭിവൃദ്ധിയെ സഹായിക്കുന്നു.

പാഠം ൩൮.

ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം.

അങ്ങനെ ചെല്ലുന്ന കാലത്തൊരുദിന-
മങ്ങു പത്താതിമാതരം ബാലകൃഷ്ണൻ
മംഗലമോരതാവല്ലഭനാകിയ
ശൃംഗാരയോനിതൻ താതനാമുണ്ണിയും
കണ്ണിച്ചു നിൎമ്മലചന്ദ്രശാലികൾ
തന്നിലാമ്മാറു കളിച്ചിരിക്കും വിധൌ,
“മണ്ണുതിന്നീടിനാനുണ്ണി ചെന്താമര-
ക്കണ്ണൻ”എന്നുണ്ണികളും ബലഭദ്രനും
ചെന്നറിയിച്ചു നിന്നീടിനാരമ്മയോ-
ടെന്നതു കേട്ടു കോപിച്ചു യശോദയും,
നന്ദനൻ തൻകരപല്ലവങ്ങൾ ചേൎത്തുകൊ-
ണ്ടൊന്നിലാക്കിപ്പിടിച്ചുഗ്രമാമൊരു
തന്നിലാമ്മാറൊരു കോലുമെടുത്തതി-
ഖിന്നനാമ്മാറു ചോദിച്ചുതുടങ്ങിനാൾ—
“പുത്രനാകുന്ന നിനക്കു മൺതിന്മതി-
നാസക്തിയായി ഭവിച്ചതിപ്പോൾ?

സന്തതമെന്തിനായ്ക്കൊണ്ടു നീയിതാ-
മന്ധകാരങ്ങൾ കാട്ടുന്നതോരെന്നെടോ?
ചൊല്ലു ചൊല്ലെ"ന്നാശു ചൊല്ലിനിന്നവനെ
തല്ലുവാനെന്നതുപോൽ തുടങ്ങുന്നതു
കണ്ടതി കമ്പമായം നടിച്ചാശു തൊ-
കന്റനാം കൊണ്ടൽവർണ്ണൻ നിജകോമള-
ച്ചുണ്ടുകളും വിളർത്തീടത്തു കവിളി-
ങ്ങളിലൂടെയൊഴുകീടുന്ന വാരികൾ-
കൊണ്ടു തിരുമുടലും നനച്ചുമെത്തെ-
ട്ടിണ്ടൽപൂണ്ടെന്നപോലെ പറഞ്ഞീടിനാൻ:
"താതനെ ഭവതി കേൾക്കേണമിന്നേടമെൻ
നിർമ്മലവാണികളെല്ലാം ഞാൻ ചൊല്ലുവൻ,
ചെമ്മെ ചെറിയവർക്കൊക്കു ലീലയിൽ
ദുർമ്മദമേറെയുണ്ടാകയാലിതു
നിർമ്മരിയാദം നിർമ്മിച്ചു ചൊല്ലീടിനാൻ,
നിന്മനസേ യദിയേണമെന്നഗ്രജൻ
നിർമ്മലൻ പിള്ളർ പറഞ്ഞതു സത്യമെ-
ന്നമ്മനസേ നിനച്ചതു പറഞ്ഞതും.
നീയതു കേട്ടു തല്ലീടൊലാ, ഞാനൊരു
മാതം പറകയല്ലോതു"മെന്നിങ്ങനെ
ചോരം ചെരുമായമോരം കലർന്നട-
നാമോമലുണ്ണി ചൊല്ലുന്നതു കേട്ടവൾ
താനും ചിരിഞ്ഞു ചൊല്ലീടിനാ"ളെങ്കിൽ നി-
നാനന്ദപാതപ്രപാതനം ചെയ്യു നീ;
പക്ഷെ തെളിവോടു വസ്ത്രങ്ങളും പറി-
വൃക്ഷമായ് കാണാമെനിക്കെ"ന്നു കേട്ടുടെ

പങ്കജലോചനൻ മന്ദസ്മിതം പൂണ്ടു
സത്യം പറഞ്ഞങ്ങീടിനാൻ — "ഏതുമിലോ
കണ്ടുകൊണ്ടാലുമെൻ വാ പിളർന്നീടുവൻ
ഉണ്ടീല മണ്ണു ഞാനിന്നു നിർണ്ണയം;
ഉണ്ടു പറഞ്ഞ മമ കക്ഷിയിൽ മണ്ണെന്നു
കണ്ടകരാണിവരൊക്കെയോ രാമനും."

എന്നു പറഞ്ഞു വായും പിളർന്നന്തികേ
നിന്നങ്ങീടിന നന്ദനൻ തന്നിലേ

മുന്നം പുരാതനമായുള്ള ലോകങ്ങ-
ളൊന്നൊഴിയാതെ കണ്ടീടിനാളാകവേ.
ഭൂലോകവും ജലരാശികളും ദ്വീപ-
മാലാവൃതങ്ങളാം ചക്രവാളാദ്രിയും,
മേരുഗിരിമുതലായ ഗിരികളും,
ഓരോ നദികളും നദങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും,

. . . .

ങ്ങളെല്ലാം നയനങ്ങളാൽ ഇന്നവൻ
കൊണ്ടൽവർണ്ണൻ നയനാന്തരം നോക്കിനാൾ—
കണ്ടാളതുപൊഴുതിന്ദ്രാദിലോകവും
പണ്ടേ വസിപ്പവരും പ്രാസാദങ്ങളും,
പങ്കജയോനിവാഗീശ്വരന്മാരെയും,
ശങ്കരനെപ്പരിവാരാദികളെയും,

. . . .

കണ്ടു നന്ദനപാടിയും ഗോപാലബാലവും,
ഇണ്ടലൊഴിഞ്ഞു നന്ദാധിപൻ തന്നെയും,
വണ്ടാർകുഴലിമാർമൌലിയാം തന്നെയും,
കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണനാമുണ്ണിയെത്തന്നെയും
കണ്ടതുപോലെ കണ്ടാളവനുള്ളക-
ത്തിങ്കലും കണ്ടാളിവണ്ണമെല്ലാം ഭൃശം.

പാഠം ൬൨.

പുടവ.

കേരളത്തിലെ ഗൃഹാചാരങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ഒരു ഭാര്യയെയോ ഭർത്താവിനെയോ സമ്പാദിക്കേണമെങ്കിൽ, നായ-ന്മാരായ ആൾ ഭാര്യക്ക് ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനും തേക്കാനും കൊ-

ടുക്കണം. ഇതിൽ നമുക്ക് അത്യന്തം ആവശ്യകങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങൾ പരുത്തിനൂൽ, പട്ടുനൂൽ, മൃഗങ്ങളുടെ രോമം, വൃക്ഷങ്ങളുടെ നാര്, ഇവകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ഇതിൽ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾക്കു മറ്റുവസ്ത്രങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ മാർദ്ദവവും ശോഭയും ബലവും വിലയും ഉണ്ടു്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ബിംബങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനും, ചില ശുഭകർമ്മങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിനും പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. രാജാക്കന്മാരെ സന്ദർശിപ്പാനുള്ള കാഴ്ചദ്രവ്യങ്ങളിൽ അധികം സാധാരണമായിട്ടുള്ളതു പട്ടാണ്. പൂർവകാലങ്ങളിലെ രാജസമ്മാനങ്ങളിൽ പ്രധാനാംശവും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഇനം വസ്ത്രദാനം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും വേണ്ടിവരുന്നില്ല. ഭക്ഷണം സകല ജീവികളുടെ പോഷണത്തിനും അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു. വസ്ത്രം വാനരന്മാരുടെ പടിയിൽനിന്നു് ഉയർന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം ധരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ജീവിതത്തിൽ അത്യാവശ്യകങ്ങളായ സാധനങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം വസ്ത്രത്തിനുണ്ടു്. വസ്ത്രം ശരീരാലങ്കാരത്തിനു മുഖ്യമായ ഒന്നാണെന്നു മാത്രം തെററിദ്ധരിക്കരുതു്. അതു്, നമ്മെ മൃഗാവസ്ഥയിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന ഒരു ചിഹ്നമാകുന്നു. നഗ്നതയെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ആച്ഛാദനം ചെയ്യേണ്ടതു് പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രധാനകർത്തവ്യമാകുന്നു. പട്ടിന് അശുദ്ധിയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ് ഹിന്ദുക്കൾ അധികമായി അതിനെ അനുഷ്ഠാനാദികളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ സംഗതിയിലും കൈക്കരുത്തി ഒരു പോഷകശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ ഏററവും കൗതുകപ്രദവും വിശേഷവും ആയുള്ളതു്

പട്ടുനൂൽനിൎമ്മാണമാണ്. ഈ വ്യവസായത്തിൽ സസ്യസൃഷ്ടിയെയും ജന്തുസൃഷ്ടിയെയും ഒരുപോലെ കാണേണ്ടതുണ്ടു്. വൃക്ഷങ്ങളിലും ചെടികളിലും നാനാ വൎണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചിറകുകളെ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പറക്കുന്ന പലവിധം ശലഭങ്ങളെ നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഇതിൽ ഒരു വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പട്ടുപ്പുഴുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. പട്ടുശലഭം വനവൃക്ഷങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നവയും, വ്യവസായശാലകളിലോ ഗൃഹങ്ങളിലോ വളൎത്തുന്നവയും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വക ഉണ്ടു്. ഈ രണ്ടു ജാതിയിലും സ്ത്രീപുരുഷഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സ്ത്രീശലഭങ്ങളിൽ ഓരോന്നും അനവധി ചെറിയ മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. ഈ മുട്ടകൾ പല ഭേദങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു് വീണ്ടും ശലഭരൂപമായിത്തീരുന്നു. ഓരോ ദശയിലും പുഴുവിനു സംഭവിക്കാവുന്ന ആകൃതിവികാരത്തെ സൂക്ഷിച്ചാൽ, പ്രകൃതിവിലാസത്തിന്റെ മഹിമ നമുക്കു അത്ഭുതത്തെയും ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

മുൻപറഞ്ഞ ദശാവികാരത്തിനിടയിലാണ് നമുക്ക് പട്ടുനൂലിനുള്ള സാധനം കിട്ടുന്നതു്. മുട്ടകൾ മാതൃഗാത്രത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു്, ഒന്നോന്നരവാരത്തെ മൂപ്പു വരുമ്പോൾ വിരിഞ്ഞു് ഒരുതരം ചെറിയ പുഴുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ പുഴുക്കൾക്ക് തിപ്പലി മുതലായ ചെടികളുടെ ഇലകൾ ആണ് ആഹാരം. ഈ ഇലകൾ ചീന്തി ഇട്ടുകൊടുക്കുമ്പോൾ ആ ചെറുപ്രാണികൾ ആ ഇലക്കഷണം ഭക്ഷിക്കുന്ന വേഗം കണ്ടാൽ ആൎക്കും വിസ്മയമുണ്ടാകും. ഈ പുഴുക്കളെ പകൽ ഏകദേശം പത്തുമണിയോളം സമയത്തിനിടയിൽ അഞ്ചോ ആറോ തവണ തീററിയും, രാത്രി മൂന്നു യാമത്തോളം നേരം ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതെയും സൂക്ഷിക്കണം. ഇങ്ങനെ നാലഞ്ചു ദിവസം ശുശ്രൂഷിക്ക-

നോളം അവയ്ക്കു ഒരു വിശ്രമകാലം ഉണ്ടാകും. അവ നാലു തവണ പടം പൊഴിക്കയും, കാരോ തവണയും കൂടുതൽ പുഷ്ടി പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പടം മാറുന്ന സമയം ആഹാരം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; പക്ഷേ, ശീതസ്പർശം കൊണ്ടു നശിച്ചുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഒടുവിലത്തെ പടം മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പുഴുക്കളുടെ വളൎച്ച തികയുന്നു. അപ്പോൾ അവയ്ക്കു പ്രകാശമുള്ള ഒരു മഞ്ഞനിറം ഉണ്ടാകുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ എത്തുമ്പോൾ "ചന്ദ്രിക" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന തട്ടികളിൽ പുഴുക്കളെ സ്ഥാപിക്കണം. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു ആ പുഴുക്കൾ ആ തട്ടിയിന്മേൽ അത്ഭുതകരങ്ങളായ കൂടുകൾ കെട്ടുന്നു. ചിലന്തികൾ വല കെട്ടുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ആ ജന്തുക്കളുടെ അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ദ്രവമായ ഒരു സാധനംകൊണ്ടാണ് അവ വല കെട്ടുന്നത്. ആ മാതിരിയിൽ ഈ പുഴുക്കളും അവയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതും പശിമയുള്ളതുമായ ഒരുവക നൂലുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കൂടുകെട്ടുന്നതും. ഈ പശയെ പുഴുക്കൾ തന്തുവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഉദ്വമിച്ച് സ്വകായത്തെ വലയംചെയ്തു, അണ്ഡാകൃതിയിൽ ഒരു കോശം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ കോശത്തിൽ നിന്നാണ് പട്ടുനൂൽ പിരിച്ചെടുക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെ ശലഭസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് പട്ടുനൂൽപ്പുഴുവരെയുള്ള മാറ്റം മുഴുവനും സൂക്ഷിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നത് അത്യന്തം കൗതുകകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ കോശങ്ങളോടുകൂടിയ പുഴുക്കളിൽ ഏതാനും എണ്ണം പട്ടുനൂൽ എടുക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് ഈ വൎഗ്ഗം ശലഭങ്ങളുടെ വംശവൃദ്ധിക്കാണ്. ആ കോശങ്ങളെ കുറച്ചു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നാൽ ഓരോന്നിൽ

റിനും അതി ഭംഗിയുള്ള ശലഭങ്ങൾ പൊന്നു പുറത്തു വരുന്നതു കാണാം.

കരകൗശലങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ചൈനാക്കാരാണ് പട്ടുനൂൽവ്യവസായത്തിൽ ആദ്യമായി ദൃഷ്ടിവെച്ചതു്. ചൈനാ മഹാരാജ്യത്തിലെ ഒരു മഹാരാജ്ഞി പട്ടുപ്പുഴുവിന്റെ ഓരോ പരിണാമത്തെയും, അതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കോശങ്ങൾകൊണ്ട് പട്ടുനൂൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന രീതിയെയും കണ്ടുപിടിച്ചതായി ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. എന്തായാലും ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ചൈനായിൽ ആയിരുന്നു എന്നും, അവിടെനിന്നാണ് ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽ പരന്നതെന്നും ഉള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ല. ചൈനായിൽനിന്നു സമീപദേശമായ ഇൻഡ്യയിലേക്കും, ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് പേർഷ്യാമാർഗ്ഗമായി പശ്ചിമദേശങ്ങളിലേക്കും ഈ വ്യവസായം സംക്രമിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽ ആദ്യമായി പട്ടുവ്യവസായം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആരംഭിച്ചതു് ഫ്രാൻസിൽ ആയിരുന്നു. അവിടത്തെ രാജാക്കന്മാരും ഈ വ്യവസായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് ഇൻഡ്യയിൽ ബങ്കാ, ബംഗാൾ, ബറോഡാ, ബംഗ്ലൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം വളരെ പ്രബലമായി നടന്നുവരുന്നു. ക്രിസ്തീയമിഷനറിമാർ ഈ വ്യവസായത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ അധീനതയിൽ ചെന്നു ചേരുന്ന ദരിദ്രന്മാരായ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ഇതു ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി അവർ ഏർപ്പാടുചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഈ വ്യവസായത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗവർമ്മെണ്ടു തന്നെ യത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പട്ടുനൂൽവ്യാപാരത്തിനു പുഴുക്കൾ ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അവയുടെ തീററിപ്പു വേണ്ട സാധനമായ ഇലകൾ

സംഭരിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. ഈ പത്രങ്ങൾ തിപ്പലി, ആവണക്ക്, മുതലായ ചെടികളിലും മറ്റു ചില വൃക്ഷങ്ങളിലും നിന്നു ശേഖരിച്ചുവരുന്നു.

പട്ടുനൂൽ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്യമം സഫലമാകണമെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ചെടികൾ ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യണം. അതുകൊണ്ടു പട്ടുവ്യവസായത്തിൽ കൃഷീവലന്മാർ വഹിക്കേണ്ടതു് സാരമായ ഒരു പണിയാണ്. അതു് ആ വ്യവസായത്തിന് എത്രത്തോളം പ്രചാരമുണ്ടാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം ആദായപ്രദമായിരിക്കും.

നാം കാണുന്ന പട്ടുകൾ പല വർണ്ണങ്ങളിലും, മിശ്രവർണ്ണങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്നു. ഈ വർണ്ണങ്ങളുടെ മനോഹരത്വവും ശോഭയുമാണ് പട്ടുതുണികൾക്കു പ്രിയവും വിലയും കൂട്ടുന്നതു്. ഈ വർണ്ണവിശേഷങ്ങൾ പട്ടുനൂലിൽ സ്വഭാവേന ഉള്ളതല്ല. നൂലുകൾക്കു ചായം പിടിപ്പിക്കുന്നതും ഈ വ്യവസായത്തോടു ചേർന്ന ഒരു പ്രത്യേക തൊഴിലാകുന്നു. പട്ടുനൂലിൽ പിടിപ്പിക്കുന്ന ചായം അലക്കിയാലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലാത്തതായിരിക്കണം.

പാഠം ൩൩.

രോഗബീജങ്ങൾ.

നാം കാണുന്ന ജീവജാലങ്ങളെ മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, മത്സ്യങ്ങൾ, പ്രാണികൾ എന്നിങ്ങനെ പല വർഗ്ഗങ്ങളായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈച്ച, കൊതുക്, ഉറുമ്പ് മുതലായ ഏറ്റവും ചെറിയ ജീവികളാണ് പ്രാണിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ, നേത്രേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ദൃശ്യങ്ങളല്ലാത്ത വിധം വളരെ ചെറിയ തരത്തിൽ ലക്ഷോപലക്ഷം ജീവികൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഭൂതലത്തിലും

വെള്ളത്തിലും ആകാശവായുവിലും തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇവ സാധാരണമായി നമ്മുടെ നേത്രങ്ങൾക്ക് ഗോചരങ്ങളാകുന്നില്ലെങ്കിലും ഇവയുടെ ആകൃതിയും സ്വഭാവവും പ്രവൃത്തികളും "മൈക്രോസ്കോപ്പ്" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടു നമുക്കു കാണ്മാൻ കഴിയുന്നു. ഇവയ്ക്കു് പരമാണുജീവികൾ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യാം. നാം നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഇവയിൽ അനേകം ജീവികളെ ചവിട്ടുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പാനം ചെയ്യുന്ന പച്ചവെള്ളം വഴിയായി ഇവയെ ആമാശയത്തിൽ കടത്തുകയും, ഓരോ തവണയും ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിൽ കൂടി ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതു വളരെ പരമാണുജീവികൾ ഉള്ളിലും പുറത്തുമായി നമ്മെ ചുററിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇവയിൽ ഭൂരിപക്ഷവും നിരുപദ്രവകരമായ വിധത്തിലാണ് നമ്മോടു പെരുമാറുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ ജാതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട അപൂർവ്വം ചില പരമാണുജീവികൾ അസഹ്യമായ വിധത്തിൽ മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവകരങ്ങളായിത്തീരുന്നു. ജനങ്ങൾ സ്വന്തമായി പാർത്തുവരുന്ന ഒരു ഗൃഹത്തെ കുറെ നാൾ ഉപയോഗിക്കാതെ അടച്ചുപൂട്ടി ഇട്ടിട്ട് അതിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മുറിയുടെ വാതൽ തുറന്ന് അകത്തേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചാൽ പതിവില്ലാത്തതായ ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധം നാം ഏല്ക്കും; അധികനേരം അതിനകത്തു നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ പക്ഷെ അവിടെത്തന്നെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുന്നതിനും ഇട വന്നേക്കാം. ഇതിനു കാരണം എന്താണെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമല്ലയോ? വല്ലയിടത്തും ഒരു ചെറിയ കുഴിയിൽ വെള്ളം കെട്ടിനിന്നാൽ ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ അനേകം ചെറിയ പുഴുക്കൾ കാണപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? യാതൊരു

വക ചലനത്തിനും ഇടയാകാതെ ഒരു വെള്ളത്തിൽ അടിഞ്ഞിരുന്ന പരമാണുജീവികൾ, അതിനെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ആകാശവായുവുമായി അനേകതരം ജീവികളുടെ സമ്പർക്കം കൊണ്ടു ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുന്നു. വെള്ളം കെട്ടിനിന്നു ദുഷിച്ച് അനേകം ചെറുജീവികളെ ജനിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതുപോലെ തന്നെ, മുറിക്കകത്തുള്ള ആകാശവായുവിനെയും ചലനത്തിനിടവരാതെ കെട്ടിനിറുത്തുകനിമിത്തമത്രേ ചെറുജീവികൾ ആ ദുഷ്ടവായുവിൽ വളർന്നത്. ഇവയാകുന്നു രോഗബീജങ്ങളായിത്തീരുന്നതും. ഇവ നമ്മുടെ കണ്ണിന് അദൃശ്യമായിരിക്കുന്നതിനും വെള്ളത്തിലെ പുഴുക്കൾ കാണുന്നതിനുമുള്ള കാരണം, നനവുള്ള സ്ഥലം ഇവയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉചിതമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തന്നിമിത്തം വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചലനം വായുവിലുണ്ടാകുന്ന ചലനത്തേക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ ദൃഷ്ടിഗോചരമായി തീരുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

പരമാണുജീവികളിൽ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആരോഗ്യത്തിനു വളരെ ഹാനിചെയ്യുന്നവയായി ചിലതുണ്ട്. മലമ്പനി, വയറിളക്കം, ചുമ, ചൊറി മുതലായ സാധാരണ രോഗങ്ങളും ക്ഷയം, മന്ത് മുതലായി വളരെക്കാലം നിലനിന്ന് ഉപദ്രവിക്കുന്ന മഹാരോഗങ്ങളും, വസൂരി, വിഷൂചിക മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതും വ്യാപിക്കുന്നതും ഓരോ തരം പരമാണുജീവികൾ നിമിത്തമാണ്. ഇവയെ ആണ് രോഗബീജങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. രോഗബീജങ്ങളുടെ ഉത്പത്തി, വളർച്ച, പോഷണം ഇവയ്ക്ക് അനുകൂലങ്ങളായ ദ്രവ്യങ്ങൾ എവിടെ ഉണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം സദാ ഇവനിമിത്തമുള്ള രോഗങ്ങൾ ക്ഷണത്തിൽ പടർന്നുപിടിക്കുന്നതാണ്. ഇവയ്ക്ക് എളുപ്പം അഴുകിച്ചീയുന്നതായ മലിനവസ്തുക്കളുമായി അധികം ആകർഷണശക്തിയുണ്ട്. അതിനാൽ, ഈവക ദീനങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ

കണ്ടുതുടങ്ങുമ്പോൾതന്നെ ചുററുമുള്ള മലിനവസ്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നതായാൽ രോഗം അധികം പടരുന്നതിന്ന് ഇട വരുന്നതല്ല. പോഷണത്തിന്നനുകൂലങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നിടത്ത് ഇവയ്ക്കു സ്ഥാനം നൽകിയാൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് കോടാ പരമാണുജീവിയും അസംഖ്യം വർദ്ധിച്ച് വലുതായ നാശം ചെയ്യുന്നതിന്ന ശക്തിയുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നു. അധികം ചൂടും അധികം തണുപ്പുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഇവയ്ക്കു് അനുകൂലങ്ങളാകുന്നില്ല. "സെൻറിഗ്രേഡ് തെർമാമീററർ" എന്ന ഉഷ്ണമാപനയന്ത്രപ്രകാരം അറുപതു ഡിഗ്രി ചൂടുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ രോഗബീജങ്ങൾ ചാകുകയും, കുറേ കൂടി ചൂടു തട്ടിയാൽ ഇവയുടെ മുട്ടപോലും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഷൂചിക മുതലായ വിഷബീജങ്ങളെ നാം കുടിക്കുന്ന വെള്ളംവഴി ഉൾക്കൊള്ളുകയും, മസൂരി മുതലായ രോഗബീജങ്ങളെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം വഴി ദേഹത്തിൽ ചേർക്കുകയും, മന്തു് കുഷ്ഠം മുതലായവയ്ക്കു കാരണമായവയെ തൊലിയിൽ കൂടി സ്പർശംകൊണ്ടു സ്വീകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ശുചീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളെ അനുസരിച്ചു് നിവൃത്തി ഉള്ളിടത്തോളം അവയ്ക്കു പ്രതികൂലമായി ഭവിക്കുന്ന പക്ഷം വിഷകരങ്ങളായ രോഗബീജങ്ങൾ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന വലിയ ബാധകളെ ഏറെക്കുറെ നിവാരണം ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു.

കൊതുകും ഈച്ചയുമാണ്, ചൊറി മന്തു് കുഷ്ഠം മുതലായ വ്യാധികളെ രോഗികളിൽനിന്നു മററു ശരീരങ്ങളിൽ തൊലിവഴിയായി പരത്തുന്നതു്. യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ ഒരേ കുത്തികൊണ്ടു പലരെയും ക്ഷതംചെയ്യുന്ന കൊതുകിന്റെ കുത്തുമൂലവും ഇവ പരക്കുന്നതാണ്.

നാം പാർക്കുന്ന ഭവനത്തെയും ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെയും ചുററുമുള്ള സ്ഥലത്തെയും യാതൊരു വൃത്തി-

കേടും കൂടാതെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെങ്കിൽ രോഗബീജങ്ങളെ വഹിക്കുന്നതായ കൊതുകിന്റെയും ഈച്ചകളുടെയും ആക്രമണത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനും കുറവു വരുന്നതാണ്.

അധികം ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ പട്ടണവാസികൾ ഇവയെ തടുക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളെ മറ്റു ജനങ്ങളുടെ സഹവാസത്തിൽനിന്ന് അകറ്റുകയും, കുളം, കിണറ്, വിസർജ്ജനസ്ഥലം മുതലായ പൊതുസ്ഥലങ്ങളോട് രോഗികളെ അടുപ്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ അവരെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ശുചിയായും ശുദ്ധമായും പാർപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രോഗികൾ വിസർജ്ജിക്കുന്ന മലമൂത്രങ്ങളെ എരിച്ചു നശിപ്പിക്കയും, അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ മുതലായവയെ തിളച്ച വെള്ളംകൊണ്ട് കഴുകി നല്ലപോലെ വെയിലത്തിട്ട് ഉണക്കുകയും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാമാനങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർ തൊടുന്നതിനോ, അവരുടെ മുഖവായു സംക്രമിക്കത്തക്ക വിധം അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിനോ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

രോഗചികിത്സയിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും എപ്പോഴും ഉതകുന്നതായും പ്രതിഫലംപോലും കൂടാതെ സദാ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന് ഒരുക്കമുള്ളതായുമിരിക്കുന്ന ദിവ്യവൈദ്യൻ സൂര്യനാണ്. സൂര്യപ്രകാശം രോഗബീജങ്ങളുടെ പരമ ശത്രുവാകുന്നു. രോഗികൾക്ക് വെളിച്ചവും ശുദ്ധവായുവുമാകുന്നു ദിവ്യൌഷധങ്ങൾ.

പാഠം ൧൦൦ നമ്പർ.

ലക്ഷ്മണോപദേശം.

വത്സ! സൌമിത്രേ! കുമാര! നീ കേൾക്കണം
മത്സരാദ്യം വെടിഞ്ഞെന്നുടെ വാക്കുകൾ.
നിന്നുടെ താപമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതു
ഞാനുമെ നന്നെടോ; നിന്നുള്ളിലെപ്പൊഴും

എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള വാത്സല്യപൂരവും
നിന്നോളമില്ല മറ്റാർക്കുമെന്നുള്ളതും.
നിന്നാലസാദ്ധ്യമായില്ലൊരു കാര്യവും
നിർണ്ണയമെങ്കിലുമൊന്നിതു കേൾക്ക നീ.

ദൃശ്യമായുള്ളൊരു രാജ്യദേഹാദിയും
വിശ്വവും നിർമ്മലധാന്യധനാദിയും
സത്യമെന്നാകിലേ തത്ര പ്രയാസം തവ
യുക്തം; മതല്ലായ്കിലെന്തതിനാൽ ഫലം?

ഭോഗങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലം;
വേഗേന നഷ്ടമാമായുസ്സുമോർക്ക നീ;
വഹ്നിസന്തപ്തലോഹസ്ഥാംബുബിന്ദുനാ
സന്നിഭം മർത്ത്യജന്മം ക്ഷണഭംഗുരം.

ചക്ഷുശ്ശ്രവണഗളസ്ഥമാം ദർദ്ദുരം
ഭക്ഷണത്തിന്നപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ,
കാലാഹിനാ പരിഗ്രസ്തമാം ലോകവു-
മാലോലചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു.

പുത്രമിത്രാർത്ഥകളത്രാദിസംഗമ-
മെത്രയുമല്പകാലസ്ഥിതമോർക്ക നീ.
പാന്ഥർ പെരുവഴിയമ്പലം തന്നിലേ
താന്തരായ് കൂടി വിയോഗം വരുമ്പോലെ,

നദ്യാമൊഴുകുന്ന കാഷ്ഠങ്ങൾ പോലെയു-
മെത്രയും ചഞ്ചലമാലയസംഗമം.

ലക്ഷ്മിയുമസ്ഥിരയല്ലോ മനുഷ്യർക്കു
നില്പതോ യൗവനവും, പുനരധ്രുവം:
സ്വപ്നസമാനം കളത്രസുഖം നൃണാ-
മല്പമായുസ്സും നിരൂപിക്ക ലക്ഷ്മണ.

രാഗാദിസങ്കുലമായുള്ള സംസാര-
മാകവേ, നിരൂപിക്കിൽ സ്വപ്നതുല്യം, സഖേ!
കാൺക ഗന്ധർവനഗരസമമതിൽ
മൂഢന്മാർ നിത്യമനുവർത്തിച്ചീടുന്നു.

ആദിത്യദേവനസ്തമിച്ചിതു വേഗേന
യാദഃപതിയിൽ മറഞ്ഞിതു സത്വരം;
നിത്യവും വന്നിതുദയശൈലോപരി
വിദ്രുതം വന്നിതു പിന്നെയും ഭാസ്കരൻ.

ഇത്ഥം മതിഭ്രമമുള്ളൊരു ജന്തുക്കൾ
ചിത്തേ വിചാരിപ്പതില്ല കാലാന്തരം.

ആയുസ്സു പോകുന്നതേതുമറിവീല
മായാസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കയാൽ.
വാർദ്ധക്യമോടു ജരാനരയും പൂണ്ടു
ചീർത്തമോഹേന മരിക്കുന്നിതു ചിലർ.
നേത്രേന്ദ്രിയംകൊണ്ടു കണ്ടിരിക്കെ പുന-
രോർത്തറിയുന്നീല മായതൻ വൈഭവം.
ഇപ്പോളിതു പകൽ, പിന്നേടു രാത്രിയും,
പിന്നേടു പിന്നെപ്പകലുമുണ്ടാമതും.

ഇപ്രകാരം നിരൂപിച്ചു മൂഢാത്മാക്കൾ
ചിത്സ്വരൂപൻ ഗതിയേതുമറിയാതെ

കാലസ്വരൂപനാമീശ്വരൻ തന്നുടെ
ലീലാവിശേഷങ്ങളൊന്നുമോരായ്കയാൽ,

ആത്മകംദേഹംരണ്ടു സമാനമായുസ്സുള്ളവൻ
പോമതേതും ധരിക്കുന്നതില്ലാതമേ.
രോഗങ്ങളായുള്ള ശത്രുക്കളും വന്നു
ദേഹം നശിപ്പിക്കുമേവനും നിർണ്ണയം.
വൃദ്ധിയെന്നപ്പോലെ ജരയു മറ്റൊന്നു വ-
ന്നാക്രമിച്ചീടും ശരീരത്തെ നിർണ്ണയം
മൃത്യുവും കൂടാതെ നേരം പിരിയാതെ,
ചരിയവും പാർത്തുപാർത്തുള്ളിലിരിക്കുന്നു.

ദേഹം നിമിത്തമാവനൊരു ബലി കൈക്കൊണ്ടു
മോഹം കലർന്നു ജന്തുക്കളെ നിഗ്രഹിക്കും
ഗ്രാമണിയോടും നരേന്ദ്രരോടുമാവശ്യമാകമെ-
ന്നാരൂഢിതം ചമച്ചീടും മഹാജനമേ,
ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചു കാഷ്ഠിച്ചു പോകിലാം,
വെന്തു വെണ്ണീറായ്ച്ചമഞ്ഞു പോയീടിലാം,
മണ്ണിന്നു കീഴായ് കൃമികളായ് പോകിലാം,
നന്നല്ല ദേഹം നിമിത്തം മഹാമോഹം.

ത്വങ്മാംസരക്താസ്ഥിവിണ്മൂത്രരേതസാം
സമ്മേളനം, പഞ്ചഭൂതകനിർമ്മിതം,
മായാമയമായ്, പരിണാമിയായൊരു
കായം വികാരിയായുള്ളൊന്നനിത്യവും.

ദേഹാഭിമാനം നിമിത്തമായുണ്ടായ
മോഹേന ലോകം ഭ്രമിപ്പിപ്പതിന്നു നീ
മാനസതാരിൽ നിരൂപിച്ചു തവ
ജ്ഞാനമില്ലായ്കയെന്നറിക നീ മക്കളേ!

ഭോഗങ്ങളൊക്കവേ രോഗാദിമാനിനാം
രോഗേണ വന്നു മരിക്കുന്നതോൎക്ക നീ.

ദേഹോഹമെന്നുള്ള ബുദ്ധി മനുഷ്യൎക്കു
മോഹമാതാവാമവിദ്യയാകുന്നതും.
ദേഹമല്ലോൎക്കിൽ ഞാനാത്മാവാകുന്ന
മോഹൈകഹന്ത്രിയായുള്ളതു വിദ്യ കേൾ.
സംസാരകാരിണിയാകുന്നവിദ്യയും
സംസാരനാശിനിയാകുന്നതു വിദ്യയും.

ആകയാൽ മോക്ഷാൎത്ഥികളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ-
മേകാന്തചേതസാ ചെയ്യേണ്ടുന്നതും.
തത്ര കാമക്രോധലോഭമോഹാദികൾ
ശത്രുക്കളാകുന്നതെന്നുമറിക നീ.
മുക്തിക്കു വിഘ്നം വരുത്തുവാനെത്രയും
ശക്തിയുള്ളൊന്നതിൽ ക്രോധമറിക നീ.

മാതാപിതൃഭ്രാതൃമിത്രസഖികളെ
ക്രോധം നിമിത്തം ഹനിക്കുന്നിതു പുമാൻ;
ക്രോധമൂലം മനസ്താപമുണ്ടായ്‌വരും;
ക്രോധമൂലം നൃണാം സംസാരബന്ധനം;
ക്രോധമല്ലോ നിജധൎമ്മക്ഷയകരം;
ക്രോധം പരിത്യജിക്കേണം ബുധജനം.

ക്രോധമല്ലോ യമനായതു നിൎണ്ണയം.
വൈതരണ്യാഖ്യയാകുന്നതു തൃഷ്ണയും.
സന്തോഷമാകുന്നതു നന്ദനം വനം.
സന്തതം ശാന്തിയേ കാമസുരഭി കേൾ.
ചിന്തിച്ചു ശാന്തിയെത്തന്നെ ഭജിക്ക നീ
സന്താപമെന്നാലൊരു ജാതിയും വരാ.

പാഠം ൧൦൦-ാമതു.

മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ.

ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരങ്ങളായുള്ള സ്വാഭാവികവസ്തുക്കൾ ജന്തു, സസ്യം, ധാതു എന്നീ മൂന്നു ലോകങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഓരോ ലോകത്തിലും ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾക്കുപോലും തമ്മിൽ ഐകരൂപ്യം കാണുന്നില്ല. ജന്തുലോകത്തെ നോക്കിയാൽ മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, കൃമികൾ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടു കാണും. ഈ ചതുർവ്വർഗ്ഗവും ഉപവർഗ്ഗങ്ങൾ, ജാതികൾ എന്നിങ്ങനെ പല ഇനങ്ങൾ ആയി തിരിയുന്നു. സസ്യലോകമാകട്ടെ, വന്മരങ്ങൾ, ചെടികൾ, പുല്ലുകൾ, കുമിളുകൾ എന്നിങ്ങനെ പിരിഞ്ഞു കാണുന്നു. അവയിൽ വന്മരങ്ങൾ തന്നെ, തേക്ക്, ആഞ്ഞിലി, തമ്പകം, പാവു എന്നീ ഉൾപ്പിരിവുകളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഓരോന്നിന്റെയും പിരിവുകളും ഉൾപ്പിരിവുകളും കൊണ്ടു് ഭൂമിയിൽ ഉള്ള വസ്തുക്കളുടെ വിവിധത്വം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതാനും സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളെ അവലംബിച്ചാണ് ലോകം, വർഗ്ഗം, ജാതി, ഉപജാതി മുതലായ ഭേദങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്.

നാം സാധാരണമായി എല്ലായിടത്തും കാണാറുള്ള വാഴകളിൽ കണ്ണൻ, പടറ്റി, കപ്പ, കദളി എന്നിങ്ങനെ പല ജാതിഭേദങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഓരോ ജാതിക്കും പൂവട്ട, വേര്, തടി, ഇല, തണ്ടു്, കുല എന്നീ വിഭാഗങ്ങൾ സാധാരണമായി ഉണ്ടെങ്കിലും, ഓരോന്നിനും അല്പാല്പം ലക്ഷണഭേദങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ, ആ ഭേദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ജാതി തിരിച്ചു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ഉള്ള ഭേദങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും കാണാം-

ണ്ടു്. ഈ ഭേദങ്ങളെ അല്ലാതെ, ജന്മഭൂമി, തൊഴിൽ, മതം, സ്ഥാനം എന്നിത്യാദിയായി യാദൃച്ഛികങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളും ആയ ലക്ഷണങ്ങളെപ്പററി ഇവിടെ വിവരിക്കേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഓരോ കാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യൎക്ക വൎദ്ധിക്കുന്തോറും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ എണ്ണവും വൎദ്ധിക്കുന്നു. ജന്തുശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചു് മൃഗശാസ്ത്രവും, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതിൽ അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രം, മനുഷ്യാകാരശാസ്ത്രം, ശരീരശാസ്ത്രം, മനുഷ്യവൎഗ്ഗശാസ്ത്രം, സമുദായശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ അനവധി ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിൽ മനുഷ്യരുടെ രൂപവൎഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രത്തിൽ നിപുണന്മാർ മനുഷ്യരുടെ ആകാരം, വൎണ്ണം, പ്രകൃതി എന്നിവയിലുള്ള ഭേദങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി, അവരെ കറുത്തവർ അല്ലെങ്കിൽ നീഗ്രോജാതിക്കാർ, മഞ്ഞനിറമുള്ളവർ അല്ലെങ്കിൽ മങ്ഗോളിയന്മാർ, വെള്ളക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ കക്കേഷ്യന്മാർ എന്നീ മൂന്നു പ്രധാനവൎഗ്ഗങ്ങളായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദേശം, കാലം, സന്ദർഭം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചു സകല വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തെങ്ങു ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. ഉഷ്ണമേഖലയാണ് അതിനു അനുകൂലമായ ഭൂമി. കടുവാ തുടങ്ങിയുള്ള ക്രൂരമൃഗങ്ങൾക്കും ശീതമേഖല യോജിച്ചതല്ല. ധ്രുവപ്രദേശങ്ങൾക്ക സമീപത്തുള്ള മൃഗങ്ങൾ അവിടത്തെ തണുപ്പു സഹിക്കത്തക്കവണ്ണം രോമശമായ ഗാത്രത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലയിൽ കാണുന്ന അതേ ജാതിമൃഗങ്ങളുടെ ചൎമ്മങ്ങൾക്ക് അധികം കട്ടിയില്ല. അയർലണ്ടിൽ പുഷ്ടിയായി വളരുന്ന ഉരുളക്കിഴങ്ങു തന്നെ നീല-

ശിഖരിയിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിന് അല്പം രുചിക്കുറവു വന്നുപോകുന്നു. ആ കിഴങ്ങു തന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പൊന്മുടി മുതലായ ചെറിയ മലകളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്റെ നിറവും, സ്വാദും, മിനുസവും വളരെ ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സസ്യങ്ങൾക്ക് ഏററവും അനുകൂലമായുള്ള നാഞ്ചിനാട്, കാണാട്ടുകര എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉരുളക്കിഴങ്ങു കൃഷി ചെയ്താൽ നശിച്ചുപോകുകയോ, ചീവക്കിഴങ്ങു പോലെ ഒരു തരം കിഴങ്ങായിത്തീരുകയോ ചെയ്യും.

മനുഷ്യലോകത്തിൽ അവാന്തരവൎഗ്ഗം ഉണ്ടായതും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ്. കാലം, ദേശം, അയൽപക്കങ്ങൾ എന്നിവ അനുസരിച്ചു് അവരുടെ ആകൃതി, പ്രകൃതി, വൎണ്ണം എന്നിവകളിൽ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അത്യുഷ്ണപ്രദേശങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ കായികവും മാനസികവുമായ ശക്തികൾക്കു വികാസം കുറയുന്നതിനും, സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ പാൎക്കുന്നവരുടെ ബുദ്ധിയും ശീലഗുണവും ഗിരിവാസികൾക്കുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും കാരണവും കാലദേശാവസ്ഥാദിഭേദങ്ങൾ ആകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി ഓരോ മതക്കാർ ഓരോ വിധം പ്രസ്താവനം ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ഉത്ഭവം ഏതു വിധമായാലും, ഇപ്പോൾ ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു കുടിയേറിപ്പാൎക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഒന്നോ അധികമോ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാൎത്തു്, പിന്നീട് അവിടം വിട്ടു പിരിഞ്ഞു്, ഭൂമിയിലെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും പരന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് അനുമിക്കുന്നതിനു വേണ്ട യുക്തികളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഓരോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഭൂമണ്ഡലത്തിലെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കുമുണ്ടായ ജനപ്രവാഹം ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ-

എന്തെന്നാൽ, സ്വദേശത്തുനിന്ന് ഒരു കൂട്ടക്കാർ നിർഗ്ഗമിക്കുമ്പോൾ, അനുകൂലങ്ങളായിരുന്ന കാലദേശാവസ്ഥകളെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവരുടെ ഗതി വളരെ മന്ദമായിരുന്നിരിക്കണം.

ഓരോരോ നൂതനസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്ന് പുതിയ വസ്തുസ്ഥിതികളുമായി പഴകിയതിനു മേലേ അവർ സാധാരണമായി അടുത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള യാത്രയിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സൗകര്യങ്ങളിൽനിന്നും വലിയ വ്യത്യാസം ചെയ്യാതെ, സഹായം ചെയ്യുന്ന ജലാശയങ്ങൾ, നദികൾ എന്നിവയുടെ തീരങ്ങളെയാണ് പുതിയ രാജ്യങ്ങളിൽ അവർ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതു്. അവിടം വിട്ടു വീണ്ടും തിരിക്കുമ്പോൾ, ഏതാനും ചിലർ ആ സ്ഥലം വിട്ടുപിരിയാതെ അവിടെത്തന്നെ തങ്ങിപ്പോയെന്നും വരാം.

വർത്തമാനമായ സമുദായജീവിതത്തിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ ആര്യന്മാരും, സെമിററിക്കുകളും, ടുറേനിയന്മാരുമാണ്. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരുടെയും മൂലസ്ഥാനം മദ്ധ്യ ഏഷ്യയിൽ ആയിരുന്നു എന്നാണ് ഊഹം. അവിടെനിന്നും വളരെ വിസ്തൃതത്തിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളവരും, വളരെ ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളവരും, മിക്കവാറും, ആര്യന്മാരാണ്. അടുത്ത പടിയായി വരുന്നവരാണ് സെമിററിക്കുകൾ. കിഴക്കും, തെക്കും, തെക്കുകിഴക്കും തിരിച്ചുപോയവർക്കു ടുറേനിയൻ അല്ലെങ്കിൽ മംഗോളിയൻവർഗ്ഗം എന്നു പേർ പറയുന്നു.

ആര്യന്മാർ പാശ്ചാത്യരെന്നും, പൗരസ്ത്യരെന്നും രണ്ടു ശാഖക്കാരായി പിരിഞ്ഞു. ഇവരിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഉപശാഖകളായ പല സമുദായങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് യൂറോപ്പിന്റെ അധികഭാഗവും നിറഞ്ഞിരിക്കു-

ന്നത്. പൌരസ്ത്യന്മാർ ഇന്ത്യയിലും അതിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള സമീപദേശങ്ങളിലും ചിതറിക്കിടക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും കുടിയേറിയവർ അവിടങ്ങളിലെ പൂർവ്വനിവാസികളുമായി, അധികമായ സമ്പർക്കം ഉണ്ടായി. ഈ സമ്പർക്കത്തിന്റെ താരതമ്യംകൊണ്ടും, കാലദേശാവസ്ഥകളുടെ ഭേദംകൊണ്ടും ഈ രണ്ടു ശാഖക്കാർക്കും അന്യോന്യം തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം ഭേദം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ പ്രവേശിച്ച ആര്യന്മാർ പണ്ടുപണ്ടേ തന്നെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിച്ചവരാണ്. യൂറോപ്പിലെ ആര്യന്മാർ ലോകത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഗതിയ്ക്കു ശക്തിയും ഉത്കർഷവും നല്കിക്കൊണ്ടു് സമുദായോന്നതിയിൽ നേതാക്കന്മാരായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

എഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ ഖണ്ഡത്തിൽ അധികമായി കാണുന്നവരാണ് സെമിററിക്കവർഗ്ഗക്കാർ. ജൂതന്മാർ, പാർസികൾ, സിറിയന്മാർ, അറബികൾ എന്നീ സമുദായ-

ക്കാർ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ആദ്യസമുദായങ്ങൾ തീരെ അപരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾതന്നെ സെമിറ്റിക്കുകൾ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ അത്യുച്ചനിലയിൽ എത്തിയിരുന്നു. ഇവരിൽ "ഫിനിഷ്യൻ" എന്ന ഒരു പുരാതനസമുദായക്കാരാണ് ആദ്യമായി എഴുത്തുവിദ്യയും വാണിജ്യവും ലോകരെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതു്. ക്രിസ്തുമതവും മഹമ്മദുമതവും ഇവരുടെ ഇടയിലാണ് ഉത്ഭവിച്ചതു്. ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കേ ഭാഗങ്ങളിലും ഇവർ അനേകകാലം കുടിയേറി പാർത്തിട്ടുണ്ടു്.

ചൈന, ബർമ്മ, ജപ്പാൻ, കൊച്ചിൻചൈന മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും, അവയുടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് മംഗോളിയന്മാരെ അധികമായി കാണുന്നതു്. ലോകചരിത്രത്തിൽ, ആദ്യമായി വീടുകെട്ടിപ്പാർത്തു, സമാധാനരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയും, ശാസ്ത്രത്തെയും സാഹിത്യത്തെയും പോഷിപ്പിച്ചും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ജീവിച്ചു വന്നവർ ഇവരാണ്. ഒരു കാലത്തു് ഇവർ യൂറോപ്പിൽ കൂടി വ്യാപിച്ചിരുന്നതായി കേൾവിയുണ്ടു്. ഓരോ പുതിയ സമുദായക്കാരുടെ ആവിർഭാവം, കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ കൂടി വിഷമമേറിയ പല മൂലകളിലേയ്ക്കും ഇക്കൂട്ടരെ തുരത്തിക്കളഞ്ഞു. യൂറോപ്പിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ "ഫിൻസ്" എന്നു പറയുന്ന സമുദായക്കാരും, "ബാസ്ക്സ്" എന്ന പേരോടുകൂടി പിരണീസ് പർവ്വതങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരും, അവരോടു ചാർച്ചയുള്ള അനേകം ശാഖക്കാരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നവരാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ആളുകൾ ഈ വർഗ്ഗക്കാരായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ആഫ്രിക്കയുടെ കിഴക്കേകരയിലും, ആസ്ട്രേലിയാ മുതലായ ദ്വീപുകളിലുമുള്ളവരും ഇക്കൂട്ടരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തന്നെയെന്നാണ് കേൾവി.

ഇവർക്കു പുറമെ, ആഫ്രിക്കയിലെ കാപ്പിരികൾ, അമേരിക്കയിലെ ചുവന്ന മനുഷ്യർ എന്നിങ്ങനെ പല സമുദായക്കാരും ഒരു ക്ലിപ്തവർഗ്ഗത്തിലും പെടാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവർ സമുദായസ്ഥിതിയിൽ ഇതുവരെ ഗണനീയമായ ഒരു നിലയിലും എത്തിയിട്ടില്ല.

മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു വർണ്ണം, തലമുടിയുടെ സ്വഭാവം, ശരീരത്തിന്റെ വലിപ്പം, അവയവങ്ങളുടെ ഘടന, മുഖത്തിന്റെയും കപോലാസ്ഥിയുടെയും കെട്ടുപാട് എന്നിവകൊണ്ടാണ്. ഈ ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരേയും ക്ലേശിച്ചിട്ടെങ്കിലും, ഒരു വിധത്തിൽ തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. കക്കേഷ്യൻവർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട വെള്ളക്കാരുടെ, അല്ലെങ്കിൽ, ആര്യന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ചെമ്പിച്ചോ ചുരുണ്ടോ ഉള്ള തലമുടി, വെളുത്തനിറം, നീണ്ടുയർന്ന നാസിക, കനമററ മുഖാകൃതി എന്നിവയാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട മങ്ഗോളിയന്മാർ നീണ്ടതും മിനുസമില്ലാത്തതും കറുത്തതുമായ തലമുടി, പ്രകാശമില്ലാത്ത മഞ്ഞനിറം, ഉന്തിയ കപോലാസ്ഥികൾ, കറുത്തു ചെറുതായോ അല്പം കഴിഞ്ഞു കോണിച്ചോ ഉള്ള കണ്ണുകൾ എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയവരാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ വർഗ്ഗക്കാരായ കറുത്ത മനുഷ്യരെ—കറുത്തമുടി, കറുത്തനിറം, വിരിഞ്ഞു ചപ്പിയ മൂക്ക്, തടിച്ച് ഉന്തിനില്ക്കുന്ന അധരങ്ങളും ഹനുക്കളും, ഏകദേശം മഞ്ഞയായി ഉള്ള മണ്ഡലത്തോടുകൂടി ഉന്നതങ്ങളും പ്രകാശമാനങ്ങളുമായ നേത്രങ്ങൾ എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാം.

വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രണംകൊണ്ട് ഈ ലക്ഷണങ്ങൾക്ക് എണ്ണമറ്റ ഭേദം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളും ധാരാളങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പ്രധാനവർഗ്ഗ-

ത്തിനും, ഉപവർഗ്ഗത്തിനും നാനാവിധമായ കാലദേശാവസ്ഥകളോടുള്ള സംബന്ധംകൊണ്ടു് കാലാന്തരത്തിൽ ആകാരഭേദങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഈ വിധമുള്ള പരിവൃത്തികൾകൊണ്ടു് സൂക്ഷ്മമായി വർഗ്ഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രയാസവും വർദ്ധിച്ചു. എന്നുതന്നെ ആയാലും, വർഗ്ഗസമുച്ചയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെന്നു ഗണിച്ചുപോരുന്ന ആര്യന്മാരും ഒരു കാലത്തു് മൃഗങ്ങളുടെ തുകലുടുത്തു് കാടുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചുവന്നവർ തന്നെയാണു്. ഇപ്പോൾ നീചവർഗ്ഗക്കാരായി വിചാരിക്കുന്നവരും, ഈ ആര്യന്മാരും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചു ശാഖകളായിരിക്കാം എന്നു് ഭാഷാഭിജ്ഞന്മാർ തെളിവുകൾ തരുന്നു.

പാഠം ൩൬.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം എന്ന വാക്കിന്റെ പൊതുവേ ഉള്ള അർത്ഥം ഒരുവന്നു് തന്റെ രാജ്യത്തെ, അഥവാ, ജന്മഭൂമിയെ കുറിച്ചു തോന്നുന്ന സ്നേഹം എന്നാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ വിവരണംകൊണ്ടു മാത്രം ആ പദത്തിന്റെ വ്യാപ്തി സമഗ്രമാകുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, സ്വന്തരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം മാത്രമാണു് സ്വരാജ്യസ്നേഹം എന്നു വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം, സ്ഥിരമായി ഒരു രാജ്യത്തിൽതന്നെ പാർക്കാതെ ജീവപര്യന്തം കന്നുകാലികളെ ഉപചരിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായി ദേശംതോറും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഒരുതരം പശുപാലകന്മാർ സ്വദേശാനുരാഗികളല്ലെന്നു വരും. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കും സ്വരാജ്യസ്നേഹം ഉണ്ടു്. അവർ പാരമ്പര്യകഥകളെയും പൂർവികന്മാരെയും സ്വവർഗ്ഗശ്രേയസ്സിനെയും കുറിച്ചു് വളരെ ആദരം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്.

അപ്രകാരം തന്നെ, ന്യൂസീലണ്ടിൽ ജനിച്ചുവളൎന്ന ഒരു ബ്രിട്ടൻകാരൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ഒരിക്കൽപോലും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, യഥാൎത്ഥത്തിൽ സ്വദേശാഭിമാനിയായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനായിട്ടാണ് അവന്റെ നില.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം അശിക്ഷിതങ്ങളായ തോന്നലുകളെയോ വിചാരണാശക്തിയെയോ അവലംബിച്ചിരിക്കും. ഇവയിൽ ആദ്യത്തിന് ഉദാഹരണമായി മുൻപറഞ്ഞ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ, അവൎക്ക് അപ്രകാരമൊരു സ്നേഹമുണ്ടെന്നല്ലാതെ, അതുണ്ടാകുവാനുള്ള ഹേതു എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. രണ്ടാമത്തെ വിധത്തിലുള്ള സ്വരാജ്യസ്നേഹം അപ്രകാരം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതല്ല. അതു, പണ്ടുപണ്ടേ സ്വവൎഗ്ഗക്കാർ പൊതുവായി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഐശ്വൎയ്യസമ്പത്തിൽ താനും ഒരവകാശിയാണെന്നുള്ള ബോധത്തെയും, സ്വവൎഗ്ഗക്കാർ ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ആചാരങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉത്ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

പരിഷ്കൃതബുദ്ധിയായ ഒരുവന്റെ ഉള്ളിൽ ഈ വിധം ഉണ്ടാകുന്ന സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തെ, പൊതുവായ ഗുണകാൎയ്യങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രത്യേകമായുള്ള ക്ഷേമവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും, സ്വരാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ തനിക്കും ഒരു അവകാശം ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള ബോധം ദൃഢീകരിക്കുന്നു. അതു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട ഇന്ത്യയെ അധിവസിക്കുന്ന ഹിന്തുക്കളുടെയും മഹമ്മദീയരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതും ഉത്ഭവിക്കാവുന്നതും ആകുന്നു.

വാസ്തവത്തിലുള്ളതും, അവാസ്തവത്തിലുള്ളതുമായി രണ്ടു വിധം സ്വരാജ്യസ്നേഹമുണ്ടു്. അവാസ്തവമായ സ്വരാജ്യസ്നേഹമുള്ളവർ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ധനപുഷ്ടിയെയും

ശക്തിയെയും അനാവശ്യമായും സീമാതീതമായും പുകഴ്ത്തു-കയും, അന്യരാജ്യക്കാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ വലിഞ്ഞ ചെന്ന് ഇടപെടുകയും, വിസ്തീർണ്ണത്തിലും ബലത്തിലും തന്റെ രാജ്യത്തെക്കാൾ ഇളോം ചെറുതായ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളെ അവമതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥസ്വദേശാഭിമാനി-യാകട്ടെ,— "അന്യൻ തന്നോട് എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ നീ അവനോടും വർത്തിക്കണം" എന്നുള്ള മഹദ്വാക്യത്തെ ഒരിക്കലും മറക്ക-ന്നില്ല; അവൻ അന്യരാജ്യക്കാർക്കും തന്നെപ്പോലെ സ്വരാജ്യ-ത്തെക്കുറിച്ച് സ്നേഹാഭിമാനങ്ങൾ തോന്നുമെന്നും, അതി-നാൽ അവരുടെ ആ സ്നേഹാദരങ്ങളെ ഒരിക്കലും പുച്ഛിക്ക-രുതെന്നും സദാ ഓർക്കുന്നു.

"ഒരു രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം" എന്ന വാക്കിൽ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാംക്ഷ എന്ന അർത്ഥം സദാ അന്തർഭൂതമായിരിക്കുന്നു. ഈ കാംക്ഷ ഒരു സ്വദേ-ശാഭിമാനിയുടെ ഉള്ളിൽ, അവന്റെ രാജ്യത്തിന് ആഭ്യന്ത-രമായോ ബാഹ്യമായോ ഉണ്ടാകുന്ന കലഹങ്ങളാൽ പ്രബു-ദ്ധമായിത്തീരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടുചരിത്രത്തിലെ ജാൺരാജാവി-നോടെതിർത്ത പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും, ചാറത്സ് ഒന്നാമനോട് ഇടഞ്ഞ ലോങ്ങ്പാർലിമെണ്ടിന്റെയും കൃത്യങ്ങൾ ആഭ്യന്തര-കലഹങ്ങളാൽ ഉത്ഭൂതമാകുന്ന സ്വദേശസ്നേഹത്തിന് ഉത്ത-മദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം മിക്കപ്പോഴും ബാഹ്യകലഹങ്ങളാൽ പ്രബുദ്ധമാകുന്നു. മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ പരസ്പരം ഐക്യമ-ത്യമില്ലാത്തവരായിരുന്ന പ്രഭുക്കൾ ജോവാൻ ആഫ് ആർക്ക് എന്ന സജാതീയയുവതിയോടു ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ എതിർത്ത പ്രസിദ്ധചരിത്രസംഭവം ഇതിനൊരു നല്ല ദൃഷ്ടാ-ന്തമാകുന്നു. അതിനെല്ലാം തന്നെ, സ്പെയിൻകാരുടെ പ്രസി-

ധനാദികളെക്കാളും സ്നേഹിച്ച് ആർമഡയെ തോല്പിക്കു-ന്നതിനായി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഏകോപിച്ചു പ്രശംസാർഹ-മായവിധം നടത്തിയ ധീരകൃത്യങ്ങളും ബാഹ്യകലഹങ്ങ-ളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹത്തെ വ്യക്തമായി കാണി-ക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മഹ-ത്തായ ഒരു ഗുണമാണ്. ഈ ഗുണമത്രെ മറ്റെല്ലാ ഗുണ-ങ്ങളുടെയും ഉല്പത്തിക്കു് ഹേതുഭൂതം. എന്തെന്നാൽ, സ്വാ-തന്ത്ര്യസ്നേഹം ഒരുവനെ സദാ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കയും, ഈ പ്രേരണനിമിത്തം അവൻ സ്വാതന്ത്ര്യ-ത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള നന്മകൾക്കായി നിരന്തരം ശ്രമി-ക്കയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനാൽ, അവനിൽ ക്രമേണ അ-നേകം സൽഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്. നേരേ മറിച്ച്, സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹമില്ലാത്ത ഒരുവനിൽ മറ്റൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തരമില്ല; അഥവാ വല്ല ഗുണ-ങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും, അവ കാലാന്തരത്തിൽ അവനിൽനിന്നു വേർപെട്ടുപോകാനേ ഇടയുള്ളൂ. ഇങ്ങ-നെയുള്ളവൻ ഗുണശൂന്യനെന്നു മാത്രമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ കൃതഘ്നനുമാകുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹമില്ലാത്തവനെപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധകവി (അല്ലെങ്കിൽ) ആഖ്യായികാകാരൻ ആയ സർ വാൾട്ടർ സ്കാട്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

"എൻ നാടിതെന്നാത്മാഭിമാനമുളവാം മനസ്സിൽ
തോന്നാത്ത മന്ദമതിയാം നരനാരു ഭൂമൗ?
തൻനാട്ടിലേയ്ക്കു പദമൊന്നു തിരിച്ചുവാരാ-
നാനന്ദാബ്ധി തന്നിൽ മുഴുകാത്തവനാരു ലോകേ?

"ഈവണ്ണമുള്ളൊരു നരാധമനൂഴി തന്നിൽ
മേവുന്നുവെങ്കിലവനോ ബഹുനീചനത്രേ.

പോകുന്നു ചെന്നവനെ നോക്കിയറിഞ്ഞു കൊൾകി-
ന്നാരാകിലും ബഹുമതിക്കു വന്ദനാക.

"സ്ഥാനങ്ങൾകൊണ്ടുമുയരാ യശസ്സുകൊണ്ടും
മാനം കവിഞ്ഞ ധനധാന്യസമൃദ്ധികൊണ്ടും
താനങ്ങുയർന്ന പദമാർന്നു വസിക്കിലും, സ്വ-
മാനിക്കയില്ലവനെ ലോകരിലാരുമൊട്ടും.
"സ്വാർത്ഥത്തിൽ മുങ്ങി മമതക്കിരയായ മർത്ത്യകീടം
ചത്താലിവൻ, വിഫലമായിവനുള്ള ജന്മം.
ചത്തിട്ടിനെന്തു ഫലമാരറിയാൻ, ഇവൻ; സൽ-
കീർത്തിക്കു പിന്നെയിവനെന്തവകാശമുള്ളൂ.

"ചത്താലുമെന്തിവനു ജന്മമിവന്നു തന്നിൽ
ചത്താണെങ്കിലും തെല്ലുമമിതിക്കില്ലല്ലോ?
'പിതൃം' മൂത്തിക്കു നിമിത്തമെഴുന്ന, നീച-
മൃതശീർഷമിച്ച തന്റെ മൃതിയിലലിഞ്ഞിടുന്നു.

"നോക്കുന്നതാരിവനെ മൃത്യു വരും ദശയാ-
മോർക്കുന്നതാരിവനെ മണ്ണിനടിയിൽ പോയാൽ,
വാഴ്ത്തുന്നതാരിവനെ മേലിലുമാരെയും,
വീഴ്ത്തുന്നതാരിവനിലശ്രുകണം കരൾചെന്നും?"

അതിനാൽ, ഇപ്രകാരം സ്വരാജ്യസ്നേഹമില്ലാത്തവരായി തീരാതിരിപ്പാൻ എല്ലാവരും ബാല്യത്തിൽ തന്നെ കരുതൽ വേണ്ടതാകുന്നു. ഈ കരുതലും ശ്രദ്ധയും സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്കു നിദാനങ്ങളാകുന്നു.

൧൦൦-ാം പാഠം.

ലോകസാമ്രാജ്യങ്ങൾ (ഒന്നാം ഭാഗം).

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ശക്തിയേറിയ സമുദായങ്ങൾ ബലം കുറഞ്ഞവയെ കീഴടക്കി സ്വാധികാരം പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. പല സമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ ഇപ്രകാരമുണ്ടായ സമ്പർക്കംകൊണ്ടു് ചില രാജ്യങ്ങളിൽ സമാധാനക്ഷമയും നാഗരികത്വവും ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയായി. ഗതാഗതത്തിനുള്ള സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ടു് ഭൂമിയുടെ ആകൃതിയെപ്പററി എന്നപോലെ, അടുത്തു പരിചയമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കഴികെ മറെറാന്നിനെപ്പററിയും അറിവും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പ്രാബല്യത്തിൽ എത്തിയ സമുദായങ്ങൾ അന്നത്തെ ലോകമാകെ സ്വന്തമായി തോന്നിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പുരാതനകാലങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധികേട്ടതായി ചൈനാ, കാൽഡിയാ, ഈജിപ്തു്, അസിറിയാ, ബാബിലോണിയാ, പേർഷ്യാ എന്നിങ്ങനെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ്രബലരായ രണ്ടു പ്രഭുശക്തികൾ അടുത്തടുത്തു വരുമ്പോൾ, അവർ തമ്മിൽ ഇടവിടാതെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന മത്സരത്തിൽ ഒരു കക്ഷിക്കു തോല്വി പിണഞ്ഞാൽ, ആ കക്ഷി ജയിച്ച കക്ഷിയുടെ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കു കീഴടങ്ങുകയേ തരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

സാധാരണമായി ഇങ്ങനെയാണ് സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നതു്. ഈ രീതിയനുസരിച്ചു് ഈജിപ്തു് അസിറിയായോടും, അസിറിയാ ബാബിലോണിയായോടും, ബാബിലോണിയാ പേർഷ്യായോടും മത്സരിച്ചു്, സർവ്വപ്രകാരേണയും അധഃപതിക്കുന്നതിനിടയായി. പേർഷ്യാ അവസാനകാലത്തു യൂറോപ്പിലെ പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിൽ വെച്ചു്

ഏററവും പുരാതനവും പ്രബലവുമായ ഗ്രീസിനോടാണ് ഏററണഞ്ഞത്. ഏകദേശം രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് യൂറോപ്പിലെ രാജ്യക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച്, നാഗരികത്വത്തിലും, ആത്മബോധത്തിലും, തത്വജ്ഞാനത്തിലും പ്രശസ്തമായ ഉത്കൎഷം സമ്പാദിച്ചവരായിരുന്നു ഗ്രീക്കുകാർ. അവരുടെ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഒററയൊററ നഗരങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിലും, അവരിൽ ഓരോന്നും വാണിജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹവുംകൊണ്ട് അതിപ്രബലരായി തീൎന്നിരുന്നു. കച്ചവടത്തിനായി പല പ്രദേശത്തിലും സഞ്ചരിച്ച്, അവർ യൂറോപ്പിന്റെ തെക്കിനെതിരം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച്, ഉപനിവേശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച്, കുടികേറിപ്പാൎത്തു. ഇങ്ങനെ പ്രതാപപൂൎണ്ണരായ കാലങ്ങൾക്കിടയിലാണ് പേൎഷ്യ അവരോടെതിൎത്തും മടങ്ങിവന്നതും. അപ്പിന്നെ ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഇടയിലും അന്തഃഛിദ്രം മുഴുത്ത്, അവർ മാസിഡോണിയായിലെ രാജാവായ ഫിലിപ്പിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ അലക്സാണ്ടൎക്കും കീഴടങ്ങി. ഗ്രീസ് അലക്സാണ്ടരുടെ ആധിപത്യകാലത്തു പേൎഷ്യായെ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീൎക്കയും ചെയ്തു.

അലക്സാണ്ടരുടെ മരണത്തോടുകൂടി പേൎഷ്യ, ഗ്രീസ്, ഈജിപ്ത് എന്നീ മൂന്നു സാമ്രാജ്യങ്ങളും അവയുടെ സ്വാധീനങ്ങളായിരുന്ന മററുദേശങ്ങളും ഓരോരുത്തർ അപഹരിച്ചു. ഇക്കൂട്ടർ കൗശലങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് അന്യോന്യം ക്ലേശിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇവരെ കീഴടക്കിയത് ഇററലിയിലെ റോം എന്ന വിശ്വവിശ്രുതമായ മഹാനഗരിയാണ്. റോം തന്റെ പൗരന്മാരുടെ ധനപുഷ്ടിയും, നയോപായവും, ഭരണൈശ്വൎയ്യവും, അനുസരണശീലവുംകൊണ്ട് ആദ്യം കുറേശ്ശക്കുറേശ്ശ ആയി ഇററലി മുഴുവനും, പിന്നീടു സ്പെയിൻ, ആഫ്രിക്കയിലെ ഉത്തരതീരങ്ങൾ, ഗ്രീസ്, ഏഷ്യാമൈനർ

ഈജിപ്ത്, ഫ്രാൻസ്, ബ്രിട്ടൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ച് ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ശക്തി സ്ഥാപിച്ചു. റയിൻ, ഡാന്യൂബ് എന്ന രണ്ടു നദികൾക്കു കിഴക്കും, യൂഫ്രെട്ടീസ് ടൈഗ്രീസ് എന്ന നദികൾക്കു പടിഞ്ഞാറും, സഹാറാമണൽക്കാട്ടിനു വടക്കും, അററ്ലാൻറിക് മഹാസമുദ്രത്തിൽ ബ്രിട്ടൻ ഉൾപ്പെടെ കിഴക്കും ഉള്ള സകല ദേശങ്ങളും അവരുടെ കീഴിലായി. നാലഞ്ചു ശതാബ്ദങ്ങൾ ആ സാമ്രാജ്യം അഖണ്ഡമായ പ്രതാപത്തോടെ നിലനിന്നു. പിന്നീട് അതിന്റെ പശ്ചിമാർദ്ധം ട്യൂട്ടാണിക് വംശക്കാരായ അസംഖ്യം പുരാതനസമുദായക്കാരാൽ ആക്രാന്തമായി. കിഴക്കേ അർദ്ധം ആയിരത്തോളം കൊല്ലം കൂടി, നിലനിന്നു എന്നു പറവാൻ മാത്രം, ശേഷിച്ചു. വടക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങൾ സ്ലാവാണിക് വംശക്കാരും, തെക്കും കിഴക്കും ഭാഗങ്ങൾ പാർതിയന്മാർ, പെർഷ്യന്മാർ, അറബികൾ എന്നീ മൂന്നു കൂട്ടരും ഇടവിടാതെ പീഡിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ ആ സാമ്രാജ്യം നാൾക്കുനാൾ ശോഷിച്ചു, ഒടുവിൽ ശേഷിച്ച തലസ്ഥാനമായ കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾപോലും തുർക്കികൾക്കു കീഴടങ്ങിയതോടു കൂടി റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കഥ അവസാനിച്ചു.

ലോകം മുഴുവൻ ഒരു പ്രഭുശക്തിക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുള്ള കരുതലാണ് സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവരുന്നത്. ആ ലോകം എത്ര ചെറുതായിരുന്നാലും, അധികാരം ഒന്നേ പാടുള്ളു എന്നതിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരുന്നു. റോമൻസാമ്രാജ്യം പടിഞ്ഞാറെഭാഗങ്ങളിൽ നാമാവശേഷമായും, കിഴക്കേഭാഗത്തു ക്ഷയോന്മുഖമായും ഇരുന്ന അവസരത്തിൽ സമ്രാട് സ്ഥാനലാഭത്തിന് രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാർ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു പോന്നിരുന്നു. ട്യൂട്ടാണിക്കവംശക്കാർ കയറിപ്പാർത്ത എല്ലാ

ഇടങ്ങളിലും കൈയ്യൂക്കിന്റെയും ആത്മസ്വാധീനത്തിന്റെ-യും ന്യൂനാധികഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ചു് പ്രബലങ്ങളായ ഓരോ രാജ്യങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചതിൽ ഒന്നു് ഫ്രാൻസ് സാമ്രാജ്യ-മായിരുന്നു. മറ്റൊന്നു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി റോമിൽ വാണിരുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാർക്കു് കീഴടങ്ങിയ സാമ്രാ-ജ്യവുമായിരുന്നു. നാലാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങി ക്രിസ്തുമതം ക്രമേണ പ്രചാരത്തിൽ വന്നു. സർവ്വദാ ആത്മീയത്വത്തെ നിലയിൽ എത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഫ്രാങ്കരാജാക്കന്മാ-രുടേതിനേക്കാൾ വ്യാപ്തി കൂടിയ ഒരു സാമ്രാജ്യവും, ഉൽകൃഷ്ട-മായ ഒരു അധികാരവും മാർപ്പാപ്പാ അവർകൾക്കു സ്വാധീ-നമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവ കയ്യിലാക്കിക്കൊണ്ടും, കരുവി-തൃത്വത്തോടെ പരിചാരികളെക്കൊണ്ടും തൽകാലം ക്ഷീ-ണിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഫ്രാങ്കരാജാവായ ചാറൽസിനെ ച-ക്രവർത്തിയാക്കി വാഴിക്കുന്നതിനു മാർപ്പാപ്പായും സമ്മതിച്ചു.

താമസിയാതെ തന്നെ സാമ്രാജ്യശ്രീ ഫ്രാങ്കന്മാരെ ഉപേ-ക്ഷിച്ചു് ജർമ്മൻകാരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു. കുറേക്കാല-ത്തിൽ ഫ്രാൻസിൽ വലിയ കലാപവും, അകമേയും പുറ-മേയും വലിയ ശത്രുപീഡയും ഉണ്ടായി. ജർമ്മൻകാർ അ-ന്തഃഛിദ്രം ഒതുക്കിയും, പുറമേനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ലാവോണിക്കവംശക്കാരെ തടഞ്ഞു നിറുത്തിയും ഏതാനും കാലം പ്രബലരായി നടന്നുകൊണ്ടുപോന്നു. ഫ്രാൻസ്, ഇം-ഗ്ലണ്ടു്, സ്പെയിൻ, പോർട്ടുഗൽ, ഇറ്റലി, സ്കാൻഡിനേ-വിയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും ജർമ്മൻസമ്രാട്ടിന്റെ അധി-കാരം ചെലുത്താമെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ സങ്കല്പം; എ-ന്നാൽ മുമ്പു് കഴിഞ്ഞവരെയിൽ ഇതിനു് മാർപ്പാപ്പായുടെ സ-ഹായത്തോടു കൂടി ശക്തിമത്തായിത്തീർന്ന ആ സാമ്രാജ്യം ക്രമേണ മാർപ്പാപ്പായുമായിത്തന്നെ സമ്രാട്പദത്തിനു ഘോരമായ പോരാട്ടം തുടങ്ങുകയാണു് ചെയ്തതു്.

ചക്രവൎത്തിയും മാൎപ്പാപ്പായും കൂടി നടന്ന കലഹത്തിൽ മാൎപ്പാപ്പാ തന്നെയാണ് മിക്കവാറും ജയിച്ചുനിന്നതു്. പള്ളിവക സ്ഥാപനങ്ങൾ രാജ്യാധികാരികൾക്കു തുല്യമായ പ്രൗഢിയോടും പിൻബലത്തോടും ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നതിനു പുറമേ, നവീനമായി പരിഷ്കാരദശയിൽ പ്രവേശിച്ച ട്യൂട്ടോണിക് വംശക്കാരുടെ ഇടയിൽ മാൎപ്പാപ്പായെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനവും അസാമാന്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച രീതി അനുസരിച്ച് ജനങ്ങൾ ചക്രവൎത്തിയുടെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിച്ച് ആ അധികാരം കേവലം നാമാവശേഷമാക്കിയതിനു ശേഷം, ഏറെത്താമസിയാതെ മാൎപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തെയും ധ്വംസിച്ചു.

പാഠം ൬൨.

ലോകസമ്രാട്ടുകൾ (രണ്ടാം ഭാഗം).

പതിനാലാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ഇത്രയും കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് ഓരോ മഹാജനങ്ങളുടെ സ്ഥിരമായ രാജ്യസ്ഥാപനങ്ങൾ പല ഇടങ്ങളിലും ഉണ്ടായി. ഈ ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകൾ തന്നെയാണ് പ്രബലമായിത്തീൎന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ, ഫ്രഞ്ചുകാർ, സ്പെയിൻകാർ എന്ന മൂന്നു പ്രമാണികളാണ് ഇവരിൽ പ്രബലന്മാരായി ഭവിച്ചതു്. ഇക്കാലത്തു് ചക്രവൎത്തിയെയും മാൎപ്പാപ്പായെയും [illegible] ആരും തന്നെ വകവെച്ചില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല, ഏറെക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മാൎപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തെയും അതിന്റെ അസംഗതമായ വ്യാപ്തിയെയും അധിക്ഷേപിച്ച് ഓരോ രാജ്യത്തും പ്രബലമായ വഴക്കുകൾ തുടങ്ങി. എങ്കിലും, അക്കാലത്തു് ചക്രവൎത്തിയുടെ അധികാരം ജൎമ്മനി, ഇറ്റലി, ആ

സ്ത്രിയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നാമാവശേഷമായിരുന്നു പോയി, ചാറത്സ് അഞ്ചാമന്റെ കാലത്ത് സ്പെയിൻ അമേരിക്കാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങി. ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും ഓരോ വംശജന്മാരായ രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ശ്രേയസ്സിലും എത്തി.

ഇക്കാലത്തിനു കുറെ മുമ്പെ തന്നെ ആഫ്രിക്കാ, അമേരിക്കാ, ഏഷ്യാ എന്നീ മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളെപ്പറ്റിയും സമഗ്രമായ ഒരു ജ്ഞാനം ഏറെക്കുറെ കിട്ടിയിരുന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ഓരോരുത്തർ നൂതനമായ വ്യവസായങ്ങളിൽ സാമർത്ഥ്യം പരീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. സ്പെയിൻ അമേരിക്കയിലും, പോർത്തുഗൽ ഏഷ്യാ ആഫ്രിക്കാ എന്ന ഖണ്ഡങ്ങളിലും കച്ചവടം നടത്തി, അതിനനുരൂപമായ ഓരോ അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മാർപാപ്പാ അവർക്ക് ഒരു സമ്മതിപത്രവും കൊടുത്തു. എന്നാൽ, മാർപാപ്പായോടുള്ള പിടി കുറുകിയപ്പോൾ, സമ്മതിപത്രത്തിനെ ധിക്കരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തന്നെ മററു രാജ്യക്കാർ ഒരു ശ്രേയസ്സായി കരുതി. വിശേഷിച്ച്, ഓരോ സ്ഥലത്തും കിടന്നുള്ള ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ വഴക്കുകൾ ശമിച്ച് സമാധാനവും രാജശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് പൂർവ്വാധികമായ ഉത്സാഹവും ആത്മവിശ്വാസവും തോന്നിത്തുടങ്ങി. ആഹാരത്തിനും നിത്യവൃത്തിക്കും വേണ്ട സാധനമോ മുതലോ, കൃഷി കൈത്തൊഴിൽ കച്ചവടം എന്നിവകൊണ്ടു തന്നെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, ഓരോ വഴിക്കു നൂതനമായ പരിശ്രമങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

ആഫ്രിക്കാ ഏഷ്യാ മുതലായ ദിക്കുകളിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ എത്തിയത് പോർത്തുഗീസുകാരായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ രാജ്യവും ചില്ലറ ചില യോദ്ധാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്ന

ഇവർ നൂറു കൊല്ലത്തിലധികം കാലം മററാരെയും ആ രാജ്യങ്ങളിൽ കടത്താതെ മഹമ്മദീയന്മാരെ അമർച്ചവരുത്തി, കച്ചവടകാര്യങ്ങളിൽ സ്വാധികാരം നടത്തിപ്പോന്നു. അതിന്റെ ശേഷം മററു ചില രാജ്യക്കാരും എത്തിത്തുടങ്ങി. അനന്തരം മതഭ്രാന്തുകൊണ്ടും, ദുർവൃത്തിയും ബുദ്ധികൌടില്യവും നിമിത്തവും, പോർത്തുഗൽ നാട്ടുകാരുടെ വെറുപ്പിന്നു പാത്രമായിത്തീർന്നതിന്നു പുറമേ, സ്പെയിനിലെ രാജാവിന്റെ അധീനത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. പതിനാറാം നൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ പോർത്തുഗലും സ്പെയിനും അത്യുച്ചമായ പ്രതാപത്തിൽ ഇരുന്നു. അതിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ സ്പെയിൻ സർവ്വാധിപത്യം നടിച്ച് രാജ്യഭാരം ആരംഭിച്ചു.

അമെരിക്കാ ഏഷ്യാ ആഫ്രിക്കാ മുതലായ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ശേഷിയും, യൂറോപ്പിൽ തന്നെ ജർമ്മൻചക്രവർത്തിയുമായുള്ള ബന്ധുത്വവും, തന്റെ അധീനതയിലിരുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയുംകൊണ്ടു് സ്പെയിൻ സർവ്വദാ സമ്രാട്പദവി ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ കച്ചവടസംബന്ധമായി സ്പെയിൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നിബന്ധനകൾ യൂറോപ്പിൽ ചില രാജ്യക്കാർക്ക് പിടിച്ചില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഡച്ചുകാരും ഈ നിബന്ധനകളെ അനാദരിച്ചു് ലംഘിക്കുന്നതിന്നു തന്നെ തുടങ്ങി. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ദേശങ്ങളിൽ ചില നാവികന്മാരുടെ ഉത്സാഹത്താൽ ഓരോ ആക്രമണങ്ങൾ തുടങ്ങി. സ്പെയിൻ ഉപദ്രവം സഹിക്കാൻ വഹിയാതെ ഒരു വലിയ നാവികബലം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ നയിച്ചു. അതിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തോല്പിച്ചു. ഡച്ചുകാരും സ്പെയിനിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നും ഇക്കാലത്തു സ്വതന്ത്രന്മാരായി. പേടികൂടാതെ ഇവർക്കാരും സ്പെയിൻസാമ്രാജ്യത്തിൽ

കടന്ന് കച്ചവടം ചെയ്കയോ, ഇഷ്ടംപോലെ കൊള്ളയിടു-
കയോ ചെയ്തുതുടങ്ങി.

പതിനേഴാം ശതവൎഷത്തിൽ സ്പെയിനിന്റെ ശക്തി ക്ഷീണിച്ച സമയം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വകയായി ഏഷ്യായിൽ ഒരു ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനിയും, അമേരിക്കയിൽ ഇപ്പോഴത്തെ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ സ്ഥാനത്തു ചില സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഡച്ചുകാർ ഇത്ര വലിയ ആരംഭങ്ങൾക്കു ശ്രമിക്കാതെ ഇന്ത്യയിലും ചില കിഴക്കൻ ദ്വീപുകളിലും മാത്രം സ്വശക്തി സ്ഥാപിച്ച് കച്ചവടം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും അവരുടെ ശക്തി ഒന്നുകൊണ്ടും വലിയ പ്രാബല്യദശയിൽ എത്തിയില്ല. ഇതിനിടയിൽ മൂന്നാമതൊരു ദേശക്കാരും കൂടി ഇതേ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ കലശലായ അന്തഃഛിദ്രങ്ങൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു രാജശക്തി ഉല്ലേഖം വൎദ്ധിച്ചുവരികയും, സമൎത്ഥന്മാരായ മന്ത്രിമാരുടെയും ബലവാനും പരാക്രമിയുമായ "ലൂയി" മഹാരാജാവിന്റെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ തന്നെയല്ല, മറ്റു ഖണ്ഡങ്ങളിലും അതു വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു സ്പെയിനിലെ രാജവംശം അന്യംനില്ക്കുകയാൽ, അവിടത്തെ രാജാവായി ലൂയി തന്റെ പൗത്രനെത്തന്നെ വാഴിച്ചു. സ്പെയിൻവകയായ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഫ്രാൻസിനു അപാരമായ പ്രവേശനവും ലഭിച്ചു.

സ്ഥാനപ്രയത്നംകൊണ്ട് ഗണനീയമായ ഒരു നില എത്തിയും എത്താതെയും കിടന്നിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും ഡച്ചുകാരെയും അപേക്ഷിച്ച് ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ സാമ്രാജ്യശക്തി കൂടുതലായിത്തീൎന്നു. ഡച്ചുകാരെ ലൂയി കഠിനമായി ഉപദ്രവിച്ച് പല വഴിക്കും അവരുടെ ശക്തിയെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു. ശേഖരിച്ചതായ ശക്തിയുംകൊണ്ടു അവർ ഇംഗ്ലീ-

ഷുകാരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേൎന്നു. ഇങ്ങനെ, കച്ചവടത്തിനും രാജ്യാധികാരത്തിനും വഴക്കകൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന നാലു കൂട്ടരും രണ്ടു കക്ഷികളായിത്തീൎന്നു.

പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ ഈ സംഗതി പുരസ്കരിച്ച് ഇടവിടാതെ യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രജാസഭയുടെ അധികാരം പ്രബലമായി സ്ഥാപിക്കുകയും, സമൎത്ഥന്മാരായ മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠന്മാർ രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്ക വേണ്ട അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലേയ്ക്ക് ഈ യുദ്ധങ്ങൾകൊണ്ടു കിട്ടിയ സഹായം അനല്പമായിരുന്നു. ഫ്രഞ്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഏഷ്യയിലും അമേരിക്കയിലും ഒരുപോലെ കച്ചവടത്തിനും കുടിപാൎപ്പിനും അധികാരസ്ഥാപനത്തിനും വേണ്ടി വഴക്ക പിടിച്ചു. ഈ യുദ്ധങ്ങൾനിമിത്തം പ്രഷ്യയുടെ പേർ കുറച്ചു വെളിയിൽ വന്നുതുടങ്ങി. ഏകദേശം അക്കാലത്തു തന്നെയാണ് യൂറോപ്പിൽ റഷ്യയ്ക്കും ഒരു കോയ്മയുടെ നില കിട്ടിത്തുടങ്ങിയതു്. ഈ ശതവൎഷത്തിലെ യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക് സ്പെയിൻകാരെയും ഡച്ചുകാരെയും ഫ്രഞ്ചുകാരെയും വകയായി ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള മിക്ക സ്ഥലങ്ങളും പലതവണയായി പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഇവയിൽ മുഖ്യമായുള്ളവ കാനഡാ, വെസ്റ്റിൻഡീസ്, ഈസ്റ്റിൻഡീസ്, കേപ്കാളണി, സിലോൺ, ഇൻഡ്യാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കുണ്ടായ വിരോധംകൊണ്ടു് അവർ ഐക്യനാടുകൾ എന്ന് ഇപ്പോൾ പേരു കേൾക്കുന്ന നൂഇംഗ്ലണ്ടുദേശങ്ങളെ ഇളക്കി മത്സരിപ്പിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നും വിടുർത്തി സ്വതന്ത്രങ്ങളാക്കിത്തീൎത്തു; എങ്കിലും അതും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക സഹായമായിട്ടേ കലാശിച്ചുള്ളു. അവർ ഐക്യനാടുകൾ പോയ വാശിയോടുകൂടി അവൎക്ക

ലഭിച്ചിരുന്ന ഓസ്ട്രേലിയാ ന്യൂസീലാൻഡു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ വേണ്ടുംവണ്ണം പരിഷ്കരിച്ചു നന്നാക്കി, ധനാകരങ്ങളായ ആ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സീമാതീതങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

പ. ൧൦൦-ം നം.

ലോകസമ്രാട്ടുകൾ (മൂന്നാം ഭാഗം).

ഇതിനിടയിൽ യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ ഫ്രാൻസിലെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ കലാപം ഉണ്ടായി. "നെപ്പോളിയൻ" എന്ന അസാമാന്യനായ ഒരു നേതാവു ജനിച്ചു് കുറേക്കാലത്തേക്കു് യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളെ ഏകച്ഛത്രാധിപത്യത്തിൽ ആക്കുന്നതിന് ഉദ്യമിച്ചു. ചക്രവർത്തിപദം താനും സ്വീകരിച്ചു് പണ്ടത്തെ ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ നിറുത്തൽചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാക്രമത്താൽ പരാജിതരായ ശക്തികൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയും മററും സഹായത്തോടുകൂടി ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ തോല്പിച്ചു. ഏകദേശം മുപ്പതു കൊല്ലത്തോളം നടന്ന ഈ കലാപത്തിനിടയിൽ ഉള്ള നേട്ടങ്ങൾകൊണ്ടും, അതിനു മുമ്പു തന്നെ കാലിട്ടിരുന്ന ഉപായങ്ങൾകൊണ്ടും, കലാപം കഴിഞ്ഞു് സമാധാനങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടുകൂടി, റഷ്യ, പ്രഷ്യ, ആസ്ത്രിയ, ഫ്രാൻസ്, ഈ നാലു കോയ്മകളും ഒരുമാതിരി പ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചതാണ് ഇതിന്നതു്.

അടുത്ത അമ്പതു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ വലുതായ മാററങ്ങൾ ഉണ്ടായി. പ്രഷ്യ കുറേക്കൂടി പ്രാബല്യത്തിൽ എത്തി. ചാറത്സ് അഞ്ചാമന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം ഇറ്റലിയിലും ജർമ്മനിയിലും ചക്രവർത്തിയായി വാണിരുന്ന ആസ്ത്രിയാ-ഹംഗറിയിലെ രാജാവു് നെപ്പോളിയന്റെ മർദ്ദനങ്ങൾ

കൊണ്ടു ഏറെക്കുറെ ക്ഷീണിച്ചു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ഏകച്ഛത്രാധിപത്യത്തിന് ഏറെക്കുറെ കോട്ടം സംഭവിച്ചതായി കണ്ടു്, പ്രഷ്യയുടെ ഉത്സാഹത്താൽ ജർമ്മനിയിലും, സേവോയിരാജവംശക്കാരും പ്രജാകക്ഷികളും കൂടി ഇററലിയിലും ആസ്ത്രിയായെ ഞെരുക്കി. ഏറെത്താമസിയാതെ പ്രഷ്യ ജർമ്മനിയിൽനിന്നും ആസ്ത്രിയയെ ഓടിച്ചു. ആ വഴിക്ക് ഇററലിക്കും മോക്ഷം കിട്ടി. ഈ യുദ്ധങ്ങളിൽ ആസ്ത്രിയായുടെ പരിപന്ഥികളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ഫ്രഞ്ചുചക്രവർത്തിയ്ക്കു് പ്രഷ്യയുടെ പ്രാബല്യത്തിൽ ശങ്ക ജനിച്ചു. പ്രഷ്യാ ഫ്രാൻസിൽ കടന്ന് ചക്രവർത്തിയെ തോല്പിച്ചു. പ്രഷ്യയുടെ അധികാരത്തിൽ ജർമ്മനി ഒരു സാമ്രാജ്യമായിത്തീർന്നു. പ്രഷ്യയിൽനിന്നുണ്ടായ പരാജയത്താൽ ലജ്ജിതരായ ഫ്രാൻസുകാർ രാജാക്കന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചു് പ്രജാഭരണം ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതോടു കൂടി ഇററലിയിലും സേവോയിവംശത്തിനനുകൂലമായ മറെറാരു പ്രജാകലാപം ഉണ്ടായി. തെക്കും വടക്കും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഏകോപിച്ചു്, സേവോയിലെ രാജാവിനെ ഇററലിരാജാവായി വാഴിച്ചു.

ഇപ്രകാരം ജർമ്മനി യൂറോപ്പിലെ ഒരു പ്രധാനകോയ്മ ആയിത്തീർന്നു. ആസ്ത്രിയായെയും ഫ്രാൻസിനെയും തോല്പിച്ച സൈന്യവും, നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവന്ന കപ്പൽപ്പടയും, ക്രമമായുള്ള അഭിവൃദ്ധി നിമിത്തം ഇക്കാലം ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ എത്തിയ കച്ചവടങ്ങളും, കൈത്തൊഴിലുകളും, മററുംകൊണ്ടു ജർമ്മനി വളരെ പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചു. ഫ്രാൻസ് പഴയ അതിമോഹങ്ങളെല്ലാം കളഞ്ഞു് സമാധാനമായിട്ടെങ്കിലും മാനം വിടാതെ കാലം കഴിച്ചു. റഷ്യയ്ക്കും ആസ്ത്രിയായ്ക്കുമാണ് ഒന്നുകൊണ്ടും നിർവാഹമില്ലാത്ത നില വന്നുകൂടിയതു്. റഷ്യയ്ക്കു് യൂറോപ്പിന്റെ തെക്കേ അ-

തിൎത്തിയായ മെഡിറ്ററേനിയൻസമുദ്രം വരെ വ്യാപിക്കാൻ സൗകൎയ്യം കിട്ടിയാൽ മററുള്ളവരെപ്പോലെ ആകാമെന്നായിരുന്ന മോഹം. ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ടു ചൊവ്വായ രാജ്യങ്ങൾക്കു പകരം വല്ല ഇടത്തും വല്ലതും സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ആസ്ത്രിയായ്ക്കും വലുതായ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. രണ്ടുപേരും നോക്കിയതിൽ, തുൎക്കികളുടെ വകയായി ഡാന്യൂബ് നദിക്കും മെഡിറ്ററേനിയൻകടലിന്നും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശം കൊള്ളാമെന്ന തീൎച്ചയാക്കി. റഷ്യ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ കയ്യേറിത്തുടങ്ങി. ക്രിസ്ത്യാനികളായ പ്രജകളെ ഇളക്കിവിട്ട് അവരുടെ ഭാഗം പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് റഷ്യ തുൎക്കിയുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയത്. എന്നാൽ റഷ്യയ്ക്കു വലിയ ആദായമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. റഷ്യ വഴക്കുണ്ടാക്കി അതു മൂത്തപ്പോൾ മററു ശക്തികൾ കടന്നുകൂടി എല്ലാം തകരാറാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഓരോ സമുദായങ്ങളിൽ നാലഞ്ചു രാജ്യങ്ങൾ വെവ്വേറെ ഉണ്ടായി എന്നല്ലാതെ റഷ്യയ്ക്കു വിശേഷഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ ഗ്രീസ്, ആൽബേനിയ, മാണ്ടിനഗ്രൊ, സെർവിയാ, ബൾഗേറിയാ, റുമേനിയാ എന്ന് ആറു രാജ്യങ്ങൾ തുൎക്കിയിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു. ചില പ്രദേശങ്ങൾ ആസ്ത്രിയായും കൈക്കലാക്കി. ഇതു കൂടാതെ മേലും പിൻതാങ്ങുണ്ടെന്നുള്ള ഉറപ്പുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യങ്ങൾ തന്നെ തുൎക്കിയെ പലപ്പോഴും ഉപദ്രവിച്ചു വരികയും ചെയ്തു.

തുൎക്കിക്ക് ആഫ്രിക്കയിൽ വടക്കേ പക്ക കടലോരം മുഴുവനും സ്വാധീനമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങോട്ടു അയക്കുന്ന കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമനം ചെയ്യുന്നതിനു ശേഷിയില്ലായ്കകൊണ്ട് അവരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ മുഴുത്ത് ആ രാജ്യങ്ങളെല്ലാം ഓരോ യൂറോപ്യൻശക്തികൾക്കു സ്വാധീനമായി. ഈജിപ്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും, ട്രിപ്പോളി ഇറ്റലിക്കും, ആൾജി-

രിയാ പ്രത്യേകാവകാശം, മൊറോക്കൊ ജർമ്മനിക്കും കിട്ടി. ഇതു കൂടാതെ ആഫ്രിക്കയിലെ മററു പല ഭാഗങ്ങളും ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂററാണ്ടിൽ പല ശക്തികളും സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അതു പോലെ തന്നെ അത്യുഷ്ണമുള്ള ദ്വീപുകളിൽ ഓരോന്നായി കൈയിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തി. ഏഷ്യാ-യിൽ ക്ഷീണദശയിൽ എത്തിയ പല ശക്തികളെയും ഓരോ-ത്തരായി അടുത്തുകൂടി സ്വാധീനത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ലോകത്തൊട്ടുക്ക് പല ശക്തികളുണ്ടെങ്കിലും, യൂറോ-പ്യന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മയും അവരുടെ നാഗരികത്വത്തി-ന്റെ പ്രതിച്ഛായയും എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചു.

കേവലം അധികാരമോഹംകൊണ്ടു മാത്രം അന്യായമായി പിടിച്ചടക്കിയില്ല യൂറോപ്യൻസമുദായങ്ങൾ ലോകവ്യാപാര-ങ്ങളിൽ ഭരണകർത്താക്കളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. പ്രധാനമായിട്ട്, അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉത്സാ-ഹവും സൗകര്യവുമാണ് അവർ കരുതിയതു്. പ്രകൃത്യാ സ്വന്തദേശങ്ങളേക്കാൾ സ്ഥലവിസ്താരവും സാധനസമൃ-ദ്ധിയും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടതുകൊണ്ടു്, അവർ അവി-ടത്തെ സാധനങ്ങളെ സ്വന്തഉപയോഗങ്ങൾക്ക് പ്രയോജ-നപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു് മിച്ചംവരുന്ന അ-വസ്ഥപോലെ ശേഖരിച്ചു് മററുരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു് അയക്ക-ന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് അവിടങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം വ്യാപി-ച്ചുതുടങ്ങിയതു്. പരിഷ്കാരമോ നാഗരികതയോ കുറവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ വ്യാപാരാദിശ്രമങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലസൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ അവിടങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടം വേണ്ടുന്ന ഇടപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനും മററും ആവശ്യമുള്ള രാജ്യരക്ഷകൾ പോരാതെയും ഇരുന്നു. അതു-കൊണ്ടു ക്രമേണ രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളിൽ കൂടി ഭേദ-ഗതികൾ ചെയ്യുകയും, കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ

രാജ്യഭാരം തന്നെ സ്വയം കൈയ്യേല്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വാധീനമായ രാജ്യങ്ങളിൽ സമാധാനരക്ഷയും നാഗരികത്വവും വൎദ്ധിപ്പിച്ചത് തങ്ങളുടെ ശക്തിക്ക് ഒരു പിൻബലവും കച്ചവടസംബന്ധമായുള്ള ഒത്താശകൾക്കും മററും ഹേതുഭൂതവുമായിത്തീൎന്നു.

കാലാന്തരത്തിൽ സ്വരാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾ വൎദ്ധിച്ച്, അന്യദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിരവാസത്തിനും ജീവനോപായങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പോകേണ്ട ആവശ്യം വന്നപ്പോൾ, ഈ രാജ്യസമ്പാദനം വേറൊരുവിധത്തിലും പ്രയോജനകരമായിത്തീൎന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഓരോ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞ്, ദൂരദേശങ്ങളിലുള്ള അധികാരങ്ങളെ പ്രായേണ കൈമാറിവന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഭൂലോകമൊട്ടുക്ക് ഏതാനും പ്രബലശക്തികൾ ഭരിച്ചുതുടങ്ങുവാൻ ഇടയായത്.

അത്യന്തം വിസ്തൃതമായ കടലും കരയും ഭരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുതന്നെ എത്രയെത്ര സൈന്യവും എത്രയെത്ര യുദ്ധക്കപ്പലുകളും വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഊഹിച്ചുതന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ പ്രബലശക്തിയുടേയും മുതലെടുപ്പിൽ നല്ലതായ ഒരു പങ്ക് ഇന്നും, യുദ്ധസാമാനങ്ങളും സേനകളും ശേഖരിക്കുന്നതിനും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ മത്സരമുള്ള ശക്തികൾ ഇതുപോലെ യുദ്ധോദ്യമങ്ങൾകൊണ്ടു ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കു വിനിയോഗിക്കേണ്ട മുതൽ മുഴുവനും ചിലവാക്കുന്നതെന്നു തോന്നി, പലപ്പോഴും അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്താറുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി, ഒന്നാമത്, യുദ്ധങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും, യുദ്ധംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തരക്കേടുകൾ കഴിയുംവിധം കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നതായ ചില ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. പിന്നീട്, രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടായാൽ സമാധാനപ-

ഘനം കൂടാതെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം പറഞ്ഞു് വഴക്കുകൾ തീൎക്ക-ത്തക്കവണ്ണം ചില നിബന്ധനകളും ചെയ്തു. മൂന്നാമതു, പ്രബലശക്തികൾ തമ്മിൽ കൂടക്കൂടെ ഏറ്റുമുട്ടാതിരിക്കേണ്ട-തിനും, ബലഹീനന്മാരാണെങ്കിലും, സ്വതന്ത്രന്മാരും, സമാ-ധാനലംഘനം കൂടാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് എല്ലാവൎക്കും സമ്മതം വരുത്തീട്ടുള്ളവരുമായ ചെറുരാജാക്ക-ന്മാരെ ഇടയ്ക്കിട്ടു് പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം ലോകമൊട്ടുക്ക് യുദ്ധത്തിലും സമാധാന-കാലത്തിലും ഒരുപോലെ നേതൃത്വം നിൎവഹിക്കുന്ന പ്രബ-ലശക്തികൾ — ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, ജൎമ്മനി, ഫ്രാൻസ്, ആസ്ത്രിയ, ഇറ്റലി, ജപ്പാൻ, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എന്നിവയാ-കുന്നു. നാവികബലം, വ്യാപാരസാമൎത്ഥ്യം, രാജ്യങ്ങളുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ബഹുത്വം, അവകളുടെയുള്ള സാമ്രാ-ജ്യവിസ്തൃതി, ജനബാഹുല്യം, ധനപുഷ്ടി, എല്ലാററിലും ഉപ-രിയായ ഭരണഗുണം എന്നീ വകകളിൽ നമ്മുടെ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യമാണു് അഗ്രഗണ്യമായിരിക്കുന്നതു്.

പാഠം ൬൦.

ജേംസ് ഗാർഫീൽഡ് (ഒന്നാം ഭാഗം).

ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധിയിലും പരിഷ്കാരത്തിലും മുമ്പിട്ടുനി-ല്ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാ-നം വഹിക്കുന്നതു് അമേരിക്കാഖണ്ഡത്തിൽ ചേൎന്ന "യു-ണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ്" എന്ന പേരുള്ള ഐക്യനാടുകളാ-കുന്നു. നാല്പത്തിരണ്ടു പ്രത്യേകസംസ്ഥാനങ്ങൾ ചേൎന്നു-ള്ള ഈ മഹാരാജ്യം ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തേക്കാൾ വലിപ്പത്തിൽ രണ്ടിരട്ടി കൂടിയതും, ഏഴരക്കോടിയിൽപരം ജനസംഖ്യ ഉള്ളതും ആകുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തെ ഇംഗ്ലണ്ടു്, അയർ-

ലണ്ട് എന്നീ ദ്വീപുകളിൽനിന്നും, ഫ്രാൻസ്, സ്പെയിൻ, ജർമ്മനി മുതലായ യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കുടിപുറപ്പെട്ടുപോയി പാർപ്പു തുടങ്ങിയവരുടെ പിൻവാഴ്ചക്കാരും, ആഫ്രിക്കാദേശീയരായ നീഗ്രോജാതിക്കാരെപ്പോലെയുള്ള ആദിമനിവാസികളായ ഇൻഡ്യൻജാതിക്കാരും അധിവസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം ൧൭൭൬ വരെ ഈ രാജ്യം ഇംഗ്ലീഷുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. അനന്തരം ആ ഭരണാധികാരത്തെ നിരാകരിച്ച് ജനസമുദായ രാജ്യഭാരത്തെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ ക്രമപ്രകാരം രാജ്യകാര്യങ്ങളെ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതു "കാൺഗ്രസ്സ്" എന്ന പേരുള്ള ഒരു മഹാ ജനസംഘവും, "പ്രസിഡണ്ട്" എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ഒരു സംഘാധ്യക്ഷനും ആകുന്നു. നാലു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു മഹാൻ ആയിരിക്കും പ്രസിഡണ്ട്.

അനേകം നഗരങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ മഹാരാജ്യം ഒരു ശതവർഷത്തിനു അല്പം മുമ്പുവരെ മഹാരണ്യങ്ങളാൽ ആവൃതമായിരുന്നു. എന്നാൽ പുതുതായി കുടിയേറിപ്പാർത്തവർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും മാത്രം വെട്ടിത്തെളിച്ച് കാടില്ലാതെ ഇരുന്നിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ കുടിപാർപ്പുകാരും, പുതുതായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നവരും ആയ ആളുകളും വനങ്ങളെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി അതു മിക്കതും കാടു വെട്ടിത്തെളിച്ച് കാട്ടുമരങ്ങളുംകൊണ്ട് അവിടവിടെ കുടിലുകളുണ്ടാക്കി പാർത്തുതുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ ഏകാന്തമായ ഒരു സ്ഥലത്തിലിരുന്ന കുടിലുകളിൽ ഒന്നിൽ ൧൮൩൧-ാം വർഷം നവമ്പർമാസത്തിൽ (കൊല്ലവർഷം ൧൦൦൭ തുലാം — വൃശ്ചികം) ജെംസ് ഗാർഫീൽഡ് ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ മേല്പറഞ്ഞ നാല്പതിരണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നായ

ഓഹിയോ എന്ന നാട്ടിൽ വിറകുവെട്ടി കാലം കഴിച്ചു വന്നിരുന്ന ദരിദ്രന്മാരായിരുന്നു. അവൎക്കു നാലു കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിൽ ജേംസ് ഒടുവിലത്തെ കുട്ടി ആയിരുന്നു.

ജേംസ് ഗാർഫീൽഡ് ജനിച്ചു പതിനെട്ടു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനു സമീപം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാട്ടിൽ കാട്ടുതീ പിടിപെട്ടു. കടുങ്ങാവകയായി ആ കാട്ടിനു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന പാടങ്ങളിൽ ധാന്യങ്ങൾ വിളഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ കാട്ടുതീ ആ പാടങ്ങളിലേക്കു കടക്കാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തു അധികമായി ദേഹക്ലേശം ചെയ്കയും വൈകുന്നേരം ശീതവായുവേല്ക്കുകയും ചെയ്കയാൽ ജലദോഷം പിടിപെട്ടു പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയി. ഇപ്രകാരം ഒന്നര വയസ്സു പ്രായത്തിൽ തന്നെ ജേംസ് നിത്യവൃത്തിപോലും കഷ്ടിച്ചു കഴിച്ചുവന്ന വിധവയായ മാതാവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു സമ്പാദിച്ചുതന്നതു കുറെ ഭൂമിയും കുറെ കടവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഉള്ള ഭൂമി വിററിട്ടെങ്കിലും കടം തീൎത്തു വല്ല പരിചയക്കാരുടെയും വീട്ടിൽ താമസിച്ചു കാലം കഴിക്കുന്നതാണു കൊള്ളാവുന്നതെന്നു പലരും ഉപദേശിച്ചിട്ടും, ഭൎത്താവു സമ്പാദിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഗാർഫീൽഡിന്റെ മാതാവിനു സമ്മതമായില്ല. പിന്നെ അവൾ കടം വീട്ടുന്നതിനു മാത്രം വേണ്ടിവന്ന ഭൂമി വിററു, ശേഷം ഭൂമിയിൽ പതിനൊന്നു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന മൂത്ത പുത്രന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഓരോ തരം കൃഷിയിറക്കി അതിന്റെ ആദായംകൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുവന്നു. മനസ്ഥിതിയായ ആ സ്ത്രീരത്നം തന്റെ ബന്ധുക്കളോടുപോലും വല്ലതും വേണമെന്നു യാചിക്കപതിവില്ലാ-

യിരുന്നു. ഒരു താവണത്തെ കൃഷിയിലെ ആദായംകൊണ്ടു് അടുത്ത താവണംവരെ ചിലവു നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിവില്ലെന്നുള്ള അവസ്ഥയെ ഓൎക്കട്ടെ, പകലും രാത്രിയും പാടത്തിലും പറമ്പിലും വേലചെയ്തും ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾ തനിയെ നടത്തിയും ബാലോപചരണം ന്യൂനത കൂടാതെ നിർവ്വഹിച്ചും കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണത്തിനു കുറവുവരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി താൻ ഒരു നേരം മാത്രം മിതമായി ഭക്ഷിച്ചും നാനാ പ്രകാരേണ അനുഭവിച്ചു കഷ്ടപ്പാടുകളെ ഓൎക്കട്ടെ, പ്രാപ്തിയായ തന്റെ കുട്ടികളുടെ അറിവിൽ പെടുത്താതെയും അന്യന്മാരോടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ സാധാരണ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വൃഥാവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു വൃഥാ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാതെയും ക്ഷമാനിധിയായ ആ മഹിളാമണി നിത്യത നടത്തിവന്നു.

ഗാർഫീൽഡ് ശൈശവത്തിൽ തന്നെ ബുദ്ധിവൈഭവത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. "പ്പാ", "മ്മാ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിതാവു മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് "പ്ലൂട്ടാർക്കിന്റെ ജീവചരിത്രം" എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ "പ്ലൂട്ടാർക്ക് എന്നു പറക" എന്നു പറഞ്ഞതിന്, ആ ശിശു വിശദമായി ആ പേർ ഉച്ചരിച്ചതു കേട്ടു് സന്തോഷിച്ചു് "നീ വലിയ പണ്ഡിതനായി ഭവിക്കും" എന്നു അദ്ദേഹം ആശീൎവാദം ചെയ്തതായി ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ടു്.

ഗാർഫീൽഡിനു നാലു വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ സ്വഗൃഹത്തിൽനിന്നു് ഒരു നാഴിക അകലെ പുതുതായി സ്ഥാപിച്ച ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചുതുടങ്ങി. പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കും തിരിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്കും ആ ബാലനെ എടുത്തും നടത്തിയുംകൊണ്ടു പോയി വന്നിരുന്നതു് ജേംസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയായിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ ബാലൻ വൃഥാ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാതെ പഠിത്തത്തിൽതന്നെ

ആസക്തിയുള്ളവനായിരുന്നു. തന്റെ സ്വഭാവത്തിനു നേരെ വിരുദ്ധമായിരുന്നാലും മാതാവിന്റെയും ഗുരുജനങ്ങളുടേയും വചനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭക്തിപൂർവ്വം കേട്ടു നടന്നുവന്നു. ഗൃഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ അദ്ദേഹം അല്പകാലംകൊണ്ടു തന്നെ പഠിച്ചു. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ ആ ബാലന്റെ ബുദ്ധി ശരവേഗമുള്ളതായിരുന്നു. അനദ്ധ്യായദിവസങ്ങളിൽ പോലും അദ്ദേഹം മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വിലയേറിയ ഓരോ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവു സമ്പാദിച്ചുവന്നു. ശിശുക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു മാതാവു തന്നെയാണ് നല്ല ഉപാദ്ധ്യായി എന്നുള്ള ആപ്തവചനത്തിന് നിദർശനഭൂതയായ സ്വന്ത മാതാവിന്റെ ശ്രമംകൊണ്ടു ഗാർഫീൽഡിനു സിദ്ധിച്ച പാണ്ഡിത്യം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. ഗാർഫീൽഡിന്റെ മാതാവിന്റെ പക്കൽ പുസ്തകങ്ങൾ അധികം ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, അദ്ധ്യാപികയായ മാതാവിനും അദ്ധ്യേതാവായ പുത്രനും പ്രകൃത്യാ നല്ല ബുദ്ധിശക്തിയും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഗ്രന്ഥദൌർല്ലഭ്യംകൊണ്ടുള്ള ന്യൂനത വളരെ ബാധിച്ചില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മുഖ്യമായുള്ളതും മുൻ പറഞ്ഞ ഗുരുശിഷ്യഗുണം തന്നെയാണല്ലോ.

പ്രസ്തുതപുരുഷാഗ്രേസരൻ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തിൽ തന്നെ പ്രദർശിപ്പിച്ച ബുദ്ധിവൈഭവം കണ്ടു "ഇവൻ ഒരു കാലത്തു വളരെ യോഗ്യനാകും" എന്ന് ഉപാദ്ധ്യായന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിശിഷ്ടനായ ബാലന് ശൈശവംമുതൽ തന്നെ വിസ്മയനീയമായ ധാരണാശക്തി ഉള്ളവനായിരുന്നു. കഥകളോ കാര്യങ്ങളോ താൻ കേട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു സംഗതികളോ അതിസൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിൽ ധരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ശക്തി അസാമാന്യമായിരുന്നു. സംവീക്ഷണശക്തി ആ ബാലനിൽ

നിസ്തുല്യമായി സദാ പ്രകാശിച്ചു. വസ്ത്രധാരണക്രമം, സംഭാഷണരീതി, മൎയ്യാദ ഇവയിലും ഈ ബാലൻ വേണ്ടതുകജ്ഞാനം നേടി. സൂക്ഷ്മഗ്രഹണത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അസാമാന്യശക്തികൊണ്ടു് ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കുശാഗ്രബുദ്ധിയും ഗുണദോഷവിവേചനത്തിൽ സമൎത്ഥനും ആയിത്തീൎന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായുള്ളവ ബുദ്ധിശക്തിയും സ്ഥിരോത്സാഹവും ആകുന്നു. ഇവയിൽ ബുദ്ധിശക്തിക്കാണ് പ്രാധാന്യം. എന്നാൽ സ്ഥിരോത്സാഹം കൂടെ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ബുദ്ധിശക്തി കേവലം നിഷ്ഫലമായി തീരുകയേ ഉള്ളൂ. രണ്ടുംകൂടി യോജിച്ചാൽ പരിണാമം അത്ഭുതകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഗാർഫീൽഡിന് ഈ ഗുണങ്ങൾ അനന്യസാമാന്യമായി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അദ്ദേഹം അദ്ധ്യതാക്കന്മാർ അനുകരണയോഗ്യമായ ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. ൧൨ വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന് ഒരു കാൎയ്യവശാൽ ദേശാന്തരത്തിൽ പോകേണ്ടിവരികയാൽ ഗാർഫീൽഡിനു തന്റെ സ്വന്ത കൃഷിയുടെ ചുമതല കൂടി വഹിക്കേണ്ടിവന്നു. പകൽസമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പറമ്പിലും പാടത്തിലും വേല ചെയ്കയും, രാത്രിയിൽ പുസ്തകം വായിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. ജ്യേഷ്ഠൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സമയം നടത്തിവന്നതുപോലെ തന്നെ കൃഷികാൎയ്യങ്ങളെ വീഴ്ചകൂടാതെ അവസ്യം നടത്തിവന്നു. മാതാവിന്റെ മനസ്സമാധാനത്തിനായി തന്റെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി താൻ തൃപ്തനായിരുന്നു എന്നു് അദ്ദേഹം നടിച്ചുവന്നു. മാതാവും അദ്ദേഹത്തെ നന്നായി പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ കുറെ പണം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു ഗൃഹത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നു. അയാൾ സമ്പാദിച്ചു-

കൊണ്ടുവന്ന പണത്തിൽ കുറെ ചിലവുചെയ്തു് സഹോദരന്മാരുടെ ഉത്സാഹത്തിൻ പേരിൽ സാമാന്യം നല്ലതായ ഒരു ഗൃഹം പണിയിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെ മാതാവിനു വല്ലതും സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് ജേംസിനും ആഗ്രഹമുണ്ടാകകയാൽ അദ്ദേഹം ഒരു തച്ചന്റെ കൈയ്യാൾ ആയിട്ടു് രണ്ടു വൎഷകാലം വരെ വേല ചെയ്തു. ആ കാലത്തും അദ്ദേഹം പുസ്തകവായന ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അക്കാലത്തു ജേംസിന്റെ ഉത്സാഹം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു് ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ഗുമസ്തനായി നിയമിച്ചു. ആ സ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ആ കച്ചവടക്കാരന്റെ വകയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ രാത്രികാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വായിച്ചുവന്നു. അവയിൽ ചിലതിൽ കപ്പൽയാത്രയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചതോടുകൂടി കപ്പൽയാത്ര ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് ആഗ്രഹമുണ്ടായി. ആ ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ പ്രബലമായി പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് ഒരിക്കൽ ആ കച്ചവടക്കാരന്റെ പുത്രി അദ്ദേഹത്തെ "വേലക്കാരൻ" എന്നു വിളിക്കയാൽ, ബാലനായിരുന്നു എങ്കിലും അഭിമാനിയായ ജേംസ് കുപിതനായി അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഗുമസ്തവേല ഉപേക്ഷിച്ചു് സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോയി, കപ്പൽയാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആഗ്രഹത്തെ മാതാവിനോടു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും മാതാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ അപേക്ഷയെ അനുവദിച്ചില്ല.

ജേംസു പിന്നെ തടിവെട്ടുകാരനായിട്ടും കൃഷിവേലക്കാരനായിട്ടും കുറച്ചുനാൾ നടന്നു. അനന്തരം ഒരു ബോട്ടിലെ ലാസ്കർവേലയിൽ ഏൎപ്പെട്ടു. ആ വേലയിൽ ഇരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹം ബോട്ടിൽനിന്നു് പതിമ്മൂന്നു തവണ

വെള്ളത്തിൽ വീഴുകയും അപ്പോഴെല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ടു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിന്നാലാം തവണ വെള്ളത്തിൽ വീണപ്പോൾ ആരും കാണായ്കയാൽ മിക്കവാറും മരിച്ചുപോകും എന്നുള്ള സ്ഥിതിയിലായി. എങ്കിലും ഭാഗ്യവശാൽ ബോട്ടിന്റെ ഒരു വശത്തെ കയറു് വെള്ളത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നതു കാണുകയും അതിൽ പിടിച്ചു കയറി അദ്ദേഹം ബോട്ടിനകത്തു കടക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കു രക്ഷ കിട്ടിയ സംഗതി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു:— "ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് എന്നെ രക്ഷിച്ചതു്; ഇങ്ങനെ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കാം ഈശ്വരൻ എന്നെ രക്ഷിച്ചതു്; അതിനാൽ ഈ വിധം ജന്മം വൃഥാ കളയുന്നതു ശരിയല്ല. വീട്ടിൽ പോയി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു് അറിവു സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണ് അത്യാവശ്യം." ഉടൻ തന്നെ അദ്ദേഹം ഗൃഹത്തിൽ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അനന്തരം അടുക്കലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേൎന്നു് വീണ്ടും വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ ഫീസു മുതലായ ചിലവുകൾക്കു വേണ്ടുന്ന പണം സമ്പാദിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒഴിവുദിവസമായ ശനിയാഴ്ചതോറും ഒരു ആശാരിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു് അവനോടു കൂടി വേല ചെയ്തുവന്നു. ആ പള്ളിക്കൂടം വകയായി ഉണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഒരു പുസ്തകശാലയിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളെയും അദ്ദേഹം വായിച്ചു തീൎത്തു. പള്ളിക്കൂടം അടച്ചിരുന്ന മാസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മറെറാരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വാദ്ധ്യാരായി ജോലി നോക്കി. അതിന്ന് പ്രതിഫലമായിട്ട് ചില കുട്ടികളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു നേരം ഭക്ഷണവും അല്പമായ ഒരു ശമ്പളവും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. കുട്ടികൾ അവിനീതന്മാരും ദുശ്ശീലന്മാരും ആയിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും ഗണിക്കാതെ അവരെ നല്ലവണ്ണം ശു-

ധിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം അധ്യാപനവേലയിൽ സമൎത്ഥനാണെന്നുള്ള പേര സമ്പാദിച്ചു. അവധി കഴിഞ്ഞുകൂടിയപ്പോൾ, പിന്നെയും പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേൎന്ന് അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. ഇങ്ങനെ മൂന്ന വൎഷകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനിടയിൽ ഒരു ഗൃഹസ്ഥനായ കൃഷിക്കാരന്റെ പുത്രിയായ ല്യൂക്രീഷിയാ റൂഡാൾഫ് എന്ന യുവതിയുമായി അദ്ദേഹത്തിന്ന പരിചയമുണ്ടായി. ഈ യുവതിയെ അത്രെ പിന്നീട് അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തത്.

൫൭-ാം പാഠം.

ജേംസ് ഗാൎഫീൽഡ് (രണ്ടാം ഭാഗം).

ഐക്യനാടുകളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒന്ന് "ഹീറാം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്" എന്ന പള്ളിക്കൂടം ആയിരുന്നു. അതിൽ ചേൎന്ന പഠിക്കുന്നതിന് ജേംസ് വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം അതിന്ന ബാധകമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ധൈൎയ്യമവലംബിച്ച് അദ്ദേഹം ട്രസ്റ്റികൾ (കൊല്ലൂരാശം പറയുന്ന) ആ പള്ളിക്കൂടത്തിലെ മേൽവിചാരക്കാരായിരുന്ന സഭക്കാരുടെ മുമ്പിൽ നിൎഭയം കടന്ന ചെന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—"മഹാന്മാരേ! എനിക്ക നിങ്ങളുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേൎന്ന പഠിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്; എന്നാൽ ഞാൻ മഹാ ദരിദ്രനും ഫീസു മുതലായ വകയ്ക്കു വേണ്ട പണം തരുന്നതിന്ന അശക്തനുമാണ്. പണത്തിന്ന പകരം വേണ്ട വേലകൾ ചെയ്യുന്നതിന്ന ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അതിനാൽ എനിക്ക പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു വേല തന്ന എന്നെ സഹായിക്കണം. മണി അടിക്കുന്നതിനും തറകൾ അടിച്ചു തളിക്കുന്നതിനും ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഈ വേലകൾ തന്ന് എന്നെ

പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേൎത്തു പഠിപ്പിക്കണം". ഉടൻ മേലധികാരികളിൽ ഒരുത്തൻ "ഈ വേലകൾ നീ ശരിയായി ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം?" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു ജേംസ് പറഞ്ഞ ഉത്തരം "പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതാണ്; ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഞാൻ വേലചെയ്യുന്നില്ലെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം എന്നെ പിരിച്ചയക്കുന്നതു സന്തോഷമാണ്" എന്നായിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ജേംസ് സ്കൂളിൽ ചേൎന്നു പഠിത്തവും മുൻപറഞ്ഞ ജോലിയും നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകശാലയിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരോന്നായി വായിച്ചുതീൎത്തു. ഇങ്ങനെ ഒരു വൎഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജേംസിന്റെ ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യവും ജാഗ്രതയും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു്, വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തിരുന്ന നികൃഷ്ടവേല മാററി ഒരു വാദ്ധ്യാർവേല കൊടുത്തു.

ഇപ്രകാരം അദ്ധ്യാപകനായും അദ്ധ്യേതാവായും ഇരുന്ന് തന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങളെ ശരിയാകുംവണ്ണം അദ്ദേഹം നിൎവ്വഹിച്ചു. എന്നാൽ അതിനിടയ്ക്കു പള്ളിക്കൂടത്തിലേയും മററും ചിലവിനും പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും പണം തികയാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം യഥാവസരം കൂലിവേലയും ആശാരിപ്പണിയും കൂടി നോക്കിവന്നു. ഈ വേലകളെ ഒട്ടും അലസതയും അഭിമാനവും കൂടാതെ ചെയ്കയും ചെയ്തു.

"ഹീറാം ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട്" എന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ ജേംസ് തന്റെ സ്വാഭാവികമായ നീതിനിഷ്ഠയെ അനേകം അവസരങ്ങളിൽ പ്രദൎശിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിശേഷിച്ചു്, മഹാനായ ഒരു പാതിരിയാ-

ണെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധിയും സമ്പാദിച്ചു. ലോകഹിതത്തിനായി ഓരോ സംഗതികളെപ്പററി സംഘങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കൂസൽകൂടാതെ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ധാടണി കേട്ട് ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു "ജനഹിതൈഷി" എന്നു പേർ കൊടുത്തു.

അനന്തരം അദ്ദേഹം ഐക്യനാടുകളിൽ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നവയായി ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ വലിയ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ പ്രധാനികൾക്കും എഴുത്തയച്ച് ഓരോ സ്ഥലത്തും ചെന്ന് പഠിക്കുന്നതിന് എത്ര ചിലവു വേണ്ടിവരുമെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. പ്രധാനികളിൽ ഒരുത്തനായ "ഡാക്ടർ ഹോപ്കിൻസ്" എന്ന മഹാൻ എഴുത്തിലെ വാചകം കണ്ടു സന്തോഷിച്ച് അയച്ച മറുപടിയിൽ ചിലവിന്റെ സംഗതികൾ ഒന്നും പറയാതെ "ഉടൻ പുറപ്പെട്ടു വന്നുകൊള്ളണം" എന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. മറുപടി കിട്ടിയ ഉടൻ ജേംസ് പുറപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. അതു കണ്ടു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചെന്നാൽ ചിലവു കഴിക്കുന്നതു് എങ്ങനെയാണെന്ന് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ഉല്കൃഷ്ടരായ മഹാന്മാരുടെ ആത്മവിശ്വാസം ഒന്നായാണ് അവരുടെ വലുതായ ധനം എന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഈ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

"ജേംസ്, പണമില്ലാതെ എങ്ങനെയാണ്? ഊണിനും പള്ളിക്കൂടത്തിലെ ചിലവിനും വേണ്ടുന്ന പണം കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടയോ? ആവശ്യമുള്ള പണം നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടോ?"

ജേംസ്:—ഇല്ല, വേണ്ടതിൽ പാതിപോലും ഇല്ല. എന്നാൽ പള്ളിക്കൂടം അടച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചോ എന്തെങ്കിലും വേലചെയ്തോ പണം ഉണ്ടാ-

ക്കിക്കൊള്ളാം. അങ്ങനെ അല്ലേ ഞാൻ നാളിതുവരെ നടത്തീട്ടുള്ളതു്?"

താമസ്:— "പള്ളിക്കൂടംകഴിവുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും വേല ചെയ്യുന്നതു അത്ര നന്നാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പഠിത്തത്തിനു വിഘ്നം നേരിടുകയില്ലയോ?"

ജേംസ്:— "വേലചെയ്യാതെ എങ്ങനെയാണ് ഞാൻ പണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു?"

താമസ്:— "നിന്റെ ചിലവിനു വേണ്ട പണം മുഴുവൻ ഞാൻ കടം തരാം."

ജേംസ്:— "പിന്നെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞല്ലാതെ തിരികെ തരുന്നതിനു ഞാൻ ശക്തനാകയില്ലല്ലോ."

താമസ്:— "ശരി. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പഠിത്തം പൂർത്തിയായാൽ നിനക്ക് ഒരു ഉദ്യോഗമാകാം; അങ്ങനെ ആയാൽ കടം വീട്ടുന്നതിന് അധികകാലം വേണ്ടിവരികയില്ലല്ലോ."

ജേംസ്:— "പോകട്ടെ; ഞാൻ അതിനിടയ്ക്കു മരിച്ചുപോകുന്നെങ്കിൽ ജ്യേഷ്ഠന് പണം എങ്ങനെ തിരികെ കിട്ടും?"

താമസ്:— "അങ്ങനെ വരുന്ന നഷ്ടം ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടവനല്ലേ?"

ജേംസ്:— "ജ്യേഷ്ഠൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചതു് ഞാൻ നിമിത്തം നഷ്ടമാകുന്നതു ശരിയല്ല."

താമസ്:— "അങ്ങനെ വിചാരിപ്പാനില്ല; ഞാൻ സമ്മതത്തോടുകൂടിയല്ലേ തരുന്നതു്?"

ജേംസ്:— (അല്പം വിചാരിച്ചിട്ട്) "ജ്യേഷ്ഠന് ഞാൻ കടം വീട്ടിക്കൊള്ളാം. രക്ഷാഭോഗക്കമ്പനിയിൽ മരണാനന്തരമായും ഞാൻ ജ്യേഷ്ഠനു തരത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാം. അങ്ങനെ ആകുന്ന പക്ഷം കടം തീർക്കാതെ ഞാൻ മരിച്ചുപോകയാണെങ്കിലും ജ്യേഷ്ഠന്റെ പണത്തിനു നഷ്ടം വരികയില്ലല്ലോ."

തോമസ്:— "ഇതാണ് നിനക്കു നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എനിക്കും സമ്മതം തന്നെ."

ജേംസ്:— "ഇതാണ് നല്ലത്. ഇങ്ങനെ എല്ലാറ്റ ചെയ്യുന്നതായാൽ എന്റെ മനസ്സിന് അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പഠിക്കേണ്ടുന്ന ഒന്നു രണ്ടു വൎഷകാലവും മനഃക്ലേശം ഒന്നും കൂടാതെയും സമയം വൃഥാ കളയാതെയും പഠിക്കണമെന്നുണ്ട്."

ജേംസ് ജ്യേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഡാക്ടർ ഹാപ്കിൻസിന്റെ മറുപടിയിലെ താല്പൎയ്യപ്രകാരം ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കണ്ടു. ദാരിദ്ര്യംനിമിത്തം ഭക്ഷണംപോലും കഴിക്കാതെ വലഞ്ഞ ജേംസിനെ ഡാക്ടർ അശേഷം മനസ്സിലായില്ല. പിന്നെ താൻ ഇന്നാരാണെന്നു ജേംസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡാക്ടർ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഹസ്തദാനം ചെയ്തിട്ടു കുശലം ചോദിച്ചു. ഹസ്തദാനം ചെയ്ത വിധത്തിൽനിന്നു തന്നെ തനിക്കു ഇദ്ദേഹം ഒരു ആപ്തമിത്രവും മരിച്ചു ജീവിച്ച സഹായിതാവും ആണെന്നു ജേംസ് വിചാരിച്ചു. സഹപാഠികളിൽ ഒരുവൻ ജേംസിന്റെ വിദ്യാഭിവൃദ്ധിയെപ്പററി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— "നാല്പതിലധികം അദ്ധ്യേതാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ജേംസ് എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും മുമ്പനായി നിന്നിരുന്നു. ഗദ്യരചനാവിഷയത്തിലും യുക്തിപൂൎവ്വം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിലും വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലും അധികമായ ബുദ്ധിവൈഭവം അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടത്തിൽ പെട്ട സംഗതികളെ കേവലം ഉപരിപ്ലവമായി ഗ്രഹിക്കയല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. സംഗതികളെ വേണ്ടതുപോലെ പൎയ്യാലോചിച്ചു നവീന രീതിയിൽ ഗ്രഹിച്ചു പ്രദൎശിപ്പിച്ചുവന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാ വേലകളിലും അക്ഷീണമായി പ്രവൎത്തിച്ചതുപോലെ തന്നെ

പുസ്തകവായനയിലും അത്യാസക്തി കാണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കേവലം ദുഷ്ടങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളും അദ്ദേഹം വായിച്ചുവന്നിരുന്നില്ല. സഹചരിക്കുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു സരസനും ആയിരുന്നു. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹം അതിബുദ്ധിമാനായിരുന്നതിനാൽ സംഭാഷണംകൊണ്ട് ആളുകളെ രസിപ്പിക്കുന്നതിനും നേരമ്പോക്ക പറയുന്നതിനും കേട്ട് രസിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുപോലെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. വിശിഷ്യ അദ്ദേഹം പരേംഗിതജ്ഞനും അന്യന്മാരുടെ അന്തർഗ്ഗതം അറിയുന്നതിൽ ബഹു സമർത്ഥനും ആയിരുന്നു.[*] അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമാർത്ഥവും സൽസ്വഭാവവും സത്യസന്ധതയും അദ്ദേഹവുമായി ഒരിക്കലെങ്കിലും അല്പനേരം സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആരും ഒരിക്കലും മറക്കുന്നതല്ലെന്ന് മറ്റൊരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസസമ്പാദനത്തിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന കാലത്ത് പള്ളിക്കൂടം ഒഴിവുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ച് പണം നേടിവന്നിരുന്നു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്ന കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണം മുഴുവൻ ചിലവായിപ്പോയി എങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകാതെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് ആണ്ടൊന്നുക്ക് ആയിരത്തഞ്ഞൂറു ഡോളർ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഉപാധ്യായവേല കൊടുക്കാം എന്ന് ഒരു വിദ്യാശാലയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞതിനെത്തന്നെയും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു ഇന്നാൾക്കാരനോട് ഒരു ഉറുപ്പ് കടം ചോദിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഇന്നാൾക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരും നന്മയും ജാഗ്രതയും അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടുകൂടി അതു കടമായി കൊടുത്തു.

പാഠം ൩൨.

ജേംസ് ഗാർഫീൽഡ് (മൂന്നാം ഭാഗം).

ജേംസ് ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് ഐക്യനാടുകളിൽ വലുതായ ഒരു അന്തശ്ഛിദ്രത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളും ഉണ്ടായി. അവ അടിമവ്യാപാരകാൎയ്യം സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. അടിമവ്യാപാരം പാടില്ലെന്നു് ഒരു ഭാഗക്കാരും വേണ്ടതാണെന്നു മറ്റൊരു ഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ തൎക്കിച്ചിട്ടു് പ്രജകളും എല്ലാവരും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. ജേംസിന്റെ അഭിപ്രായം അടിമവ്യാപാരം പാടില്ലെന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അടിമവ്യാപാരത്തിന്റെ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രബലമായും യുക്തിപൂൎവ്വമായും പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരുത്തൻ "ഇവന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും ഇനിയും ലോകർ കേൾക്കും; ഇവൻ അടിമവ്യാപാരത്തിനു് നല്ല ഒരു കൊലമരം" എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ഉല്കൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസം പൂൎത്തിയാക്കി പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമനായി ജയിച്ചു് സകല സമ്മാനങ്ങളും വാങ്ങി സ്വഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു പോയി.

അധികം താമസിയാതെ ജേംസിനെ "ഹീറാം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്" എന്ന വിദ്യാലയത്തിൽ പുരാതനഭാഷകളെയും അവയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പററി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു് ഒരു ഉപാധ്യായനായി നിയമിച്ചു് ഉത്തരവു വന്നു. അദ്ദേഹം സന്തോഷത്തോടെ ആ ഉദ്യോഗം കയ്യേറ്റു. അദ്ദേഹം അധ്യാപകനായിരുന്നു് ശിഷ്യന്മാരെ സ്നേഹപൂൎവ്വം പഠിപ്പിച്ചതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു് അസാധാരണമായ ഭയഭക്തിവിശ്വാസത്തോടുകൂടി വൎത്തിച്ചു. ഇപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ജ്ഞാനാൎജ്ജനം ചെയ്തു് അവരുടെ കീൎത്തിയെയും മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഭിനന്ദനത്തെയും മനസ്സാക്ഷി-

ഷ്ടം തുഷ്ടിയേയും സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയ്ക്ക് നീതി-ശാസ്ത്രം കൂടി പഠിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു ബാറിസ്റ്ററായിത്തീൎന്നു. ഉപാദ്ധ്യായനായി രണ്ടു വൎഷം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പള്ളിക്കൂടത്തിലെ നിൎവ്വാഹകസംഘത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. ൧൮൫൮ നവംബർമാസത്തിൽ മുൻ പ്രസ്താവിച്ച "ലൂക്രീഷിയാ റൂഡാൾഫ്" എന്ന സതീ-ർത്ഥ്യയായ മഹിളാരത്നത്തെ അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തു.

ജെംസ് ഗാർഫീൽഡ് ഒരു മഹാ വാഗ്മിയായിരുന്നു എന്നു മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള വാഗ്മികൾക്ക രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിന്നൊരു പ്രയാസമാകുന്നു. "ആൽഗെൻസോ ഹാറ്റ്" എന്നൊരുത്തൻ അടിമവ്യാപാരത്താലുള്ള ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി വലുതായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മറുകക്ഷിയിലുള്ള ഒരുത്തൻ ജെംസിനെ നോക്കി "നിങ്ങൾ ഇതിന്ന തക്കതായ മറുപടിപ്രസംഗം ചെയ്യണം, അതു കേട്ടാൽ ഇവൻ തല പൊക്കാതെ താഴത്തു വീഴണം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടൻ തന്നെ ജെംസ് എഴുന്നേറ്റു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഹൃദയംഗമങ്ങളായ ആ പ്രസംഗത്തിലെ യുക്തിഭാഗങ്ങളും അതിലെ സംഭാഷണരീതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും കൊണ്ടു് ഹാറ്റ് തോറ്റോടിപ്പോയി; എന്നു മാത്രമല്ല ഗാർഫീൽഡു് സ്വരാജ്യമായ ഒഹിയോവിലെ നിയമനിൎമ്മാണസഭയിൽ സെനേറ്റർ ആയിരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷയും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചു എന്നു വരികിലും ബഹുജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷ ഒഴിയാത്തതിനാൽ ഒടുവിൽ സെനേറ്റർസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ൧൮൬൦ ജനുവരി മാസത്തിൽ ഐക്യനാടുകളിൽ അന്തഃച്ഛിദ്രം ആരംഭിക്കാറായ സമയത്താണ് അദ്ദേഹം സെനേറ്റർസ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചത്. ആ സ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേ-

ഹം അസാമാന്യന്മാരായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ വച്ച് ഒന്നാമനാണെന്നുള്ള പേര സമ്പാദിച്ചു. സ്വഭാവതഃ ഭൂതദയയോടു കൂടിയ ആ സുചരിതൻ ആസന്നമായിരുന്ന അടിമത്തത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിന് ആകുന്നതും ശ്രമിച്ചു. ആ ശ്രമങ്ങൾ സഫലങ്ങളായിത്തീർന്നതുമില്ല. കലഹം ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്തു. സംസ്ഥാനാധിപനായ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് ഓഹിയോരാജ്യത്തുനിന്ന തന്നെ ഇരുപതിനായിരം ആളുകളെ ചേർത്ത് ഒരു പട്ടാളം ആ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ഭാഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കായി തയാർ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതിനുമുമ്പും അതുവും പോലെ ഗാർഫീൽഡ് ശേഖരിക്കയും അവരെ ഭരിക്കുന്നതിന അദ്ദേഹം തന്നെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സമാധാനകാലത്ത് എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ തന്നെ യുദ്ധസമയത്തും അദ്ദേഹം നേതാവായിത്തീർന്നു. രാജശാസനത്തെ ധിക്കരിച്ചവരെ അനേകം സ്ഥലത്തു വച്ച് അദ്ദേഹം തോല്പിച്ചു. ഈ വിജയങ്ങൾനിമിത്തം പ്രഥമാൽ ബ്രിഗേഡിയർ ജനറലായും അചിരേണ മേജർ ജനറലായും അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചു. ആ വർഷത്തിൽ തന്നെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാൺഗ്രസ്സിൽ ഒരു അംഗമായി സ്വീകരിച്ചു. ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന "ലിങ്കൺ" എന്ന മഹാന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം അതിനെ അംഗീകരിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ ഐക്യനാടുകളിലെ സെനേറ്റിലെ ഒരംഗമായി നിയമിച്ചു. ഇതും ജനങ്ങളുടെ സ്വമേധയാ ചെയ്ത ഒരു ബഹുമതി ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു താണ സ്ഥിതിയിലിരുന്ന് ക്രമേണ ഓരോ പടിയായി ഉയർന്ന് ഒടുവിൽ ൧൮൮൦ നവമ്പർ ൨-ാംനു- ൪൯-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വിശേഷവിശ്രുതനായ ജേംസ് ഗാർഫീൽഡ് അതി

വിസ്തീൎണ്ണമായ ഐക്യനാടുകളിലെ പ്രസിഡണ്ട് എന്ന ഉന്നതസ്ഥാനത്ത് സ്വന്തമായ ശ്രമംകൂടാതെ തന്നെ നിയുക്തനായി.

ഇപ്രകാരം വിറകുവെട്ടുകാരനായിരുന്ന ഒരു ബാലൻ ജ്ഞാനസമ്പത്തും സദാചാരനിഷ്ഠയും കൊണ്ട് ഭൂമിയിലുള്ള മഹാചക്രവൎത്തികളുടെ സ്ഥാനത്തിനു സമമായ ഒരു ഉന്നതപദവിയെ പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇതിനെ മഹാഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉച്ചൈസ്തമമായ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചതു കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നതിന് വീരപ്രസുവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനും, അങ്ങനെ അവരെ ചരിതാൎത്ഥയാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനും ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം സംബന്ധിച്ച് വിധിപ്രകാരമുള്ള കൎമ്മങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം ഹൃദയംഗമവും ഗൗരവമിശ്രവും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ജെംസ് ഗാർഫീൽഡിന്റെ ഭാഗ്യശ്രീയ്ക്കും അല്പമൊരു വൈകല്യം പറ്റാതിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായ്യമായുള്ള പ്രവൃത്തികളും സത്യവും നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന് അനേകം ശത്രുക്കളുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— "എന്നെ ഈ സ്ഥാനത്തിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്ത മഹാജനങ്ങളോട് എനിക്കു് സവിശേഷമായ പ്രതിപത്തിയുണ്ട്". എന്നാൽ അതിലും അധികം പ്രതിപത്തി എനിക്ക് എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെക്കുറിച്ചാണ്. എന്റെ അന്തഃകരണബോധത്തെ അനുസരിച്ചും ധൎമ്മാനുരോധമായും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ നിൎവഹിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് നിങ്ങൾ എന്നെ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ സ്ഥാനത്തിൽ ഇരിക്കാം; അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഈ സ്ഥാനം വിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം. നിങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യോഗമോ അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രാഭവമോ അധികാരമോ ഒന്നും

ആവശ്യമില്ല*. സ്ഥാനാരോഹണത്തിന ശേഷം ഏഴു മാസം കഴിഞ്ഞതിനിടയ്ക്ക് സാഹസികനായ ഒരു ദുഷ്ടൻ അദ്ദേഹത്തെ വെടിവെയ്ക്കുകയും ൧൮൮൧ സെപ്റ്റംബർമാസം ൧൯-ാംനു അതേ ഹേതുവായി അദ്ദേഹം മരിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഒരു അനുസരണശീലനായ പുത്രനും, സ്നേഹസംയുക്തനായ സഹോദരനും, പരിശ്രമശീലനായ കൃഷീവലനും, ഉത്സാഹിയായ തച്ചുവേലക്കാരനും, ധൈര്യത്തോടുകൂടിയ അദ്ധ്യേതാവും, ബുദ്ധിമാനായ പണ്ഡിതനും, അനുകരണീയനായ ഉപാദ്ധ്യായനും, വിശ്രുതനായ യോദ്ധാവും, നീതിമാനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും, സമവർത്തിയായ ചക്രവർത്തികല്പനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചരിത്രം, വേലചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരുവനും കഷ്ടതയിലും നികൃഷ്ടനായി പോകുന്നതല്ലെന്നും, വേലയും സ്ഥിരോത്സാഹവും അന്യാപേക്ഷ കൂടാതെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും ആണ് വിജയകാരണങ്ങൾ എന്നും, സദാചാരനിഷ്ഠകൊണ്ട ശാശ്വതമായ ശ്രേയസ്സു സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും വിശദമായി ഉപദേശിക്കുന്നു. ജെംസ് ഗാർഫീൽഡിന്റെ മരണത്തിന ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ പോലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഭൂലോകത്തുനിന്ന പൊയ്പോയി എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ആചന്ദ്രാർക്കം ജനഹൃദയങ്ങളെ അക്ഷയമായ പ്രാബല്യത്തോടെ അധിവസിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ഠതഃ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി